

جمهوری اسلامی ایران

انتشارات دانشگاه شهید بهشتی

۸۲/۲

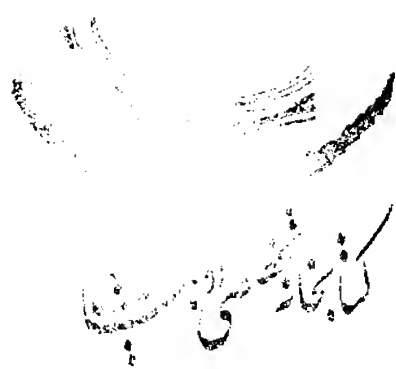
کلیات تاریخ و تمدن ایران

پیش از اسلام

تألیف

دکتر عزیزانندیات

اردیبهشت ۱۳۶۵

کلیات تاریخ و تمدن ایران

پیش از اسلام

تألیف

دکتر عزیزالله بیات

مؤلف	:	دکتر عزیزاله بیات
مترجم	:	
عنوان کتاب	:	کلیات تاریخ و تمدن ایران پیش از اسلام
محل نشر	:	تهران
ناشر	:	دفتر انتشارات و تأمین منابع درسی دانشگاه شهید بهشتی
تاریخ نشر	:	اردیبهشت ماه ۱۳۶۵ .
تیراژ	:	سه هزار نسخه .
چاپخانه	:	خدمات چاپ ناشر .

بسمه تعالی

پیش گفتار

مطالعه و تحقیق درباره احوال و ویژگیهای کارها و فعالیتهای سنتی يك ملت در گذشته و حال در حقیقت شناسائی حرکت و توانائی زندگی و نموداری از تمدن پرارزش قدیم و اصالت آن قوم و ملت است این امر مبین آنست که قدرت خلاقه و قوه ابتکار افراد آن مرزو بوم چگونه بوده و می باشد، اطلاع از تاریخچه و کیفیت و کمیت این هنرهای ظریف مانند حجاری و نساجی و نظایر آنها نمایانگر مقتضیات مادی و معنوی است و از روابط اخلاقی و مذهبی و سنتی و علایق و هنرها و آداب و عادات منشاء میگیرد، ساکنان این مرزو بوم از دیرباز مشعلدار و پاسدار تمدن و فرهنگ جهان بوده اند، یکی از افتخارات پرارجی که معرف تمدن و پیشرفتهای کهن کشور ما بحساب می آید حفظ و توسعه همین آثار و فعالیتها است که از گذشته های بسیار دور تا کنون باقیمانده است، هرچند بسیاری از دانشمندان شرق شناس در راه خدمتگزاری بعلم و ادب و کشف آثار علمی و ادبی و صنعتی ایران سالهای متمادی و عمرهای بی بدل صرف کرده و هرگونه زحمات توان فرسا را بجان و دل متحمل شده اند تا اطلاعاتی بدست آورده و هدیه هموطنان خویش ساخته اند و بسی سرمایه ها خرج کرده تا چندی از آثار علمی و ادبی و مولفات پرارزش مفقودالثر ما را که خود از آنها اطلاع چندانی نداشته ایم بزیور طبع آراسته و بنظر ما رسانده اند و از اینجهت امید است که در این دوران انقلاب شکوهمند اسلامی جوانان عزیز و معتقد کمرهمت بسته پیروی مطلق از خاورشناسان را کنار نهند و خود درصدد پژوهش در فرهنگ و تمدن ایران کهن برآیند در خاتمه خدای بزرگ را سپاسگزار است که چاپ اول این کتاب در کوتاه مدت آنچنان مورد استفاده قرار گرفت که هرگز در تصور مولف آن نمی گنجید امید است چاپ دوم نیز مقبول نظر و مورد استفاده قاطبه ملت عزیز اسلامی ایران قرار گیرد.

عزیزالله بیات

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
۱	فصل اول - وضع طبیعی ایران
۶	فصل دوم - ایران در دوره قبل از تاریخ
۹	نهاوند - تپه جمشید - ری
۱۰	گرگان
۱۱	آذربایجان
۱۲	ناحیه لرستان - کاسیها
۱۴	علل انقراض قوم کاسیت - فرهنگ و تمدن کاسیان
۱۵	تمدن قبل از آریائی در ایران
۱۶	عیلامیها
۲۰	تقسیمات تاریخی عیلام
۲۱	مردم اورارتو
۲۳	فصل سوم - مهاجرت آریاها به ایران
۲۷	فصل چهارم - مادهای بنیانگذاران شاهنشاهی ایران
۳۰	دولت ماد
۳۵	فصل پنجم - تمدن مادهای
۳۶	معتقدات و فرهنگ امپراطوری ماد
۳۷	مشکل خط و کتابت مادی
۳۹	کیش مادیها - مغان
۴۰	هنر مادی
۴۲	طبقات
۴۴	فصل ششم - دوره پارسیها - سلسله هخامنشی
۴۵	سلطنت کورش کبیر
۴۷	سقوط بابل

صفحه	عنوان
۵۰	کمیوجیه
۵۲	داریوش کبیر
۵۷	خشایارشا
۵۹	حکومت هخامنشی بعد از خشایارشا
۶۲	فصل هفتم - حمله اسکندر مقدونی به ایران
۶۷	فصل هشتم - تمدن ایران در عصر هخامنشی
۷۰	مالیه
۷۱	سپاه
۷۳	داوری
۷۴	راهها و چاپارخانه‌ها
۷۶	مسکوکات
۷۷	مقیاس و اوزان
۷۸	تقویم
۸۰	تجارت و صنایع
۸۲	مذهب
۸۴	اخلاق و عادات
۸۵	زبان و خط
۸۹	معماری و حجاری
۱۰۰	روابط فرهنگی ایران با شرق و غرب در زمان هخامنشیان
۱۰۲	فصل نهم - سلوکیان
۱۰۶	فصل دهم - تاسیس سلسله اشکانی
۱۰۷	نظری بـجـغرافیای پارت
۱۰۹	دودمان اشکانی
۱۲۵	فصل یازدهم - تمدن اشکانیان
۱۲۶	تشکیلات حکومتی اشکانیان
۱۲۷	سپاه
۱۲۸	مالیه
۱۲۹	مسکوکات
۱۳۰	تاریخ (تقویم)
۱۳۲	مذهب
۱۳۴	اخلاق و عادات
۱۳۶	زبان

صفحه	عنوان
۱۳۷	خط - تجارت و صنعت
۱۳۹	کشاورزی
۱۴۰	شهرسازی - معماری - هنر
۱۵۰	فصل دوازدهم - تشکیل سلسله ساسانی
۱۸۰	
۱۸۲	علل انقراض دولت ساسانی
۱۸۷	فصل سیزدهم - تمدن ایران در دوره ساسانی
۱۸۸	شاه و دربار
۱۹۱	طبقات
۱۹۲	شهرداران
۱۹۳	وسپهران و بزرگان
۱۹۴	آزادان
۱۹۵	تشکیلات
۱۹۶	مالیه
۱۹۸	سپاه
۲۰۰	دادگستری
۲۰۲	مسکوکات
۲۰۳	تجارت
۲۰۵	کشاورزان
۲۰۸	خانواده در دوره ساسانی
۲۱۰	مذهب زردشت
۲۱۷	زروانیان و گیومرثیان
۲۱۸	مذهب مانی
۲۲۴	احوال اجتماعی ایرانیان در دوره ساسانیان
۲۲۷	مزدك و آئین او
۲۲۹	مهرپرستی
۲۳۰	مبادی و رسوم و عبادات میترائی
۲۳۱	مذهب عیسوی و بودائی
۲۳۵	فصل چهاردهم - فرهنگ ایران در دوره ساسانی
۲۳۶	زبان
۲۳۸	خط
۲۴۰	علوم
۲۴۱	طب و طبیعیات

عنوان

صفحه

فلسفه

ریاضیات

هنر

طاق بستان

قصر شیرین

طاق کسری

طاق ایوان

عمارات فیروز آباد

کتیبه‌های ساسانی

شعر

موسیقی

۲۴۲

۲۴۳

۲۴۴

۲۴۷

۲۵۰

۲۵۱

۲۵۲

۲۵۴

۲۵۵

۲۵۶

۲۵۸

بد

به

شر

شد

و

نیز

دا

ایر

هز

سه

اس

ح

ود

اس

می

ا

پیگ

۴۶

فصل اول

وضع طبیعی ایران

نجد ایران شامل جلگه وسیع و بلندی است که از هر طرف کوههای بلند آنرا احاطه کرده است. در مشرق سه رشته کوه متوازی که معروف به کوههای سلیمان است، در شمال کوههای البرز که مانند زنجیری از شرق به غرب امتداد یافته این کوهها در غرب از کوههای ارمنستان جدا شده و از جنوب دریای خزر گذشته بواسطه کوه بابا به هندو کش اتصال یافته و این کوه نیز به هیمالایا که بلندترین کوههای عالم است پیوسته، در مغرب نیز کوههای کردستان یا زاگروس واقع است که از شمال بجنوب امتداد دارد و بعد به طرف جنوب و شرق برگشته بدریای عمان میرسد.

حد اعلای میزان بلندی نجد ایران در جنوب آنست و سراسیمی نجد ایران از جنوب بسوی شمال می باشد مساحت نجد ایران دو میلیون و هشتصد هزار کیلومتر مربع است که ایران امروزی از این مساحت دارای شصت و سه درصد یا تقریباً دو ثلث از کل است و آنچه باقی میماند متعلق به ممالکی است مانند افغانستان و بلوچستان (پاکستان غربی) و غیره که بر اثر حوادثی از اوایل قرن سیزدهم هجری به تدریج از ایران جدا شده اند^(۱) نجد ایران بصورت مثلثی است بین دو فرورفتگی خلیج فارس در جنوب و دریای خزر در شمال و آن بمنزله پلی بین آسیای مرکزی و آسیای غربی است که جلگه های آسیای داخلی را به نجاهای آسیای صغیر و اروپا متصل می کند. ^(۲)

۱ - ایران باستان ، تالیف پیرنیاچ ۱ چاپ مجلس شورای ملی ۱۳۱۱

۲ - تاریخ ایران ، از دوران باستان تا پایان سده هجدهم ج ۱ تالیف ن ، - و پیگولوسکایا ترجمه کریم کشاورز از انتشارات موسسه تحقیقات اجتماعی چاپ دانشگاه تهران

ایران دارای آب و هوای بری است مخصوصاً در نواحی مرکزی موسوم به کویرلوت که یکی از گرمترین مناطق دنیا است و به‌استثنای گیلان و مازندران و نواحی منطقه آذربایجان نسبت به سایر نقاط ایران بارندگی بیشتری را حائز است مساعدترین نواحی برای کشت و زرع ارتفاعات دره‌های شمال و مغرب ایران است که در دامنه کوه‌های مشرف به دریای خزر و ماورای قفقاز و جلگه دجله قرار گرفته است خاک ایران به چند ناحیه تقسیم شده است بشرح زیر :

۱ - ناحیه سلسله کوه‌ها در طول دشت بین‌النهرین که از شمال غرب به جنوب شرق امتداد دارد.

۲ - در مثلثی واقع بین زاگرس در مغرب و سلسله جبال البرز در شمال و دشت کویر در مشرق تپه‌ماهورها و دشتهای ماد قرار گرفته است رودهایی که در این محیط جریان دارند بدریا نمی‌ریزند.

۳ - نوار باریکی در طول دریای خزر که از سایر نقاط ایران به وسیله البرز جدا شده است.

دشت ماریچ سفیدرود که این ناحیه را بادریاچه اورمیه و مادمرکزی متصل می‌سازد، به این ناحیه ضمیمه شود در مرق دره‌های گرگان و اترک، این ناحیه را با ایران شرقی و آسیای میانه مرتبط می‌سازد و این ناحیه مرطوب و پوشیده از جنگل است.

۴ - منطقه بیابانها و صحراهای خشك فلات ایران که از مرکز به سمت جنوب شرقی امتداد دارد.

۵ - ناحیه کوهستانی ایران شرقی در سمت مشرق بین دشت هند و در مغرب و جنوب غربی بین صحراهای ایران مرکزی و در شمال دشت جیحون قرار گرفته است.

این ناحیه را رشته کوه‌هایی در بر گرفته است که از کوه‌های پامیر هندو کش منشعب می‌شود. در این ناحیه رودهایی در جهت امتداد کوه‌ها جریان دارند که از همه مهمتر رود هیرمند است این رودها در باتلاقها و دریاچه‌های باتلاقی در کرانه دشتهای مرکزی ناپدید می‌شوند. (۱) در نجد

۱ - تاریخ ایران باستان تألیف دیاکونوف ترجمه روحی ارباب از انتشارات بنگاه ترجمه و نشر کتاب ۱۳۴۶ ص ۴۰ - ۴۱

ایران رودخانه‌ای که قابل کشتی‌رانی باشد منحصر به کارون است که از کوه‌های بختیاری سرچشمه می‌گیرد و پس از مشروب نمودن خوزستان به خلیج فارس میریزد رودخانه‌های دیگر عبارتند از ارس، سفیدرود، و اترک و گرگان در شمال که بدریای خزر می‌ریزند و زاینده‌رود در اصفهان که به باتلاق گاوخونی فرو میرود.

در حد شمال نجد ایران رود بزرگ جیحون است که از بدخشان سرچشمه می‌گیرد به دریاچه آرال میریزد.

چند دریاچه در نجد ایران موجود است که بنا به عقیده علماء زمین شناس باقیمانده دریائی است که در دوره‌های گذشته قسمت بزرگی از نجد ایران را فرا گرفته بود. این دریاچه‌ها عبارتند از دریاچه اورمیه در شمال غربی و دریاچه وان در ارمنستان ترکیه. اما در جنوب ایران دو دریاچه است موسوم به دریاچه مهارلو و دریاچه نیریز که در فارس واقعند و در مشرق دریاچه هامون و دریاچه حوض سلطان که بین نهران و قم قرار دارد و دریاچه خزر در شمال. کمتر دریائی است که به اندازه بحر خزر جالب دقت و نظر باشد طول آن از شمال به جنوب قریب ۱۲۸۰ کیلومتر و عرض آن از ۱۶۰ - ۴۴۰ کیلومتر است منقسم به سه حوضه متمایز میباشد حوضه شمالی بواسطه ورود آب رود ولگا خیلی کم عمق است حوضه وسط عمیق است لیکن یکرشته کوه تحت‌البحری از مشرق به مغرب آن کشیده شده است و از سطح آب بیش از ۱۸۰۰ پا فاصله ندارد حوضه جنوب از همه عمیق تر میباشد.

کمتر دریائی است که مانند بحر خزر به اسامی عنیده خوانده شده لیکن هریک از اسامی، واقعه تاریخی مهمی را بخاطر می‌آورد. (۱) همانطور که گفته شد نجد ایران از طرف جنوب به خلیج فارس و دریای عمان محدود است خلیج فارس شبه جزیره عربستان را از ایران جدا میکند و به واسطه تنگه هرمز به بحر عمان اتصال مییابد و با تمام دنیا از این راه، مربوط است فرات و دجله و کارون و جراحی باین خلیج

میریزند و ملل قدیمه عالم مانند سومریها و آکدیها و علامیها و کلدانیها و پارسیها و نیز اعراب ارتباط تاریخی نزدیک با این خلیج داشته اند جزایر بسیاری در این خلیج است که بزرگترین آنها قشم و بحرین میباشند.

نجد ایران دارای معادن زیادی است از قبیل آهن و سرب و زغال سنگ و مرمر سرخ و فیروزه و طلا و نقره و جیوه و غیر اینها چنانکه علمای فن گفته اند قسمت بزرگ نجد ایران روی نفت فرار گرفته است و بطور کلی این مملکت از حیث معادن غنی است. بد جهت آب و هوای بری و کمی بارندگی در بعضی قسمتهای ایران زراعت فقط آبی است ولی بطور کلی زراعت دیمی در ایران غلبه دارد (۱)

بنابر آنچه گفته شد در نجد ایران زندگانی فقط در دره های سلسله جبال عظیمی که آنرا احاطه کرده یا در واحه ها ممکن است توسعه یابد ولیکن در دشتهای پهناور و داخلی و خارجی نیز زندگانی پیشرفت بسیار داشته است مهمترین دشتهای مذکور، دشت خوزستان است که در جنوب ایران واقع شده است و همان سوزیانیای قدیم است و از لحاظ جغرافیائی نیز چیزی جز امتداد دشت بین النهرین نیست دشت خارجی دیگری نیز در پشت جبال مجاور دریای خزر قرار دارد سد مرتفع این جبال جلو ابرها را می گیرد و موجب بارندگی فراوان بر این قطعه زمین باریک که فوق العاده حاصلخیز است می شود این ناحیه از بیشه ها و باتلاقها و جنگلها پوشیده شده است در این ناحیه برنج، پنبه، تنباکو، چسای، نیشکر، نارنج، لیمو، پرتقال و توت بعمل می آید.

در هر حال دشتهای خارجی در توسعه تمدن ایران در درجه دوم قرار دارند بدین جهت از قدیمترین ازمینه تمدن مذکور در واحه های متفرق در سلسله جبالی که گرداگرد نجد ایران را احاطه کرده و ابرهای باران دار را میگیرد مستقر شده است مراکز این محوطه تماما بی آب و علف است به استثنای موضعی که خاک رسوبی آن عموما بسیار حاصلخیز است بوسیله آبیاری مصنوعی قابل زراعت میباشد.

۱ - ایران باستان، تالیف بیرنیاچ ۱ مطبوعاتی علمی ۱۳۳۵ ص ۲۶

در همه از منہ در نجد ایران مسالہ آب امری حیاتی بشمار میرفتہ است از زمانہای ماقبل تاریخ این مملکت با وسایل مصنوعی آبیاری میشد و در عہد ہخامنشی شبکہ وسیعی از راہروہای زیرزمینی (قنات یا کاریز) موجود بود از برکت ہمین آب و نیز بر اثر بارانہای نافع در سلسلہ جبال زاگرس والبرز در کنار داخلی این سلسلہ جبال محوطہ های مزروع و واحہ های آباد ایجاد شدہ است .

ہمہ پایتخت های ایران از زمان فہستین پادشاهی ماد روبہ بیابان در طول دو جادہ اصلی کہ در کنارہ های داخلی دوسلسلہ جبال بزرگ کشیدہ شدہ قرار گرفتہ اند. از مغرب بہ مشرق در جادہ نظامی و تجارتی کہ بموازات البرز امتداد دارد شہرہای ہکمتانہ (ہمدان) . تہران و ری. شہر صد دروازہ دامغان و ہرات واقع است در جادہ جنوبی نیز اصفہان. پاسارگاد اصطخر ، تخت جمشید و شیراز قرار دارد .

چون ایران مرکز خطوط بزرگ ارتباطی است کہ مشرق را بہ مغرب متصل میسازد قدیمترین جادہ تجارتی یعنی جادہ ابریشم کہ معبر مہاجمان نیز بودہ است از آن میگذرد باوجود سد کوهہا و ظاہر تسخیرناپذیر آن و وضع طبیعی و غیر مرتبط و غیر متجانس کہ دفاع از آن بہ نحو موثر مشکل است ایران فاتحان متعدد بہ خود دیدہ است ہمین امر موجب پیدایش عہدہای متناوب اضطاط و افتخار ایران گردیدہ است. (۱)

۱ - ایران از آغاز تا اسلام تالیف گیرشمن ترجمہ دکتر معین از انتشارات بنگاہ و نشر کتاب ۱۳۴۹ ص ۷۶

فصل دوم

ایران در دوره قبل از تاریخ

سکنه ایران در عصر حجر قدیم = در قسمتهای مختلف کشور آلات وادوات و برخی از بقایای انسانهای دورانهای نخستین عصر حجر قدیم کشف شده‌اند در یکی از غارهای بیستون که مشرف به شاه راه معروفی است که هزاران سال دشتهای بین‌النهرین را با فلات مرکزی ایران وصل نموده است بعضی قطعات آلات وادوات بدست آمده که تاریخ آن از دوران دوم عصر حجر قدیم می‌باشد (۱)

در این عهد انسان در سوراخهای که در جوانب پر درخت کوهها حفر میشد و به وسیله شاخه های درختان مستقر میگردد زندگی میکرد و یا غالباً یکی از غارها یا پناهگاهها سنگی متعدد را که اغلب آنها عبارت از بستر زیر زمینی رودهای کهن بود اشغال می نمود در بهار سال ۱۹۴۹ پروفیسور گیرشمن آثار بقایای انسان عهد مزبور را در حفاری در تنگ پیدا . PABDA در کوههای بختیاری واقع در شمال شرقی شوشتر پیدا کرده است . در این جا انسان برای تهیه خوراک خود به شکار می پرداخت . (۲) تنها اسلحه آنها عبارت از نیزه‌هایی بود که در نوکشان سنگ چخماق تیزی قرار داشت چون در آن زمان حیوانات اهلی برای کمک در اختیار نداشتند شکارچیان بدو دسته تقسیم میشدند . دسته‌ای مسلح بانیزه بانتظار دسته دیگری بودند که حیوان شکاری را نزد آنها برانند . بعد ها که انسان توانست سگ را اهلی نماید عمل شکار بسیار آسان شد . (۳)

۱ - ایرانشهر از انتشارات یونسکو تهران ۱۳۴۳ ص ۲۶۹۹

۲ - ایران از آغاز تا اسلام تألیف گیرشمن ص ۹

۳ - ایرانشهر ص ۲۶۹

عصر جدید - تحول به دوران عصر حجر جدید شاید در حدود هفت هزار سال قبل از میلاد بوقوع پیوست که در این دوره انسان موفق به اهلی کردن حیوانات شده و بدینوسیله توانست وضع موادخوراکی اندك خود را کامل تر و بهتر نماید و از آن زمان تعداد زیادی از مردم از قبیل زنان و کودکان و بزرگسالان زندگی شبانی را پیشه خود ساختند و اغلب مردان به حرفه شکار ادامه دادند کمی پس از وقوع این تحولات واقعه مهمتری بوقوع پیوست و آن آشنائی به زراعت بود. دلائلی درست است که زراعت در وهله اول در زمینهای مرتفع نواحی بحر خزر بوقوع پیوسته است.

کشف زراعت و کشاورزی اهمیت زیادی را در برداشت زیرا این امر روش زندگی مردم کشاورز و دیگران را که بعد از آن استفاده نمودند به کلی تغییر داد.

شاید هم قبل از پیدایش کشاورزی ساکنین فلات عادت داشته‌اند که دانه‌های گندم و جو را که جزو نباتات بومی ایران بودند و خودرو محسوب می‌شدند جمع‌آوری نموده و بآن غذا درست میکردند. با افزایش جمعیت که در نتیجه پرورش حیوانات اهلی و پیدایش کشاورزی حاصل شده غار گنجایش مردم را نداشت و شاید هم زندگی در سوراخهای زمین برای آنها غیر طبیعی گردید و بنابراین کم‌کم تشکیل اجتماع در دهات آغاز شد. (۱)

شاید قدیمترین محل سکونت بشری که در ایران شناخته شده سیلك SIALK نزدیک کاشان در جنوب تهران است که علائم سکونت اولیه انسان در این موضع دریا پد تپه‌ای مصنوعی یافته شده است انسان هنوز طرز ساختن خانه را نمی‌دانست و در زیر آلونك هائی که از شاخسار درختان درست شده بود خود را حفاظت مینمود. سپس بزودی چینه‌های مخروطی به‌ای محقری بر سر بقایای مسکن پیشین خود ساخته و همچنانکه به شکار خود ادامه میداد فعالیت‌های کشاورزی را توسعه می‌بخشید و بدین دونهوع

مشغولیت نوع سومی هم افزوده که آن عبارت از ذخیره نمودن آذوقه بود. علاوه بر ظروف سفالین و سیاه و دودزده که در غارها بادست و بدون چرخ ساخته میشد يك نوع ظروف تازه قرمزی هم پیدا شده که در کوره های بسیار ابتدائی می پخته اند. در این زمان نخستین پیشرفت در فن کوزه گری صورت گرفت و آن پیدایش ظروف منقوش بود. تعداد قابل ملاحظه ای حلقه های دوك که از گل رس ریخته یا سنگ ساخته شده در سیالك بدست آمده نشانه آنست که انسان قدیم مبادی صنعت نساجی را میشناخته است. مرده را به طرز درهم، و پیچیده ای در کف اطاقها دفن میکردند. معلوم می شود که انسانهای عصر حجر جدید بزندگی بعد از مرگ عقیده داشتند. و بهمین علت در نزدیک مردگان اشیائی را که در زندگی روزانه از آن استفاده میکردند قرار میدادند (۱)

ناحیه دامغان و کاوشهای تپه حصار - دامغان در ۳۶۱ کیلومتری شرق تهران واقع است. اولین بار پروفیسور هرتسفلد ب فکر کاوش در آن افتاد و دکتر اشمیت دنباله کار او را گرفت و به قصد پیدا کردن پایتخت قدیم اشکانیان یعنی شهر صد دروازه در روی چند تپه که معروفترین آنها تپه حصار و تپه شیر ژیان می باشد از ۱۹۳۱ تا ۱۹۳۳ ب کاوش پرداخت که در تپه شیر ژیان آثاری اندك از مردم پیش از تاریخ پیدا شد لیکن آثاری بیشتری در تپه حصار کشف گردید.

اشیاء مکشوفه در تپه حصار را ب سه دسته تقسیم کرده اند. حصاریك حصار دو و حصار سه، ساختمانهای دوره حصار اول معمولاً از خشت یا چینه است ظروف این دوره عموماً منقوش و در اواخر دوره شباهتی ب ظروف شوش و سیالك دارد در دوره دوم دیوارهای چینه ای کمتر و دیوارهای خشتی زیادتر است. خانه ها مانند دوره های اول است و از اطاقهای كوچك تشكيل میشود و بعضی اوقات دارای حیاطی نیز میباشد. ظروف این دوره که غالباً در قبرها پیدا شده با ظرف خاکستری رنگ مخلوط بوده است. اشیاء فلزی این دوره از دوره پیش زیادتر است. در دوره

سوم حصار ، ساختمانهای متعدد پیدا شده و ظروف سفالین رنگی بکلی از میان رفته و ظروف خاکستری منحصرا بجای آن قرار گرفته و در شکل ظروف نیز تغییرات زیادی حاصل شده است و ظروف مرمری در دوره سوم حصار بسیار دیده میشود . چنانچه تاریخ دوره حصار دوم رامطابق سه هزار سال قبل از میلاد تقویم نمائیم طبقه حصار اول هم در تاریخ با شوش اول یعنی ۳۶۰۰ تا ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد و در دوره های بعد یعنی حصار دوم و سوم بین ۳۰۰۰ تا ۱۰۰۰ سال قبل از میلاد خواهد بود . نهاوند و کاوشهای تپه گیان - تپه گیان در جنوب غربی نهاوند واقع است اهالی قدیم این ناحیه مردگان خود رایشتر به سمت چپ و بالباس دفن میکردند زیرا تزئینات آنان از قبیل جواهرات و خنجر در کنار آن ظروف سفالی قرار دارد . طبقه اول گیان بین ۱۴۰۰ و ۱۰۰۰ سال قبل از میلاد واقع میشود .

تپه جمشید = در ۳۰ کیلومتری مشرق هرسین کرمانشاه، تپه جمشید واقع است بر اثر کاوشهاییکه در این منطقه در سال ۱۹۳۱ توسط کنتونو **CONTENAU** و گیرشمن به عمل آمد معلوم شد که تمدن این ناحیه با مدنیت گیان شباهت کامل داشته است همچنین بر اثر کاوشهای باستانشناسان فوق الذکر که در سال ۱۹۳۳ در تپه بد هورا واقع در ۷۰ کیلو متری مغرب همدان صورت گرفت معلوم شد که صنعت این ناحیه نیز از صنعت گیان و تپه جمشید تبعیت میکرده است .

ری - در ۱۹۳۵ کاوشهای علمی توسط دکتر اشمیت در تپه های چشمه علی صورت گرفت که معلوم شد قدیمترین ظروف منقوش ری شباهت کاملی به ظروف سفالی دوره اول سیالك دارد که بادمست ساخته شده ورنك آن معمولا زرد و دارای نقش سیاه است . ظروف دسته دوم ظاهرا با چرخ کوزه گری ساخته شده است و شباهت بظروف دوره دوم سیالك دارد . دسته سوم از حیث نقش ورنك و جنس و شکل شباهت به دوره نقوش اول و سوم سیالك دارد (۱)

۱ - ایران در عهد باستان تألیف دکتر مشکوری ۳۴ کتاب باستان شناسی ایران باستان
تألیف لوئی واندبرگ ترجمه دکتر عیسی بهنام ص ۱۲۳

تل باکون - در چند سال پیش توسط هیات علمی آمریکائی در تل باکون که در فاصله دو کیلومتری از آثار هخامنشی تخت جمشید واقع شده است کاوشهایی بعمل آمده ظروفیکه از این کاوش به دست آمده است شباهت زیادی به ظروف دوره شوش اول دارد با این تفاوت که در تل باکون اشیاء فلزی پیدا نشده است در صورتیکه در شوش اول اشیاء مسی وجود داشته است و میتوان چنین نتیجه گرفت که تمدن تل باکون قدیمتر از تمدن شوش اول است . ساکنین تل باکون در حدود ۳۳۰۰ سال قبل از میلاد بر اثر اتفاقات غیر مترقبه‌ای که علت آن بر ما معلوم نیست این محل را ترك کرده‌اند و از روی اشکال مختلفی که بر روی ظروف سفالی مکشوف از این ناحیه دیده می‌شود به نظر میرسد که ساکنان تل باکون خورشید را ستایش می‌کردند . شکل خورشید بر روی ظروف مزبور تدریجا به چهار پر تبدیل شده و به صورت صلیب درآمده است.

گرگان

کاوشهای تورنگ تپه و شاه تپه :

در سال ۱۹۳۱ آقای ف وولین و در ۱۹۳۲ آقای آرن در تورنگ تپه که در ۱۹ کیلومتری شمال شرقی گرگان و شاه تپه که در ۱۶ کیلومتری غربی آن واقع است کاوشهایی نموده‌اند .

در این تپه تعدادی سفال منقوش یافت شده که شباهت به ظروف سفالی دوره اول حصار دارد در این تپه چندین مجسمه گلی پیدا شده که نظیر آنها در تمام فلات ایران و جلگه بین‌النهرین موجود نیست. این مجسمه‌ها از گل پخته و قرمز رنگ در نهایت مهارت ساخته شده که بدون تردید اینها پیکره خدایان یا نیمه خدایانند زیرا مانند بعضی از خدایان یونان و بین‌النهرین دستهای خود را به جانب پستانهایشان برده شیر خود را نثار میکند .

ساوه = در سال ۱۳۱۲ شمسی در محل کله دشت نزدیک ساره کاوش‌های تجارتي به عمل آمد و در نتیجه ظروفی یافت شده که از نظر رنگ به چند دسته تقسیم میگردد : اول ظروف زرد رنگ با نقش سیاه که شباهت

به ظروف تپه گیان (۱) ولرستان دارد دوم ظروف سیاه رنگ که شبیه ظروف دامغان و گرگان است.

آذربایجان = در نقاط مختلف آذربایجان در نتیجه کاوش آثاری یافت شده که اطلاعاتی به ما از مردم قبل از تاریخ در آن سامان میدهد. مردم آذربایجان در هزاره دوم قبل از میلاد زیر نفوذ صنعتی مردم جلگه بین‌النهرین قرار گرفتند و ظروف سفالین و اشیاء برتری آنان شباهت زیادی به ظروف و اشیاء بین‌النهرین دارد. ولی معلوم نیست این قبائل از جانب قفقاز به این جا آمده اند یا از ترکستان یا از طریق مازندران و گیلان و طوالتش کاسیها نیز برای عبور از زاگرس و رسیدن به جلگه بین‌النهرین از آذربایجان، گذشته و یادگار بسیاری از صنایع خود مخصوصاً اشیاء برتری بجا گذاشته‌اند (۲)

حسن لو = تپه‌ای است که در ۱۲ کیلومتری مشرف‌نقده و ۸۵ کیلومتری جنوب اورمیه قرار گرفته این تپه و پیرامونش از اماکن باستانی تمدنهای کهن ایران بشمار می‌آید و این تپه مرکزی را تپه‌های کوتاهتری حلقه وار احاطه نموده‌اند. ارتفاع تپه مرکزی در حدود ۲۰ متر است و ارتفاع تپه‌های اطراف به حدود ۱۵ متر میرسد قطر تپه مرکزی در قسمت‌های مختلف آن از حدود ۲۵۰ متر تا حدود ۲۸۵ متر میباشد. از قرائن و حفاریهاییکه در این قسمت‌ها به عمل آمده است چنین استنباط می‌شود که تپه مرکزی بنای اصلی و قلعه وسط شهر را تشکیل میداده و تپه‌های محیط بر آن محل سکونت مردم بوده است. اول بار در سال ۱۳۱۳ شمسی سپس در سال ۱۳۱۵ شمسی در این محل کاوشهایی بعمل آمد سپس در ۱۳۲۶ و ۱۳۲۸ شمسی اداره کل باستانشناسی ایران کاوشهای علمی در آن انجام داده. بعداً از طریق تشکیل هیئت علمی مشترک با موزه دانشگاه فیلادلفی کاوشهای علمی مهمتری بعمل آمده. در تابستان ۱۳۳۷ شمسی ضمن دومین دوره حفاری مشترک کاسه طلای بسیار نفیس و دارای نقوش

(۱) Giyan گیان در جنوب همدان نزدیک همدان است ص ۱۳ تاریخ ۲۵۰۰ ساله تألیف عباس پرویز
۲ - نقلی از کتاب ایران در عهد باستان تألیف دکتر جواد مشکور ص ۳۲-۲۶

برجسته از آثار قوم مان (سکنه قدیم جنوب آذربایجان) مربوط به قرن نهم قبل از میلاد کشف شد. آثار دیگری نیز از زر و سیم و مفرغ و سفال مربوط به همان دوران و چند قرن بیشتر در کاوشهای مذکور به دست آمده است: و از طرفی چون در اغلب مقابر این منطقه اشیاء سفالین و قرمز رنگی بدست آمده که شباهت زیادی با ظروف سیاه و قرمز رنگ تپه سیالک کاشان دارد از این رو میتوان آنها را هم عصر قبور دسته‌الف سیالک دانست. (۱)

ناحیه لرستان و کاسی‌ها

لرستان منطقه‌ایست کوهستانی واجد قله مرتفع و پر برف و دره‌های عمیق که اغلب دامنه کوههای آن را مراتع پهناور و سرسبز تشکیل میدهد این منطقه وسیع که بیش از سی و یک هزار کیلومتر مربع وسعت دارد مرکب است از دورشته کوه و دو دره طویل که در طول دره شرقی رود سیمره بین کبیر کوه و پشتکوه و در طول آیدیز بین پیشکوه و پشتکوه از شمال به جنوب جریان دارد. دامنه‌های مشجر و جنگلهای انبوه بلوط به کوههای سترگ و صعب‌العبور لرستان منظره جالب توجهی بخشیده است.

آب و هوای مناطق کوهستانی در فصل زمستان سرد و پر برف و در تابستان معتدل ولی در قسمت جلگه‌ای تابستانها گرم و زمستانها معتدل میباشد. (۲)

در این ناحیه آثار مدنیت قوم کاسیت بدست آمده و با خروج مسائل تمدن کاسیها از دوره ماقبل تاریخ وارد مرحله‌ای میشویم که هنوز نمیتوان به آن نام دوره تاریخی داد ولی نظر بر روابط زیادی که با دوره تاریخی بین النهرین پیدا میکند آنرا دوره **Proto Histoire** یا برزخ بین تاریخ و ماقبل تاریخ میتوان نامید. (۳)

۱ - دائرة المعارف فارسی از انتشارات فرانکلین زیر نظر دکتر مصاحب ص ۱۵۸

۲ - کلیات جغرافیای ایران تألیف سیروس نیساری ص ۳۷۰

۳ - ایران در عهد باستان تألیف دکتر مشکور ص ۳۸

قدیمی‌ترین مراجعی که در آنها ذکر کاسیان بعمل آمدن متون مربوط به قرن بیست و چهارم قبل از میلاد است که متعلق بعهد بوزورانشوشیناک Puzur-Inshushinak میباشد. بنظر میرسد که آنان در طی هزاره سوم قبل از میلاد دارای ارزش و اهمیت قابل توجهی نبوده‌اند آشوریان آنانرا بنام کاسی Kassī میشناخته‌اند و این اسم بشکل کوسایوئی Kosaio^۱ توسط استرابون یاد شده و او محل سکونت کاسیان را در نواحی شرقی و در سواحل خزر شمال تهران یاد می‌کند و چنین نتیجه می‌گیرد نام شهر قزوین و همچنین دریای خزر ممکن است حاکی از خاطره این قوم باشد. کلمه یونانی کاسی تیرس Kassitiros (بمعنی قلعه) نیز امکان دارد بی ارتباط با کاسیها نباشد، نام همدان پیش از عهد مادها اکسایا A kessaia بود که در لغت آشوری کار- کاسی بمعنی شهر کاسیان است.

در هر حال ممکن است که اصطلاح کاس - سی یا کاسی پی مفهوم تبادلی وسیعتری از تسمیه قوم واحد در میان اقوام زاگرس داشته باشد بلکه شامل تمام اقوام آسیائی که ایران را اشغال نمودند میشده است. (۱) کاسیت ها مدتی تحت سلطه اولین قوم آریائی که بسرزمین ایران قدم گذاشتند قرار گرفتند بهمین دلیل در معابد عمومی،خدایان آنها با خدایان بابلیها و خدایان هند و اروپائیها در کنار هم قرار گرفته بودند بعدا کاسیت ها توسط آریائیها به تمدن جدیدتری دست یافته و اسب سواری آموختند (۲)

نفوذ روز افزون شاهان کاسیت و تسلط آنان بر کشور همسایه خود بابل و حمله بر آن دولت از جمله حوادث مهم این زمان است. قوم کاسیت که همسایه شرقی دولت بابل بود، قبیله ای نیرومند بودند که هشت سال پس از مرگ حمورابی بر کشور بابل تاختند و بجای خود باز گشتند و پس از آن، حملاتی پی در پی به این کشور نمودند سرانجام با عنوان کشور گشایان حکومت را بدست گرفتند و نزدیک به شش قرن به حکمرانی

۱ - ایران از آغاز تا اسلام تألیف گیرشمن ص ۴۷ - ۴۸

۲ - ابرانشهر ص ۲۸۳

پرداختند تا آنجا که شاهان کاسی بصورت شاهان واقعی بابل درآمدند. بطور کلی عقیده آنستکه قوم کاسیت از جمله نژاد آریا بوده‌اند که به این سرزمین آمده‌اند. (۱)

علل انقراض قوم کاسیت

ایلام نخستین دولتی بود که در هنگام اشغال بابل بوسیله کاسیت‌ها کم‌کم نیرو گرفت و موثرترین ضربه خود را به نیروی قوم کاسیت وارد آورد از این پس دیگر نه بابل و نه قوم سلسله کاسیت هیچیک رقیبی درخور توجه برای ایلام بشمار نمی‌آمدند. عاقبت شوتروک ناخونته

Shutruk-Nakhunte

اول پادشاه ایلام (۱۲۰۷-۱۱۷۱)

قبل از میلاد) به بابل حمله کرد و شکستی قطعی بر کاسی‌ها وارد آورد و آخرین نماینده سلسله کاسی‌ها را برانداخت. (۲)

فراز و نشیب‌های کشور کاسی و بابل و مناسبات آنها با مصر و هیتائیان و مبارزه آن با آشور که گاهی موفقیت این قوم و گاه با آن قوم بوده در واقع مربوط به تاریخ بابل است و اکنون بسیار بجا خواهد بود که سخنی چند درباره فرهنگ و تمدن کاسیان گفته شود:

فرهنگ و تمدن کاسیان

باحتمال قوی آنچه مغرغهای لرستانی نامیده می‌شود مربوط به دسترنج قبایل کوهستانی کاسی است و بیشتر این اشیاء را لوازم زین و برگ و یراق اسب را تشکیل می‌دهد و خود گویای سلحشوری این قوم می‌باشد. جالبترین ویژگی مصنوعات مکشوفه در لرستان ترئینات پیچ در پیچی است که ارتباط، سحر و ساحری و مظاهر خدایان اساطیری پیدا میکند و برخی دیگر به پیکره آدمیان و ددان که بوضع شگرف تلفیق گشته درآمده است و بخوبی پیداست که سازنده این مصنوعات زیبایی خطوط

۱ - آثار باستانی و تاریخی لرستان تألیف حمید ایزد پناه از سلسه انتشارات اجمن آثارهای چاپ اول ۱۳۵۰ ص ۲۹ - ۳۰ و تاریخ تمدن ویل دورانت، ج ۳۳۴
۲ - ایران از آغاز تا اسلام تألیف گیرشمن ص ۸۷

واشكال را درك واحساس مينموده است وبجرات ميتوان گفت مفرغ لرستانی گواه چيره دستى عجيب فلزكاران عهد باستان است . (۱)

كاسى ها رام نمودن اسبها واستفاده از آنها را بمردم بين النهرين آموختند ولى در ساير شئون تمدن از قبيل فراگيرى امور مذهبي نوشتن خط از سومريها وبابليها اقتباساتى كردند اما راجع به كيش كاسيان از مفاد آثار مكتوب آنان بطور كلى جز نام خدايان ايشان چيز مهمى دستگير نميشود از آن جمله يكي خداى كاشو است كه ظاهرا خداى قبيله ونيای كاسيان شمرده ميشده ديگر شيمالى آلهه قلل كوهستان كه نام ديگر آن CHIBARU شيارو بود . بچشم ميخورد (۲)

تمدن قبل از آريائی در ايران

اولين تمدن باستانی : در شوش (جنوب غربی ايران) جلوه نمود بين النهرين در هزاره سوم قبل از ميلاد وارت دوران تاريخى شدواين مطلب را بايد گوشزد نمود هماهنگ با زمانى كه بين النهرين دوران تاريخى خود را شروع كرده عيلام نيز پاى باين مرحله گذاشت (۳)

واز همين جا بود كه نخستين دولت متمدن عيلام نشأت يافت. واز همين عهد تعبيه ظروف سفالين منقوش در سراسر اين ناحيه شروع وبتوسعه انواع ظروف سفالين مشهور گرديد (۴) پيدايش اين سفالها از زمانى است كه دوران حكومت آل العبيد در بين النهرين در شرف پايان و دوران اړوك باستان آغاز ميشد . بمرور زمان صنعت سفال سازى تكميل گرديد وبااستفاده از چرخك چوبى پيشرفت جالبى در اين صنعت پديد آمد . اندكى پس از آن بااختراع چرخ مخصوص سفال سازى در اين فن ترقيات مهمترى حاصل شد وايرانيان در اين صنعت سرآمد اقوام ديگر بودند باآنكه سنگ در ساختن آلات وادوات در اين عهد بكار ميرفت فلز بيش

۱ - ايران از آغاز تا اسلام ص ۸۷
۲ - تاريخ ماد تاليف و ياكونوف از انتشارات نگاه ترجمه و نشر كتاب ۱۳۴۵ ص

۱۷۰ - ۱۷۳

۳ - اقتباس از ص ۱۶ تاريخ ۲۵۰۰ ساله عباس پرويز

۴ - ايران از آغاز تا اسلام ص ۱۰-۱۲

از دوره قبل وارد صنعت گردید وبامس سجاج و ظروف ظریف میساختند این اشیاء با چکش ساخته میشد چون در آن زمان هنوز صنعت ریخته‌گری کشف نشده بود و میتوان گفت که عصر مفرغ از همین زمان آغاز میشود ودراین دوران همه گونه آلات و ادوات هم سنگی وهم فلزی متداول بوده‌است. (۱)

اختراع خط دراواخر عهد مذکور صورت گرفته است وپیش از سه هزار سال قبل از میلاد تمدنی درشوش پدیدآمد که هرچند تحت نفوذ قوی بین النهرین قرارگرفت خط مخصوص خود را که بنام عیلامی مقدم خوانده می‌شود ایجاد کرد و معاصر عهد جمدت نصر در دشت مجاور (بین النهرین) بود. خانه ها بادقت بیشتر ساخته شد ولی درها بطرز عجیبی پست و کوتاه بود در مدخل اطاقی قرار داشت دارای دو قسمت که یکی برای طبخ و دیگری از قرار معلوم مخصوص پختن نان بوده‌است. در یک طرف خمره کوچکی برای آب در زمین قرار داده بودند. در این خانه اثاثه ولوازم مختصری از گل کوفته مشاهده میشود که هرچند بدوی و مقدماتی است معهذا گویای احتیاج به طاقچه یاچینه‌های کوچک سنگی برای نگهداری اشیاء و آذوقه های مختلف میباشد. اهمیت تمدنی که در شوش شناخته شده و تا قلب نجدایران نفوذ یافته موضوع اختراع و استعمال خط است که بعضی از الواح مکشوفه تاکنون خوانده نشده‌اما خط نیمه تصویری آنها معرف پیشرفتی است در نخستین خط تمام تصویری دانشمندان اعداد و جمع آنها را توانسته اند تشخیص دهند و این خود موجب شده که آنها را اسناد شغلی از قبیل صورت حساب یا قبض رسید محسوب دارند. (۲)

عیلامیها: اطلاع ما بر عیلام تا هشتاد سال پیش منحصر بذكر مختصری بود که تورات از آن نموده بود واز سال ۱۸۹۱ میلادی در اثر کاوشهای هیات باستان شناسان فرانسوی که زیر نظر ژاک دومورگان J. DE. Morgan صورت گرفت گذشته عیلام و خاصه شهر شوش پایتخت

۱- ابرانشهر ص ۳۷۲ - تاریخ ۲۵۰۰ ساله ص ۱۲

۲- ایران از آغاز تا اسلام ص ۲۷-۳۲

آن تا اندازه‌ای روشن گردید .

در عهد قدیم ، عیلام شامل خوزستان و لرسنان و پشتکوه و کوه‌های بختیاری بود این مملکت از طرف مغرب به دجله از طرف مشرق بقسمتی از فارس و از سمت شمال به‌راهی که از بابل تا همدان امتداد داشت و از سمت جنوب بخلیج فارس تا بوشهر ، محدود میشد . شهرهای مهم این مملکت عبارت بودند از : شوش که از جمله مهمترین شهرهای عیلام و از قدیمترین شهرهای عالم بود. و دیگر، ماداکتو که در روی رود گرخه‌بنا شده بود و هم چنین خایدا لو که ظن قوی بر این است درجای خرم آباد کنونی قرار داشت دیگر دانشمندان معتقدند که عیلام لفظی است سامی و به معنای کوهستان و سرزمین بلند استعمال می‌گردید. و در تورات نام عیلام به‌همین معنی ذکر شده است شاید در آغاز این اسم بر نواحیه کوهستانی عیلام یعنی لرستان اطلاق میشده و بتدریج شامل کلیه خاک آن کشور شده است . (۱)

قرائینی که در دست است دلالت بر این معنی میکند علامیها ابتداء در نواحی کوهستانی که دشت سوزیانا (شوش) را از شمال و مشرق احاطه کرده بود میزیستند و از هزاره سوم قبل از میلاد از کوهستان مزبور فرود آمده بر ناحیه وسیعی از دشتهای و کوهها که شامل بخش مهمی از سواحل خلیج فارس میشد استیلا یافتند . از سده سیزدهم پیش از میلاد به بعد در کتیبه‌های عیلامی بجای نام کشور عیلام نام‌انشان سوسونکا مملکت انشان و شوش دیده میشود و علت پیدایش این نام ظاهراً اینست که حکومت ایالت انشان واقع در شمال شرقی قدرتی بنست آورد و بر مناطق دیگری استیلا یافت . این نام تا تشکیل سلسله هخامنشی باقی‌بود ولی از زمانیکه کمبوجیه پدر کوروش کبیر انشان را تصرف کرد (۶۴۰ قبل از میلاد) نام انشان در کتیبه‌های پارسی بصورت (انران)

تعریف گردید . (۱)

راجع به ژاد بومیان این مملکت عقاید گوناگونی وجود دارد عقیده دیولا فواود و مرگان این است که بومیهای اولیه این مملکت حبشی بودند (۲) سرپرسی سایکس عقیده دومرگان را تأیید میکند و معتقد است که این ژاد در کنار سواحل خلیج فارس تا هندوستان انتشار داشته‌اند اضافه مینماید که سومریها هم از همین ژاد منشعب‌اند

بعضی از مورخان جدید بومیان اولیه عیلام را مردمی شبه سیاه دانسته‌اند که ظاهراً با ژاد دراویدی هند نسبت داشته‌اند و این سیه چردگان دراز جمجمه (دولیکو سفال) را از ژاد مدیترانه‌ای میدانند. پرفسور گیرشمن ساکنان اولیه عیلام را از ژاد آسیانی *Asianique* میدانند که این ژاد نه بستگی به ژاد هند و اروپائی داشته و نه بدسته سامی متعلق است . (۴)

ژان کونتونو *G. Contenau* ساکنان قدیم عیلام را از نژاد آسیانی دانسته و چنین می‌نویسد « ساکنان عیلام از مردم آسیانی بودند و این کلمه برای معرفی مردمی بکار برده میشود (۵)

که در قسمت مهم آسیای غربی قبل از آغاز تاریخ مسکن داشتند» بعلت وضع جغرافیائی عیلامیها با همسایگان غربی خود یعنی سومریها تماس زیادی داشتند و این تماسها همیشه دوستانه و سالمت آمیز بوده است . ممکن است عیلامیها در تحت تاثیر سومریها درازمنه بسیار قدیم موفق بابداع خطی معروف بخط تصویری شده باشند لیکن پروفیسور کامرون معتقد است که احتمال دارد که این خط را خود عیلامیها اختراع

(۱) - مطالعات جغرافیائی هیات علمی فرانسه در ایران تالیف دومورگان ترجمه دکتر ودیعی ج ۲ ص ۱۷۵

(۲) - تاریخ ایران تألیف سایکس ج ۱ ص ۶۴-۶۵

(۳) - تاریخ ماد تألیف دیا کونوف ص ۱۳۰-۱۳۱

(۴) - ایران از آغاز تا اسلام ص ۲۶

(۵) - تمدن ایرانی تألیف چندتن زخاورشناسان ترجمه دکتر بهنام از انتشارات بنگاه

ترجمه و نشر کتاب ۱۳۳۷ ص ۵۳

کرده باشند . (۱)

مدتها بعد شاید در حدود ۲۸۰۰ سال قبل از میلاد عیلامیها خط سومریها را تقلید کردند و این را کتیبه مکشوفه در بوشهر که مربوط بهمان تاریخ است تأیید مینماید اهمیت این نوشته در این است که ثابت میکند پادشاهان عیلام از همان ازمنه قدیم تسلط خود را در مسافت طولانی در امتداد خلیج گسترش داده بودند و بعدها قدرت خود را در جنوب شرقی محلی موسوم به اید حاج (مال امیر) که با گذشت زمان با اسمانشان یا اثران معروف شد توسعه دادند . در دوران باستانی عیلامیها جماعات شهر نشین تشکیل داده بودند که مهمترین مراکز آنها در شوش بود و شوش مرکز عمده تجارتی محسوب میشد (۲)

شهر شوش (مرکز عیلام) بنا بعقیده دو مورگان بچهار قسمت میشده است :

۱- ارك يا قلعه شوش که از ادوار قدیم تا زمان اسکندر مسکون بود

۲- قصر های شاهان هخامنشی

۳- محله تجارتی

۴- محله ای در طرف راست رود کرخه در قسمت دوم ویرانه های

قصر داریوش و اردشیر دوم و تالار معروف آن موسوم به آپادانا (۳)

مذهب این مردم پرستش قوای طبیعت بود که آنها بصورت خدای دو گانه ای تجسم میکردند که آنها زندگی را بر روی زمین نظم و ترکیب میدهند. عالم از نظر عیلامیها پراز ارواح بود خدای بزرگ راشوشیناک مینامیدند ولی پرستش او فقط بیادشاهان و کچنه اختصاص داشت عیلامیها هم مانند بابلیها مجسمه خدایان را میساختند و بشهرها اختصاص میدادند و وقتیکه مجسمه شهری را بشهر دیگر می بردند عقیده داشتند که خدای آن شهر را انتقال داده اند بنابراین مذهب آنها شرک و بت پرستی بود

۱ - ایران شهر ص ۲۷۵ - رجوع شود بکتاب History Earley Iran

تالیف پورفسر کامرون چاپ شیکاگو ۱۹۳۶ ص ۲۱

۲ - ایران شهر ص ۲۷۶

۳ - ایران باستان تالیف پیرنیاچ ۱ ص ۱۳۲

بطور کلی مذهب عیلامیها شباهت زیاد به مذهب بابلیها دارد و چنین به نظر میرسد که آداب مذهبی آنان هم به آداب مذهبی بابلیها شباهت داشته است.

قدیمترین زبان اهالی این مملکت زبان اترانی است که بعقیده دمرگان در هزاره سوم قبل از میلاد متروک شد و پس از آن زبان سومری و زبان سامی در اینجا رواج یافت (۱)

بعقیده دیاکونوف مناسبات زبان عیلام با دیگر زبانها هنوز مشخص نگردیده است. گذشته از این ذخیره لغوی زبان عیلامی، نیز کمتر مورد بررسی قرار گرفته است و بدین سبب تاکنون نمی‌توانیم از روی یقین زبان کاسیان را به عیلام مربوط بدانیم و یا برای نامهای امکنه در زبان مادی قدیم جنبه عیلامی قائل شویم (۲)

تقسیمات تاریخی عیلام - دمرگان گذشته های عیلام را بدو قسمت تقسیم میکند.

۱- اعصار قبل از تاریخ

۲- قرون تاریخی

قرون تاریخی عیلام به سه قسمت تقسیم میشود :

۱- عهدی که تاریخ عیلام ارتباط کامل با تاریخ سومریها دارد (از زمانهای قدیم تا ۲۲۲۵ قبل از میلاد)

۲- عهدی که گذشته های عیلام با تاریخ دولت بابل، مربوط میباشد (۲۲۶۵ - ۷۴۵ قبل از میلاد) ..

۳- دوره ای که طرف عیلام دولت آشور جدید است (۷۴۵ - ۶۴۵ قبل از میلاد) (۳)

تاریخ عیلام شامل بیان يك سلسله زدو خورد با کلد و آشور میباشد که میگوید در این کشمکشها عیلام گاه پیروز گاه مغلوب شده است سرانجام آخرین پادشاه عیلام خوم بان کلدش در جنگی که با آشوربانیپال

۱ - ایران باستان تألیف پیرنیاچ ۱ ص ۱۳۱

۲ - تاریخ ماد تألیف دیاکونوف ص ۱۳۳

۳ - ایران باستان پیرنیاچ ص ۱۳۲ - ۱۳۳

پادشاه آشور نمود (۶۴۵ قبل از میلاد) شکست خورد آشوریها پس از کشتار زیاد و غارت عمومی شهرها وهر آنچه در این شهرها به ثروت عیلام دست یافتند با اسرای زیادی از شهرشوش و شهرهای دیگر به آشور بردند ، متن زیر ترجمه کتیبه آشور بانیپال در مورد فتوحات اودرعیلام است :

«خاک شهر شوشان شهر ماداکتو و شهرهای دیگر را تمامابه آشور کشیدیم ودر مدت یکماه ویک روز کشور عیلام را بتسمای عرض آن جاروب کردم . من این مملکت را از عبور حشم . گوسفند و نیزاز نغمات موسیقی بی نصیب ساختم و بدرندگان و جانوران کویر و غزال اجازه دادم که آنرا فروگیرند » بهر حال از ۶۴۵ قبل از میلاد دولت عیلامار صفحه روزگار محو و گذشته های آن بمرور از خاطرها فراموش گردید (۱)

مردم اورارتو (آرارات) = اورارتوئیان ساکن کشور کوهستانی بودند . دراین ناحیه سلسله جبال زاگرس با کوههای قفقاز اتصال مییابد . آنها مردمانی شجاع و بسیار جنگجو و مزاحم سرسخت آشوریها بودند حتی در پایان قرن نهم قبل از میلاد اورارتوئیان موساسیر **Musair** رادر بخش علیای زاب بزرگ اشغال کردند و مستقیما مرکز خاک آشور را مورد تهدید قرار دادند و در آغاز قرن هشتم قبل از میلاد وارد قسمت علیای فرات گشتند (۲)

این قوم شبیه مردم میتانی بوده و زبان آنها موسوم به وانیک **Vanic** یا هالدیان **Haldian** بوده از هوریان که شاید یک زبان کاسپین ویا قفقازی است مشتق گردیده اورارتوئیانها خودشانرا فرزندان هالدی **Haldi** ویا خالدی که رئیسخدایان آنها بود میدانستند.

بنابراین بعضی از مورخین بآنها لقب هالدین ویا خالدین دادهاند . اورارتو که بمنزله کلمه آرارات است بمنزله عنوان آنوری برای قلمرو حکومت آنها است . این اسم اولین بار در وقایع آشور نصیربال که از سال

۱ - ایران باستان تالیف پیرنیاچ ۱ ص ۱۳۹

۲ - تاریخ ماد تالیف دیاکونوف ص ۲۱۵

۸۸۳-۸۵۹ قبل از میلاد سلطنت میکرده ذکر شده است. آنها سرزمین خود را بنام بیاینا **Biaina** (که اسم امروزی آن وان است) میخواندند در اصل مانند گوتی ها از نژاد بربر بودند. لکن کوشش نمودند که از تمدن آشوریه ها هم نکاتی فراگیرند تا بتوانند با آنها رقابت نمایند. شلمانسر چهارم **Shalmaneser** در سال ۷۸۱-۷۷۴ قبل از میلاد با اورارتیان دائماً در جنگ بود در سال ۷۳۵ تیگلات پیلزرسوم **Tiglath-pileoer** سرزمین آنها هجوم آورده و قسمت بیشتر آنرا ویران نمود اورارتیان مردمانی سرسخت بودند و تحت رهبری روساس اول بزودی ناحیه از دست رفته را بازیافتند و همانطور که در بالا ذکر شد سلطه خود را تا موساسیر در جنوب شرقی و آنطرف دریاچه گوگشا در شمال توسعه دادند (۱) روساس از تعدادی سرداران ماد تقاضای کمک نمود. سارگن دوم از آشور به اورارتو حمله برد او هم آن سرزمین را ویران کرد و روساس مبادرت به خودکشی نمود. در این اثنا ایرانیها در پارسوا (ناحیه ای در مغرب و جنوب غربی دریاچه اورمیه) در اواسط قرن نهم قبل از میلاد مستقر شده بودند. برای مدت کوتاهی این ناحیه تحت سلطه اورارتیانها قرار گرفت و ممکن است بعضی از اصول تمدن خود را از ایرانیها کسب نموده باشند. در سالهای اول قرن هفتم قبل از میلاد اورارتو از طرف شمال مورد حمله بادیه نشینان سیت و سیمریان واقع شد لکن هنوز از تاخت و تاز این وحشی ها آسوده نشده بودند که به فاصله کوتاهی مغلوب ارامنه گردید.

ارامنه يك نژاد هند و اروپائی بودند که از جاب مغرب به اورارتو حمله نمودند. اورارتیانها مانند کاسیت ها توسط فاتحین آریائی خود جذب شدند. (۲)

(۱) - ایرانشهر ص ۲۸۴ - برای تغییر و توجیه موساسیر رجوع بکتاب

Archaeological History of Iran تالیف هر تسفلد ص ۱۶

(۲) - ایرانشهر ص ۲۸۵

فصل سوم

مهاجرت آریاها بایران

آریاها یا آریانها شعبه وسیعی از نژاد سفیدند که در ایام باستانی در ایران و هند و اروپا ماندگار شدند و باین جهت آنان را اقوام هند و اروپائی نیز میگویند و زبان مشترك آنان از زبانهای هند و اروپائی مشتق شده است. نام آریائی که آریائیهای شعبه ایرانی و هندی بخود داده بودند اصلاً به بمعنی شریف است و نام ایران، (سرزمین آریائیها) از همین لفظ گرفته شده است. نام ایران واجه که در اوستا آمده ظاهراً بهمین معنی است و مقصود از آن مملکت اصلی آریاهای ایران است از سرگذشت اقوام آریائی در ادوار پیش از تاریخ چندان اطلاعی در دست نیست احتمالاً مسکن اصلی آریائیها استپ در امتداد شمال دریای سیاه و دریای خزر در جنوب روسیه تا ترکستان و رودهای جیحون و سیحون بوده است بعدها این اقوام بجهات اقتصادی مهاجرت کردند و دسته‌ای به جانب اروپا و شعبه‌ای دیگر (شعبه ایرانی و هندی) به طرف ایران و هند روان شدند.

آریائیهای ایرانی و هندی از آسیای مرکزی مهاجرت کردند شعبه‌ای بجانب هندو کش رفته از راه دره سند و پنجاب بهند روی نهادند و شعبه دیگر به جنوب و مغرب ایران روان شدند در نجد ایران ماندگار شدند تاریخ جدا شدن شعبه ایرانی و هندی از سائر آریائیها مشخص نیست ولی میدانیم که آریائیهای هندی در ۱۲۰۰ قبل از میلاد پنجاب را در تصرف داشته‌اند و از طرف دیگر در اسناد قرن ۱۶ قبل از میلاد بین النهرین و سوریه نامهای آریائی دیده میشود.

آغاز مهاجرت آریائیها را بایران بعضی در حدود ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد دانسته‌اند و بعضی هم گفته‌اند که این مهاجرت از قرن ۱۴ قبل از

میلاد آغاز شده و تا قرن ششم قبل از میلاد دوام داشته است ظاهرادر
اواسط هزاره دوم قبل از میلاد در زمان سلطنت هیسکوسها آریاها از
ایران پیشروی عظیمی بطرف مغرب کردند و بعضی از آنان امسارت
نشینهای بنام خود در بین النهرین و سوریدو فلسطین تاسیس کردند آریاها
در جنگ بامصریان و آشوریان از بین رفته و یا در میان مردم بومی
مستهلك شدند آریاها یکی که در ایران ساکن شدند باستاند گفته های هرودوت
که با کتیبه های داریوش اول مطابقت دارد به قبایل چندی بشرح زیر تقسیم
میشدند:

۱- مادها در شمال غربی ایران

۲- پارسها در جنوب

۳- هیرکانیان در استرآباد

۴- پارتها در خراسان

۵- آریانها در مجاورت رود آریوس (هریرود)

۶- درانگیا در شمال غربی افغانستان که قلمرو آنها تا زرننگ ممتد بود

۷- آراخویتان در ناحیه رود هلمند (هیرمند) و شعبات آن در

اطراف قندهار

۸- باکتریان در دامنه های شمالی هندوکش تا سواحل رودخانه

جیحون که بلخ مرکز آن بود

۹- سغدیان، ناحیه کوهستانی که بین رودخانه های سیحون و جیحون

واقع شده است

۱۰- خوارزمیان در واحه وسیع خیوه

۱۱- مازگیان واقع در ساحل رودخانه مرغاب که بیشتر در واحه مرو

سکونت داشتند

۱۲- ساکارتیان که در نواحی زاگروس شرقی ساکن بودند

ایران و هند و اروپا ماندگار شدند و باین جهت آنان را اقوام هند و

اروپائی نیز میگویند و زبان مشترك آنان از زبانهای هند و اروپائی

مشتق شده است. نام آریائی که آریائیهای شعبه ایرانی و هندی بخود

جا آنان را می‌یافتند میکشند ولی همینکه کاملاً استقرار یافتند کارهای
پر زحمات را به آنان واگذار میکردند (۱)

در فلات ایران قبل از آمدن آریائیها چه مردمی سکونت داشته‌اند؟
جغرافیادانان یونانی از مردی بنام آناریاکای (غیر آریائی) نامبرده‌اند که
در سرزمین ماد ساکن بوده‌اند و احتمالاً تاپورها، آماردها، کاسیها و مخصوصاً
کادوسیها از این مردم غیر آریائی بودند در کوههای زاگروس گروه‌های
غیر آریائی مانند گویتها، لولوبیها کوسایها و عیلامیها سکونت داشتند که
اقوام مذکور سرانجام مغلوب آریاها شدند. این هم مسلم است که
بومیها دارای تمدنی بوده‌اند و بعضی از شهرها مانند استخر از شهرهایی
نبوده که آریائیها بنا کرده باشند بوشهر هم چنانکه از حفريات هیات
فرانسوی برمیآید از شهرها نیست که تاریخ آن عجلالتا تا ۱۷۰۰ قبل از
میلاد پیش میرود ولیکن اطلاعات زیادی از این قسمت‌ها در دست نیست
فقط راجع بخوزستان می‌توان گفت که حفريات شوش دورنمای روشنی
بگذشته آن مملکت افکنده از این جهت است که تاریخ ایران زمین را از
عیلام شروع میکنیم بخصوص که در ضمن تاریخ عیلام بنابه مناسبت‌هایی
از سومریها و اکدیها و کلدی و آشور ذکری خواهد شد و اطلاع بر این
کلیات برای تاریخ آریائیها هم مفید است (۲) راجع به مذهب آریانهای
ایرانی باید در نظر داشت که مدتها مذهب آنها با مذهب هندیها یکی بود
و مانند آریانهای هندی عناصر را می‌پرستیدند ولی بعد بتدریج ترقی
کرده بدرجه پرستش خدای یگانه رسیدند . (۳)

۱ - دایرةالمعارف فارسی از انتشارات فرانکلین ۱۳۴۵ به سرپرسی غلامحسین مصاحب
ج ۱ ص ۱۱۰

۲ - تاریخ ایران از زمان بسیار قدیم تا انقراض دولت ساسانی تألیف پیرنیا چاپ مجلس
۱۳۰۶ ص ۱۴

۳ - ایران باستان تألیف پیرنیا ج ۱ ص ۱۵۸ - ۱۵۹

در خانواده‌های آریائی پدر اختیار تام داشت زن بانوی خانه بود آریائیها احترام زنان خود را بیش از سایر اقوام نگاه میداشتند از وظائف مخصوص رئیس خانواده مراقبت آتشگاه خانواده و روشن نگاه داشتن آن بود مردم بسه طبقه روحانی سپاهی و برزگر تقسیم می‌شدند .

باید دانستکه تاریخ آریانهای ایرانی به چهار دوره تقسیم می‌شود :
اول دوره قدیم که از اواخر قرن هشتم قبل از میلاد شروع شده در نیمه قرن هفتم میلادی خاتمه می‌یابد دوم دوره متوسط که از نیمه قرن اول هجری تا بدو سلطنت صفویه امتداد یافته این عهد را می‌توان بدو قسمت بزرگ تقسیم کرد قسمت اولی تا ظهور فتنه مغول و قسمت دوم از آمدن مغولها بایران تا تاسیس دولت صفویه سومین دوره که می‌توان تا اندازه‌ای جدیدش نامید از دوره صفویه تا آغاز مشروطیت ایران امتداد می‌یابد دوره چهارم یا معاصر از ابتدای مشروطیت تا کنون .

تاریخ قدیم ایران نیز بدوره‌هایی تقسیم شده

۱ - دوره مادی یا عیلامی (آریانهای مسکون در قسمتی از شرق فلات ایران)

۲ - دوره هخامنشی یا استیلای کامل آریانهای ایرانی بر خطه مزبور

۳ - دوره مقدونی و سلوکی یعنی دوره عصر یونانی و مقدونی در ایران و مشرق قدیم این مرزبوم

۴ - دولت پارت یا عکس‌العمل سیاسی بمنظور تلافی عدم امکان بهره‌مندی ایرانیها در سالامین و ایسوس و گوگمل .

۵ - دولت ساسانی یا عکس‌العمل سیاسی و تمدنی دوران مبارزه جامعه

ایرانی زردشتی با مسیحی روم و بیزانس .

تاریخ این عهد طویل را که تقریباً شامل ۱۴ قرن است از دو طریق می‌توان بدست آورد .

۱ - در سنگ نبشته‌هاییکه از شاهان ایران قدیم باقیمانده و در نتیجه

کاوشهای علمی از اماکن تاریخی ایران و سایر قاره‌های قدیم بدست آمده و مستقیماً یا بطور غیر مستقیم مسائلی را از تاریخ ایران قدیم روشن کرده و متون کتب مذهبی آریانه‌های ایرانی و مسکوکات - و ابنیه - و آثار قدیمه بآبهره‌گیری از نوشته‌های مورخین خارجی و کتب بعضی از نویسندگان قرون اسلامی .

۲ - با استفاده از داستانهای که از عهد قدیم الی حال از نسل به نسل نقل گردیده و در زمان سلطنت ساسانیان جمع‌آوری شده و در دوران اولیه اسلام این داستانها تالیف و تصنیف شده که معروفترین آنها شاهکار حکیم ابولقاسم فردوسی طوسی است .

بی‌تردید مدارك نوع اول از حیث صحت استفاده بمراتب بر نوع دوم برتری دارد چه آنکه داستانهای مذکور به تمامی قرون شفاها از نسلی به نسل دیگر منتقل شده و هر ناقل شاخ و برگهایی بر آن افزوده است و حکم بصحت آن خالی از اشکال نیست وقایع زمانی را بزمان دیگر نسبت‌دادن و اسامی اشخاص را از یکدوره بدوره دیگر بردن خالی از خطا و دخالت‌های بیجا ممکن و میسر نمی‌شود بنابر این روشن است که باید اساس تاریخ عهد قدیم ایرانرا برای رعایت جنبه صحت مدارك نوع اول قرار داد و پس از آن داستانها را هم بخاطر آورد تا شاید بتوان از مقایسه آنها با تاریخ يك نوع کلیاتی استنباط نمود (۱)

فصل چهارم

چگونگی تاسیس سلسله‌های ایران قبل از اسلام

نگاهی به اوضاع جغرافیائی آن عصر = در عهد باستان کشور ایران به قطعه زمینهاییکه از سمت شمال به رود ارس و دامنه‌های البرز و از سمت مشرق به صحرای شوره‌زار دشت کویر و از سمت مغرب و جنوب به سلسله جبال زاگروس محدود بود منتهی می‌گشت این اراضی از نظر جغرافیائی بسه‌بخش مشخص تقسیم می‌گردد .

بخش نخست غربی از رود ارس در شمال تا کوه الوند در جنوب، ادامه داشت و ناحیه دریاچه اورمیه و همچنین دره‌های پیرامون سفید رود (که جبال البرز را قطع کرده و در نزدیکی شهر رشت کنونی بدریای خزر می‌ریزد) شامل بوده‌است سراسر این ناحیه را سلسله جبالی که از شمال بجنوب و یا از شمال غربی بجنوب شرقی امتداد دارند پوشانده است . این منطقه امروز شامل آذربایجان ایران و کردستان ایران است . بخش غربی را نوار پهنی از سلسله جبال متوازی که مجموعاً بنام جبال زاگروس نامیده میشوند اشغال کرده‌است . اطراف جبالی را که از شمال غربی به سوی جنوب شرقی امتداد دارند دره‌های متوازی و دورافتاده‌ای احاطه کرده و در بعضی نقاط در مسیر رودهایی که خشک نمی‌شوند بایجاد مسیل‌های ژرف دره‌ها را بیکدیگر مربوط می‌سازد .

این گذرگاهها بسیار تنگ بوده و غالباً انجام رفت و آمد را با دشواری مواجه می‌ساخته و راههای کاروان روییتر از دامنه جبال که کم و بیش برای آمد و رفت مساعدتر هستند تعبیه گردیده .

بدین منوال سرزمین کوهستانی زاگروس به دره‌های کوچک و منفرد تقسیم می‌شود که آمد و شد میان آنها دشوار است مخصوصاً در فصل زمستان نیز وجود برف بر مشکلات میافزاید .

در مشرق زاگروس رشته جبال متوازی و آتشفشان های کهنه از یکدیگر فاصله بیشتر دارند جبال مزبور بطور متوسط مرتفع تر از قله زاگروس هستند و در طرف غرب زاگروس جنگلهای بلوط و افرا و گردو و بادام و غیره و یا بیشه های غیر قابل عبوری را فراهم آورده اند

در دره ها هر جا که آب برای آبیاری وجود داشته باشد آب و هوا برای باغبانی نامساعد است. با این حال از روزگار کهن بخش مهمی از ساکنان این نقاط بدام داری که توام با زندگی صحرا نشینی و یانیمه صحرا نشینی بوده سرگرم بوده و هستند مردم زراعت پیشه ایالات ایران در ناحیه زاگروس همواره در معرض خطر حمله کوهستانیهای صحرائشین بوده و باغها در تحت حمایت و قلاع مستحکم جبال قرار داشته اند. از زمان قدیم ناحیه ارومیه مهمترین بخش زراعتی بوده است از دوران بسیار کهن هر جا که استفاده از آبهای کوهستانی مقدور بود زراعت پدید آمد و مزارع را با آب جویبارهای کوهستانی از طریق ایجاد آب بندها مشروب می ساختند بعدها تاسیسات آبیاری پیچ در پیچ تری متداول گشت و تکامل یافت، ولی دستگاههای عظیم و متمرکز آبیاری، نظیر آنچه در بابل و مصر پدید آمد و مستلزم وحدت سازمانی جامعه های موجود آن بود، هیچگاه ضرورت پیدا نکرد.

این موضوع در چارچوب تشکیلات بنده داری (بعدها فتودالی) تاثیر کلی در طرق تکامل تاریخی و سرنوشت ماد داشت.

بخش دوم ماد = سرزمینی بود پوشیده از تپه ها و محدود در میان دو رشته جبال از طرف شمال به جبال البرز، در جنوب دریای خزر و جنوب شرقی آن را بیابانهای شوره زار دشت کویر در بر گرفته بود این ناحیه را رودخانه های کوچکی که به دریاچه حوض سلطان میریزند و جویبار هائی که از جبال البرز به سوی جنوب و بعد بطرف مشرق جاری میشوند آبیاری می کردند کوه عظیم دماوند به سراسر این ناحیه مسلط بود.

این بخش، یاماد سفلی، که بوسیله سلسله جبال البرز از حاشیه پر آب و جنگل کرانه خزر جدا شده و جبال فارس آنرا از خلیج فارس مجزا کرده است پهنه ایست مرکب از صحراهای خاکستری و زرد و خشک که

در زمستان یخ می‌بندد و تابستان سوزانی دارد. و به تدریج در سمت مشرق بصورت شوره زار و بیابان درمی‌آید فقط در دامنه کوهها اندك رطوبتی وجود دارد و بارانی میبارد و در نتیجه سلسله ای از نواحی زراعتی پدید آمده است.

بخش سوم = میان دورشته جبال متوازی قرار گرفته که قسمت شمال آنرا کهرود و جنوب را رشته های جبال جنوبی ایران که دنباله سلسله زاگروس میباشد قرار گرفته و محدود میسازند این ناحیه توسط زاینده رود مشروب می‌شود.

ماد باستانی از سمت شمال غربی با اورارتو و از جانب شمال با آلبانی هم مرز بود در مشرق ناحیه کوهستانی خراسان و رشته کپه داغ خاك ماد را از آسیای میانه جدا میکرد.

در بخش کرانه‌ای آن دریا و دره‌های رود گرگان و اترک را هیرکانیا نامیده‌اند، اندکی جنوبی تر از خاك پارت مرز شرقی ماد را پهنه های لم یزرع بخش مرکزی فلات ایران تشکیل میداد.

کشور کوهستانی پارس باستانی از سمت جنوب هم مرز با بخش سوم ماد بود و از جنوب شرقی بد دره‌های کارون و کرخه که در میان دنباله رشته‌های زاگروس قرار داشتند محدود میشد ناحیه اخیرالذکر همان عیلام باستانی یا سوزیان (شوش) یکی از مراکز قدیمترین تمدنها بوده و از جانب غرب خاك ماد با آشور هم مرز بود.

خاك ماد از حیث دارا بودن معادن مختلف غنی بوده ولی به دشواری میتوان گفت که در عهد باستان چه معادنی استخراج میشده است. بهر تقدیر مسلم است که در روزگار بسیار قدیم در کوههای زاگروس و نقاط شرقی تر آن مس و در ادوار بعد دیگر فلزات استخراج می‌گردیده.

در دامنه غربی زاگروس و دیگر نقاط سرزمین ماد از دیر زمان بوجود نفت پی برده بودند و در عهد عتیق در اروپا نفت را روغن مادی مینامیدند بدیهی است که در روزگار قدیم نفت اهمیت صنعتی نداشت و فقط در مشعلها و غیره بدکار میرفت و از قیر در کار ساختمانی استفاده میشد.

راههایی که تمدنهای آسیای مقدم و قفقاز را با آسیای میانه و شاید

هندوستان مربوط میساخت از خاک ماد می گذشت .

باری مفهوم ماد با حدود و ثغوریکه در زمان پادشاهی هخامنشیان و دوران اسکندر مقدونی دارا بوده وارد به حیطه جغرافیائی یونانیان و رومیان قدیم گشته به ترتیبی که گفته شد ولی کلمه ماد در طول تاریخ گاهی بمعنی وسیعتر و زمانی محدودتر بکار رفته و گاهی بوسعت بیش از اراضی مذکوره وزمانی کمتر از آن را شامل بوده است .

سرانجام ناحیه تاریخی ماد بدو بخش تجزیه شد ، بخش شمال غربی که بنام آتروپاتن موسوم گردید و مستقلا راهی دراز را در طریق رشد و تکامل پیمود اما بخشهای جنوبی و شرقی ماد نخست داخل خاک پارت و سپس پارس گشت و ساکنان آن از ، لحاظ فرهنگی و تژادی با پارسیان امتزاج یافتند . (۱)

دولت ماد

مادها مردمانی بودند آریائی تژاد که در ابتدای قرن هفتم یا آخر قرن هشتم قبل از میلاد دولت ماد را تاسیس کردند . باین سؤال که در چه زمانی مادها به فلات ایران آمده اند جواب صحیحی نمیتوان داد یعنی تاریخ آمدن آنها هم مانند تاریخ آمدن آریانیهای دیگر به فلات ایران محققا معلوم نشده (۲) سالنامه های شلم نصر سوم پادشاه آشور نخستین بار از ایرانیهاییکه در مسیر راه سپاهیان جنگی آشور که به زاگروس یورش برده اند . قرار داشته اند یاد میکند ، آشوریان در ۸۴۴ قبل از میلاد پارسیان را پارسوا و در ۸۳۶ قبل از میلاد مادها را (مادای) شناختند (۳) از اینکه مقصود از مادای همان مادها بوده اند تردیدی نیست زیرا پس از آنهم سلاطین آشور در کتیبه های خود مادیا را باین اسم نامیده اند اما در باب مردم پارسوا محقق نیست که مقصود از این اسم پارسیا بوده باشند یا مردمی دیگر از اینکه لشکرکشی متواتر به سرزمین ماد شده و آشوریها شهرهای زیادی را خراب کرده اند از عده زیاد اسراء و نیز از غنائم بی

۱ - تاریخ ماد تألیف دایاکونوف ص ۱۰۷ ، ۱۱۰

۲ - ایران باستان تألیف پیرنیاچ ج ۱ ص ۱۶۸

۳ - ایران از آغاز تا اسلام تألیف گیرشمن ص ۷۶

شمار معلوم میشود

که این مملکت آباد و پر جمعیت بوده مادها مدت مدیدی تابع دولت آشور بودند و مکرر پادشاهان آشور به کردستان و ممالک همجوار آن قشون کشی نموده‌اند.

مادها نیز گاه با سایر اقوام آریائی مجاور متحد میشدند و به ممالک آشور میتاختند از این رو میتوان گفت که ستمکاری و ظلم پادشاهان آشور نسبت به مادها تدریجا ایشانرا از زندگی ملوک الطوائفی باتحاد و تشکیل دولت بزرگ ماد رهبری کرده است، هر دوت مینویسد: آشوریان پانصد سال در آسیای علیا حکومت کردند و نخستین قومی که سرازطاعت ایشان پیچیدند مادها بودند که برای آزادی جنگ میکردند و عاقبت نیز از قید بندگی رستند و شجاعت و پایداری آن قوم برای سایر اقوام آسیائی سرمشق تحصیل آزادی و استقلال و پایداری گردید.

در هر حال عوامل خارجی موجب تشکیل وحدت ماد شد. مادها مجبور شدند یکی از دو طریق را انتخاب کنند. زندگی زیر پرچم وحدت یا محو شدن احتمالی زیر یوغ خارجیان که آنان راه نخستین را انتخاب کردند مادها موافق آنچه هرودوت نوشته است به شش طایفه تقسیم میشوند در مورد تاریخ مادها بین نوشته های هرودوت و کتزیاس اختلافاتی موجود است و اگر نوشته های کتزیاس صحیح باشد شروع تاریخ ماد از ابتدای قرن نهم قبل از میلاد است.

بنابه گفته هرودوت (۱)

پادشاهان ماد چهار تن بوده‌اند و دوران سلطنتشان ۱۵۰ سال دوام یافته است. (۷۰۱) قبل از میلاد تا ۵۵۰ قبل از میلاد)

ولی کتزیاس جدول طولانی از اسامی شاهان ماد داده که طبق این جدول مدت دولت ماد دوبرابر مدت است که هرودوت ذکر نموده است. لیکن چون نوشته های هرودوت بیشتر مورد اعتماد محققین است تاریخ دولت ماد بر حسب سنوشته های، هرودوت بشرح زیر است.

نخستین پادشاه ماد دیا آکو بوده است این مرد بد سبب درستکاری و انصاف و کفایتی که داشت طرف توجه و رجوع مردم گردید و بیادشاهی برگزیده شد او اول کاریکه کرد یکدسته محافظین برای خود اختیار نمود پس از آن به ساختن پایتخت پرداخت و برای این مقصود همدان را انتخاب کرد این شهر تاریخی اول دفعه به اسم امدانه در کتیبه تیکلات پال را اول **Tiglathpileser** مذکور است و در کتیبه های مهم و قدیم ایرانی هگمتان اسم برده شده است و یونانیا اکباتان خوانده اند (۱) تپه مصلی که سابقا پایتخت معروف ماد بر روی آن واقع بود در مشرق شهر جدید واقع است در این محل بامر شاه قصری ساختند که هفت قلعه داشت دیوار هر يك از قلاع درونی بر دیوار قله بیرونی مشرف و آخرین دیوار بر تمام دیوار هام لمط بود قصر سلطنتی و خزانه را در آخرین قلعه درونی جای دادند از هفت دیوار همدان هر کدام رنگی معین داشت کنگره های دیوار اول (برونی) سفیددومی سیاه سومی سرخ تند و چهارمی آبی و پنجمی سرخ باز ششمی سیمین هفتمی زرین گون بوده است و این نوع رنگ آمیزی را در بابل علامت سیارات سبعة میدانند.

درباب اندازه دیوار هرودوت گوید که بزرگترین دیوار قلعه همدان به حجم دیوار آتن می رسد.

(سکنة آتن تقریباً سی هزار تن اند) یکی از کارهای دیوکس این بود که به تقلید دربار آشور مراسمی برای پذیرائی مقرر داشت مثلاً روبرو شدن پادشاه خنده کردن، آب دهن افکندن در حضور او ممنوع شد و عریضه ها را میبایست شخصی که معین شده بود تسلیم نمایند تا او بشاه برساند.

از گفته های هرودوت و اطلاعات دیگر استنباط میشود که اکثر عمر طولانی این شاه صرف جمع آوری و متحد کردن طوایف پراکنده ماد شده است (۲)

۱ - تاریخ ایران تألیف سایکس ج ۱ ص ۱۵۶

۲ - ایران باستان تألیف پیرنیا ج ۱ ص ۱۷۷

پس از مرگ دیو'کس (دیا آکو) **Diakes** پسرش فرورتیش **Fravartisch** به تخت نشست و سیاست پدر خود را که حفظ مناسبات خود با آشور بود تعقیب کرده باج را مرتباً به سلطان آشور میپرداخت .

این پادشاه به توسعه کشور ماد از جانب مشرق و جنوب همت گماشت از آنجمله پارس را که مسکن دسته دیگری از اقوام آریائی بود به تصرف درآورد اما در جنگی که با آشور بانیپال پادشاه آشور کرد کشته شد (۶۳۳ قبل از میلاد .)

پس از فرورتیش پسرش هووخشتره (۶۳۳-۵۸۵) قبل از میلاد باسلطنت نشست یونانیان ویراکیا کسار **Kyaxar** خوانده اند که از شاهان بزرگ و سیاستمداران ماد به شمار میرود . وی پس از اصلاح ارتش و تجهیز پیاده نظام و سواره نظام به اسلوب سپاهیان آشوری به نینوا پایتخت آشور حمله برد و آن شهر را به محاصره گرفت (۱) در این حال خبر تاخت و تاز سکاها به هووخشتره رسید و او مجبور شد محاصره نینوا را موقوف کرده و از تاخت و تاز سکاها جلوگیری کند ، لیکن از سکاها در شمال دریاچه اورمیه شکست خورد و مجبور بقبول شرایط دشمن گردید و پس از مدتی هوخشتره امیر آنها را با سرکردگان معتبرش بضيافتی دعوت نمود و آنان را بقتل رسانید (۲) . پس از آن چون سکاها بی رئیس ماندند باوجود مقاومت شدیدی که از خود نشان دادند شکست خورده از ایراسن رانده شدند (۶۱۵ قبل از میلادی) هوخشتره پس از راندن سکاها از ایران باز دنباله فکر دیرین خود یعنی انقراض آشور را گرفت و در این اوان بنوپلر **Noabopolassar** حاکم آشور در بابل ادعای سلطنت کرد و با هوخشتره متحد شده نینوا را محاصره کردند و در ۶۱۲ قبل از میلاد نینوا بتصرف هوخشتره درآمد و این امر موجب شد که تمام ملت آشور را از فهرست دول جهانی حذف گردد . هوخشتره بسوی نواحی دور دست غربی یعنی لودیا (لیدی) **Lydia** که مرکز مرقی

۱ - هرودوت کتاب اول بند ۱۰۳

۲ - تاریخ ایران تألیف سایکس ج ۱ ص ۱۶۱

تجارت عالم گردیده بود راند و مدت پنج سال سپاهیان ماد و لودیابدون
اخذ نتیجه قطعی باهم محاربه کردند (۱) و اگر کسوفی نمیشد هرگز از
آنجا باز نمی گشت و سرانجام عهدنامه دوستی بین دولتین بسته شد که
بموجب آن رودخانه هالیس (قرل ایرماق امروز) مرز میان ماد و لیدی
شناخته شد (۲) پس از هوخستر پسرش آستیاگس (آژدهاگ) بسلطنت
رسید و مدتی طولانی سلطنت کرد لیکن مردم از وی راضی نبودند چنانکه
به محض قیام کوروش هخامنشی مادها او را رها کرده بیارسیها ملحق
شدند و آن مملکت بزرگ ضمیمه پارس شد . (۵۵۰ قبل از میلاد) (۳)

(۱) ایران از آغاز تا اسلام تألیف گیرشمن ص ۱۰۲

(۲) - تاریخ تمدن تألیف ویل دورانت ج ۱ ص ۵۱۵

(۳) - تاریخ ایران از زمان بسیار قدیم تا انقراض ساسانیان تألیف پیرنیا ص ۷۳

فصل پنجم

تمدن مادها

دولت و تقسیمات اداری

امپراطوری ماد یکی از پادشاهیهای باستانی بود که نام سازمان‌نا استوار نظامی و اداری پیش از آشور در مورد آن صادق و موجودیت آن دولت بیشتر به موفقیتها و شکست های تصادفی نظامی بسته بود هرودوت سازمان امپراطوری ماد را چنین وصف میکند «در زمان فرمانروائی ماد قومی بر قوم دیگر حکومت میکرد و مادیها بر همه و بر اقوامی که بایشان نزدیکتر بودند و آنها هم بر همسایگان خویش و آن همسایگان بر هم مرزان خود»

هسته اصلی امپراطوری مزبور سرزمین ماد (به معنی خاص و محدود) بود و محتملا همان قلمروی است که بعدها در عهد هخامنشیان (ساتراپ نشین ماد) را تشکیل میداد سرزمین مزبور مستقیما از اکباتا نا اداره میشد و ساکنان آن از تمام وظایف و حقوق مادیها و اتباع پادشاه ماد برخوردار بودند با اینکه تقسیمات قبیله‌ای کماکان وجود داشت ولی دنیای خارج تمام ساکنان آن سرزمین را مادی مینامید و محتملا ایشان خود نیز خویشان را چنین میخواندند و می شناختند، از کتیبه بیستون چنین برمیآید که شهر آشوری آربل جزو خاک ماد بوده است از گفته‌های گرنفون میتوان چنین نتیجه گرفت که بر روی هم اراضی اصلی آشور جزو خاک ماد شده بود بدیهی است که (سوریه، ماد) یا (سیرومدی) نیز بی شک به چنین سرنوشتی دچار گردیده‌اند ماد از سوی شمال غربی تا حدی بسط یافته و بعضی از اراضی را که مردم آن از قبایل هوری و اورارتوئی بودند (با احتمال قوی در مغرب دریاچه اورمیه و دره ارس مسکن داشتند) تصرف

کرده بود. بنا بگفته هرودوت خاک ماد با سرزمین ساسپیریان یعنی قبایل ایبری و گرجی هم مرز بود واقصی مرز شمالی آن ظاهراً از شمالرود ارس میگذشته منطقه کوهستانی واقع در جنوب شرقی مسیر سفلای ارس و مصب سفید رود که توسط کادوسیان و کاسپیان مسکون بود مطیع مان نشده و جزو آن سرزمین بشمار نمیرفت.

تعیین مرزهای شرقی ماد دشوارتر است و متحمل است که مرزهای مزبور بوضعی بوده که بخشی از سرزمین آینده‌ی پارت رانیز ضمیمه خاک ماد میساختند. بعد از سقوط نینوا قلمرو ماد توسعه بیشتری یافت و از سمت مشرق تا باختر و جیحون ممتد بوده است.

در اطراف ماد سرزمینهای کم و بیش خود مختار و قبائل و حاکم نشینهای که توسط مدیران مادی اداره میشدند ولی جزو ماد نبودند وجود داشتند ولی بطور وضوح معلوم نیست که حکومت ماد در محدوده چه اراضی مستقر و نافذ این حکم بوده است.

معهدنا بنظر میرسد که مآخذی برای تشخیص این موضوع در دست باشد و از آن جمله فهرست نامهای بخشهای امپراطوری پارسی و هخامنشی داریوش اول است که هرودوت نقل کرده است این فهرست حاوی اسامی قبایل و اقوامی است که در هر بخش اقامت داشته‌اند و میزان خراج به تالانت نقره و شماره بخش تعیین میگرددیده است (۱)

معتقدات و فرهنگ امپراطوری ماد

همچنانکه در تاریخ دولت ماد دو دوره متفاوت وجود دارد یکی قبل از تشکیل امپراطوری بزرگ ماد و دیگری بعد از آن، تاریخ و فرهنگ ماد را نیز میتوان بدو دوره تقسیم کرد. آنچه از فرهنگ ماد میدانیم بدو گروه تقسیم میشود یکی مربوط بدوران متقدم ماد و قبل از استقرار سلطه کیش مغان و دوره دوم مربوط بزمان مغان، مرز میان این دو دوره پایان قرن هفتم قبل از میلاد است متأسفانه اطلاعاتیکه از فرهنگ مادی قرن هفتم و ششم قبل از میلاد در دست داریم بسیار ناقص است.

۱ - اطلاعاتی چند درباره فرهنگ مادی ماد

در سمت شرقی جبال زاگروس لباسی که لولوبیان در هزاره سوم

قبل از میلاد می پوشیدند چنین بوده است : روی نیم تنه پوستی افکنده بر شانه چپ استوار می ساختند و گاهی هم پوست را از زیر کمر بندرد می کردند مردم ثروتمند پوست یوزپلنگ و مستمندان پوست گوسفند بکار می بردند روش افکندن پوست گوسفند بر شانه تا امروز نیز در میان شبانان کوهستانی آذربایجان محفوظ مانده است موها را با نواری سرخ می بستند و ریش را می زدند در تصاویر آشوری کلاه بلند نمدی یا تاج که بزبان لاتینی یونانی تیار نامیده میشد و مخصوص ساکنان ماد بوده دیده نمیشود ولی چون کلاه مزبور در هزاره سوم قبل از میلاد و در عهد هخامنشیان نیز متداول بوده بی شك در دوران مورد نظر نیز معمول بوده است.

پاپوش مخصوص ایشان موزه های نرم و نوک برگشته بود (۱)
بنابر قول هرودوت و استرابون پارسیها شکل لباس خود را از مادیها اقتباس نمودند و بنابراین تصور میرود که کلاه نمدین ، قبای آستین دار و کفشهای پارسیها از مادیها اقتباس شده است . (۲)

۲ - مشکل خط و کتابت مادی

اطلاعات ما نسبت بفرهنگ مورد عمل در قرن هفتم قبل از میلاد بپایه آگاهی ما به فرهنگ مادی آن نمیرسد.

مسلمانان در هزاره اول قبل از میلاد خط و کتابت در سرزمین ماد وجود داشته و در نواحی اطراف دریاچه اورمیه هیر و گلیفهای نیز مشابه با هیر و گلیفهای او رارتوئی متداول بوده است منجمله بر صفحه دیسی از نقره که در زیویه پیدا شده هیر و گلیفهای مزبور منقور است. در مورد ساکنان ماد مرکزی و شرقی موضوع پیچیده تر است تا کنون هیچ مدرک مستقیمی دال بر اینکه اینان با خط و کتابت آشنا بوده اند بدست نیامده ولی بطور مسلم مادها در قرن هفتم قبل از میلاد دارای خط و کتابت بوده اند و این خط همانست که امروزه آنرا خط باستانی پارسی یا خط دوره هخامنشی می خوانیم اکنون مورخین میدانند که خط میخی که از خط از پارسی

۱ - از همان کتاب ص ۴۴۷ ، ۴۴۸

۲ - ایران باستان تالیف پیرنیا ج ۱ ص ۲۲۲

باستان مایه گرفته در اواسط قرن ششم قبل از میلاد بسیار متداول بوده است این نکته مسلماً غیر متحمل است که امپراطوری بزرگ ماد فاقد کتابت باشد پارسیان خط داشته باشند .

گذشته از این خط میخی مشتق از پارسی باستانی با خط میخی و بابلی و عیلامی تفاوت فاحش دارد با اینکه متحمل است بادیگر خطوط میخی آسیای مقدم منشاء مشترکی داشته باشد ولی آنرا نمیتوان مستقیماً ماخوذ از آنها شمرد تعبیر این کلام آنستکه چند حلقه های فاصل و مجهول بوده اند دیگر اینکه ساختمان و سبك تحریر کتیبه های پارسی باستانی از بابل و عیلام اخذ نشده بلکه از او را رتو گرفته شده است و این خود میرساند که حلقه های فاصل در این جا هم وجود داشته اند بعلاوه ممکن است چنین حلقه هایی منحصر به الواح پادشاهان مادی باشد و بس شواهد فوق نشان میدهد که پارسیان خط میخی را از مادیها اخذ کرده اند . (۱)

دارمستتر ایران شناس معروف معتقد است که اوستا در زمان مادیها نوشته شده است ، و اگر کتیبه هایی بدست آید این حدس محقق خواهد شد، از زمانیکه نوشته هایی بسه زبان در آسیای وسطی پیدا شد، این عقیده قدری قوت یافت زیرا معلوم است که زبان اوستائی باین زبانها که معروف بزبان اول و دوم و سوم بودند نیز یکی نیست و بنابراین زبان اوستا از زبانهای مشرق ایران نمی باشد اسامی خاصی که از مادی بما رسیده است بسیار ولی اسامی عام نادر است .

عجالتاً مسئله زبان مادی موقوف بکشف کتیبه هایی است که شاید از حفریات همدان زمانی بدست آید (۲) اگر چه آثاری از این زبان بدست نیآمده ولی نلدکه میگوید «اگر کتیبه هایی از شاهان ماد بدست آید گمان میکنم از حیث خط و زبان مانند کتیبه های شاهان پارس باشد» (۳)

محققین تردید ندارند که زبان مادی بزبان پارسی قدیم نزدیک بوده چنانکه اقوام پارسی و مادی زبان یکدیگر را بخوبی میفهمیدند.

۱ - تاریخ ماد و دیاکونوف ص ۴۰۱، ۴۰۲

۲ - ایران باستان پیرنیاچ ۱ ص ۲۲۰

۳ -

بطور کلی در همه چیز مادیها و پارسیها بیکدیگر شبیه بودند و تفاوتی اساسی بین آنها نبود (بعضی) از باستانشناسان زبان پشتو یا پختوی پشتو پختو افغانی را هم مشتق از این زبان میدانند. (۱)

۳ - کیش مادیها ، مغان

در زمینه مذهب تاریخ ماد را میتوان به دو دوره متفاوت تقسیم نمود یکی تا قرن هفتم قبل از میلاد و دیگری از آغاز آن قرن بیعد داوری مادرباره هزاره اول قبل از میلاد مربوط به متون آشوری و تصاویر و نام های خاصی است که در این مورد وجود دارد متاسفانه متون آشوری بسیار معدود است و چند بار از خدایان ماننا و غیره یاد میکند و بخصوص از ربودن خدایان (یعنی بتها) سخن میگوید درباره شکل بتهای مزبور تا حدی از روی مفرغهای لرستان و تصاویر منقور بر مصنوعات مکشوفه زیویه میتوان قضاوت کرد بر روی هم مدارك موجود نشان میدهد که کیش سرزمینهای غربی ماد قدیم بیشتر بادین هوریان و تا اندازه ای آشوریان از يك نوع بوده است ، و بخصوص تصاویر ابلیسان عجیب الخلقه نیمه (و نیمه آدمی و ابوالهولان بالدار و حیوانات عجیب تخیلی که بدن و سرشیر و یال عقاب و یا شاهین داشته این گمان را بر سر حد یقین میرساند و میدانیم که در اساطیر هوریانی بسیار رایج بود از ویرگیهای آن کیش بوده است . سپس همان جانوران عجیب الخلقه را می بینیم که در نقوش برجسته شاهان هخامنشی مظهر دیوها معرفی شده اند .

درباره کیش مادیهای ایرانی ساکن نقاط دور افتاده شرقی جز نامهای خاصی که در منابع آشوری محفوظ مانده مدارك دیگری در دست نداریم و چون معنی نامهای ایرانی را برخلاف اسامی غیر ایرانی میدانیم از طرفی یقین داریم هر نام باستانی بامعتقدات معین دینی مربوط بوده لذا بر اثر تجزیه و تحلیل اسامی مزبور میتوانیم اطلاعاتی درباره کیش صاحبان

(۱) - ایران باستان پیرنیاچ ۱ ص ۲۲۱

اسامی بدست آوریم (۱)

چون آریانها در عهد قدیم عناصر و مخصوصا روشنائی رامی پرستیدند باید حدس زد که پرستش مهر هم در مذهب مادیها داخل بوده اما از مذهب مغها اطلاعی در دست نیست و محققا نمی توان گفت که مذهب زردشت در این زمان در بین مادها رایج بوده باشد محققینی که عقیده دارند زردشت از ماد به باختر رفته عقیده دارند که مغها مذهب را با سحر و جادوئسی آمیخته بودند.

زردشت جدا طرفدار اصلاحات بوده و چون مغها براو شوریدند به باختر گریخته در آنجا بهره بسزا یافته است.

۴ - هنر مادی

متاسفانه درباره ادبیات و علوم ماد هیچ اطلاعی در دست نیست فقط آگاهی مختصری درباره هنر آن سرزمین داریم و آنهم بیشتر مربوط بدوران متقدم یعنی قبل از قرن هفتم پیش از میلاد است و اگر بهر قسمت بررسی کنیم باین نتیجه میرسیم که مفرغ لرستانی مربوط به هنر مادی نیست لیکن جالبترین آثاریکه در دست است واز روی آن میتوان درباره هنر ماد داوری نمود آثار مکشوفه در تپه گیان و گورستانی در تپه سیلک و گنج زیویه می باشد که معرف و مشخص هنر آنان است.

این آثار را به دو دسته می توان تقسیم کرد. ویژگی يك دسته که به هنر لرستان بستگی دارد عبارت است از سبك عجیب آن و به خصوص تصویر حیوانات خمیده و در هم آمیخته و غالبا تخیلی و اما دسته دوم عبارت است از آثار گنجینه زیویه نزدیک سقز که بر اثر وجود این گنجینه مامی توانیم تصویری از هنر آنان که بنا براین در اثر غلبه با اقوام متمدن تر بعاریه گرفته اند در ذهن خود ترسیم سازیم (۲)

ترئینات و علائم دینی والبسه و نقوش اشخاص همد و همد مبین داشتن وجه اشتراك با هنر آشوری و اوراتوئی همان زمان می باشد ولی این مشابهت

۱ - تاریخ ماد دیاکونوف ص ۴۵۶ - ۴۵۷

۲ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۱۰۵

نباید موجب تعجب گردد زیرا که آشوریان و اورارتوئیان بهنگام جنگ صاحبان حرف و صنایع را هم با دیگر غنائم تصاحب میکردند و در مراکز مهم کارگاههای هنری مختلط مرکب از افراد واقوام گوناگون ایجاد می نمودند و خواهی نخواهی سنن هنری کشورهای یکنواخت میشد و ضمناً طبقه حاکمه هر سه کشور در ذوق و سلیقه تابع مقتدرترین دربار آن روز یعنی دربار آشور بوده اند.

محققین معتقدند که معماری مادی از معماری هخامنشی خشن تر و از معماری بومی یعنی زمان قبل از آمدن آریانیان بایران ظریف تر بوده است، بعضی تصور میکنند که مادیها معماری را از معماری (وان) پایتخت دولت آرات اقتباس کرده اند چون از دوره مادها ابنیه و حجاری ها و کتیبه های محلی باقی نمانده است نمی توان تحقیقات کاملی در خصوص وضع تمدن آنها بعمل آورد بهر حال آثار عمده ای که بر مادها نسبت داده شده بقرار ذیل است:

۱ - شیریکه از سنگ ساخته اند و در همدان است این شیر تا ۹۳۰ میلادی ایستاده بود و در اثر مرور زمان ناقض شده و افتاده است، محققان معلوم نیست که از دوره مادی باشد زیرا بعضی ساختن آنرا بدوره هخامنشی سبت می دهند (۱)

۲ - قبر صخره ای نزدیک صحنه (بین کرمانشاه و همدان) که از لحاظ ساختمان داخلی پیچ در پیچ است بر فراز در آن صفحه بالدار خورشید منقوش است که نشانه خداوند روشنائی است و در شرق باستانی بسیار رایج بوده.

۳ - محتملاً تازه ترین معابد صخره ای دکان داود است در جاده بین کرمانشاه و قصر شیرین و دو مقبره موسوم به قیزقاپان و کورخ و کیچ (KURX-O-KIC) در دره شهر زور، کنار دهکده سوردانش نزدیک سلیمانیه که مقبره اولی مسلماً متعلق به شاهان است و حدس زده میشود که قیزقاپان قبر کیا کسار و دکان داود (نزدیک سرپل ذهاب) قبر آستیاگس باشد.

در نقش برجسته مدخل مقبره دکان داود تصویر مغی دیده میشود که پیراهن بلند عیلامی که تاقوزك پایش را پوشانده و در حال عبادت با برسمی در دست نشان میدهد (۱)

۴ - دخمه دیگر در لرستان نزدیک سرپل موسوم به اطاق فرهاد که نا تمام مانده

۵ - درده اسحق آوند نزدیک کرمانشاه دخمه‌ی کوچکی است که حجاری برجسته‌ای در آن وجود دارد و صورت شخصی را در حال پرستش نشان میدهد، راجع باین آثار هم باید گفت که همه مورخین در انتساب آن به ماد موافق نیستند

۶ - دخمه دیگری با علامت اهورا مزدا در صحنه

۷ - دخمه بزرگی در نزدیکی میان دو آب

۵ - تشکیلات

تشکیلات سیاسی مادیها قبل از تاسیس دولت بزرگ ماد ملوک الطوائفی بود و هر کدام از طوائف مادی زندگانی سیاسی معینی و مستقلى داشته‌اند. بعد از تاسیس دولت، اقتدار در شخص شاه ماد (باصطلاح دوره هخامنشی) شاه بزرگ بود جمع شد، و از قدرت امراء محلی کاست ولی تصور نمی‌رود که امراء محلی بکلی فاقد قدرت باشند.

چه بعد از انقراض دولت ماد هم می‌بینیم بعضی ایالات و ولایات ایران امراء خود را حفظ کرده‌اند و حکومت در خانواده آنها موروثی است. اگر تشکیلات سیاسی دولت ماد را تا حدی شبیه به آشور ذکر کرده‌اند این امر تخمینی است (۲)

۶ - طبقات

از قرائن چنین استنباط می‌شود که در عهد قدیم دو گونه طبقات وجود داشته

۱ - طبقه جنگاوران

۱ - تاریخ ماد دیاکونوف ۵۰۲

۲ - ایران از آناز تا اسلام گیرشمن ص ۲۰۴

۲ - برزگران و شبانان :

در قرون بعد طبقه روحانیان و کسبه نیز بر آن افزوده شده در دوره مادی هم یقیناً این چهار طبقه وجود داشته اند زیرا در اینکه مغها در طوایف ماد طبقه روحانیان را تشکیل داده بودند . تردید نیست که دولت ماد مقام اینها را مستحکم کرده بود زیرا می بینیم که در دوره پارسیها با وجود قضیه بردبای دوروغین مقام خود را حفظ کرده اند بنابر این باید گفت که مذهب مغها مذهب رسمی مادها بوده اما از کیفیت مذهب مغها اطلاعی در دست نیست . (۱)

فصل ششم

دوره پارسیها

سلسله هخامنشی (۵۰۰ تا ۳۳۰ قبل از میلاد)

بقدرت رسیدن پارسیها یکی از وقایع مهم تاریخ قدیم است. اینان دولتی تاسیس کردند که دنیای قدیم را باستانیای دو ثلث یونان در تحت تسلط خود در آوردند و وقتی هم که منقرض شدند پارسیها از صحنه تاریخ خارج نشدند بلکه در طول مدت ۲۵ قرن متوالی اتصالا بلندیها و پستیها را پیمودند. (۱)

تصور ایجاد يك دولت بزرگ در ایران مدیون همت هخامنشیان است زیرا آنان این تصور را به حقیقت مقرون ساختند. دوام و استقلال این دولت میراثی بود که ایشان برای اخلاف بجا گذاشتند (۲) پارسیها مردمانی هستند آریانی نژاد که معلوم نیست کی بفلات ایران آمده‌اند.

در کتیبه‌های آشوری از قرن نهم پیش از میلاد ذکری از مردم پارسوا بمیان آمده و این مردم در طرف دریاچه اورمیه میزیسته‌اند که از کتیبه‌های آشوری چنین استنباط میشود که در زمان شلم نصر (۷۳۱ - ۷۱۳ ق.م) تا زمان سلطنت آسورها دون (۶۶۲ قبل از میلاد) پادشاهان یا امراء پارسوا تابع آشور بوده‌اند پس از آن در زمان فرورتیش (۶۵۵ - ۶۳۳ قبل از میلاد) از میلاد)، پادشاه ماد به پارس استیلا یافت و این دولت را تابع دولت ماد نمود هر دوت گوید پارسیها بخش طایفه شهری و ده‌نشین و چهار طایفه چادر نشین تقسیم شده‌اند (۳)

-
- ۱- ایران باستانی پیرنیا ج ۱ ص ۲۲۶
 - ۲- ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۱۱۶
 - ۳- هرودوت کتاب اول ص ۱۲۵

چه اشخاصی قبل از کورش بزرگ امارت داشته‌اند! از نوشته‌های هرودوت در مورد نسب کورش و داریوش اول و خشیار شاه چنین برمی‌آید: سر سلسله هخامنش بود بعد از او اشخاص باین ترتیب می‌آیند چیش‌پش اول کمبوجیه اول کوروش اول چیش‌پش دوم از این پس سلسله هخامنشی دو شاخه میشد - شاخه‌ایکه نیاکان کورش بزرگ‌اند و شاخه‌دیگر نیاکان داریوش اول.

کتیبه‌های داریوش اول واستوانه‌ایکه از کورش بزرگ در بابل یافته‌اند گفته‌های هرودوت را تأیید میکند. باین سؤال که سلطنت هخامنشی‌ها در پارس در چه تاریخی شروع شده نمیتوان جواب کاملاً صحیحی دادند که ابتدای سلطنت چیش‌پش اول رادر حدود ۷۳۰ قبل از میلاد میدانند ولی مدرکی برای این عقیده بدست نمیدهد جز اینکه میگوید برای هر سه نسل یکصد سال طبیعی است بنابراین باید گفت که ابتدای امارت هخامنشی‌ها در پارس معلوم نیست شاید در اواخر قرن هشتم قبل از میلاد بوده است.

سلطنت کورش اول ۵۵۹ - ۵۳۹ قبل از میلاد

هرودوت و کتیراس افسانه‌های عجیبی درباره تولد و تربیت کوروش روایت کرده‌اند. آنچه که از لحاظ تاریخی قابل قبول است این است که کوروش پسر حکمران‌انسان کمبوجیه اول است که مادر او دختر آستیاگس پادشاه ماد میباشد. هم هرودوت و هم کتیراس بشورش و تحولی که بوسیله کوروش صورت گرفت و منجر به سقوط آستیاگس شد جنبه تغییر سلسله و خاندان سلطنتی میدهند.

کوروش که سلطنت ماد را بدست آورد و بعضی از ایالات را بوسیله نیروی نظامی مطیع و منقاد خود ساخت همان سیاست کشور گشائی را که هوخشتره آغاز نموده بود ادامه داد ولی اقدامات هوخشتره فقط برای حفظ منافع ماد‌ها بود. در حالیکه کوروش در راه سیاست خود نه تنها به ایرانیها و ماد‌ها اتکا داشت بلکه به گروه معینی از متنفذین کشورهای

مترقی مشرق زمین از جمله بابل و فینقیه نیز متکی بود (۱) کوروش دارای دوهدف مهم بود: در مغرب منظور وی تصرف ساحل بحرالروم که همه جاده های بزرگی که از ایران میگذشت به بنادر آن منتهی میشد و همچنین تصرف آسیای صغیر بود که در آن سرزمین در جوار لیدی و رومندان یونان پایگاه های دریائی داشتند. ازسوی مشرق تامین امنیت هدف وی بود. کورش حیات خود راوقف تعقیب این دوهدف کرد و جان خویش را بر سر هدف دوم از دست داد.

این پادشاه که وارث دولت ماد و فرمانروایان آشور، اورارتو آسیای صغیر شرقی بود. خود را در برابر لودیا (لیدی) یافت که از سال ۵۶۱ قبل از میلاد کروزوس Cressus به آن حکومت میکرد. سپاهیان ایران پس از طی کوههای صعب العبور آسیای صغیر چون به کاپادوکیه وارد شدند کورش به کروزوس پیشنهاد کرد اگر در کمال دوستی باطاعت پارسها گردن نهد مملکت و تاج و تخت او را بدو باز گذارد کروزوس این پیشنهاد را قبول نکرد. و جنگ بین طرفین آغاز گردید دراولین برخورد فتح با کروزوس بود بالاخره در جنگ شدیدی که در محل یتریوم پایتخت هیتها اتفاق افتاد کروزوس شبانه فرار کرد. و سپاهیان خود را متفرق ساخت قرار بر این گذارد که در بهار آینده باو به پیوند و آبادیها را یکی پس از دیگری خراب کرد که مانع حرکت کوروش شود و بطرف سارد پای تخت لیدی روی آورد و پس از رسیدن به سارد بگمان اینکه با نزدیک شدن فصل زمستان و وجود کوههای پوشیده از برف و یخ کورش ترك مخاصمه نموده و باز خواهد گشت اما بالعکس در اثر پیشروی شدید کوروش مجبور شد سواره نظام معروف خود را بکار اندازد کوروش هم ضد آنان شتران خویش را صف آرائی کرد اسبهای لیدی از مقابله با جانوری که تا آنوقت ندیده بودند متوحش گردیده گریختند بر اثر این شکست کروزوس تنها راه نجات خود را در آن دید که در سارد پایتخت خویش که آنرا تسخیر ناپذیر میدانست

۱ - تاریخ ایران باستان تالیف دیاکونوف ارباب از انتشارات نگاه ترجمه و نشر کتاب ۱۳۴۶ ص ۹۹ - ۱۰۱

متحصن گردید کوروش شهر را محاصره و کروزوس را گرفته ولیدی را تسخیر کرد در نتیجه لودیا (لیدی) یکی از ایالات ایران بشمار آمد و از این پس حاکمی ایرانی بر آن گمارده شد کوروش آنگاه به شهرهای پر ثروت یونان که در سواحل دریا قرار داشتند بازگشت و از آنان هم تسلیم محض و بلا شرط خواست که یونانیان رد کردند جواب رد آنان جنبه عصیان داشت در نتیجه کوروش به تنبیه ایشان پرداخت شهرهای یونانی یکی پس از دیگری به استثنای ملطیه Milet (تنها شهری بود که از آغاز قبول فرمان برداری نمود) تسخیر شدند کوروش فتح آسیای صغیر را به پایان رسانید با سپاهیان خود به سرحداتی شرقی متوجه شد گرگان و پارت که متصل به ماد بودند و یشتاسب پدر داریوش را بعنوان حاکم پذیرفتند پس کوروش بیشتر بسمت مشرق راند زرننگ Drenghian و رنج Arachosia مرو و بلخ Bactrian یکی پس از دیگری در زمره ایالات جدید درآمدند وی از جیحون عبور کرده و به سیحون که سرحد شمال شرقی مملکت را تشکیل میداد رسید و در آنجا شهرهای مستحکم بمنظور دفاع بر ضد حملات قبایل آسیای مرکزی بنا کرد. (۱)

سقوط بابل (۵۳۹ قبل از میلاد)

کوروش در بازگشت از سرحداتی شرقی عملیاتی در طول سرحد های غربی انجام داد.

ساعت حمله به بابل فرا رسید بنظر میرسید که همه چیز با این اقدام مساعد است چون ضعف نبونید سلطان بابل که فرزند کاهنه ای بسودو پیوسته وقت خود را مصروف پیدا کردن استوانه ها و معابد قدیمی و تعمیر بنای معابد میکرد و برای این مصارف مالیات گزافی از مردم دریافت میکرد و دریای تخت توقفی نداشت و فرزند خود بالتازار را در شهر بابل بجای خویش گمارده بود و اگذاری امور دفاعی به ولیعهد و اخذ مالیات سنگین موجب عدم رضایت عمومی شده بود و کوروش نیز از این معنی غافل نبود

بابل بدون مدافعه ، سقوط کرد پادشاه محبوس گردید و کورش طبق عادت در کمال آزاد منشی باوی رفتار کرد درموقع بودن کوروش در بابل دو اعلامیه صادر شده .

که از حفريات اين شهر بدست آمده يکي از طرف کهنه و روحانيون بابل است و ديکري از طرف خود کوروش که مضمون آنها بخسوبي ميرساند که علت سريع سقوط شهر بابل چه بوده .

در بيانيه . کاهنان چند سطر اولي خوانا نيست ولي باز معلوم است که مبنی بر مذمت و بدگوئی از نيونيد و شمردن تقصيرات او بوده و ديکري بيانيه کوروش است که عين آن در حفريات بابل بدست آمده و امروزه معروف باستوانه . کوروش است او دراين بيانيه خود را خادم مردوك خدای بابلها خوانده ميگويد (بعد از آوردن مجسمه خدايان اورا به بابل مردوك اورا برگزيد اودست کوروش پادشاه انشان را گرفت او اسم اورا براي سلطنت تمام عالم برد باسم اورا طلبيد) بعد شاه مزبور ميگويد (وقتیکه من در ميان سکوت و آرامش به تسين تير (بابل) وارد شدم با فريادهای شادی و سرور مردم بقصر پادشاهی داخل گرديدم بر تخت سلطنت نشستم) (۱)

چون کوروش فرمان رواي بابل شده بود و درنتيجه مستملکات آن کشور مانند سوريه نیز بدو تعلق يافت .

و وی در آنجا هم سياست مردم داری خود را تعقيب کرد.

کوروش در همان نخستين سال سلطنت خود در بابل فرمانی مبتنی بر آزادی يهوديان از اسارت و بازگشت به وطن و تجديد بنای معبد خود در بيت المقدس انتشار داد .

حوادثی که در سرحداتی شرقی رخ داده بود کوروش را مجبور کرد که به عملیات نظامی برضد اقوام بدوی پردازد . وی پس از اینکه پسر خود کمبوجیه را مامور تهیه مقدمات سفر جنگی کرد

بسوی مشرق عزیمت نمود (۱) کوروش در آسیای میانه در نبرد با کوچ نشینان از پا درآمد و کشته شد ولی اسامی این قبائل معلوم نشده و مولفان یونانی قبائل مختلفی را نام میبرند از جمله هرودوت ماساژتها را آخرین دشمنان کوروش میداند و محل اقامت آنان را در ماوراء سیحون ذکر میکند (۲) جسد وی را به پاسارگاد آوردند و در مقبره‌ای دفن کردند. کوروش در بدو امر پادشاه ولایات کوچکی بود عاقبت شاهنشاه بزرگترین دولتی که در عظمت تا آنروز در دنیا بی سابقه بود گردید و از جمله شخصیت‌های بارز تاریخی است که بسیار محل توجه، و محبوبیت واقع گردید بطور کلی فتوحات او اسباب اعجاب است چه می‌بینیم لیدیا و بابل هر يك در مدت چند ماه محاربه مسخر میشوند و غلبه او بر کروزوس یکی از مهمترین شاهکارهای او است (۳)

از میان پادشاهان عده معدودی هستند که پس از خود شهرت و نامی نیک مانند کوروش باقی گذاشته‌اند کوروش سردار سترک و پیشوای بزرگ مردم بود. سخاوتمند و نیک خواه بود. به هیچ سرزمینی قدم نگذارد مگر خدایان مذاهب مختلف را به رسمیت شناخت و تصدیق کرد همواره خود را جانشین قانونی حکمرانان بومی معرفی مینمود.

ایرانیان کوروش را پدر و یونانیان وی را سرور و قانون‌گذار مینامیدند و یهودیان این پادشاه را بمنزله مسموح پروردگار محسوب میداشتند، با آنکه روح جنگجو و سلحشوری هرگز و حتی پس از سالها جنگ و پیروزی سستی نپذیرفت همواره نسبت بدشمن مغلوب بلند نظر بود و با کمال گشاده روئی بطرف او دست دوستی دراز میکرد.

کوروش در میان مردمان عهد قدیم یکی از رجال کم نظیری است که نامشان باذهان افراد و مردمان عصر ما خیلی مانوس است حتی میتوان گفت که از این حیث او یکی از سه مردی است که بترتیب تاریخ اسمشان

۱- ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۱۲۳

۲- ایران باستان دیاکونوف ص ۱۱۳ تاریخ شاهنشاهی هخامنشی تالیف اومستد ترجمه دکتر محمد مقدم از انتشارات فرانکلین ۱۳۴۰ ص ۹۱ تاریخ تمدن ویل دورانت ج ۱ ص ۵۱۹

۳- تاریخ ایران سرپرسی سایکس ج ۱ ص ۲۰۰

چنین ذکر میشود کوروش، اسکندر، قیصر، معروف بودن او در میان ملل چند جهت دارد اولاً باید گفت که پیغمبران بنی اسرائیل او را بسیار ستوده‌اند و پیروان مذاهبی که تورات را کتاب مقدس میدانند از کودکی اسم کوروش را شنیده و با آن مانوس گردیده و نسبت بنام این شاه احترام خاصی قائل بودند ثانیاً کوروش را مورخین عهد قدیم و جدید با اتفاق آراء بانی دولتی میدانند که از حیث وسعت بی سابقه و حدود آن از سیحون تا دریای مغرب و احمر امتداد داشت ولی اگر قدری دقیق شویم روشن است که وجهه جهانی کوروش مربوط به جهانگیریهای او نیست بلکه بستگی بطرز سلوك و رفتار وی داشت در مشرق قدیم برای اولین دفعه پدید آورد و سیاست ظالمانه و نابود کننده. پادشاهان سابق مخصوصاً سلاطین آشور را سیاست رفت و مدارا تبدیل کرد. (۱)

خصوصیات کوروش که وی را بعنوان يك مرد سیاسی جلوه گر میسازد بدین قرار است.

شروع عملیات جنگی فوری در مورد لزوم (لشکر کشی علیه لیدی) صبر و شکیبائی در مواردیکه باید انتظار کشید و عجله نکردن (اسکر کشی علیه بابل) و توفیق دائمی در جنگ و توانائی جلب و جنب همه آن کسانی که به مساعدت و معاضدت آنها نیاز داشت بالاخره درك صحيح و وظایف مربوط به مملکت داری آن به نحوه مطلوب و ماهرانه (۲)

کمبوجیه (کامبیز) (۵۲۹-۵۲۲ قبل از میلاد)

در موقعیکه کوروش در نقطه دوری از مشرق در نبرد و حمله کوچ نشینان کشته شد سلطنت عظیم وی به پسرش کمبوجیه یا کمبوجیه رسید کمبوجیه همان سیاست پدرش را دائر بر استحکام مبانی حکومت و توسعه سرزمین ایران ادامه داد پس از آنکه کوروش بر لیدی و بابل غلبه یافت و در تحکیم مرزهای شرقی کشور اقدام نمود. در تمام مشرق

۱ - کتاب اشعیا بنی باب ۴ فقره ۲۸

۲ - کوروش بزرگ تالیف شاهپور شهبازی از انتشارات دانشگاه پهلوی ۱۳۴۹

زمین مصر یگانه رقیب مقتدر هخامنشیان باقیمانده و مقدمات لشکر کشی به مصر در زمان کورش فراهم شد ولی در دوران سلطنت پسرش کمبوجیه جامعه عمل پوشید .

پادشاه مصر آمازیس دوم به خوبی واقف بود که نظر حکومت هخامنشیان تماما متوجه و معطوف بمصر است بنابراین با جدیت و فعالیت فوق العاده به دفاع پرداخت با قبرس و فرمانروای مستبد جزیره ساموس معاهده نظامی بست . کمبوجیه هم با قدرت و قوت فوق العاده خود را برای لشکر کشی آماده ساخت در سال ۵۲۶ قبل از میلاد پیش از شروع به حمله برادرش بردیا را (به یونانی اسمردیس) از بیم اینکه مبادا از غیبت طولانی پادشاه سوء استفاده نموده تاج و تخت سلطنت را غصب کند دستور داد بردیا را مخفیانه به قتل رسانند قتل بردیا محرمانه صورت گرفت بطوریکه کسی از این راز آگاه نشد . سپس بسوی مصر حرکت کرد . (۱)

پادشاه مصر تصور میکرد که کمبوجیه با داشتن کشتیهای زیاد از طرف دریا بمصر حمله خواهد کرد و بدینجهت از یونانیها کمک خواست ولیکن دیری نگذشت که خبر ورود سپاهیان کمبوجیه بشامات رسید و یکی از رویدادهای مهم و خوشبختی کمبوجیه این بود که در این موقع آمازیس پادشاه مصر که پادشاه فعال و با عزم بود فوت کرد و بجای او فرزندش پسامتیک سوم Psameticus که صفات او را نداشت پادشاه شد نخستین جنگی که مابین مصریها و پارسیها روی داد در محل پلوز Peluse بود . قشون مصر شکست خورد و پادشاه آن کشور بجای آنکه ترتیبی بدهد مانع از عبور قشون پارسیها از کانالهای نیل شود فرار کرد و کمبوجیه بدون زحمت به ممفیس Memphis پایتخت مصر رسید شهر مزبور هم زیاد مقاومت نکرده تسلیم شد (۲) قابل توجه آنکه

۱- ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۱۲۷

۲- تاریخ ایران پیرنیا ص ۹۹

کمبوجیه در مصر همان سیاستی را که پدرش در بابل داشت ادامه داد کمبوجیه بفتح مصر اکتفا نکرد بلکه تصمیم گرفت یک‌کعبه دیگر از ایالات آفریقا را در تحت تصرف و استیلای خود در آورد و در سالهای ۵۲۴-۵۲۳ قبل از میلاد کمبوجیه از مصر برای تصرف نوبیا عزیمت کرد.

ولی این لشکر کشی با عدم موفقیت مواجه گردید قبل از اینکه ایرانیان از این لشکر کشی برگردند خبر عدم موفقیت کمبوجیه در نوبیا به مصر رسید بنابراین مصریان به امید اینکه ارتش ایران بکلی تارومار شده طغیان نمودند لیکن آرزوی مصریان برآورده نشد زیرا کمبوجیه هنوز برای سرکوبی مصریان قوای کافی در اختیار داشت. ایرانیان در موقع فرونشاندن آتش این شورش از خود قساوت زیادی بروز دادند و بگفته هرودوت گاونر مقدس آپیس را ذبح کردند و کشور مصر را ویران ساختند و اموال و معابد را به یغما بردند (۱)

لیکن این تهمت دروغ است زیرا زمانیکه کمبوجیه به لشکر کشی در اتیوپی از مصر دور بود گاو مقدس آپیس تا سال چهارم سلطنت داریوش اول زنده بوده او نخستین کسی بود که نامش را روی تابوت سنگین نقر نمود و نخستین کسی بود که واداشت تابوت را از یک (تنه سنگ شاهانه) سنگ سماق خاکستری رنگ بتراشند.

روی آن جمله شاهانه ای که مصریها به آن خو گرفته بودند کنده شده بود. (۲)

پس از آنکه در سرکوبی شورشیان توفیق یافت خود را برای آغاز لشکر کشی تازه بطرف نوبیا آماده کرد.

ولی در همین موقع از ایران اخبار وحشتناکی رسید مبنی بر اینکه بردیا برادر کمبوجیه زنده است و پرچمدار شورش و عصیانی است که در تمام نقاط ایران روز بروز رو بتوسعه و فزونی گذاشته است کمبوجیه کارهای خود را در مصر رها کرد و سراسیمه به جنوب ایران رهسپار شد و نی در نیمه راه در سوریه بوضع اسرار آمیزی بهلاکت رسید. هرودوت

(۱) - ایران باستان دیاکونوف ص ۱۲۰

(۲) - تاریخ شاهنشاهی هخامنشی تالیف اوستد ص ۱۲۳

مینویسد که در موقع سوار شدن بر اسب با شمشیر زخمی شد ولی در بند هیجدهم کتیبه بیستون داریوش نسبت خود کشی با و میدهد (۱) مدعی سلطنت که خودش را بردیا اعلام کرده بود در مدت بسیار کوتاهی توانست تمام کشور را علیه کمبوجیه برانگیزد تقریباً همه ایالات، سلطان جدید را که مالیات سه ساله را بخشیده بود پذیرا شدند این واقعه را داریوش در کتیبه بیستون خود بیان کرده و اسم بردیای دروغی را گئوماتا Gaumata ذکر میکند که گویا مغی بوده و شباهت زیادی به بردیا برادر کمبوجیه داشته است، پس از مرگ کمبوجیه همواره سپاهیان او با آنکه ماموران حفیه گئوماتا آنان را میفریفتند بخاندان هخامنشی وفادار ماندند از هفت نفر جوانیکه از نجبای پارس بودند برضد گئوماتا عصیان کردند در راس آنان داریوش قرار داشت . شاید از همان آغاز آنان وی را بعنوان شاه آینده خود میشناختند . سرعت اقداماتی که داریوش آغاز کرد چنان بود که بعد از دوماه که از مرگ کمبوجیه می گذشت گئوماتا اسیر و اعدام شد (۲)

سلطنت داریوش (۵۲۱ - ۴۸۶) قبل از میلاد

داریوش منسوب یکی از خاندان های فرعی سلسله هخامنشی است که شاید قبلاً در یکی از ایالات ایران حکومت داشته اند جد داریوش ارشام که در آن زمان زنده بود عنوان پادشاهی داشت و پدر داریوش ویشتاسپ در پارت از حکام بود (۳) کمتر شاهی در بدو جلوس خود به تخت سلطنت بقدر داریوش با مشکلات زیاد و طاقت فرسا مواجه شد.

زیرا به علت غیبت طولانی کمبوجیه از ایران که قریب مدت ۴ سال بطول انجامید و اخباری که در غیاب او منتشر میشد به تخت نشستن بردیای دروغی و کارهایی که او در مدت ۷ ماه برای جلب توجه مردمان ایالات کرد در نتیجه از نفوذ حکام مرکزی در ممالکی که تازه جزو ایران شده بودند

(۱) - ایران باستان پیرنیاچ ۱ ص ۵۳۵

(۲) - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۱۲۹ - ۱۳۰

(۳) - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۱۲۲

کاست، و حسن استقلال طلبی آنان را تحریک کرد و هر کدام از ممالک تابعه در صدد برآمدند که از ایران جدا شده بحال سابق خود برگردند، بعد از آن معلوم شد گئوماتای مغ به تدویر مدت ۷ ماه تخت سلطنت را اشغال کرده و موجب گردید که افراد دیگری هم به این فکر افتاده و هر یک از آنها خود را وابسته بیکى از دودمان شاهان سابق معرفی و دعوی سلطنت نمایند.

داریوش در مدتی قریب به ۲ سال مجبور بود اسلحه در دست با اغتشاشاتی که در همه، نواحی مملکت او ایجاد شده بود به جنگد، داریوش خاطره موفقیت آمیز خود را پایدار کرد بدین معنی که دستور داد بر روی تخته سنگ مرتفعی که در کنار جاده کرمانشاه بهمدان واقع است کتیبه برجسته عریضی حجاری کنند، متن کتیبه که به زبان های پارسی باستان بابلی و ایلام است می- رساند که داریوش نهمین پادشاه هخامنشی است (۱) بین سارهای ۵۲۰ - ۵۱۹ قبل از میلاد که همه شورشها فرو نشسته بود، داریوش بر سر مملکت ایران استیلا داشت.

برای جلب قلوب مردم مصر به آن دیا سفر کرد و در حدود ۵۱۲ یا ۵۱۳ قبل از میلاد اقدام به جنگ سکاها کرد لشکر عظیم ایرانیها از تنگه بوسفور گذشتند و تراکیه شرقی را مطیع ساختند و از دانون عبور نمودند هدف این لشکر کشی ظاهرا برقرار کردن امنیت در مرزهای شمالی امپراطوری بود داریوش پس از چند هفته پیشروی در دشت های روسیه ناگزیر بازگشت، در زمان داریوش هند غربی نیز تبعه ایران شد ولی چندان اطلاعی از لشکر کشی وی به هند در دست نیست.

از مهم ترین وقایع سلطنت داریوش (۵۵۰ قبل از میلاد) شورش شهر های یونانی در مقابل حکومت ایران است که منجر به جنگ های مدی گردید در لشکر کشی اول کاری از پیش نرفت در لشکر کشی دوم ایرانیان در ماراتن توفیقی بدست نیاوردند (۴۹۰ قبل از میلاد) پیش از آنکه داریوش اقدام بسومین لشکر کشی کند شورش در مصر روی داد و توجه داریوش بآن طرف معطوف شد ولی در ۴۸۶ یا ۴۸۵ قبل از میلاد در گذشت و پسرش خشایار شاه جانشین او شد و به جنگ های مدی ادامه داد.

(۱) - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۱۳۰

داریوش یکی از بزرگترین فرمانروائی است که از مشرق زمین برخاسته‌اند در زمان سلطنت او بود که امپراطوری هخامنشی استحکام یافت جنگ‌های اوبه‌منظور مستحکم کردن مرزهای امپراطوری ایران بود.

سازمانی که در مملکت برقرار کرد نه فقط تا آخر عهد هخامنشی دوام یافت بلکه اسکندر مقدونی و سپس اشکانیان آن را اقتباس کردند^(۱)

داریوش در طرز اداره کشور نیز طریقه بسیار متین و محکمی اتخاذ نمود بدین معنی که کلیه دستگاه حکومت را به واحدهای ساتراپی که همان کلمه فارسی خشاترا پاوان به معنای حاکم و فرمانروا است تقسیم بندی نمود در راس هر يك از ساتراپی ها و گاهی چند ساتراپی یکنفر حاکم یعنی ساتراپ که معمولاً فرد ایرانی بود قرارداد وی کاملاً از يك قدرت نظامی برخوردار بود ساتراپ موظف بود که وصول مالیات را تامین نماید و امور قضائی را نیز انجام دهد.

و برای تامین اعتبارات خود میتواند سکه نقره و یامس ضرب کند معمولاً حاکم محلی و پادشاهان کوچک و گاهی هم جمعیت‌ها و انجمن‌های شهری در تحت اطاعت و انقیاد ساتراپها بودند.

عده ایالات ساتراپها بقول یونانیها از بیست الی بیست و شش بود ولیکن ایالاتی را که داریوش در کتیبه نقش رستم ذکر کرده به سی میرسد برای کمک کردن به والیها و نیز برای اینکه کارها در دست یکنفر نباشد دو نفر از مرکز مامور می شدند یکی برای فرماندهی قشون محلی یا ساخلو و دیگری به اسم سردبیر که کارهای کشوری را اداره میکرد.

سردبیر در واقع مفتش مرکز در ایالات بود و مقصود از تاسیس این شغل این بود که مرکز بدان احکامی که به والی صادر میشود اجرا میگردید یا نه. برای حفظ ارتباط بین مراکز مختلف مملکت و پایتخت‌های آنها داریوش شبکه‌ای از منازل عرض راه تشکیل داد که وسعت و اهمیت آن چندان بود که مدت‌ها پایدار ماند این جاده‌ها که در درجه اول برای امور اداری بکار میرفت بازرسی و مراقبت میشد کاروانها از آنها عبور میکردند و مبادلات تجارتي را که اصول جدیدی را که در میان اقوام و دول

متحد پی‌ریزی شده بود تسهیل می‌کرد و موجب افزایش مقدار آنها می‌شد. هنوز هم ممکن است در جبهه‌های مختلف خط‌سیر جاده‌های شاهی را ترسیم کرد و آن‌از شوش شروع می‌شد از دجله و زیر اربل عبور می‌کرد و از حران می‌گذشت و به سارد ختم می‌گردید تا افسوس Ephesus امتداد می‌یافت و آن ۲۶۸۳ کیلومتر طول داشت و شامل ۱۱۱ ایستگاه یا منزل بود که هر يك با سبهای تازه نفس یدکی برای پیکهای شاهی مجهز بود بقول مورخین قدیم کاروان‌ها ۹۰ روز طول می‌کشید تا این جاده را از اول تا انتها طی کنند در صورتی که پیکهای شاهی این جاده را در يك هفته می‌پیمودند. (۱)

برای اینکه قوه نظامی بقدر کفایت و با سرعت بجاهای لازم برسد داریوش يك لشکری ترتیب داده بود که موسوم به لشکر جاویدان بود و از عده آن نمی‌کاست و فوراً جاهای خالی را پر می‌کرد عده‌ای این لشکر ۱۰ هزار نفر و بواسطه این قوه امنیت در تمام ممالك تامین میشد به علاوه يك قوه ۴ هزار نفری از پیاده و سواره مستحفظ پایتخت و قصر سلطنتی بود. قبل از داریوش برای مالیات‌ها ترتیب معینی نبود و بدین جهت عمال و مأمورین دولت هر چه می‌خواستند می‌گرفتند داریوش برای این کار مهم هم ترتیبی معین کرد و تکلیف مردم و ایالات معین شد.

از کارهای داریوش نیز ارتباط دادن بحرا حمر به دریای مدیترانه است این کار در زمان نخائو پادشاه مصر در ۶۰۹ قبل از میلاد انجام یافته و لیکن کانال مزبور در زمان داریوش پر شده بود در این زمان با مرد داریوش آن را پاک کرده سیر کشتیها را برقرار نمودند و از قراری که حفربسات مصر نشان می‌دهد خود داریوش برای افتتاح این کانال در مصر حضور داشته است کتیبه‌ای هم از داریوش در تنگه سوئز کشف شده که راجع به این کانال است.

داریوش برای تسهیل امر تجارت و دادوستد پولی، بطلا سکه زد که

واحد مقیاس نقود در معاملات بود این سکه به دريك موسوم بود (۱).
عقیده بعضی از مورخین این است که اگر بعد از کمبوجیه داریوش
بر تخت نمی نشست دوره هخامنشیها هم مثل دوره مادها سپری و منقضی
می شد.

در زمان او دولت هخامنشی به اوج عظمت خود رسید و بعد
از او رو به انحطاط رفت. داریوش فوق العاده مراقب بود که از طرف
مأموزین دولت بمردم تعدی نشود حقیقت و عدالت که آثار سجایا
و ملکات عالی داریوش بود او در کتیبه های متعدد خود این خصایص را
توصیه می کند.

خشایارشا (۴۸۶ - ۴۶۵ قبل از میلاد)

خشایارشا با وجود مخالفتها و اقدامات سایر پسران داریوش معهذابه -
مقام پادشاهی رسید.

خشایارشا پسر داریوش و آتوسا دختر کورش بود پادشاه جدید با
مشکلاتی روبرو شد که بدون حل آنها قادر نبود از عهده اداره حکومت خویش
بر آید قبل از همه چیز میبایستی شورش را که در مصر بپا خاسته بود قلع و
قمع کند در سال ۴۸۴ قبل از میلاد خشایارشا در نهایت شدت و حدت
شورش مصر را فرو نشاند.

و برادر خود هخامنش را به سمت ساتراپ آن کشور تعیین نمود سپس در
صدد برآمد که لشکر کشی دیگری علیه یونان ترتیب دهد (۲).
بنابر این دستگاه مهیب جنگی را که توسط داریوش ساخته شده بود
بکار انداخت ۴۶۰ مالت قشون او را تشکیل میدادند خشایارشا در راس سپاهیان
خود بسوی یونان حرکت کرد و تصمیم داشت . که از راه خشکی بدان
کشور حمله کند نه از راه دریای فنیقیان در تنگه ها پلی از قایق ساختند و
سپاهیان ایران در مدت هفت روز بلا انقطاع از آن عبور کردند تسالیا

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۱۱۰-۱۱۱

۲ - ایران باستان دیاکونوف ص ۱۳۹

و مقدونیه هیچ مقاومتی نشان ندادند یونانیان شمالی مطیع شدند. (۱)
 در عبور از تراکیا و مقدونیه قوای دیگری به سپاهیان خشایارشا پیوستند چنانکه وقتی که به تنگه ترموپیل رسید جمع نیروی دریائی و زمینی او به ۶۱۰ ر ۲۶۴۱ مرد جنگی بالغ بود اگر چه این ارقام مبالغه آمیز است تقریباً قطعی است که سپاه خشایارشا از حیث تعداد بیسابقه بوده است. بهر حال لشکر خشایارشا بگردنه ترموپیل رسید ولی ناوگان دوچار طوفانی شدید گردید و اقلاً ۴۰۰ کشتی جنگی او نابود شد معذالک در جنگ ترموپیل فاتح شد ناوگان خشایارشا نیز با آسیب فراوانیکه از ناوگان یونان دیدند پیروز شدند و سرانجام سپاهیان ایران آتن را گرفتند و با انتقام شهر سارداریک آنرا آتش زدند و معبد آنرا تاراج کردند خشایارشا ایران در این هنگام تصمیم به جنگ دریائی با ناوگان یونانیان گرفت ولی در نبرد معروف به نبرد سالامین یونانیان پیروزی یافتند و این پیروزی سرنوشت قطعی جنگ رامعین کرد خشایارشا که از جان خود بیمناک بود مار دونیه را با ۳۰۰ هزار سپاهی برای ادامه جنگ بجای گذاشت و عازم ایران شد ، سال بعد مار دونیه در نبرد پلاته مغلوب شد و در سال ۴۷۶ قبل از میلاد ایرانیان آخرین متصرفات خود را در اروپا از دست دادند. جهات عدم پیشرفت ایران در جنگهای متعددی که با یونان کرد بشرح زیر است.
 اولاً قشون ایران رزم آزموده و ورزیده نبود باستثناء ده هزار نفر لشکر جاویدان باقی سپاه را از ممالک تابعه جمع کرده بطرف یونان فرستاده بودند ، و هر چند پارسیها و مادها ، و پارتها که اکثریت اهالی ایران زمین را تشکیل میدادند تیراندازان قابل و ماهری بودند ولیکن در مقابل اسلحه یونانیها که کاملتر و محکمتر بود نمی توانستند نتیجه بزرگی از مهارت خود بگیرند .

بعلاوه باید در نظر گرفت که سواره نظام ایران که به جلگه های وسیع ایران عادت کرده بود در مملکت کوهستانی یونان و معبرهای تنگ آن نمی توانستند کمکهای معنوی به پیاده نظام کند ثانیاً در قشون ایران آن حرارت و از خود گذشتگی که یونانیها ابراز می کردند نبود چه

یونانیها در خانه . خود می‌جنگیدند و فتح یا شکست مسئله حیات یا ممات برای آنها بشمار میرفت .

ولی فتح قشون ایران بعلت اینکه از ملل تابعه . اجنبی تشکیل شده بود . موجب دوام تابعیت قشون میشد و بعکس در صورت شکست امید استخلاص آنان را از قید تابعیت در برداشت بنابر این حس وطن خواهی یونانیها را بفداکاری و از جان گذشتگی و امیدداشت و بلعکس در قشون ایران دسته‌ای از افراد قشون را که متشکل از ملل اجنبی بود باچوب و شلاق به میدان جنگ میراندند .

ثالثا فقدان نقشه جنگی صحیح در شکست ایرانیها خیلی موثر بود مثلا انتخاب سالامین برای جنگ دریائی که هیچ مناسبت نداشت این مطالب را بخوبی میرساند .

رابعا کورش بزرگ در مواقع مشکل بقوه عقل بیش از زور و جبر متوسل میشد و در این جنگها هیچ دیده نمی‌شود که بفکر و تدبیر کاری از پیش برده باشند و حال آنکه زمینه برای سیاست و تدبیر بواسطه رقابت و هم چشمی که شهرهای یونانی مخصوصا اسپارت و آتن باهم داشتند موجود بود ، و در صورت وجود حسن سیاست ممکن بود اسپارت و بعضی شهرهای دیگر را از دخالت در جنگ مانع شد و آتن را مغلوب نمود (۱) حقیقت این مطلب اینست که با این شکست به شاهنشاهی هخامنشی ضربت سختی وارد نیامد چون در سه ربع قرن بعد مجددا بصورت ارباب در سواحل دریای اژه ظاهر شد و اگر نتوانست باقشونش امتیازاتی بگیرد و لااقل بوسیله طلایش و سیاستش به دفعات در منازعات بین دولتهای یونان بعنوان حکم دخالت کرد (۲)

حکومت هخامنشی بعد از خشایارشا

جنگ داخلی در حدود ۳ سال ادامه داشت سرانجام در سال ۴۶۴ قبل از میلاد اردشیر اول پسر خشایارشا که یونانیان او را دراز دست مینامیدند

۱ - تاریخ ایران پیرنیاس ۱۳۴ - ۱۳۶

(۲) - تمدن ایرانی تألیف چندتن از خاورشناسان ترجمه دکتر بهنام ص ۶۳

به تخت نشست قریب ۴۱ سال سلطنت کرد و وقایع مهمی باستانا یکی دو فقره در این مدت روی نداد ابتداء سلطنت او ویشتاب پسر خشایارشا با مردم باختری همدست شده مدعی سلطنت شد ولیکن بعد از دو جنگ مغلوب و نابود گردید ضمناً شورش مصر را سرکوبی کرد (۴۵۵ سال قبل از میلاد) بایونانیان معاهده کیمون را منعقد ساخت که به موجب این معاهده یونانیهای آسیای صغیر در امور داخلی بکلی مختار شدند و ایران قبول کرد که در این جاذخالت نداشته باشد و فقط کشتیهای تجارتی ایران حق داشته باشند به بنادر یونان بروند در زمان او تمیستوکل بدربار ایران آمد تا اردشیر رادر امور یونان تحریک کند ولی موفق نشد بعد از مرگ ارشیر اول (۴۲۴ قبل از میلاد) یگانه فرزندش بنام خشایارشای دوم به تخت سلطنت جلوس نمود دوران سلطنتش بسیار کوتاه بود زیرا مورد قبول و حمایت طبقه نجبا و اشراف کشور واقع نشد و معزول گردید سپس پسر اردشیر بنام سغدیان به حکومت پرداخت

ولی او فقط از ماه آوریل تا دسامبر ۴۲۴ قبل از میلاد سلطنت کرد و سپس نجیب زادگانی که در راس هیئت حاکمه ایران بودند یکی دیگر از پسران اردشیر را که یونانیها نام آور اخس نوشته اند با اسم داریوش دوم بسلطنت ایران برگزیدند کلیه حوادث داخلی و خارجی دوران سلطنت داریوش دوم گواهی میدهد که حکومت هخامنشیان روبه ضعف و سستی نهاده بود در دربار پادشاه دسیسه ها و فتنه هائی صورت می گرفت که ملکه مقتدر و مکار پریزاد و محرك و موجب آنها بود در نتیجه در ایالات ایران يك رشته شورشهای بوقوع پیوست .

بعد از داریوش پسرش اردشیر دوم به تخت نشست (۴۲۴ - ۳۶۰ قبل از میلاد) یونانیها او را منمون Mnemon که به معنی باحافظه است لقب داده بودند قیام برادرش کورش كوچك (صغیر) را فرونشاند و برضد دولت اسپارت که به کورش صغیر کمک کرده بود، به تقویت آتن پرداخت به مصر نیز قشون کشی کرد و در زمان او امپراطوری ایران دست خوش اختلافات داخلی و سرکشی والیها و امرای استقلال طلب گردید پسر ارشد اردشیر بامر پدرش مقتول شد پسر دیگر اخسر

پس از اردشیر دوم بنام اردشیر سوم سلطنت کرد (۳۵۹ - ۳۳۸ قبل از میلاد) در آغاز سلطنت شاهزادگان و وابستگان خانواده سلطنتی را کشت و سپس بفرو نشاندن شورشهاییکه در اواخر پادشاهی پدرش در متصرفات ایران پدید آمده بود همت گماشت، یونانیان از او برای مقابله با فیلیپ مقدونی کمک خواستند، لیکن اردشیر در همین وقت بدست باگواس کشته شد بعد از فوت اردشیر ارشک پسر او به تخت نشست باز بدست باگواس خواجه مذکور کشته شد (۳۳۶ قبل از میلاد) بعد از آن این خواجه یکی از نواده‌های داریوش دوم را به تخت نشانید او موسوم به داریوش سوم گردید (۳۳۶ - ۳۳۰ قبل از میلاد یونانیان باو لقب کدومان Codoman داده اند شاه جدید برای اینکه به سرنوشت دیگران دچار نشود باگواس را بقتل رسانید.

در ۳۳۶ قبل از میلاد فیلیپ دوم مقدونی به آسیای صغیر لشکر فرستاد و در بهار ۳۳۴ قبل از میلاد لشکر کشیهای اسکندر مقدونی آغاز شد

سپاهیان ایران در جنگهای گراینکوس و ایسوس و گوگمل شکست خوردند داریوش به پارت گریخت وبوسیله والی بلخ بسوس بقتل رسید و سلسله هخامنشی منقرض گردید.

فصل هفتم

حمله اسکندر مقدونی بایران

مقدونی مملکتی بود که در شمال یونان واقع و از طرف مشرق به تراکیه محدود بود اهالی این مملکت از چند نژاد تشکیل میشد.

۱ - مردمان هند و اروپائی که معلوم نیست کی باینجا آمده بودند

۲ مهاجرین یونانی

دسته اولی از حیث تمدن از یونانیها پست تر بوده و در کوهستان زندگی میکردند و یونانیها در جلگه ها و در کنار دریای بحرالجزایر مسکن داشتند در قرون بعد این دو تیره باهم مخلوط شدند و تمدن یونانی در این مملکت منتشر شد. چون مقدونی برخلاف یونان بواسطه خلیجها تقسیم بقسمت های طبیعی نشده بود شکل جغرافیائی مقدونی تشکیل دولت واحدی را اقتضا میکرد و چنین نیز شد.

مملکت مذکور در نتیجه قشون کشی داریوش بزرگ به مملکت سک ها جزو ایران گردید ولی بعد از شکستهای خشایار شاه مجزی شد اولین پادشاهی که مقدونی را بزرگ و قوی کرد فیلیپ بود (۱)

فیلیپ توانست تشکیلات مملکت را از نو منظم سازد نظم و نسق وی ایجاد قشونی بود که در آن مقدونیان آزاد. بدون آنکه ارتباط خود را با قبایل قطع کند. فالانژ Phalange و نجبا سواره نظام مشهور را تشکیل میدادند در موقع دیگر مثل سابق نجبا بادهسته های خود دخالت نمی کردند، بلکه قشون شاه بود که تحت فرماندهی صاحب منصبان منتخب او شرکت میکردند.

در زمانیکه اسکندر پسر فیلیپ جانشین وی گردید (۲) در آغاز

۱ - تاریخ ایران پیرنیاص ۱۵۰ - ۱۵۱

۲ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ۲۰۱ - ۲۰۲

پادشاهی گرفتار جنگهای داخلی و شورش شهرهای یونان شد سرانجام بر شورشیان غلبه کرد در ۳۳۴ قبل از میلاد بعقیده مورخین ایران از تنگه هاسپونت وارد آسیا شد نخستین جنگ او با ایرانیان جنگ گرانیکوس است که به پیروزی او پایان یافت.

در جنگ ایسویس (۳۳۳ قبل از میلاد) داریوش سوم شکست خورد و اگرچه جان سالم بدر برد مادر و زن و دخترش بدست اسکندر افتادند پس از تصرف فینیقیه و مصر به تعقیب داریوش از دجله و فرات گذشت و در جنگ (۳۳۱ قبل از میلاد) گوگمل نیز پیروز شد پس از تسخیر بابل عازم تخت جمشید گردید مقاومت آریوبرزن فرمانده رشید داریوش سوم هم بجائی نرسید اسکندر تخت جمشید را گرفت

جمع زیادی از مردم را کشت و شهر را بتاراج داد به تحریک تائیس محبوبه خویش کاخ شاهنشاهان هخامنشی را آتش زد بعد از تسخیر خراسان تاکنار سیحون پیش رفت و از آنجا بهند تاخته قسمتی از جلگه پنجاب و اطراف رودسند را گرفت ولی چون لشکر یانش حاضر نشدند از آنجا فراتر روند از جنوب ایران به بابل بازگشت (۳۲۴ قبل از میلاد)

اسکندر به امپراطوری معظم و وسیعی که داشت اکتفا ننموده در صدد حمله بعربستان برآمد و برای این مقصود فوراً شروع به تحصیل اطلاعات مقدماتی و امر بساختن کشتیهای محکمی نموده و بدست مردمان فنقی آنها را مهیا و مجهز ساخت سفری بطرف سفای فرات کرده و شروع به نبای يك تعمیر گاه کشتی در بابل نمود در همین موقع ناگهان به تبی شدید مبتلا گردید و در اثر همین تب در سن ۳۲ سالگی از این جهان در گذشت^(۱)

علل شکست ایران

بافوت داریوش سوم سلطنت دودمان هخامنشی خاتمه یافت این دودمان ۲۳۰ سال بر ایران وممالك تابعه آن سلطنت کرد از شاهان این خانواده فقط کورش کبیر و داریوش اول را میتوان از شاهان مقتدر ایران و بلکه عالم دانست باقی اشخاصی بودند قوی الاراده ولیکن سفاک و پیرحم

بطور کلی از خشایارشا انحطاط دولت هخامنشی شروع شد و در زمان اردشیر دوم بدرجه‌ای رسید که ده هزار نفر یونانی بی‌سرو سالار صدها فرسنگ دو را زوطن بدون داشتن سواره نظام تمام مسافت بعیده را از نزدیکی بابل تا طرابوزان پیاده پیمودند بدون اینکه قوائی با آنها مقابله کند انحطاط باین پایه هم نماند و هرچه گذشت روز افزون گردید بجائی رسید وقتیکه شاهان میخواستند از فارس بشوش بروند قبلاتعارفاتی برای ایلات کوهستانی بین راه میفرستادند.

تا راه را منظم نگاه دارند امپراطوری ایران در جنگهایی که با یونان می‌کرد، با جامعه برده‌داری منظمی روبرو بود یونان در فاصله قرن های ۷ تا ۴ قبل از میلاد از سطح تولیدات برده‌داری که در شرق قدیم حکمفرما بود پا فراتر نهاده و از لحاظ تکامل اقتصاد، کشوری پیشرو شمرده میشد. گذشته از این سازمانهای سیاسی دولتهای یونانی که از سازمان اقتصادی جامعه منشعب میشد یکنوع دموکراسی برده داران و یا لاقل اولیگارشی یا حکومت خاندانهای متنفذ بود و این امر، افراد آن جامعه را ترغیب میکرد تا آگاهانه و با فعالیت تمام در زندگی اجتماعی شرکت کنند و جنگاورانی بهتر و آگاه‌تر از لشکریان پارسی باشند.

باوجود تمام این بی‌ترتیبیها اگر در کیفیات جنگهای ایران با اسکندر دقت شود به سهولت میتوان دریافت که دولت آن زمان غفلتها و خبطهای زیادی کرده که هرگاه چنین نمیشد مقابله با اسکندر امکان پذیر بود

اولا وقتیکه فیلیپ پادشاه مقدونی بادل یونان در منازعه و جنگ بود ایران میتواند با پول و تجارب قوی خود یونانیها کمک کند و نگذارد فیلیپ قوی گردد (۱)

ثانیا چون یونانیها بعد از اینکه از مقدونی شکست خوردند باطنا از سلطه آن دلتنگ بودند ایران میتواند از خود یونانیهای فراری و داوطلب، قشونی قابل توجه ترتیب داده و به مقابله مقدونیها به پردازد

ثالثا در موقع حرکت اسکندر از آسیای صغیر بطرف شامات قشون

مقدونی از در بندهای بسیار خطرناکی گذشته ، و عدم تعرض سپاهیان ایران در این جاها فقط ناشی از فقدان نقشه جنگی در ایران و خوشبختی مقدونیها بوده و حال آنکه در این گردنه ها و تنگه ها تعداد کمی از سپاهیان ایران قادر بودند مدتها اسکندر را معطل نموده و تلفات زیادی باو وارد آورند در عین حال فرصت برای تجهیزات و عملیات پیدا کنند. و نیز در جلگه های بین النهرین و در موقع عبور قشون اسکندر از دجله مواقع و فرصتهائی ارزنده بدست آمده بود که در اثر بی دقتی سرداران ایران فوت شد .

رابعا در جنگ ایسوس و گوگمل بجای اینکه فرماندهی بعهدہ شخصی رشید وبا اراده محول و در مقابل حملات اسکندر مقاوم باشد خودداریوش فرماندهی را بعهدہ میگیرد ، و همینکه با جنگاوران روبرو میشود روبرار میگذارد ، وسستی و فتور او در تمام قشون سرایت و روح آنانرا متزلزل میکند مدافعه آریوبرزن رشید در تنگه ایکه موسوم به دربند پارس است این نظر را تأیید میکند اگر این نوع مدافعات صحیح ، در جاهای مقتضی و در موقع خود میشد معلوم است چه نتایجی حاصل می گردید ولی افسوس

تمام این خطها ریشه اش در بی ترتیبی دستگاه رهبری امور مملکتی آن زمان بوده. شاهان خوت هخامنشی مانند کورش و داریوش خودشان بامور مملکتی رسیدگی میکردند و اصلاحاتی که لازم بود بعمل میآوردند .

از زمان خشایارشا زنها و خواجه سرایان در امور دولتی دخالت یافتند و در زمان داریوش دوم و اردشیر دوم نفوذ آنها باعلی درجه رسید از طرف دیگر فکر والیان تماما مصروف برای این بود که يك نفر حامی در دستگاه اصلی فرمانروائی داشته و در ولایات هر چه میخواهند بکنند خودسری حکام و تعدی مامورین دولتی بمردم نتیجه اش شورشهای پی در پی بود که در ایالات روی میداد

این قیام ها نه تنها جنگاوران مردم و سپاه را بکشتن میداد بلکه باداغی که بر دل خویشان می نهاد فاصله بین گروههای مختلف مردم و مردم با

دولت میافزود هزینه لشکرکشی های داخلی از طریق مالیاتهای سنگین جدید تامین میشد

و این خود موجبات نارضائی و آمادگی مردم را برای شورش های جدید افزایش میداد. (۱) رفته رفته از دلبستگی مردم به بنیان دولت و بقای حکومت کاسته شد بر اثر آن همکاری مردم در تقویت بنیه مادی سپاه رو بکاهش رفت مردم ممالك تابعه برای حاکمیت پادشاه هخامنشی هیچ مزیتی بر حاکمیت مهاجم قائل نبودند مثلاً مصریان از ارتش اسکندر استقبال کردند پای بیزاری مردمان محکوم از قوم حاکم از لحاظ روحی و جسمی قوم حاکم با انحطاط میرفت و خاصیت جنگی خود را از دست میداد و این قاعده بر همه اقوام حاکم صادق است، قوم حاکم از اوان تسلط بعلت توانگری بسیار روبه عثرت و شهوترانی مینهاد و خوی مردانگی و رشادت و قدرت تدبیر را فاقد میشد.

قوم پارس که نخست چنان جنگاور بود که همه اقوام همسایه را در هم شکست کم کم بقدری ناز پروده وسست شد که روی از جنگ تن به تن می تافت و از درگیری نزدیک خودداری میورزید. این اوضاع قابل دوام نبود و بالاخره با پدید آمدن دشمنی مانند اسکندر دولت هخامنشی متلاشی شد.

فصل هشتم

تمدن ایران در عصر هخامنشی

شاه و دربار = بطور کلی این نکته را باید در نظر داشت که هخامنشی ها بواسطه همجواری باعیلام و بابل و بواسطه تسخیر ممالك متمدنه آسیای غربی اقتباساتی برای تشکیلات دولت خود کرده آنرا باتشکیلات اوستائی تطبیق نمودند بنابراین اختیارات شاه بزرگ یا شاهنشاه خیلسی زیاد شد ریاست ده یویا ولایت و ریاست ملت در شخص شاه جمع شد اما اینکه او رئیس مذهب می باشد یا نه بدین سؤال موافق کتیبه های داریوش و سایر پادشاهان باید جواب مثبت داد زیرا داریوش در کتیبه نقش رستم گوید. «اهورمزدا دید کارزمین مختل است آنرا بمن سپرد و من آن را به ترتیب صحیح در آورده ام» موافق کتیبه های هخامنشی سلطنت شاهان این دودمان موهبت الهی است و آنها باراده او بردشمنان فایق می آیند.

در بیستون و در نقش رستم و در تخت جمشید دیده میشود که بالای سرداریوش فروهر یا فرایزدی پرواز میکند، و داریوش در حال احترام و تقدیس دست راست خود را بلند کرده، چون حجاریهای بیستون در محلی است که فتوحات داریوش را نشان داده است واضح است که خواسته اند این معنی را به پرورند که سلطنت او از طرف اهورمزدا و کارهایش موافق اراده او است. از آنچه گفته شد این نتیجه حاصل میشود که حکومت شاهنشاه مطلقه و غیر محدود ولی نباید تصور کرد که این حکومت به هیچ چیز محدود نمی گشته زیرا می بینم اولاً شاه عادات ایرانیها و سایر ملل را محترم و مقدسات آنها را جز در مورد باغیگیریهای مکرر مقدس میدارد ثانیاً شاه می بایست حکم خود را تغییر ندهد ثالثاً شاه میدانست که اگر از اختیارات

خود سوء استفاده کند این رفتار برای حیات او خطرناک است این سه عامل حکومت مطلقه شاه را تا حدی معتدل میکرد در موارد مشکل و غامض شاه با رجال مهم شور میکرد و گاهی هم از ایالات رجالی احضار می شدند و مجمعی برای شورا و اخذ تصمیم تشکیل میداد بدیهی است احضار این رجال علاوه بر آن هفت نفر مشاورین ثابت شاه بود که هر کدام رئیس یکی از هفت خانواده درجه اول پارسی بودند و مشاورین شاه محسوب می شدند اینها را هرودوت قضات شاهی نامیده است.

ترتیبات درباری را هخامنشی ها از دربار ماد اقتباس کردند و چون دربار ماد هم تقلید دربار آشور بود و آن نیز متضمن ترتیبات دربارهای ازمنه قبل. میتوان گفت که دربار هخامنشی تمام ترتیبات دربارهای قبل از خود را جمع و تلفیق کرده از حیث تجمل و درخشش بی مثل و مانند بود.

کتیریاس گوید که روزی ۱۵ هزار نفر از کارخانه شاهی غذا می خوردند ..

طرز لباس را پارسی ها از مادیها اقتباس کردند شاه لباسی از پارچه های گرانبهای ارغوانی برتن و تاجی بلند بر سر داشت که آنرا مورخین یونانی گاهی تیار **Tiar** و گاهی کیداریس **Kydaris** می نامیدند. در راس صاحب منصبان دربار رئیس قراولان مخصوص که یکی از رجال مهم دولت است قرار گرفته رجال دربار عبارتند از خوان سالار و رئیس قصر و خواجه باشی و مفتشین درجه اول یا به قول هرودوت چشمها و گوشهای شاه پس از آن پیش خدمتان و شربتداران و چاپارهای مخصوص دربار و مغنیان می آیند.

مورخین یونانی گویند که پارسیه شاه را می پرستیدند ولی از نوشته های ایشان معلوم می شود که مقصود از پرستیدن بخاک افتادن و بوسیدن پای شاه است که معمول بوده نه پرستش بمعنی حقیقی.

شاه زن خود را از میان شاهزاده خانمهای دختران هفت خانواده درجه اول انتخاب میکرد و این زن عقدی ملکه میشده ملکه بانوی حرم بود و بر تمام زنان اندرون ریاست میکرد و حق داشت که تاج بر سر گذارد. در

زمان بعضی از سلاطین هخامنشی مانند داریوش دوم و اردشیر دوم ملکه در امور سیاسی نیز دخالت میکرد و در دربار نفوذ فوق العاده می یافت این مساله که آیا شاهان هخامنشی غیر از ملکه زن عقدی دیگری نیز داشته اند تاریک است ملکه و زنان دیگر بامردان آمیزش نداشته و حتی در مسافرت ها در گردونه های بسته حرکت میکردند .

از وزراء اسمی در این دوره برده نمی شود بنابراین نزدیک به حقیقت این است يك مرد در باری چون مورد اعتماد شاه واقع میشد مصدر تمام امور میگردد در واقع زمامدار یکنفر بود و معاونینی داشت که نزد او مسئول بودند این زمامدار ممکن بود رئیس قراولان مخصوص شاه باشد یا خواجه باشی او یا صاحب شغلی دیگر .

فرامین و نامه هایی که از طرف شاه صادر میشد بمهر او میرسید محللهائی بود که سالنامه ها و مکاتیب در آنجا ضبط می شد .

چارپارهای مخصوص از اشخاص محترم انتخاب می شدند .

هنگام جنگ عادت اقتضا میکرد که شاه در قلب قشون جا گرفته رشادت

خود را نشان بدهد

تشکیلات اداری = داریوش شاهنشاهی ایران را بقسمتهای بزرگ تقسیم کرد و هر کدام را بیک نفر مامور که از مرکز معین میشد سپرد این ماموران را خستریاون می نامیدند و معنی آن بزبان کنونی شهربان یعنی نگهبان مملکت است بنابر این قسمتهائی از مملکت به منزله ایالات و نگهبانها در حکم ولایت بودند در مرکز هر ایالت ساخلوئی برای حفظ امنیت ایالت برقرار بود .

با هر والی ماموری از مرکز روانه میشد که در ظاهر منشی باشی با سردبیر والی بود ولی در واقع می بایست اعمال والی را تفتیش کند و مرکز را از نتیجه مطلع دارد . حفظ امنیت و وصول مالیاتها و نظارت بر داد و گستری پادشاهان دست نشانده و امرای محلی از وظایف والی بود رئیس قشون ساخلوایالت را اداره میکرد ولی از وقتیکه نفوذ مرکز ضعیف شد ولات ریاست قشون محلی را هم داشتند گاهی خودشان قوائی تشکیل میدادند و این اوضاع غالبا باعث خودسری یا غیگری ولات میگردد .

هر ودوت عده ایالت ایران را بیست نوشته ولی از کتیبه نقش رستم داریوش معلوم است که با پارس سی بوده .

حدود ایالات ثابت نبود یعنی ممکن بود نظر به پیش آمدها و ایالت را بیک والی بسپارند یا بیک ایالت را تقسیم کرده به چند نفر والی یا حاکم تفویض کنند و یا بیک قسمت ایالتی را جزو ایالت دیگر بشناسند. در دوره هخامنشی (۳۳۰ - ۵۵۹ ق. م) قلمرو کشور و مرزهای ایران به منتهای گسترش تاریخی خود رسید مرزهای سیاسی کشور از مشرق به مغرب یعنی از اقیانوس هند شروع شده به دریای آدریاتیک ختم می شد و از شمال به جنوب از ماورای رود سیحون ممتد بود، بعد از سقوط سلسله هخامنشی این مرزهای سیاسی از هم گسیخته شد بهر حال باستاند مفاد کتیبه نقش رستم و نوشته های هرودوت قلمرو هخامنشیان مشتمل بر سرزمینهای زیر بوده است:

پرسه Parsa که شاید شمال کرمان نیز می شده است، ماد، لیدیه یا سارد (Sparda) کاپادوکیه Cappadocia یونیه Ionia، سکیت های آنسوی دریا، تراکیه، کاریه Caria ارمنستان تا دریای سیاه، سرزمین کوش (حبشه)، لیبی و مصر (Mudraya)، عربستان Arabaya بابل، آشور و آنسوی دریا (فرات) که مشتمل بر سوریه و فنقیه و فلسطین و جزیره قبرس بود و سرزمینهای سکایان هومه در گه Sakhomarraga و دره سندو مکران و ارخوزیه و درانگیان Drangyana و خوارزم Choresmia و سغد (بخارا و سمرقند) و باکتریه که شامل مرو نیز میشد و آریه و هراویوه Haraviva

در بعضی جاها اداره کردن امور پادشاهان و امراء محلی یا کاهنان متنفذ و یا بخود شهرهای آزاد محول میشد و گاهی در ازاء خدمتی یا ملاحظه سیاسی ریاست شهر یا بلوکی را مادام العمر بشخصی واگذار میکردند در این گونه موارد امور شهر یا ولایت مستقلا ولی در تحت نظارت عالیه والی اداره میشد یعنی میبایست برای حفظ وحدت شاهنشاهی دستورهای والی را راجع بامنیت عمومی و مالیات ها و رفع مناقشه بین دو محل

پادشاه نشین و مسائل و مطالبی که مربوط سیاست عمومی مملکت بود اجرا کنند. اختیارات پادشاهان محلی با ضعف مرکز تغییر میکرد و حکومت پادشاهان و امراء و روحانیون عالی مقام ارثی بود و اینها ارتباطی بسیار نزدیک با قوم یا ملت خود داشتند و مردم محل هم آنها را حافظین سنن قدیم خود میدانستند.

در امور مالیاتی پادشاهان محلی و امراء موافق دستور والی رفتار میکردند امور دادگستری نیز از صلاحیت پادشاهان و امراء محلی بشمار میرفت باستثنای مواردی که طرفین دعوا از دو محل بودند و هر کدام از آنها استقلال داخلی داشتند.

کلیه قوای پادشاهان و امراء محلی میبایست در موقع جنگ جزو قوای عمومی دولت گردد بولایت هم گاهی اجازه میدادند که قشونی ترتیب بدهند.

به خبرنگاری در ایران هخامنشی اهمیت زیاد میدادند و شعب آن در تمام ممالك تابعه دائر بود شعب مزبور اخبار را توسط سردبیر و گاهی مستقیماً بمرکز میفرستادند.

مالیه = برای مالیاتها ئیکه میبایست بدولت بپردازند ماخذ و ترتیبی قبل از داریوش وجود نداشت

وولات در این باب مطلق العنان بودند داریوش اول چنانکه هرودوت گوید ترتیبی برای این امر مهم معین کرد و برای مملکت یا ایالتی يك مالیات معین جنسی و نقدی مقرر داشت مورخ مذکور گوید پس از آن داریوش ممالك تابعه پارس را به بیست قسمت تقسیم کرد که هريك را پارسها ساتراپی نامند و چون برای هريك از ایالات رئیس برگزید برای هر کدام از ملل تابعه هم مالیاتی مقرر داشت .

اگر در مآخذ مالیاتهایکه هرودوت برای ایالات ذکر میکند قدری دقیق شویم می بینیم که باستثنای هند مالیات ممالك غربی مانند آسیای صغیر و بابل و مصر و غیره خیلی بیش از مالیات ممالك شرقی است علت آن زیادی جمعیت و ثروت این ممالك بوده

در حکومت ایران بعضی از ساتراپی ها موظف بودند مالیات متعلقه را بصورت نقره تقدیم خزانه پادشاه کند (۱) از عایدات فوق العاده دولت در این زمان اطلاعی درست نیست ولیکن تردیدی نیست علاوه بر مالیات های مقرر عایدات دیگری نیز داشته از قبیل هدایائی که به دربار میفرستادند و غنائم جنگی و ضبط اموال مقصرین و یاغیها و شورشیان راجع به معادن و گمرک اطلاعی در دست نیست .

سپاه = قدرت حکومت ایران متمرکز در ارتش بود که از کلیه افراد ملت بوجود آمده بود .

غیر از ده هزار نفری که باسم قشون جاویدان در تحت اسلحه و آماده به خدمت بودند علاوه بر آن در پایتخت برای حفاظت قصر و در ایالات برای حفظ امنیت ساخلوهای برقرار بود .

در موقع جنگ از ایالات سپاه پیاده و سواره می خواستند که آنها مشق نکرده و دارای زبانها و عادات مختلف بودند .

که در تحت ریاست روسای محلی در قشون عظیم شاه داخل میشدند اسلحه دفاعی اینها هم غالبا خوب نبود یعنی زره و جوشن و کلاه خود نداشتند سپر هاشان از تر که بید بافته شده بود و نیزه هاشان کوتاه بود .

لشکر ایران که از تیراندازان ماهر تشکیل میشد در جنگ دورادور

قوی بود ولی به جنگ تن بتن باستانی زمان کورش بزرگ عادت نداشت.

بطور کلی آنچه از نوشته های مورخین یونانی راجع به جنگهای ایرانیها برمیآید این است که هرودوت و دیودور و غیره از رشادت ایرانیها تمجید کرده اند

و روی هم رفته این نتیجه گرفته می شود که عدم بهره مندی ایرانیها در بعضی جنگها نه از ترس ایرانی و نه شجاعت دشمن بوده بلکه به این دو جهت مرتبط بوده است:

اولا اسلحه آنها بقدری کافی خوب و محکم نبود و غالبا فاقد اسلحه دفاعی بودند.

ثانیا چون سپاهیان غالبا چریکی بودند و اطاعت نظامی در میان آنان استوار نبود زیرا در اکثر موارد پس از اینکه سردار به خاك می افتاده پادشاه از میدان جنگ خارج میگردد تمام سپاه روبه بهزیمت میگذارند (۱) از زمان داریوش اول غالبا گارد پادشاهی و هیات فرماندهی از افراد ایرانی بودند ولی تدریجا مزدوران بخصوص یونانیان اهمیت خاصی پیدا کردند. و همین کار باعث دلسردی و تضعیف قشون ایرانی گردید زیرا سایر ملت ها هم که به خدمت سربازی اعزام شده بودند به هیچوجه در غلبه و استیلای دولت علاقمند و ذینفع نبودند طبق کتیبه یونانیها این افراد گاهی به اجبار به میدان جنگ می رفتند (۲) در این که هر یک از قسمت های لشکری بیرقی مخصوص داشته اند تردیدی نیست لیکن چگونگی بیرق مجهول است و مورخین یونانی توصیفی از آن نکرده اند اما در موزه لوور پاریس جامی هست که بر آن صحنه جنگ یکنفر یونانی با بیرق دار ایرانی تصویر شده بیرق عبارت بود از چوب و پارچه ای که پارچه دارای شکل مربع و بواسطه دووتر که از یک زاویه بر اویه مقابل ترسیم شده به چهار مثلث متساوی تقسیم گشته که دو مثلث سفید است و دو دیگر سیاه بیرق سلطنتی بنابه گفته کزنفون و موافق روایت کنت کورث عبارت بود از عقابی که بالهای

۱ - ایران باستان پیرنیاچ ۲ ص ۱۴۸۰

۲ - ایران باستان دیاکونوف ص ۱۷۰

خود را گشوده این علامت را روی چوب بلندی استوار میداشتند یا بر-
گردونه شاهی نصب میکردند چیز تازه‌ایکه در لشکر ایران این زمان دیده
می‌شود ارابه‌های داس‌دار است که این ارابه‌ها از زمان کورش معمول بوده
است.

در فنون بحری ایرانیها اطلاعات درستی نداشتند و در موقع لزوم از فینقیها و
یونانیهای آسیای صغیر و جزیره قبرس استفاده میکردند سفایینی که بامر
شاهان میبایست ساخته شود پیشتر در فینقیه تهیه میشد و کشتی‌های ایران
چنانکه از نوشته‌های هرودوت برمیآید از کشتیهای یونانی بزرگتر و سرعت
سیرش بیشتر بود.

از نوشته‌های مورخین یونانی چنین استنباط می‌شود که کشتیهای
بحریه ایران هخامنشی سه نوع بوده است

۱ - کشتیهاییکه یونانیها تری‌رم می‌نامدند باین مناسبت که سه صف
پاروزن داشت این نوع کشتی‌ها سفاین جنگی بشمار میرفت.

۲ - کشتیهای دراز که برای حمل و نقل اسبها و سواره نظام بکاربرده
میشد.

۳ - کشتیهای کوچکتر که در حکم بار کشتیهای امروزی بود و برای
حمل و نقل آذوقه استعمال می‌شد (۱)

داوری = در دوره هخامنشی بداوری و احقاق حق اهمیت زیادی
میدادند در ولایات داورانی بودند که به امور مردم رسیدگی میکردند و یکی
از امور مهمه ولات نظارت به امور حقوقی و قضائی بود در ممالکی که
اهالی آن قوانین و عادات مخصوصی داشتند قوانین و عادات آنها محترم
بود.

وام و رقضائی موافق آن حل و فصل می‌شد.
رای دیوان عالی که بر تمام قضات حکومت داشت شاه بود چه او در
درجه‌نهایی رسیدگی کرده حکم میداد و آن حکم فوراً اجرا میشد تقصیرات
سیاسی و تقصیرات راجع بامنیت در ایالات از صلاحیت ولات بود و در مرکز
به تقصیرات مهم سیاسی خود شاه یا قضات شاهی رسیدگی میکردند (۲)

۱ - ایران باستان پیرنیاچ ۲ ص ۱۴۸۳

۲ - کشور داری جامعه ایران تالیف عباس مهرین . ص ۹۴

هرودوت میگوید قضات شاهی که از پارسیان انتخاب میشدند وظیفه خود را تادم مرگ انجام میدادند مگر آنکه بر اثر عدم اجرای عدالت از کار بر کنار شوند اینان قوانین ملی را تعبیر و تفسیر مینمودند و در همه امور تصمیم میگرفتند (۱) مجازاتهایی که داده میشد خیلی سخت بود ولی اگر کسی در مرتبه اولی مرتکب جنایتی شده بود حکم اعدام صادر نمیشد بطور کلی موافق معتقدات دینی راجع بعقوبتهای اخروی در مجازاتهای دنیوی هم باین عقیده بودند که اگر کسی مرتکب کاربدی شده در مقابل تقصیر او کارهای خوبش را هم باید در نظر گرفت و اگر کارهای زشت او برتری دارد مجازات شود.

قوانین جزائی برای قتل و هتك ناموس و این قبیل جنایات بزرگ مجازات اعدام را معین نموده اما عجب این است که برای جرمهای کوچکتر نیز ظاهراً همان، مجازاتهای شدید را مقرر داشته بود. نباید حکم قتل یا بریدن گوش و بینی را در باره راهزنان و دزدان و سایر اشرار باقتضای زمان مورد ملامت قرار دهیم راست است که خفه کردن آدم در توی خاکستر و زنده بگور کردن و مصلوب نمودن در نظر مردم این عصر مجازاتهای فجیع مینماید لیکن در اروپا در قرون وسطی همین قسم جزایهای فجیع رائج بود و فقط از قرن ۱۸ میلادی از شدت مجازاتها کاست. (۲)

راهها و چاپارخانه = در دوره هخامنشی براهها اهمیت میدادند علت این مساله هم روشن است زیرا دولت وسیع هخامنشی بدون راههای سهل العبوری نمی توانست این همه ممالك پراکنده را از سیحون تا قرطاجنه اداره کند نوشته های مورخین یونانی نیز موید این مطلب است.

در میان راهها اولاً راهی بود که هرودوت آنرا راه شاهی نامیده این راه از شهر افس یونانی در آسیای صغیر شروع شده بسارد میرفت و از آن شهر گذشته به فریگیه میرسید (۳) پس از عبور از فریگیه و گذر کردن از رود هالیس بطرف پطریه Pteria منحرف شده از آنجا بطرف

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۱۴۶

۲ - تاریخ ایران سایکس ج ۱ ص ۲۲۴

۳ - ایران باستان پیرنیا ص ۱۴۸۹ ج ۲

جنوب و جانب کوه تا وروس متوجه شده در ساموستا برود فرات میرسید، و در نینوا با دجله تلاقی میکرد و بعد از آنکه مقداری از راه امتداد در رودخانه را متابعت مینمود به شوش منتهی میشد طول این راه تقریباً ۱۵۰۰۰ میل بوده و مسافر پیاده آنرا در مدت سه ماه می‌پیموده است ولی چاپار و قاصدهای سواره سریع‌السیر برای کارهای فوری و فوری که پیش می‌آمد این مسافت را در مدت ۱۵ روز طی مینمودند (۱) در فاصله هر چهار فرسنگ میهمانخانه‌ای بود هر ودوت از خوبی راه و اسباب آسایشی که در میهمانخانه‌ها برای مسافرین مهیا بود خیلی تمجید کرده و نظم و ترتیب آنرا ستوده است.

راه دیگری نیز که اهمیت داشت يك راه دریائی بود که ممالك شرقی ایران را با ممالك غربی آن اتصال میداد.

راه ایران بمصر قبل از داریوش کبیر چنین بود. که از دجله و فرات گذشته به سوریه میرفت و از این جا در صوریاصیدا بکشتی نشسته بمصر در می‌آمدند یا از راه فلسطین و برزخ سوئر بوادی نیل میرسیدند حال بدین منوال بود تا داریوش بزرگ دریای مغرب را بدریای احمر بتوسط یکی از شعب نیل اتصال داد.

و از این زمان کشتیها از بحرالجزایر و دریای مدیترانه بدریای احمر رفته و از باب‌المندب گذشته بدریای عمان وارد میشدند بدین نحو روابط مستقیم دریائی بین ممالك دریای مدیترانه با پارس و خوزستان و سایر قسمتهای ایران برقرار گشت در خود ایران هم ایالات بوسیله راه‌هائی باهم اتصال می‌یافتند

دولت هخامنشی علاوه بر اینکه اهمیت زیادی براهها میداد در دفعه اولی چاپار خانه‌هائی تاسیس کرد هر ودوت گوید که واحد مقیاس راهها پارسنگ است و به مسافت هر چهار پارسنگ - منزلی تهیه شده بود موسوم به ایستگاه در این منازل اسبهای تندرو تدارك شده باین ترتیب چابك سواره نوشته‌های دولتی را از مرکز تا نزدیکترین چاپار خانه‌ها برده به چاپاری که حاضر بود میرساند، و او فوراً حرکت کرده به چاپارخانه

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

دوم می برد و باز تسلیم چاپاری میکرد ، بدین منوال شب و روز چاپاری در حرکت بودند و او امر مرکز را بولایت میرسانیدند .

در این عصر يك قسم جاده سازی توسعه یافت و آن عبارت بود از سنگفرش کردن قسمتهای نرمتر جاده و حتی ساختن رد چرخ در جاده ها مصنوعا برای وسایل نقلیه چرخ دار معمول گردید از قرن ۴ اختراع کفشکی برای چارپایان بارکش به منظور حفظ سم آنها در جاده های سخت صورت گرفت و آنها را بامس یا موی اسب میساختند .

مسکوکات = بعضی تصور کرده اند که در ایران نخستین سکه از زمان داریوش اول است و گویند این شاه پس از اینکه ترتیبی به برقراری مالیات ها داد مقتضی بود ترتیبی هم برای پرداخت مالیاتها بدهد و نیز پرداخت حقوق ساخلوهای ایالات حقوق ماهیانه سپاهیان اجیر و بسط تجارت در ممالك وسیع ایران همه و همه اقتضا میکرد که پولی ثابت وسیله معاملات و پرداختها باشد باین مقصود بدون اینکه سکه های سابق را از رواج اندازد پولی باسم در يك سکه زد. يك در يك ۴۸ گرام طلا داشت مقارن این زمان پولی از نقره نیز سکه زدند که موسوم به سیکل گردید بیست سیکل معادل يك در يك و وزن هر يك ۶۵ گرم بود .

مسکوکات مذکور در ایران و ممالك تابعه رواج داشت و مالیاتها و حقوق ساخلوها و غیره باین سکه ها پرداخت میشد ولی باید در نظر داشت که ضرب سکه در يك بسیار محدود بود و بطور کلی پول مسكوك در خزانه های ایران کمتر از شمش بود . ولات و پادشاهان محلی مجاز بودند از نقره کم ارزش و مس سکه بزنند سکه طلا منحصر ا همان در يك بود که فقط شاه میتواند ضرب کند . سکه فعالیت بانکها را توسعه داد و در بین النهرین فعالیت مزبور بیشتر در هزاره دوم قبل از میلاد اجرا میشد شاهنشاهی پارسی برای بانکها امکاناتی بوجود آورد که هرگز در سابق وجود نداشت اعمال بانکی تا آن زمان فقط توسط امرا ، یارو حانیان انجام میگرفت و به ندرت افراد عادی بمقامی میرسیدند تا باین امور پردازند. در زمان هخامنشیان بانکهای حقیقی تاسیس شد که اسناد و مدارك

آنها مانند مدارك اخلاف اژیبی Egibi از مردم بابل بدست آمده است تاسیس این بانك بقرن ۷ قبل از میلاد میرسد این بانك امور رهنی و اعتبار متحرك و امانات را انجام میداد سرمایه آن در مورد منازل و مزارع و غلامان و چهارپایان و کشتیهای مختص حمل مال التجاره بکار میرفت روی سکههای هخامنشی تاریخ نیست اما از صورت شاهان میتوان تاریخ آنها را تقریبا معین کرد در دوره هخامنشیان پایه پول بر طلا قرار داشته است (۱)

مقیاس واوزان = ایرانیها مقیاس را از بابل اقتباس کرده و در این مورد هم مانند سایر موارد در آنها تصرفاتی نموده بااوضاع وحوادث ایران تطبیق نمودند مقیاس مسافتی بوده که شخص رشیدی (یعنی کسیکه بحد رشد رسیده بود) در مدت ۲ دقیقه میتوانست طی کند این مقیاس را یونانیها استاد Stade نامیدند و آن معادل ۱۹۲ متر امروزی بوده ایرانیها قدیم این واحد مقیاس راسی برابر کرده آنرا پرثنها (پرسنگ ازمنه بعد) گفتند پرثنها مسافتی بود که شخص رشیدی در مدت یکساعت طی میکرد و از این قرار معادل ۵۷۶۰ متر است واحد مقیاس وزن در بابل مینا بود که تقریبا معادل يك كيلو گرام یا سیزده سیر می شود و شصت مینا يك تالان بابلی محسوب میشد مینا را در ایران منه میگفتند و برد و قسم بوده منه مدی که ۵۶۱ گرم وزن داشته و منه پارسی که معادل ۴۱۸ گرم بود (مینا همان کلمه من است که تا امروز باقیمانده است) تالان ایرانی نیز برد و نوع بود تالان طلا که معادل ۲۵ كيلو گرم و کسری بود و تالان نقره که ۳۳ كيلو گرم داشته منه شصت شکل Schekel داشته ولی در وزن طلا ۵۰ شکل حساب میکردند بنابراین وزن شکل از ۷ تا الی ۸ گرم و کسری بوده وزن دیگری هم وجود داشت که سیکل می نامیدند Sicle این وزن سیکل در مسکوکات نقره پنج گرم و کسری بوده . برای سنجش حجم واحد مقیاس را در ایران ارتهه Artaba می نامیدند این واحد مقیاس هم برد و قسم بوده ارتهه مدی معادل ۵۲ لیتر و ارتهه پارسی

معادل ۵۵ لیتر .

تقویم = در زمان داریوش او لحساب اوستائی معمول نبوده زیرا اسامی ۹ ماهی که در کتیبه بزرگ بیستون ذکر شده غیر از اسامی است که در دوره اشکانیان و ساسانیان متداول بوده (۱)

اول سال مصادف با اول پائیز بود و با تاریخ بابلی موافقت داشت بعضی تصور میکنند که بعدها داریوش اول تاریخ اوستائی را قبول و آنرا رسمی کرد ولی سندی در دست نیست ، زیرا شاهان هخامنشی غیر از داریوش تاریخ را ذکر نکرده اند مسکوکات هم فاقد تاریخ می باشد راجع باین موضوع که در دوره هخامنشی مبدای برای تاریخ بوده یا نه و اگر بوده از چه واقعهای آنرا حساب میکردند اطلاعی در دست نیست ولی چون در بابل ابتدای سلطنت هرشاهی رامبداء میدانستند و نظر باینکه پارسیها و مادیهها چیزهای زیاد از بابلیها و آشوریها اقتباس کردند گمان قوی میرود که در دوره هخامنشی هم همین ترتیب رعایت میشده این نکته را نیز باید در نظر داشت که روی سکهها تاریخ نگذاشته اند .

طبقات = راجع به طبقات در این دوره اطلاعات صحیحی در دست نیست ولیکن آنچه را از نوشته های مورخین یونانی و سایر چیزها میتوان استنباط کرد این است که طبقه اولی رانجبا و اشراف تشکیل داده بودند زیرا دیده نمی شود که روحانیون در این دوره نفوذ زیادی داشته باشند . هفت خانواده درجه اول در راس طبقه اشرافی جا گرفته امتیازات این هفت خانواده را هرودوت بشرح زیر ذکر کرده است :

اینها میتوانند بدون اجازه داخل سرای شاهان گردند مگر در مواردی که شاه در حرم سرا باشد اینها مستشاران شاهند و قضات شاهی از میان روسا هفت گانه انتخاب میشوند . شاه ، زنان خود را باید از میان دختران این خانواده ها انتخاب کند . بدون شك اشراف دارای اراضی وسیعی بوده و مالیات نمی پرداختند ولی در عوض میبایست در موقع لزوم بامر شاه بجنگ روند و سپاه مرکب از سواره نظام و پیاده نظام مجهز سازند . در

مورد مغها بطوریکه از نوشته های هردوت استنباط میشود طایفه ای بودند از طوایف شش گانه ماد از مفاد نوشته های مورخین دیگر نیز این نظریه تأیید میشود که اینها کاهنان و مجریان آئین دینی بودند و سنن مذهبی در نزد آنها محفوظ بود.

بطور کلی این شغل موروثی بوده مغها در دوره هخامنشی نفوذی در دربار و ادارات دولتی نداشتند و فقط در موقع اجرای مراسم قربانی دعوت میشدند.

از طبقات دیگر یعنی برزگران و بازرگانان و پیشه‌وران اطلاعات دقیقی در دست نیست ولی چون در دوره هخامنشی آبادی و عمران اهمیت زیادی میدادند شکی نیست که کشاورز مورد توجه بوده است. در باب تجار و کسبه نیز میتوان گفت که احوال آنها همان احوال دوره ساسانی بوده یعنی اینها چون در شهرها میزیسته‌اند و دولت در امور داخلی آنها دخالت نمی کرده يك نوع تشکیلاتی داشته‌اند.

کشاورزی = کشاورزی که پایه و اساس زندگانی جامعه آترمان بشمار میرفت در دوران سلطنت هخامنشیان اهمیت فوق‌العاده قائل بودند نویسنده یونانی گزنفون در یکی از آثار خود مینویسد که در دوره هخامنشیان مامورین مخصوصی وجود داشته که ناظر در امور کشاورزی و متصدی وصول مالیاتها بودند وی مینویسد: «اولا او (یعنی پادشاه) در قسمتی از کشور به سیروس یا حت می‌پردازد و در قسمت دیگر افراد مطمئنی را اعزام میدارد و چنانکه مشاهده کند که حکمرانان زمین را مسکون و مزروع ساخته در این صورت ایالاتی را بآنها ملحق میسازد و مناصب و هدایائی بآنها اعطاء میکند»^(۱) پولیب میگوید شاهان هخامنشی برای تشویق کشاورزی مقرر داشته بودند که هر کس زمینهای بی حاصل را بواسطه آبیاری آباد کند تا پنج پست عایدی آن زمین از آن او و اعقابش باشد.

در همه ممالك بکارها عام المنفعه که استعداد تولیدی را افزایش میداد

اقدام می نمودند حفر قنوات زیرزمینی که در نجد ایران و بعضی نواحی کم آبدارای اهمیت اساسی است کاری که در زمان شاهان هخامنشی تحقق یافت کشاورزی توسعه یافت و بر اثر جنگها خارجیان نباتات سودمند ایران را شناختند و در کشور خود کاشتند ایرانیان کوشیدند در دمشق قسمی مو که در دربار آنان بسیار مورد توجه بود بکارند هخامنشیان بودند که گنجدرای بمصر و برنج را به بین النهرین بردند و اگر پادشاهان یونانی چنین سیاستی را بسیار اعمال میکردند به تقلید شاهان پارس بوده است ایرانیان که چنین علاقه ای شدید به کشت و زرع نشان میدادند نمی توانستند از مساله ای مهم مانند استفاده از جنگلها غافل بمانند محققا در این جانی توان از استفاده علمی سخن راند بلکه باید گفت که نوعی مقررات در این باب وجود داشته است .

چوب را هم در ساختمان منازل بکار می بردند و هم در ساختن کشتیها و گردونه های جنگی و ارابه های حمل و نقل و این نکته قابل ذکر است آسیای صغیر و جزیره قبرس و لبنان و هنداز مراکز مهم برش چوب محسوب بوده اند .

املاك بزرگ مبنای محصول کشاورزی در عصر هخامنشی بوده است و آن توسط رعایای وابسته بزمین که با خود زمین خرید و فروش می شدند، و همچنین بوسیله غلامانی که بر اثر فتوحات همراه میاوردند کاشته میشد، املاك كوچكى هم وجود داشت اما محتملا نسبت باملاك بزرگ كه دارای مقررات اقتصادی سختی بودند كم اهمیت مینمود این نوع املاك كوچك مخصوصا در فارس کشور ملت مخدوم كه از مالیات و عوارض معاف بود و دهقانان آن آزاد و مالك زمین بودند كشت گندم . وجو معمول ضمنا باغستانهای مو و زیتون رائج بود گاو و گوسفند و بز و حیوانات سواری مانند خر و استر و اسب را تربیت میکردند و پرورش زنبور عسل نیز بسیار مورد توجه و عسل در این زمان بجای شكر بکار میرفت (۱)

تجارت و صنایع = در دوره هخامنشیان تجارت اهمیت بسزائی داشت جنبه محلی تجارت عبارت بود از مبادله - کالا بین مردم ده نشین و

کوچ‌نشین و ضمنا بین ایالات مختلف مترقی حکومت و کشورهای همسایه نیز تجارت منسوجات و بعضی از فراورده‌های کشاورزی از قبیل غلات و خرما و غیره نیز توسعه داشت این تجارت در شاهراههای بزرگی که در جهات مختلفه کشورها با یکدیگر تقاطع داشتند انجام میشد (۱)

همچنین باید یادآوری کنیم که با توسعه تجارت جهانی سطح زندگی بطور محسوسی در ایران عهد هخامنشی بالا میرفت، از زمان تاسیس سلسله ماد، جهان در عصر اقتصادی جدیدی قدم گذاشته بود در روابط تجارتي بین نواحی مختلف مقرراتی ایجاد شد و توسعه یافت تا در زمان هخامنشیان بیشتر بر اثر دخول مسکوکات هم تجارت بری و هم تجارت بحری به نواحی بسیار دور کشیده شد.

و این عهد از جهت يك سلسله مسافرتها و اکتشافات بزرگ‌شایان توجه‌است.

اسکیلاکس Scylax از مردم کاریاندا Caryande
بفرمان داریوش به مسافرتی اقدام کرد که ۲ سال و نیم طول کشید و از دهانه رود سند تا مصر سفر کرد، يك فرمانده ایرانی بنام سداسپ Sataspes

در قرن ۵ قبل از میلاد با کشتی تاما و راء ستونهای هرکولس (جبل الطارق) پیش راند ملاحان یونانی و فینقی و عرب ارتباط بین هندو خلیج فارس و بابل و مصر و بنادر دریای مدیترانه را تامین میکردند تجارت جهانی بیش از پیش به نقاط دورتر کشانیده میشد و تا نواحی دانوب ورن Rhin رسیده بود. خمره‌هائیکه در آنها شراب و روغن و دارو و عسل حمل میشد دلیل روابط تجارتي با غرب میباشد که در خود ایران بدست آمده است اطلاعات ماراجع بامتنعه و مال التجاره دوره هخامنشی خیلی محدود است باوجود این آنچه از کتب نویسندگان عهد قدیم برمیآید این چیزها را در ایالات ایران بعمل میآورد: در آذربایجان مس، و سرب، در گیلان و مازندران شمشاد و آهن، در خراسان فیروزه، در ماوراء سیحون طلا، و در همدان و گروس اسبهای ممتاز و قالی، در خوزستان قیر و نفت و موم معدنی، در خلیج فارس مروارید و صدف در ارمنستان و کاپا دوکیده مس و سرب، در آشور آلات و ابزار فلزی، در کلدان قالی و کاشی

(۱) - ایران باستان دیاکونوف ص ۱۶۰

های قیمتی و اشیاء زرگری، در لیدیا ظروف طلا، در فنیقیه رنگ ارغوان و شیشه بلور آلات و چوب سدر، در مصر منسوجات کتان و شیشه آلات، در حبشه عاج و چوبهای قیمتی، در عربستان کندراین بود موادی که مورخین عهد قدیم جسته و گریخته ذکر میکنند.

راجع به بنادر تجارتی باید گفت از طرف دریای خزر تجارتی صورت نمی گرفته زیرا از بنادری در سواحل آن ذکر نشده است عدم وجود بنادر این نواحی گویای این است که مردمانیکه در گیلان و مازندران آنروز سکونت داشتند از تمدن دور و دارای اخلاق خشن بوده اند و مطیع کردن آنان خیلی سخت بود، بنابراین نمی توان تصور کرد که تجارتی با اقوام دیگر از راه دریای خزر داشته باشند.

خلیج فارس بعکس دارای بنادر متعددی بوده که این بنادر واسطه تجارت بین ایران و ممالک تابعه آن بوده. از روی آثار تمدن مادی و نقوش و تصاویری که در کاخهای پادشاهان هخامنشی دیده می شود صنایع دستی در زمان هخامنشیان توسعه زیادی داشته است از خصوصیات آن دوره اینکه در سائر اشیای جداگانه صنایع مختلفی وجود داشته و هر ایالتی بوجود صنعت مخصوص پیشرفته ای ممتاز و معروف بوده، در شوش در کاخ داریوش اول يك کتیبه جالب توجهی که جنبیهی ساختمانی دارد کشف شده و در باره مصالح و مواد ساختمانی و صنعت گراینگه در ساختمان کاخ پادشاه کار کرده و شرکت جسته اند بحث میکند

مذهب = در دولت هخامنشیان مانند کلیه دولتهای باستانی شرقی مذهب نقش مهمی را ایفا مینمود و سعت اراضی کشور و اختلاف شرایط محلی در انتخاب روش سیاست مذهبی هخامنشیان تاثیر فراوان داشت بطور کلی این مسئله روشن نیست که شاهان هخامنشی و ایرانیان این دوره چه مذهبی داشته اند علت این است که از کتیبه های شاهان هخامنشی اطلاعات کافی راجع باین مطلب بدست نیامده و مورخین یونانی هم نه در این مسئله دقیق شده و نه لاقلاً بشرح علت پرداخته اند. (۱)

ایرانیهای دوره هخامنشی معتقد بخدای بزرگی که او را اهورامزدا

یعنی اهورای دانامی نامیدند بوده‌اند اهورا مزدا یگانه مغ نبود زیرا داریوش مکرر این مطلب را یاد میکند. از گفته های هرودوت معلوم میشود که پارسیان خورشید (مهر) و ماه و زمین و آتش و آب و باد را پرستش میکردند کتیبه‌های داریوش و جانشین وی ذکری از نام هیچ مغی جز اهورمزدا نمی‌کند و ممکن است که در زمان هخامنشیان بین آئین رسمی و مذهب بقیه افراد مردم تفاوتی وجود داشته باشد از زمان اردشیر دوم آئین رسمی یا مغائی که در ردیف اهورامزدا در کتیبه‌ها یاد شده و توسعه یافته‌اند بشرح زیر است.

مهر خدای خورشید و خدای عدالت و آناهید رب النوع آبها و حاصلخیزی و تولید که تاثیر عقاید غیر ایرانی را نشان میدهد.

پارسیان خدایان خود را با قربانیهای خونین عبادت میکردند همه قربانیها میبایست با حضور مغان که جمعیت آنان شاید اصلا مادی باشند انجام گیرد ایشان بعضی مزایای سیاسی و دینی را دارا بودند اعمال مغان در زمان هخامنشی که طبق همه قوانین و شواهد روحانیت را از ماده‌ها بمیراث برده بودند بسیار مهم بود مغان همراه سپاه میرفتند تا مراسم قربانیها را اجرا کنند آنان خواب را تعبیر میکردند و در تاجگذاری پادشاه جدید که تشریفات آن در معبد پاسارگاد انجام میشد شرکت مینمودند همچنین ایشان مسئول تربیت جوانان و نگهبان معابد شاهی مانند آرامگاه کوروش بودند درباره اصل دین آنان که با پارسیان فرق داشته‌اطلاعات اندکی در دست است. آنان گروهی مجزا را تشکیل میدادند در فلسفه عالم هستی به دو اصل خدا و اهریمن قائل بودند در برابر پارسیان که مردگان خود را دفن میکردند اجساد را در معرض حیوانات درنده طیور گوشتخوار میگذاشتند تا آنها را پاره کنند هرودوت میگوید که پارسیان نه معبد داشتند و نه قربانگاه و نه مجسمه‌های خدایان بطور کلی تصورات ایرانیها راجع بخدا بالاتر و پاک‌تر از تصورات سایر ملل آن زمان است خدای بزرگ و موجوداتی که بعد از او می‌آیند چنینند:

مجردند و دیده نمی‌شوند پس نمی‌توان صورت آنها را ساخت دارای مکان نیستند

پس آنها را میتوان در همه جا پرستید پاکند و از این جهت بالباسی پاک و در جای پاک و در بلندی که هوای پاک است باید برای آنها قربانسی کرد آفتاب و ماه نماینده روشنائی میباشد آتش پاکی را میرساند و خاک و آب دو سر چشمه‌ای زندگانی میباشد آلودن این سه عنصر ممنوع است زیرا هر سه مقدسند.

اخلاق و عادات = از مورخین یونانی دو نفر از اخلاق و عادات ایرانیان دوره هخامنشی بحث کرده‌اند یکی هرودوت است و دیگری گرنفون که هر دو با اوضاع ایران زمان خود آشنا بوده‌اند استرابون هم مطلبی نوشته لیکن بیشتر از دو نویسنده مذکور اقتباس کرده است. هرودوت در مورد اخلاق و عادات ایرانیان چنین گوید: پارسیها روز تولد شاه را پیش از هر روز دیگر سال محترم میدانند و در این روز آنها غذائی پیش از سایر روزها می‌پزند شراب را پارسیها خیلی دوست دارند. آب دهن انداختن یا قضاء حاجت در حضور دیگری ممنوع است پارسیها همسایگان خود را بیشتر محترم میدانند و پس از همسایگان مردمانی را که دورترند بنابر تقدم مسافت درجه احترام بیشتر است هر کدام از آنها چند زن عقدی دارند، ولی عده زنان غیر عقدی بیشتر است. بهترین صفت را پس از رشادات پارسی در این میدانند پسران زیاد بدنيا آورند و باشخاصی که پیش از سایرین زادولد کرده‌اند. شاه همه ساله هدیه میفرستد باولاد از سن ۵ سالگی تا سن بیست سالگی فقط سه چیز می‌آموزند، اسب سواری، تیراندازی، و راستگوئی، زودتر از سن ۵ سالگی اولاد نزد پدران خود نمی‌روند بلکه در میان زنان بزرگ می‌شوند جهت این است که اگر اطفال مردند پدران غصه نخورند این عادت در خور و شایان بس تمجید است و نیز این را که شاه در باره کسی درازای تقصیری در دفعه اول حکم اعدام نمی‌دهد پارسیها هم خادمی را در ازای يك تقصیر نمی‌گشتند چیزیکه برای قوم پارسی انجام دادنش ممنوع بود و گفتن آنها جایز نبود دروغگوئی بود که آن را تنگین‌ترین عیب میدانستند و پس از آن شرم‌آورترین نقص داشتن

قرض بوده و علت عمده‌اش این بود که معتقد بودند شخص مقروض مجبور است دروغ بگوید.

گزنفون نویسنده دیگر یونانی که در لشکرکشی کورش كوچك، شرکت داشت راجع بایران زمان اردشیر دوم در کتاب نرییت کورش مطالبی نوشته است بیشتر نوشته‌های استرابون هم تقریباً همان مطالبی است که هرودوت و گزنفون نوشته‌اند. لیکن مطلب قابل ملاحظه‌ای که در نوشته‌های استرابون وجود دارد اطلاعاتی است مربوط به شرح و توصیف لباس پارسیها که باین دقت نه هرودوت و نه گزنفون قلمفرسائی نکرده‌اند استرابون در این زمینه چنین می‌نویسد:

جوانان زینت‌هایی از طلا استعمال میکنند و به ظاهر درخشان این زینت‌ها اهمیت میدهند جوانان در محل خدمت میکنند و مدت خدمت آنها سواره یا پیاده از سن بیست تا ۵۰ سالگی است اسلحه آنها عبارت از سپرهای لوزی و ترکش و تبر و شمشیر کوتاه است بر سر کلاهی دارند که شبیه برج است و زره از حلقه‌های آهنین ساخته شده لباس روساء عبارت است از زیر شلواری سه قسمتی و کمرچین دو قسمتی که دامنهایش تا زانو میرسد. لباس زیر سفید است و لباس روارنگهای گوناگون، جامه تابستانی ارغوانی یا بنفش است و جامه زمستانی از رنگهای مختلف دستارها مانند دستار مغها است و کفش‌هایشان گود است. بیشتر مردم قبائی میپوشند که دامنهایش نصف ساق پارا میگیرد و پارچه‌ای از کتان بدور سر می‌پیچند. هر کس کمان و فلاخنسی دارد.

مراسم دفن چنین است که مرده را قبل از این که بخاك بسپارند موم می‌مالند، اموات مغها را تا وقتی که طیور ندریده باشد نمی‌توان دفن کرد (۱)

زبان و خط = زبان پارسیها در دوره هخامنشی زبانی بود که امروز به زبان پارسی قدیم معروف شده است این زبان بازبان سانسکریت یعنی زبانی که کتاب مقدس هندیها با آن نوشته شده و زبان اوستائی از يك زبان

منشعب شد. است. از این زبان مشترك که معروف به زبان آریائی پیشین است هیچگونه آثاری باقی نمانده است زیرا آریانها به آن زبان در حدود سه یا چهار سال قبل از میلاد تکلم می کردند و از آن زمان کتابی بدست نیامده است کتاب مقدس هندیها ریگ ودا و آن کتاب تقریباً از قرن ۱۴ تا ۸ قبل از میلاد است. لیکن راجع به اوستا مساله مجهول است و محققان زمان انشاء آن معلوم نیست اما قدیمترین کتابت زبان پارسی قدیم را باید کتیبه های کورش کبیر یافت، لیکن کتیبه های بزرگ و مهم مربوط به زمان داریوش کبیر است. که در آن کتیبه ها پیش از ۴۰۰ لغت پارسی قدیم بکار رفته است به وسیله همین کتیبه ها علماء زبان شناسی توانسته اند فرهنگ و نحوه زبان پارسی قدیم را بنویسند.

پس از کتیبه های شاهان هخامنشی منابع دیگری هم برای آشنا شدن با لغات پارسی قدیم در دست می باشد.

مورخین یونانی بعضی اسامی خاص را طوری ضبط کرده اند که خیلی تصحیف شده و با در نظر گرفتن این نکته که یونانیها اواخر کلمات پارسی قدیم را چگونه تغییر می دادند.

در مورد زبان پارسی قدیم این سؤال پیش می آید که زبان مزبور زبان محاوره دربار و مردم کشور بوده یا زبان فرامین و کتیبه ها اگرچه جواب محققانه و قاطعی نمی توان به این سؤال داد لیکن از آنجا که در کتیبه های شاهان هخامنشی غلط های صرفی یافته اند علماء فن چنین استنباط میکنند که این زبان در دوره هخامنشی هم کهنه شده بود و آن را بطور معمول در بیانیه های رسمی بکار می بردند و چون زبان محاوره و کتابت های عادی و ساده تر بود همه مردم کاملاً به این زبان تسلط نداشتند بنابراین غلط های مذکور ناشی از منشی های دفترخانه ها است (۱).

هخامنشیان که در اثر اداره يك کشور پهناور سیاست مشکلی را دنبال می کردند. به يك سیستم خطی مترقی نیازمند بودند و از آنجائی که وارث کشورهای شرقی باستان بودند در این قسمت نیز مانند سایر رشته های فرهنگ و تمدن روش نوشتن خط را از ساکنین دجله و فرات اقتباس نمودند، و در

این رشته هم مانند سایر رشته‌ها پیشرفت‌های شایانی نمودند و جلوتر رفتند گرچه علائم خط آنها مانند خطوط بابلیها و ایلامیها شکل میخی دارد ولی مجموعاً این علایم رانمی‌توان علایم بابلی و عیلامی دانست اصول تعیین صداها در معرض تغییرات واقع شد هر و آرشیها یعنی علائمی که برای يك رشته کلمات و یا مفاهیم تعیین می‌گردد در خط میخی ایران تقریباً استعمال نمی‌شد هخامنشیان از سیستم هجائی که هر سیلاب با علامت مخصوص تعیین می‌شد به سیستمی منتقل شدند که تردیک به سیستم الفبائی بود و فقط در بعضی از موارد دیگر برای حرف بی‌صدا همان يك علامت با کلیه ترکیبات با حرف صدا دار مورد استفاده قرار می‌گرفت. هم‌چنین ممکن بود يك حرف بی‌صدا را به حرف صدا دار و بالعکس منتقل نمود.

با این سیستم نیمه الفبائی بزبان ایران باستان که در دربار هخامنشیان مورد استعمال بود برای اولین بار در زمان کورش کبیر صورت خط به خود گرفت و نوشتن آغاز شد بدیهی است در کشورهایی که قبائل مختلف در آنجا سکونت داشتند به لهجه‌های مختلف سخن می‌گفتند تبدیل کلیه لهجه‌ها به يك زبان رسمی امکان‌پذیر نبود در کتیبه‌های پادشاهان، دو زبان دیگر نیز استعمال می‌شد و این دو زبان عبارت بودند از زبان عیلامی و زبان بابلی در مصر علاوه بر این زبان‌ها از زبان مصری نیز استفاده می‌کردند.

و این زبانها بطور عمده در کتیبه‌های رسمی مورد استفاده قرار می‌گرفت یعنی در نقل داستان‌های مربوط به فتوحات داریوش و در صخره‌های بیستون و در نوشته‌های روی دیوارهای کاخ‌های سلاطین و در روی لوحه‌های طلائی و هم‌چنین در روی مهرهای استوانه‌شکل (۱).

خط میخی مرکب از ۲۴ علامت و هر علامت ترکیب یافته از يك الی ۵ نقش که به شکل میخ است می‌باشد که بطور عمودی یا افقی استعمال شده خط میخی پارسی از چپ بر راست نوشته می‌شود.

در دوره هخامنشیان زبانی که جنبه مکاتبات اداری و مناسبات بین‌المللی پیدا کرد یکی از زبان‌های سامی بود که در خاور میانه رواج زیادی حاصل کرده بود.

یعنی زبان آرامی و خط آرامی به شکل خط میخی نبود بلکه این خط
بوسیله الفبائی نوشته می شد که ریشه فینیقی داشت استعمال خط میخی محدود
به کتیبه‌هایی بود که در انبیه سنگی می نگاشتند و بتدریج متروک می گردید
کم کم از شماره منشی‌هایی که آن را میدانستند کاسته شد همه قراین نشان
می دهد که پارسیان حروف آرامی را برای تعبیر زبان خود پذیرفتند یکی
از ترجمه های کتیبه مقبره داریوش به نظر می رسد که به زبان پارسی و با
حروف آرامی نوشته شده باشد در خط میخی پارسی باستان چند علامت
ایدئوگرام آرامی اقتباس شده است و همین امر می بایست در تحریر پارسی
باستان به حروف آرامی صورت گرفته باشد از بین چندین هزار لوحه که
در تخت جمشید یافت شده حتی یکی از آنها به پارسی نوشته نشده چندی
آن به آرامی و بیشتر آنها به عیلامی نوشته شده است که دلیل قانع کننده ایست
براینکه الفبای آرامی برای نوشتن پارسی باستان به کار میرفته است (۱)

(۱) - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۱۷۶

معماری و حجاری

شاهان هخامنشی مخصوصاً داریوش اول و خشایارشا بناهایی در محلی که امروزه موسوم به تخت جمشید است و در جاهای دیگر ایجاد کرده‌اند اگر چه بناها خراب شده و لیکن آثاری از آنها در تخت جمشید و شوش و پاسارگاد باقی است.

راجع به معماری و حجاری و صورتها و کتیبه‌های زمان هخامنشی علماء فن بسیار دقیق شده تا معلوم نمایند که ایرانیان خودشان مبتکر این طرز معماری و حجاری و غیره بوده‌اند یا تقلید نموده‌اند و اگر تقلید کرده‌اند اقتباس از کدام مملکت بوده از نتیجه تحقیقات معلوم شده است که معماری و حجاری ایرانی در دوره هخامنشی يك صنعتی است نه ابتدائی و نه ساده بلکه صنعتی است ترکیبی که هر قسمتی از آن از مملکتی اقتباس گردیده و سهم ایرانی آن در چیزهایی است که این شیوه‌ها و سلیقه‌های مختلف را با هم ربط داده و تناسبی مابین آنها ایجاد کرده ممالکی که صنایع مذکور از آنها اقتباس شده عبارتند از: بابل، آشور، مصر، شهرهای یونانی آسیای صغیر (۱) و لیکن چون نیک بنگریم صنایع دوره هخامنشی نه آشوری است نه مصری و نه یونانی این آثار آثار شاهان ایران است و سهم ایرانیش تناسبی است که در ترکیب شیوه‌های مختلف بکار رفته، تصرفاتی است که در عناصر شیوه‌ها به عمل آمده و آن را زیباتر و ظریف‌تر کرده و بالاخره عظمتی است که در جائی از دنیا نظیر ندارد جهات این مسأله معلوم است این بناها در زمان داریوش اول ساخته شده و او و پسرش خشایارشا خواسته‌اند چیزی بسازند که سرآمد بناهای آن زمان باشد بنابراین کارگر نه از حیث مواد در تنگنای بوده و نه از جهت مخارج.

اقتباساتی که شاهان هخامنشی کرده‌اند چنین است تاسیس عمارات در مکان‌های مرتفع و احداث پله‌ها در طرفین ساختمان بنا به تقلید از بناهای آشور است، صورت‌سازیه‌ها در درگاه‌ها و پله‌کانه‌ها و مدخل و نیز ساختن بناها از خشت از آشور اقتباس شده و لیکن در بناهای هخامنشی پی‌ستونها و پله‌ها و درگاه‌ها از سنگ است که از تفاوت‌های عمارات هخامنشی از ابنیه آشور این است که چون ستون‌سازی در نزد آشوری‌ها اهمیت نداشته بآن توجهی نکرده‌اند ولی در بناهای هخامنشی بعکس ستون‌سازی و عده‌زیاد ستونها اهمیت داده‌شد و این هم اقتباسی است که ایرانیان از مصری‌ها کرده‌اند نفوذ مصر از تزیینات بالای طاقچه‌ها و درگاه و پنجره‌ها هم معلوم است نفوذ یونان را نمی‌توان دقیقاً معلوم کرد ولی از قرائن چنین برمی‌آید که صنعتگران یونانی نیز در حجاری‌های تخت جمشید دخالت داشته‌اند.

نباید تصور کرد که ستون‌های قطور هخامنشی مانند ستون‌های مصری است زیرا تفاوت بین دو ستون مزبور زیاد است چون ستون‌های ایرانی برافراشته است و خیلی زیبا و ظریف می‌باشد.

و گذشته از این سرستون‌های ایرانی در هیچ‌جا سابقه ندارد. این سرستونها معلوم نیست از کجا آمده‌اصل سرستونها را از آشور اقتباس کرده‌اند ولی بالاتنه دو گاو نر که پشت بهم داده‌اند اختراع ایرانی است.

یکی از آثار اولیه معماری هخامنشیان کاخ کورش بزرگ است که در نخستین اقامتگاه هخامنشیان در بازارگاد بنا شد و عبارت از يك رشته ساختمان‌هایی بود در میان باغ و محصور به دیوار د روبرانه‌های این کاخ کتیبه بسیار قدیمی محفوظ مانده که می‌گوید « من هستم کورش شاه هخامنشی » در بازارگاد آرامگاه کورش نیز محفوظ مانده و آن بنای کوچکی است از سنگ که شبیه خانه مسکونی با سقف دوشی و در روی پایه بلند قرار گرفته است. در این بنا هیچ‌گونه تزییناتی وجود ندارد این مقبره از سایر مقبره‌های پادشاهان که به معنی و مفهوم واقعی کلمه از بناهای معماری بشمار نمی‌روند متمایز است و عبارت از حفره‌ایست که در درون صخره‌ای به وجود آمده طبق گفته مولفان و مورخان باستانی در این مقبره

بر روی بستر طلاای جسد مومیائی شده کوروش قرار داشته است. (۱)
 بعد از مرگ کوروش و پسرش کمبوجیه و انتقال پادشاهی بداریوش
 که از دسته دیگری از خاندان هخامنشی بود شهر پاسارگاد متروک شد و
 تخت جمشید در فاصله ۸۰ کیلومتری در جنوب آن مقر سلطنت گردید
 احتمال دارد که ساختمان پایتخت جدید در سال ۵۱۸ قبل از میلاد شروع
 شده باشد و در زمان داریوش اول و خشایارشا اول و اردشیر اول نیز مشغول
 ساختمان قسمتهای ناتمام آن بوده‌اند ولی ساختمان آن ناتمام مانده‌است.
 تخت جمشید روی دامنه کوهی مقابل دشت وسیعی که در آن زمان
 بسیار آباد بوده قرار گرفته و به منزله دژ مستحکمی در بالای سکوی عظیمی
 بوده است قسمتی از این سکو یا صفه در نتیجه تراشیدن دامنه کوه ایجاد شد.
 و در قسمت دیگر آن باتخته سنگهای عظیمی دیوار مرتفعی ساخته و
 پشت آن خاک ریخته‌اند و در روی صفه کاخ‌های متعدد مسکونی کاخ‌های
 پذیرائی، خزانه سلطنتی و سربازخانه ساخته شده بود.

در پائین صفه بناهای کوچکتر از ابنیه بالای صفه برپا شده بود و مجموع
 آنها را دو حصار و يك خندق محصور کرده بود و در نوشته‌های قدیم آن
 را شهر سلطنتی نامیده‌اند پله‌کانی شخص را بدروی صفه هدایت می‌کند
 پهنای پله‌کان بیش از هفت متر و عده پله‌ها یکصد و شش است این پله‌ها
 منتهی به يك عرصه بلندی می‌شود که در آنجا تالار صدستونی واقع بوده
 قصر داریوش و خشایارشا نیز در این جا واقع است تالار خشایارشا که برای
 پذیرائی بوده در ابتدا ۶۴ ستون داشته که سیزده عدد آنها هنوز پابرجا است
 پله‌کان مزبور مزین به حجاری‌هایی است که تصاویر رجال درباری و
 اشخاصی را که هدیه به دربار می‌آورده‌اند نشان می‌دهد که داریوش روی
 دست ۲۸ مجسمه قرار گرفته در این جا کتیبه‌است که نشان میدهد که داریوش
 آن را ساخته و هر يك از مجسمه‌های سنگی نماینده يك ایالتی یا مملکتی
 می‌باشد داریوش روی تخت قرار گرفته و پشت او شخصی ایستاده که تصور

۱- ایران باستان دیاکونوف ص ۱۷۷۶-۱۷۸ هنر ایران تألیف گیرشمن ترجمه دکتر
 بهنام ص ۱۲۹

می‌رود صورت خشایارشا باشد (۱) در تخت جمشید دو نوع ساختمان به چشم می‌خورد یکی تاچارا قصر زمستانی که در زمان داریوش ساختمان آن آغاز گردیده و دیگری آپادانا سالن روبازی که بر روی ستون‌های بلند باریک با پوشش چوبی استقرار دارد این قصر در زمان داریوش بنا شد و در زمان خشایارشا و اردشیر اول تجدید بنا گردید سالن صد ستونی هم که در زمان خشایارشا بنا شده‌اند از همین نوع بنا محسوب می‌شود (۲) در نقوش تخت جمشید قرینه‌سازی دقیقاً مراعات شده و به همین دلیل تا اندازه‌ای خشک به نظر می‌رسند با این حال همین نقوش از روی سلیقه و با ابتکار ساخته شده‌اند رنگ‌هایی که باین نقوش میزده‌اند بر زیبایی آنها می‌افزوده تیرهای چوبی و طاق را رنگ و نقاشی می‌کردند روی درها قطعه‌های طلا یا برتر مزین به نقوش می‌کوبیدند در کاخ داریوش روی نقش شاه گردن‌بند طلا و دست‌بند طلا آویزان کرده بودند کلاه شاهنشاه با تزیینات طلا و سنگ‌های رنگین قیمتی مرصع شده بود (۳).

تخت جمشید هیچگاه مقر سلطنتی دائمی نبود غرض اصلی از این ساختمان آن بود که مرکز معنوی و سیاسی کشور و کاخ عظیم و باشکوه برای مراسم نوروز باشد در این مراسم نمایندگان ملت‌های تابع گردمی‌آمدند و ارمغان می‌آوردند و بار دیگر اطاعت خود را به شاه که به عقیده آنها از جانب خدای یعنی اهورامزدا مامور فرمانروائی این سرزمین پهن‌آور بود اثبات می‌کردند. قسمتی از دیوارهای درون کاخ را کاشی‌های رنگین که نقش اشخاص و جانوران برنگهای کبود و زرد و سفید و سیاه بر آنها نگاشته شده بود می‌پوشانید در این نقش‌های برجسته صف‌دراز نمایندگان ملل تابع که ارمغان می‌آوردند و تشریفات درباری و هیکل شاه درحالی که برای ملت خود دعا می‌کند و تصویر جانوران که نماینده قدرت‌های آسمانی هستند

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۱۷۷ - ۱۷۸

۲ - ایران باستان دیاکونوف ص ۱۷۹

۳ - تمدن ایرانی قالیف چند تن از خاورشناسان ص ۷۰

در زردوخورد یا در آرامش دیده می شود (۱).
در این نقوش از وحشت و خشونت که در بعضی آثار آشوری وجود دارد و مجالس شکنجه و اعدام را نشان می دهد اثری نیست از هفت مقبره از مقابر شاهان هخامنشی سه مقبره در پشت تخت جمشید و بقیه در يك فرسخی محل مزبور موسوم به نقش رستم واقع است.

ساختن مقبره در ایران رسم نبوده زیرا موافق مذهب زردشتی بایستی جسد اموات را در دخمه هائی که در کوهها ساخته میشد بگذارند تا طعمه حیوانات و طیور گردد بنابراین حدس می زنند که داریوش ساختن مقبره را از مصریها اقتباس کرده در ایران قدیم نیز ساختن معابد برخلاف مذهب بوده زیرا عقیده داشتند که خدا را همه جا می توان پرستش نمود و لیکن آتشکده هائی باقیمانده از جمله دو آتشکده است که در نقش رستم در سنگ کنده شده و در سمت چپ مقابر است و نیز در پاسارگاد نزدیکی قبر کورش آثار دو آتشکده دیده می شود در این جا يك پارچه سنگ مکعب که موسوم به تخت طاوس می باشد هنوز موجود است این سنگ یکی از پایه های آتشکده بوده است (۲).

سلاطین و حکام چندی که از تخت جمشید دیدن کرده اند بانقر کردن نوشته هائی بر دیوارهای سنگی یادگار هائی از خود بر جای گذاشته اند سه کتیبه عربی (به خط کوفی) از آل بویه و سه کتیبه دیگر (دوتا به فارسی و یکی به عربی) از ابوالفتح ابراهیم نواده تیمور گورگانی و نیز سه کتیبه (دوتا به عربی و یکی به فارسی) از علی خلیل نواده اوزون حسن در تخت جمشید دیده می شود.

اشعار مختلف منقوش بر ویرانه های تخت جمشید گواه بر عظمت مقام آن در نزد ایرانیان در همه اعصار است.
شوش - جلگه وسیعی که در جنوب غربی ایران واقع شده، از نظر جغرافیائی دنباله جلگه بین النهرین است.

۱ - شاهکارهای هنر ایران تألیف پوپ ترجمه دکتر خانلری از انتشارات فرانکلین

۱۳۳۷ ص ۲۲

۲ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۱۷۸

و از طرف شمال و مشرق کوههای عظیمی که قله‌هایشان همیشه پوشیده از برف است آن را محصور نموده‌اند.

خرابه‌های شهر قدیم شوش روی چهار تپه قرار دارد و سعت مجموع آنها در حدود چهار کیلومتر مربع است. سابقا هوای این منطقه معتدل و زمین آن حاصلخیز بوده و سه رودخانه آن را مشروب مینموده است.

و چون فواصل سواحل خلیج فارس در آن ایام از طرف شمال شرق بسیار مرتفع‌تر از محل فعلی بوده ناحیه شوش تمام شرائط لازم برای پیشرفت و ترقی را حائز بوده است. در هزاره چهارم قبل از میلاد مردمانی که در فلات ایران مسکن داشتند از خشک شدن تدریجی جلگه شوش استفاده نمودند. و از دژهای مرتفع خود سرازیر شده در دشت شوش مستقر گردیدند از آن تاریخ تا مدت تقریباً پنج هزار سال شهر شوش همواره عامل مهمی در پیشرفت حیات اقتصادی و اجتماعی این ناحیه از ایران بوده است در این موقع در فلات ایران قراء کم جمعیت و پراکنده‌ای وجود داشت و حال اینکه در شوش مقدمات تشکیل شهر بزرگی شروع گردیده بود و این شهر بزودی پایتخت کشور بزرگی بنام عیلام شد.

شوش بزرگترین دشمن آشور بود به همین دلیل آشور بانیپال بزرگترین شکستها را به آن وارد آورد شهر را پس از غارت طعمه آتش ساخت ولی آشوربها که در آن موقع به اوج ترقی خود رسیده بودند پیش از ۳۰ سال نتوانستند در عیلام بمانند و نینوا پایتخت آنها به سرنشستی که شوش را گرفتار کرده بودند دچار شد.

چنانکه معلوم است شاهان هخامنشی زمستان را در شوش بسر میبردند، شاهان مزبور این شهر را محکم کرده بناهایی در آنجا ساخته بودند این

بناها از داریوش اول وارد شیر دوم بود چیزی که در این جاپیش از خرابه‌های تخت جمشید دیده میشود کاشی‌هائی است که با آن روی دیوارها را می‌پوشانیده‌اند عده‌ای از این کاشیها مجالسی را تشکیل می‌دهد که به تیراندازان معروف و حالا در موزه لوور پاریس است (۱).

هیئات باستانشناسی فرانسوی در خرابه‌های کاخ کتیبه‌ای پیدا کرده‌اند که در آن داریوش حکایت می‌کند چگونه کاخ مزبور را ساخته است.

داریوش پس از استعانت از خدای بزرگ خود اهورامزدا میگوید.
« این کاخی است که من در شوش بنا کرده‌ام تریینات آن از راه دور »
« آورده شده چندان خاک کنده شد که من به بستر آن رسیده‌ام. »

« پس از آنکه زمین حفر شد آن را باریگ در بعضی جاها تا ۱۴۰ »
« ارش و در برخی تا ۱۲۰ ارش باریگ درشت انباشته‌اند. دو کاخ بروی »
« این ریگها بنا شده حفر زمین و انباشتن محل آن باریگ درشت و »
« قالب‌گیری آجر کار بابلیان بود که آن را انجام دادند. »

« چوب سدر را از کوه موسوم به جبل لبنان قوم آشور تا بابل آورده‌اند »
« و از بابل تا شوش کاریان **CARIE NS** و ایونیان آن را حمل »
« کردند. چوب میش مکن از گندهارا **GANDHARA** (ناحیه پیشاور) و »
« کرمان حمل شد طلائی که در این جا به کار رفته از سارد به بلخ آورده »
« شده سنگ لاجورد و عقیق را که در این جا استعمال شده از خوارزم »
« آورده‌اند. »

« نقره و مس که در این جا بکار برده‌اند از مصر آورده شده. »
« ترییناتی که دیوارها را مزین داشته از ایونیه آورده شده. »
« عاجی که بکار رفته از حبشه و هند و رخج حمل شده ستون‌های »

« سنگی که این جا کار گذاشته شده از شهری بنام ابری دوش **ABRIDUSH** »
« از عیلام آورده شده هنرمندانی که سنگ را حجاری کرده‌اند ایونیان »
« و ساردسیان بودند. »

« زرگرانی که طلا را کار کرده‌اند مادی و مصری بودند کسانی که »
 « ترصیع کرده‌اند از مردم ساروس و مصریان بودند آنان که آجرهای »
 « مینائی ساخته‌اند بابلی بودند. »
 « مردانی که دیوارها را تزیین نموده‌اند مادی و مصری بودند. این »
 « جا در شوش دستور ساختن ساختمانی باشکوه داده‌شد و آن بطرزی عالی »
 « تحقق یافت اهورامزدا مرا حمایت کند و هم‌چنین پدرم و یشتاسب و »
 « مملکت را. »

معماری کاخ هنوز هم از اصول بابلی که بر اثر وضع اقلیم تحمیل شده
 حاکی است و دارای حیاطهای داخلی است که در آنها تالارها و اتاقهایی
 است محاط بدالان‌های طویل که نگهبانان در آنجا می‌توانند حرکات را
 مراقبت کنند.

دیوارهایی که از آجر خام بنا شده بود نیز دارای تزیینات بابلی است و
 با آجرهای مینائی تصاویر سپاهیان و فادار جاویدان یا شیرو گاونروپسا
 موجودات خیالی را نشان میدهد اما نقشه تالار از جاهای دیگر اقتباس
 شده است آن منظره‌ایست از معبد مصری باعده‌ای ستون که در عقب آنها
 تخت شاهنشاه قرار داشت.

بنای مزبور تالاریست که بام آن بر فراز شش رده مرکب از ۶۵ ستون
 قرار گرفته که ارتفاع آنها قریب به ۲۰ متر است و بالای آنها در شمال و
 مشرق و مغرب قسمت علیائی سرستون‌هایی به شکل گاونر قرار دارد تالار به
 سه ردیف دوازده ستونی محاط میگردد که قاعده آنها و سرستونها با ستون
 های تالار فرق دارد و سه پلکان عریض بدانجا منتهی می‌شد که امروزه از
 بین رفته است بعضی از سرستونها مانند پاسارگاد سنگهای پایه‌طاق ساده‌ای
 می‌باشند و در بعضی دیگر بخش علیای سرستونها بر روی مارپیچ‌ها
 قرار دارد.

کاخ شوش تازه به پایان رسیده بود که داریوش تصمیم گرفت مقرر

دیگری در تخت جمشید در سرزمین اصلی خود بارس بنا کند. (۱)
کتیبه‌ها - کتیبه‌های مشهور این دوره مربوط به زمان داریوش اول است.
شاهان دیگر هخامنشی نیز کتیبه‌هایی دارند ولی از حیث اهمیت به پای
کتیبه داریوش نمیرسد زیرا کتیبه‌های داریوش اطلاعاتی راجع به وقایع
مهم در بدو سلطنت او یا بسط ممالك ایران و غیره میدهد و بعضی مسائل را
روشن می‌کند خواندن این کتیبه‌ها در ابتدا خیلی دشوار بود اما خاورشناسان
اروپائی با زحمات و مشقات فراوان موفق به خواندن خطوط میخی پارسی
شدند. کتیبه‌های مذکور به ترتیب تقدم تاریخ شاهان هخامنشی به شرح
زیر است:

۱ - در مشهد مرغاب در محلی که معروف به قبر مادر سلیمان است کتیبه‌ای
از کورش کبیر هست که مضمون آن به فارسی امروزه این است (من کورش
شاه هخامنشی هستم).

۲ - در بیستون کتیبه مفصلی از داریوش اول است که بدسه زبان نوشته
شده به پارسی هخامنشی، عیلامی و آشوری کتیبه پارسی آن تقریباً دو هزار
کلمه است این جا داریوش قضیه بر دباری دروغی و شورش‌هایی که در ممالك
ایران بعد از کمبوجیه و در اول سلطنت او روی داده و اقداماتی که برای
خوابانیدن شورش‌ها نموده بیان داشته است.

۳ - در بیستون باز کتیبه ایست از داریوش با صورت سه نفر یاغی که
هر کدام خود را پادشاه مملکتی خوانده بودند در زیر هر کدام از صورت‌ها
بطور اختصار اسم یاغی و عنوانیکه او به خود داده بود نوشته شده

۴ - در کوه الوند در نزدیکی دهی موسوم به عباس آباد که در نزدیکی
همدان است روی تخته سنگی کتیبه‌ای از داریوش اول وجود دارد

۵ - کتیبه‌ای در ترعه سوئز که آسیارا با فریق او صل میکرده از داریوش
اول یافته‌اند تقریباً دارای ۸۰ کلمه میباشد و مضمون آن بعد از ذکر القاب
و عناوین که در کتیبه‌های دیگر هم بکار رفته این است

« داریوش شاه میگوید من پارسی‌ام و بدستکاری پارسیان، مصر را

گرفتم فرمودم از « آب روانی بنام نیل که در مصر روان است بسوی دریائیکه از پارس بدانجا میروند » « ابن کانال را بکنند ابن کانال کنده شد چنانکه من فرموده بودم و کشتیها روانه شدند از مصر از درون این کانال به پارس چنانکه اراده من بود »

۶ - روی استوانه‌ای بلوری که در مصر کشف شده و حالا در موزه بریتانیا است کلماتی نقش شده که از داریوش اول است و مضمون آن این است (من داریوش شاه هستم)

۷ - کتیبه تخت جمشید که از داریوش اول و تقریباً دارای ۲۰۰ کلمه است این کتیبه در روی دیوار قصری که شاه مزبور بنا کرده کنده شده

۸ - کتیبه نقش رستم (در نزدیکی تخت جمشید) این کتیبه که در مقابر شاهان هخامنشی کنده شد نیز از داریوش اول و تقریباً دارای ۲۵۰ کلمه است .

۹ - در خرابه‌های تخت جمشید پنج کتیبه از خشایارشا است که روی بناهای عهدوی کنده شده و شامل تقریباً ۲۵۰ کلمه است . کتیبه‌ها درست مانند کتیبه‌های داریوش با اهورامزدا و القاب و عناوین شروع و بعد بطور اختصار گفته شد که فلان قصر با فلان درب بزرگ با سردر را من که خشایارشا هستم ساختم .

۱۰ - کتیبه الوند از خشایارشا تقریباً دارای ۶۰ کلمه است در آن شاه خود را تقریباً بالقاب و عناوین معمولی معرفی میکند .

۱۱ - کتیبه وان از خشایارشا که دارای قریب ۶۰ کلمه است خشایارشا بعد از حمد اهورامزدا و ذکر القاب و عناوین خود میگوید (پدر من داریوش شاه این سنگ را تهیه کرد ولیکن روی آن چیزی ننوشت این است که من حکم کردم بنویسند)

۱۲ - روی گلدانی که در موزه لوور پاریس نگهداری میشود کتیبه ایست بخط میخی از خشایارشا بدین مضمون « خشایارشا شاه بزرگ »

۱۳ - روی گلدانیکه در مصر در زمان تسلط ایرانیان ساخته شده کتیبه‌ای به خط میخی است از اردشیر اول بدین مضمون « ارته خستر شاه بزرگ » این گلدان از سنگ مرمر خاکستری است

۱۴ - کتیبه‌ایست از داریوش دوم در خرابه‌های تخت جمشید مضمونش این است که فلان عمارت را داریوش ساخته است.

۱۵ - کتیبه‌ایست در خرابه‌های شوش از اردشیر دوم

۱۶ - کتیبه‌ایست در خرابه‌های تخت جمشید از اردشیر سوم.

دولوحه كوچك از همدان بدست آمده كه يكي از طلا و دیگری از نقره است روی آنها بخط میخی هخامنشی و بزبان پارسی قدیم عباراتی نوشته شده و موافق مضمون از داریوش اول است بنا بعقیده پرفسور هر-تسفلد آلمانی شاهان هخامنشی به تقلید پادشاهان آشور زیر بنائیکه میساختند گاهی از این لوحه‌ها میگذارند برای اینکه زمانی معلوم شود بنا از کی بوده و این دو لوحه سه زبان نوشته شده است. زبان پارسی قدیم. ایلامی بابلی (۱)

نقاشی = صنعت نقاشی در حکومت هخامنشیان ترقی زیادی کرده بود آثاری از قبیل ظروف و تزیینات و کنده کاری مخصوصا از فلزات گرانبها که بدست آمده موید این مطلب است در هنر نقاشی دوره هخامنشیان ترکیب عناصر دیگری سوای معماری رسمی و تشریفاتی و مجسمه سازی عظیم آن دوره دیده میشود در هنر ظریف که فلزات گرانبها بکار میرفت چنان ریزه کاریهایی وجود داشت که در آثار هنر در باری که تحت قواءده مخصوص اداره میشد دیده نمی شود مثلا عناصر رئالیزم مخصوصا در تجسم حیوانات به خوبی مشاهده میگردد این نکته را نیز باید بخاطر داشت که علاوه بر خصوصیات هنر بین النهرین و یونان که در بسیاری از آثار هخامنشیان مشهود است خصوصیات بیچشم میخورد که با هنر کوچ نشینان آسیا و اروپای شرقی که آنها را بطور مشروط سکائیان مینامیم مرتبط میسازد.

از جمله آثار هنری به مهرهای استوانه‌ای شکل که بجای امضا در روی اسناد و نامه‌های اداری زده میشد میتوان اشاره نمود این مهرها هم از لحاظ کار و هم از لحاظ تهیه آنها و طریقه نقاشی نظیر مهره‌های بین النهرین هستند بهترین مهرها از در کوهی آبی رنگ تهیه میشد. در روی این مهرها تصویرهاییکه موضوع‌های افسانه‌ای داشت با صحنه‌هایی از فتوحات پادشاهان ایران را در برابر دشمنان و غیره مجسم میکرد نقاشی میشد (۲)

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۱۸۴ - ۱۸۹

۲ - ایران باستان دیاکونوف ص ۱۸۶

روابط فرهنگی ایران با شرق و غرب در زمان هخامنشیان

روابط با یونان = روابط ایران و یونان از زمان داریوش اول شروع می شود که منجر به يك سلسله جنگهای شد و به جنگهای مدی معروف گردید. پس از ختم این جنگها يك سلسله جنگهای که به جنگهای پلوپونز معروفند بین اسپارت و آتن در گرفت که بعثت کمکهای مادی دولت ایران با اسپارت، دولت مذکور توانست بر آتن غلبه نماید.

گرنفون مورخ یونانی که در لشکر کشی کوروش صغیر بر علیه برادر خود اردشیر دوم جزء سپاهیان وی بود بعد از مرگ کوروش صغیر بموطن خویش باز گشت و اطلاعات خود را که در این مسافرت از وضع ایران کسب کرده بود در کتابی بنام آنا بازیس نوشت که اطلاعات مفید و گران بهای وی بعدها راه را برای حمله اسکندر مقدونی بایران هموار کرد. اثر دیگر او تربیت کوروش است که در این کتاب طرز تربیت و آداب و رسوم ایرانیان را شرح داده است.

ایران و فلسفه یونان = بعثت وقوع جنگهای طولانی بین ایران و یونان و مبادلات بازرگانی، یونانیان را بطرز تفکر و اندیشه ایرانیان آشنا کرد.

در آسیای صغیر و سواحل دریای اژه در میان اهالی محل مغهائی زندگی میکردند که گذشته از مذهب مزدا پرستی به بعضی از معتقدات دینی کلدانیان آشنائی داشتند، نخستین کسی که در لیدی نام زرتشت را ذکر کرده گراتتوس نامی است که آداب و مراسم مغان را نیز شرح داده است با احتمال قوی در آکادمی افلاطون، ایرانیان مشغول فرا گرفتن فلسفه بوده اند، او دو کس نامی از مردم یونان با اصول زرتشت آشنائی پیدا کرد و دیری نپائید که عقاید وی در آکادمی افلاطون انتشار یافت و حتی ارسطو در هنگام جوانی علاقه زیادی از خود برای کسب علوم و عقاید ایرانیان نشان داد

و یکی از شاگردان وی بنام او دوم اصول ثنویت را با دقت هر چه تمام تر شرح داده است

عقاید ایرانیان در مورد روز رستاخیز در نوشته‌های هراکلید تأثیر فراوانی بخشید و ی مانند پیروان دین زرتشت معتقد بود که دنیا بکلی نابود خواهد شد و مردگانی مجدداً زنده می‌شوند،

همچنین عقیده به خدای نیکی و خدای بدی یا وجود خیر و شر تا حدی مورد قبول ملت یونان قرار گرفت

در کتاب جمهوریت افلاطون از وجود دو خدای متضاد اسم برده شده است.

یکی از شرق شناسان عالیقدر فرانسه بنام شارل پوئس چنین می‌نویسد. «نمی‌توان منکر شد که مذهب و دانش و سنن ایران در طرز فکر یونانیها مقام و منزلت مهمی نداشته وقتی در ۵۲۹ میلادی مکتب آتن توسط ژوستینی‌نین امپراطور روم رسماً تعطیل شد آخرین هواخواهان فلسفه افلاطون به تیسفون. بدربار خسرو اول انوشیروان فرار کردند. علم و فلسفه که از یونان رانده میشد در کشور شاهنشاهی ایران وطن جدیدی برای خود پیدا کرد»

گذشته از یونان تمدن و فرهنگ ایران هخامنشی در هندوستان نیز اثر بخشید و بنا به عقیده رالف لیتون در کتاب (سیر تمدن) تشکیلات سیاسی در شبه قاره هند اقتباس از تمدن ایرانی بوده است. نفوذ معماری و هنر ایران زمان هخامنشی در کاخهای امپراطوران معروف سلسله موریان هند بخوبی دیده میشود چون در ساختمان کاخهای سلطنتی از طرح و نقشه تالارهای تخت جمشید الهام گرفته اند و این تأثیر را سرستونها که بایکر شیر نشان داده شده است بخوبی آشکار می‌سازد (۱)

۱ - تمدن ایرانی (مقاله شارف هانری پوئس ص ۱۲۲ - تاریخ تمدن ویل دورانت ج ۲ ترجمه مهرداد مهرین ص ۸۳۶)

فصل نهم

سلوکیان (۳۱۲ - ۱۲۹ قبل از میلاد)

شاهنشاهی که اسکندر بنیاد نهاد پس از او پایدار نماند. فکر وحدت شاهنشاهی مزبور بزودی از بین رفت چون در مدت کمتر از چهل سالیکه از مرگ او گذشت جهان با خونین‌ترین حوادث جنگی بین یاران اسکندر مواجه شد.

از میان تمامی جانشینان اسکندر سلوکوس SELEUCUS بیشتر از دیگران به افکار فاتح مقدونی آشنا بود و بنظر میرسد که برای شناخت و درک افکار ایرانی و اتحاد با آن از سایر همکاران خود مستعدتر بوده است.

چیزی نگذشت که پس از سال ۳۱۲ قبل از میلاد سلوکوس بطور قطع ساتراپهای ایران را به تصرف خویش در آورد و عاقبت شاهنشاهی هخامنشی را به ارث برد اما به محض فوت وی تجزیه و تضعیف شاهنشاهی او شروع شد و این عمل تا انقراض سلسله سلوکی ادامه یافت.

پس از وی پسرش بنام آنتیوکوس اول Antiochus به حکومت نشست و در همین موقع نخستین علائم ضعف آشکار شد و دوران سلطنت جانشین وی آنتیوکوس دوم (۲۶۱ تا ۲۴۶ قبل از میلاد) با از دست دادن سرزمینهای بسیار مهم و تجزیه ایالت بلخ و ایالت پارت و گرگان مشخص است. (۱)

نامی‌ترین پادشاه این سلسله آنتیوکوس سوم بود که کبیرش گفته‌اند به پارت لشکر کشید و اردوان اول ناچار پادشاهی ویرا شناخت بعد از این

پادشاه انحطاط دولت سلوکیدها شروع گردید و ممالك تابعه بمرور جدا شدند بطوریکه بالاخره مملکت سلوکیدها منحصر بشام شده بود و آنهم در سنه ۶۴ قبل از میلاد جزو امپراطور روم گردید و سلسله مزبور منقرض شد ضعف دولت سلوکیدها از جهتی بتوسط اشکانیان بود زیرا همینکه مبانی دولت خود را محکم نمودند همواره دست اندازی به ایالات مملکت سلوکیدها میکردند.

سیاست سلوکیان بسط روابط تجارتي با یونان و روم بود و به همین جهت پاسگاههای محکمی در شاهراهها دایر گردید سازمانهای سیاسی سلوکیان مخلوطی از عناصر یونانی و هخامنشی بود شاه نه فقط قدرت مطلق داشت بلکه به تقلید از شرقیها جنبه الوهیت نیز برای او قائل بودند.

سلوکیان که جانشین هخامنشی در بیشتر متصرفات آنان گردیدند برای حفظ مملکت خود که مشتمل بر ملل و تمدنهای مختلف بود کوشیدند ولی بدین هدف نرسیدند، اموری که بتدریج سلسله هخامنشی را ضعیف کرد تا بالاخره موجب انقراض آن گردید دامنگیر سلوکیان نیز شد، از آن جمله بود جنگ با ملل دیگر برای کشور گشائی و جنگهایی برای جلوگیری از تمایلات تجزیه طلبی بعضی از ممالك متصرفی. کوششهای لازم برای مطیع نگاه داشتن حکام ولایات میکردند. توطئه‌های درباری و رقابت‌های مدعیان و غیره.

سلوکیان کوشیدند تا یونانیان و مقدونیان را در بخش وسیعی از متصرفات خود اسکان دهند شهرهائی در نواحی مختلف قلمرو خود ساختند مانند سلوکیه و انطاکیه و یونانیان را در آنها سکنی دادند و بدینگونه وسیله، نشر هلنیسم شدند زبان درباری یونانی، در ایرانیان شهر نشین تاثیر کرد ولی در روستائیان کمتر نفوذ نمود.

کارهای هنری ایران را در این عصر می‌توان به سه دسته تقسیم کرد ایرانی بمعنی اخص، مختلط یونانی، و ایرانی، سلوکیان ممالك جاده‌های بزرگ بین قارها بودند طرق مزبور از ایران عبور میکرد و بسمت هندوچین میرفت آنان این جاده‌ها را وسیع کردند و وضع آنها را نیکوتر ساختند جاده‌ها از بحر احمر تا هند توسط ایستگاههای نظامی محافظت میشد

آب انبارهایی در بیابانها ساخته شد و کاروانسراها بنا گردید سرعت ارتباطات و حمل و نقل به عالیترین درجه خود رسید و جز اختراع ماشین بخار هیچ عهدی از آن جهت نمیتوانست با آن دوره رقابت کند آنان جهازات مهمی در خلیج فارس ترتیب دادند که موجب تامین ارتباط با هند و مشرق و بحرا حمر در مغرب میگردد.

وضع تجارت در این دوره بار دیگر تغییر یافت از حجم محصولات ارزان قیمت که در طی عهد پیشین بزرگ مبادلات کاسته شد، در عوض اشیاء تجملی و لطیف و ظریف جای آنها را گرفت ایران البسه و زینت و ماشین آلات و سنگهای قیمتی و فرش و بذر گندم و سرب صادر میکرد، فراوانی مواد اولیه موجب توسعه صنعت ایران گردید مخصوصا صنایع نساجی و قالی باقی و قلمزنی فلزات که در آن هنرمندان و پیشه‌وران ایرانی شهرتی بسزا دارند رونق گرفت همچنین کشور ایران در صددرآمد که بازار را از بعضی محصولات وارداتی نجات بخشید مانند پاپیروس که مصر انحصار آنرا در دست داشت و کوشیدند با نباتات محلی آنرا بسازند یا پوست را بجای آن بکار برند.

عهد سلوکی مهمترین عصر کشت اقسام نباتات ممتاز است این عهد دوری است که در اروپای جنوبی و مخصوصا در ایتالیا با الهام از مشرق مقداری از نباتات و حیوانات تازه وارد را پرورش دادند.

سلوکیان با آماده کردن زمینهای زراعتی و زهکشی نواحی جدید اراضی بایر را قابل کشت کردند

احتیاجات بازار مستلزم اعمال روشهای معقول و مبانی علمی بود و فن کشاورزی بشدت توسعه یافت تا حدی که در قرون وسطی و عهد اسلامی نیز از آن حد تجاوز نکرد روشهای جدید در مواظبت موبکار برده شد گاو آهن جدید معمول گردید سه دوره برداشت محصول در یکسال از زمینهای زراعتی عملی شد و طرق جدید در آبیاری واحداث جنگل و پرورش میوه‌ها و باغها مجری گردید.

سلوکیان تشکیلات کشاورزی را که در ایران عهد هخامنشی وجود داشت تضعیف کردند.

مقادیری از املاك بزرگ شاهی و خصوصی یا املاك متعلق به معابد را تقسیم نمودند و آنها را هدیه دادند

زمینها را بین شهری‌ها توزیع کردند و یا در آنها مستعمره نشینان نظامی را مستقر ساختند این تغییرات موجب تعدیلاتی در وضع روستائیان که در قرب یونانیان قرار داشتند و از ایشان روشهای جدید کشاورزی را آموختند ایجاد کرد و در مدت چند قرن پایدار ماند و عمل شد.

غالبا در املاك، رعایا نوعی مستاجر بشمار می‌آمدند اما هر جا که ملك بزرگ تقسیم نشده بود وضع رعایا تابع انتظاماتی بود که تاحدی زندگانی آنها را بهتر میکرد. در حیات اجتماعی تمایل به ایجاد و مساوات بین سکنه محسوس گردید، مخصوصا در شهرها که در ایجاد مساله وجود تربیت و زبان یونانی برای عناصر ایرانی (یونانی‌شده) که با یونانیان در آمیخته بودند و تحت حمایت يك قانون میزیستند راه را باز میکرد اختلافات بین نژاد ایرانی و یونانی بسرعت از بین رفت (۱)

فصل دهم

تاسیس سلسله اشکانی (۲۵۰ قبل از میلاد تا ۲۲۶ میلادی)

منشاء تژادی پارتیهای باستانی بر حدس و گمان قرار دارد زیرا منابع معتبر معدودی که در دست است بایکدیگر اختلاف کلی دارند و درست معلوم نمی شود که آن قوم که بوده و از کجا آمده اند دلائل و قرائن باستانشناسی و انسان شناسی نیز چیز مهمی بدست نمیدهد زبان هم برای گشودن قفل مسئله تژاد پارتیها کلید سودمندی نیست.

زیرا معلوم شده که آنان زبان رائج زمان خود را بعد از آنکه بفلات ایران داخل شده اند اختیار کرده اند نقل رسوم و عادات ایشان است که منبع مطمئن برای آگاهی از حال ایشان میتواند باشد آن نیز محدود است به آنچه نویسندگان یونانی در باره آنها نگاشته اند، عشق بصید و شکار و مهارت در فنون تیراندازی و اسب سواری همه نشانه آنست که آنها مردانی صحراگرد و بیابان نورد یا نیم کوچ نشین بوده اند.

و در دشتهای وسیع و جلگه های بیکران نشوونما یافته اند. مورخین قدیم به احوال پارتیها توجه زیادی نکرده اند هنگامیکه دنیای غرب با تاریخ ایشان تماس حاصل کرد سرگذشت تاریخی آنان در آثرمان بسیار مجمل و مبهم بوده.

با اطلاعات اندکی که مادر خصوص منشاء پارتیان داریم میتوان قبول

کرد که آنان بقبیله پارنی **PARNI** که جزوی از قوم دهه **DAHAE**

بود متعلق بودند دهه مجموعه ای از قبائل سکائی بود که بصورت چادر نشین در استپ های بین بحر خزر و دریاچه آرال زندگی میکردند پارتیها از آریانیهای ایرانی بودند که در محل مذکور بعزت همجواری با سکاها تحت تاثیر عادات و اخلاق آنها درآمده بودند. در آغاز این مردم

بنام پارت معروف نبوده‌اند و بعد از آنکه بسوی جنوب آمده و در داخله ایران در ایالت پارثوا PARTHAVA نفوذ کرده‌اند باین نام نامیده شده‌اند این واقعه ظاهراً در حدود ۲۵۰ قبل از میلاد اتفاق افتاده است ولی منابع هخامنشی و یونانی هر جا که به پارتین‌ها اشاره کرده‌اند مقصودشان سکنه قدیم ناحیه پارثوا است نه اقوام پارت یا اشکانیان درازمنه بسیار قدیم یعنی در حدود ۷۰۰۰ قبل از میلاد آشوریها این ناحیه را می‌شناخته‌اند اسم پارثوا بر آن نهاده شد این مطلب از گزارش که از جمله آسارهدون ESARHADON در دست است که وی باین ناحیه تاخته است ذکر شده (۱)

داریوش بزرگ در کتیبه‌های بیستون و تخت جمشید و نقش رستم آن را پرثو نامیده و نویسندگان یونانی اسم این مملکت را پارثیا نوشته‌اند نویسندگان قرون اول اسلامی پارت را هیچ ذکر نمیکنند پادشاهان این دوره را باسم ملوک الطوائف یاد میکنند (۲)

نظری به جغرافیای پارت -

از جنوب شرقی دریای خزر خط باریکی بطرف مشرق امتداد دارد و این منطقه از طرف شمال و جنوب بین کویرها و بیابانها لم یزرع واقع است. چهار رشته کوه از جنوب شرقی دریای خزر بطرف مشرق بطور متوازی امتداد یافته و چون این سلسله‌ها از یکدیگر جدا هستند وادی‌هایی در میان رشته کوهها تشکیل شده اطراف این وادی‌ها درختان زیاد دارد خاک دامنه کوهها حاصل خیز است و آبهای فراوان که از کوهها جاری است رودهای بزرگی بوجود آورده.

در این قسمت نویسندگان عهد قدیم دو مملکت را اسم می‌برند گرگان و پارت ولی بطور قطع نمیتوان حدود این دو مملکت را معین کرد چیزی که درست بنظر می‌آید این است که گرگان در سمت شمال و غرب این

۱ - تاریخ سیاسی اشکانیان تألیف نیلسون دوبواز ترجمه علی اصغر حکمت

۲ - ایران باستان پیرنیاج ۳ ص ۱۲۸۴

خطه بوده و پارت در طرف جنوب و شرق یعنی بزرگترین قسمت وادیهای روداترك و گرگان جزء مملکت گرگان بوده و کمترین قسمت جزء پارت هرودوت پارتیها را باخوارزمیها و سغدیان و هراتیها و گرگانیها و زرنگیها مربوط میدارد ولی داریوش در کتیبههای خود پارت را بازرنگ و هرات و ساگارتی (که در کویر لوت بود) و گرگان ارتباط میدهد معلوم است که نمیتوان تمامی مردمانی را که هرودوت نام میبرد یا تمام سرزمین هائی را که داریوش ذکر میکند جز پارت دانست و بنابر آنچه از نوشته مورخین عهد قدیم استنباط میشود پارت خراسان کنونی بوده یعنی تقریباً از دامغان کنونی شروع شده به هریرود امروز منتهی میگشته است بهر حال بی تردید میتوان گفت که پارت عهد قدیم شامل شهرهای مشروح زیر بوده :

دامغان - شاهرود - جویین - سبزوار ، نیشابور - مشهد - بجنورد - قوچان - دره گز - سرخس ، اسفراین - جام - باخزر - خواف - کاشمر (ترشیز) ، تربت حیدریه - طول این شهرستانها از طرف مغرب بمشرق تقریباً ۴۸۰ - کیلومتر است و عرض آنها تقریباً ۲۰۰ کیلومتر بنابراین مساحت پارت تقریباً معادل ۹۶ هزار کیلومتر مربع بوده است .

قسمتی که ذکر شد از کوهستان هائی در شمال و جلگه هائی در جنوب به شرح زیر ترکیب شده است .

اولاً سه رشته کوه یکی موسوم بدامان کوه یا کوه های اکراد که دامنه اش بسمت کویر خوارزم امتداد دارد . دیگری بنام آلا داغ و میرابی در وسط و سومى باسم جغتای یا کوههای جویین در جنوب رشته کوه های اولی آبهای را که به اترك می ریزند از آبهای تجن رود جدا می کند و کوه های مرکزی و جنوبی آبهای گرگان رود را از آبهای نیشابور جدا می سازد . پارت اصلی چنانکه از نوشته های جغرافیدانان و مورخین قدیم استنباط می شود شامل کوهستان و جلگه هائی بود که در این نقاط قنوات زیاد احداث شده و در بعضی جاها رشته چاهها تا نیم فرسنگ از کوهها امتداد داشته آثار محل هانشان میدهد که این منطقه در عهد قدیم آبادتر بوده در زراعت و کشاورزی حاصل زیادی جهت کشاورزان به بار می آورده است این

صفحات از حیث معادن و مس و سرب و آهن و نمک و فیروزه نیز درخور
کمال توجه و دارای آب و هوای معتدل بوده است .
بطور کلی سرزمین پارت از طرف شمال بخوارزم و مرو از سمت مشرق
به هرات از طرف جنوب به زرنک و ساگارتی و از سمت مغرب به گرگان
محدود می شده است .

دودمان اشکانی

آغاز تاریخ پارتها تقریباً مجهول و مبهم است اطلاعات موجود در منابع
کتبی بی اندازه قلیل است و اسناد مربوط به مسکوکات و نشانها هم در امر
تعیین تاریخ و پایداری و مدت سلطنت هر یک از پادشاهان سلسله مزبور
کمکی نمی کند زیرا تمام پادشاهان پارت تا اواسط قرن اول قبل از میلاد
فقط بنام ارشک (اشك) که عنوان شاهی آنها بوده نامیده شده اند .
و در روی مسکوکات رسمی ذکری از نام شخصی آنها به میان نیامده
و تاریخ این مسکوکات هم بطور غیر ثابت قبل از سالهای سیام قرن دوم
قبل از میلاد ذکر شده است .

بنابر این باید گفت که کلیه اطلاعاتی که مربوط به نیمه دوم قرن
سوم و نیمه اول قرن دوم قبل از میلاد است مورد اختلاف بوده و اتکاء به
اطلاعات قبل از بدست آمدن مدارك و اسناد جدید باستانشناسی بسیار
دشوار خواهد بود (۱) تاریخ دولت اشکانی را میتوان به سه دوره به شرح
زیر تقسیم کرد :

اول تاسیس دولت اشکانی و کوتاه کردن دست سلوکیان از قیام ارشک
تا سلطنت مهرداد دوم .

دوم . از اعتلای دولت اشکانی و رقابت ایران و روم از زمان مهرداد
تا پایان سلطنت بلاش اول .

سوم . انحطاط دولت اشکانی .

در حدود ۲۵۰ قبل از میلاد دو برادر بنام ارشک و تیرداد به کمک
جنگجویان خود ناحیه علیای تجن را اشغال کردند و دیودوت پادشاه جدید

بلغ بدانان حمله کرد اما ایشان از این خطر نجات یافتند و به ایالت مجاور پارت هجوم بردند و حاکم آنجا را کشتند دو سال بعد ارشک در جنگ کشته شد چون ارشک بانی سلطنت اشکانیان بود شاهان دیگر اشکانی او را تقدیس می کردند.

و به یادگار اینکه او سر سلسله اشکانی است باسم خود کلمه ارشک را می افزودند بعد از وی پارتیان تحت فرماندهی ارشک دوم تیرداد (۲۴۸ - ۲۱۱ قبل از میلاد) تمام ناحیه ای را که امروزه سرحد ماوراء خزر روسیه و ایران را تشکیل می دهد به تصرف درآوردند.

تیرداد در همین کوهها نخستین پایتخت خود را بنا نهاده و اندکی بعد شهر دیگری به نام موسس سلسله ارشک بنا شد و تیرداد در آنجا تاجگذاری کرد.

سلوکوس دوم در صدد جلوگیری از این نهضت برآمد چون قشون سلوکوس نزدیک گردید تیرداد عقب نشینی کرد لیکن به علت اغتشاشاتی که در انطاکیه ایجاد شده بود پادشاه سلوکی را مجبور کرد عملیات جنگی را ترک گوید و به سرعت به سوریه بازگردد پارتیان فرصت را غنیمت شمردند و تیرداد ناحیه ایرا که پیشتر تصرف کرده بود مجدداً اشغال نمود بزودی گرگان و ایالت واقع در جنوب بحر خزر را هم ضمیمه ساخت بدین وجه هسته حکومت آینده پارت ایجاد شد. مدت سی و هفت سال سلطنت تیرداد موجب شد که وی قدرت خود را مستحکم سازد قشونی تشکیل دهد و بسوی مغرب پیشرفت کند و پایتخت خود را به شهر صد دروازه انتقال دهد جانشین تیرداد ارشک سوم اردوان اول (۲۱۱ - ۱۹۱ قبل از میلاد) است هنوز آنقدر قوی نبود که بتواند با قشون آنتیوخوس سوم مقاومت ورزد و مجبور گردید سلطنت سلوکی را به رسمیت بشناسد ولی این امر مانع آن نشد که جانشین وی ارشک چهارم فری پاپت (۱۹۱ - ۱۷۶ قبل از میلاد) شکستی را که رومیان بر آنتیوخوس سوم وارد آوردند به تسخیر ایالات جنوب بحر خزر نپردازد.

مستملکات شرقی دولت سلوکی به تدریج از حیطة اقتدار آنان بدر رفته بصورت دولتهای کوچکی درآمد از آن زمان این دولتها لقمه سهل -

التناولی برای قدرتی جدید محسوب می گردیدند این قدرت در شخص اشك ششم مهرداد اول (۱۷۱ - ۱۳۸ قبل از میلاد) پادشاه موسس حقیقی پارت تمرکز یافت .

مهرداد در بین سنوات ۱۶۰ و ۱۴۰ قبل از میلاد پس از محارباتی مادیو پارس و خوزستان و بابل و بقلوی هرات و سیستان راهم ضمیمه متصرفات خویش ساخت .

عدم ثبات روابطی که ایالات مسخر مهرداد اول را به هم می پیوست و اختلاف میان سکنه آنها که مخلوطی از یونانی و ایرانی بودند باعث شد که دمتریوس دوم DEMETRIUS در راس قشونی برای تسخیر مجدد شرقی شاهنشاهی خود حرکت کرد پادشاه سلوکی در جنگ مغلوب شد و در دست پادشاه پارت اسیر گردید .

این پادشاه با علوهمت با وی رفتار کرد او را در گرگان مستقر ساخت مهرداد در سال ۱۳۸ قبل از میلاد در گذشت مورخین او را داریوش سلسله اشکانی می دانند .

بعد از وی اشك ۷ فرهاد دوم (۱۳۸ - ۱۲۸ قبل از میلاد) به سلطنت سرزمینی که از فرات تا هرات ادامه داشت رسید، برادر دمتریوس موسوم به آنتیوکوس هفتم کوشی برای تصرف ایالات از دست رفته برادر خویش به عمل آورد ، و در سه جنگی که با پارتیان کرد غالب گردید آنتیوکوس به هگمتانه (همدان) رسید و در این هنگام که فصل سرما شروع شده بود مانع عملیات وی شد سکنه محلی از مظالم سربازانی که در منازل آنان مستقر شده بودند بجان آمده آماده طغیان بودند و به تحریک عمال پارتی عصیان آغاز کردند در همان زمان پادشاه پارت ناگهان به آنتیوکوس به هگمتانه (همدان) رسید و در این هنگام که فصل سرما جرئت نکردند متعرض ایران شوند و از این زمان انحطاط کامل در دودمان سلوکید شروع شد بعضی را عقیده آنست که در همین وقت سلسله سلوکیها منقرض گردید (۱) .

پس از فتح گرفتاری دیگری به علل مشروحه زیر برای فرهاد پیش آمد
 فرهاد با پادشاه شامات در جنگ بود سکه‌ها را به کمک طلبیده و وعده کرده
 بود به آنها مبلغ هنگفتی بدهد ولیکن چون بدون معاونت آنها بر سلوکیده‌ها
 فائق آمد این پول را نداد و آنها بنای قتل و غارت را در ولایات گذاشته
 و در جنگی که فرهاد با آنها کرد کشته شدند و جانشین وی اشک هشتم اردوان
 دوم نیز (۱۲۸ - ۱۲۴ قبل از میلاد) اندکی بعد به سرنوشت برادرزاده خود
 دچار شد هنگامی که اشک نهم مهر داد دوم (۱۲۳ - ۸۸ قبل از میلاد) به
 تخت سلطنت جلوس کرد وضع سیاسی پارت از هر حیث وخیم بود مغرب
 در اغتشاش و مشرق مورد تهاجم بدویان قرار گرفته و این پادشاه لایقترین
 سلاطین سلسله پارت بود. وی نظم را در مغرب برقرار کرد و به انتهای دیگر
 مملکت خود شتافت و سرحداتی خویش را تا جیحون عقب برد مرو را
 مجدداً تسخیر کرد و هرات را از نو اشغال نمود موج بدویان را عقب راند.
 و سیستان را مطیع کرد موفقیت وی بسیار مهم بود زیرا او جهان غربی را
 از تهدید سکه‌ها نجات داد مهر داد پس از تحکیم موقعیت خود در شرق
 تصمیم گرفت حرکت خود را به سمت غرب ادامه دهد و این اقدام قبلاً به
 وسیله متقدمین وی شروع شده بود حمله بعدی مهر داد متوجه ارمنستان بود.
 در زمان مهر داد دوم پادشاه ارمنستان آرتاکسیاس ARTAXIAS
 در ارمنستان حکومت می کرد پادشاه پارت او را مغلوب کرد و پسرش
 تیگران را به عنوان گروگان گرفت در حدود سال ۹۴ قبل از میلاد مهر داد
 دوم بیاری سپاهیان پارتیها تیگران را به تخت سلطنت ارمنستان نشاند و
 بدین ترتیب نفوذ و قدرت خود را در آسیای صغیر شرقی و ماوراء قفقاز
 تعمیم داد (۱).

اندکی بعد تیگران با مهر داد پادشاه پنت که در این زمان متحد روم بود
 با دولت ارمنستان نیز متحد گردید و تیگران همانطور که ذکر شد دست
 نشانده اشکانیان بود از طرف دیگر دولت روم از قوی شدن پنت باطنیا
 خوشنود نبود زیرا این مملکت در سر راه رومیان و تاثیر آنان بجانب مشرق

واقع شده و سد راهی بود بنابراین در اثر تشویشی که از قوی شدن پنت حاصل شد سنای روم سولا SULLA را مامور کرد که در امور کاپادوکیه دخالت کند و او سر تاسر این مملکت را اشغال کرد بدون اینکه از طرف پنت اعتراضی بشود رومیها در نتیجه این عملیات در اولین دفعه بدرود فرات رسیدند ولی حکومت آنها در این جادوآمی نداشت زیرا همینکه سردار رومی رفت تیگران پادشاه ارمنستان مامورین روم را از نواحی فرات بیرون کرد در ۹۲ قبل از میلاد وقتی که مهرداد دوم اشکانی شنید که سولا به سفارت از طرف روم به آسیای صغیر آمده چون از طرز رفتار ارمنستان نسبت بخود ناراضی بود سفیری نزد سولا فرستاد تا با دولت روم قرارداد عدم تعرض و تدافع منعقد نماید مابین سفیر ایران و سولا مذاکرات دوستانه بعمل آمد و لیکن نتیجه نداد چه سفیر روم دستوری در باب عقد قرارداد نداشت یا اصلاً نمیخواست چنین عهدنامه‌ای منعقد گردد در حقیقت در زمان سلطنت مهرداد دوم روابط سیاسی بین ایران و روم برقرار شد از این به بعد ارمنستان در تاریخ اشکانی نقش عمده‌ای دارد و بعدها این سرزمین باعث جنگ‌های سخت ایران و روم گردید.

در حدود ۱۱۵ قبل از میلاد مهرداد هیئت سفارتی را که از جانب امپراطور چین اعزام شده بودند، پذیرفت دولت پارت با امپراطور مزبور معاهده‌ای منعقد کرد مبنی بر تأمین تسهیلات بسیار در امور تجارت بین‌المللی که در این باره ایران به عنوان کشور ترانزیت حلقه ارتباطی را که دارای اهمیت اساسی بود تشکیل می‌داد (۱)

سال‌های اخیر سلطنت مهرداد دوم در اثر مشکلات داخلی چندان رضایت‌بخش نبود در سال ۹۱ قبل از میلاد شخصی بنام گودرز که از روی حجاری بیستون او را می‌شناسیم حکومت بابل را در دست گرفت که مسکوکات و اسناد خطی موید این مطلب است.

ظاهراً گودرز به عنوان حاکم ایالات غربی تعیین شد و از وجود مشکلاتی که برای مهرداد روی داده بود آگاه بود و مقام سلطنت را غصب کرد چیزی

نگذشت که گودرز در پارت مانند مهر داد دوم که خویشاوندی نزدیک با وی داشت به عنوان يك پادشاه قانونی شناخته شد (۱) .

در تشکیل سلسله پارت مهر داد اول نقش کورش را ایفا کرد و مهر داد دوم نقش داریوش را، و نخستین شاهنشاهی مزبور را از نظر متصرفات ارضی تشکیل داد و پادشاه اخیر آن را تثبیت کرد و انتظام بخشید، وی ایران را به صورت قدرت جهانی درآورد و تماس‌های او با روم در مغرب و با چین در مشرق اهمیت کشور و عظمت نقش او را در حیات سیاسی و اقتصادی دنیا ی آن روز نشان می‌دهد (۲) .

شکستی که وی به سکاها در مشرق ایران داد خیلی مهم بود زیرا خطر مردمان شمالی را از آسیای غربی دفع کرد پس از مرگ مهر داد پارت گرفتار انحطاط عمیق داخلی گردید در مدت سی سال شاهان بسیار بر تخت سلطنت جلوس کردند. و جانشین یکدیگر شدند شاهنشاهی بر اثر محاربات داخلی چندان ضعیف شد که تیگران پادشاه ارمنستان که تاج و تخت خود را مدیون پارتیان بود چند ایالت را از آنان جدا کرد و نواحی را که دامنه آن تاهمدان میرسید به تصرف خود درآورد .

بعد از مرگ مهر داد تاریخ پارت روشن نیست و چنین بنظر می‌آید که بعد از مهر داد تا زمانی که ارد بتخت نشسته عده شاهان پارت فقط منحصراً به سه نفر نبوده زیرا خلاصه کننده کتاب تروگ پمپه در کتاب ۴۲ نوشته بعد از مهر داد شاهان زیادی بوده‌اند تا اینکه سلطنت به ارد رسیده ، معلوم است که عبارت شاهان زیاد به سه نفر یعنی ساتروک و فرهاد سوم و مهر داد سوم اطلاق نمی‌شود و باید اشخاصی دیگر هم سلطنت کرده باشند بهر حال این مسئله روشن نیست و هرچه گفته شود حدسی خواهد بود که ممکن است به حقیقت نزدیک باشد یا دور، باری بعد از مرگ مهر داد مدتی به فترت

۱ - ایران باستان دیاکونوف ص ۲۸۲

۲ - تاریخ ایران سایکس ج ۱ ص ۴۵۵

گذشت تا آنکه در ۷۷ قبل از میلاد اشك دهم ساناتروك برادر فرهاد دوم به تخت نشست همانطور که ذکر شد در این زمان تیگران پادشاه ارمنستان آذربایجان را متصرف شده جلگه فرات را غارت کرد بعد از ساناتروك پسرش اشك یازدهم فرهاد سوم (۶۹ - ۵۸ قبل از میلاد) به تخت نشست در زمان این پادشاه با ز ایران با دولت روم ارتباط یافت.

(۱) زیرا در این هنگام بنابه تقاضای مردم سوریه که از منازعات بین آخرین مدعیان سلطنت سلوکی خسته شده بودند تیگران تاج و تخت سلوکیان را پذیرفت وضع چنان بود که تصور می رفت پارت خود نیز تابع گردد ، مع هذا با وجود چنین وضعی روم با پارت معاهده ای منعقد کرد روم مایل بود ایران در محاربه وی با پنت و ارمنستان بی طرف بماند بدون آنکه تغییری مهم در رفتار رومیان نسبت به پادشاه پارت صورت پذیرد لوکولوس LUCULLUS سردار نامی روم پیشنهاد و شاید تقاضای عقد معاهده کرد و فرهاد هم پذیرفت ، و چون قول خود را محترم می شمرد به هیچوجه در صد حمله به سوریه بر نیامد در صورتی که در آن زمان لوکولوس در محاربه با پنت و ارمنستان دچار اشکالات بود بعد از سولا و لوکولوس دولت روم پومپه POMPEE را که یکی از بزرگترین سرداران دولت روم در این زمان بود برای جنگ با پنت مامور کرد پومپه از این جهت که يك نفر دیپلمات قابلی بود بعد از ورود به آسیا با دربار فرهاد سوم وارد مذاکره شد و مطلب اساسی این بود که اگر فرهاد در جنگ با ارمنستان با وی همراهی کند ایالات کردوون CORDOVENE و آدیابن ADIABENE را که تیگران گرفته بود به دولت پارت برگرداند این شرط مورد قبول واقع شد و اتفاقا فرزند ارشد تیگران با جمعی از پیروان و طرفداران خود ، آن زمان در دربار پارت بود برای فرهاد سوم انجام و اجرای مورد تعهد مشکل نبود و لذا با سپاه نیرومندی به همراهی شاهزاده فراری به ارمنستان هجوم برده و تیگران را از پایتخت وی راند و پارت برگشت لیکن بعد از حرکت پادشاه پارت تیگران یکدفعه بر سر لشکری که محاصره نموده بودند فرود آمده و

همه را از آن کشور بیرون کرد بعد که پومپه ارمنستان را مغلوب و دست
نشانده نمود نخواست و عده‌ای را که بشاه ایران داده بود انجام نمایند این
رفتار و دیگر اینکه پومپه نمی‌خواست فرهاد را شاهنشاه خطاب کند باعث
کدورت بزرگ مابین شاه ایران و پومپه گردید در ابتدا سردار رومی می-
خواست با ایران جنگ کند ولیکن بعد از تأمل فهمید که کار خطرناکی
است و از این خیال منصرف و راضی بحکمیت شد و این مسئله مابین ایران و
روم بحکمیت تسویه گردید.

پومپه مدتی که در آسیا بود با دولت اشکانی مدارا می‌کرد ولی اوضاع
بخوبی نشان می‌داد که دیریازود دولت بزرگ ایران و روم خصمنانه مواجه
خواهند شد. زیرا فرهاد از پومپه خواست که فرات مرز کشور دو طرف تعیین
گردد و او جواب مساعدی نداد فرهاد در حدود ۵۸ یا ۵۷ قبل از میلاد به دست
پسران خود ارد و مهر داد به قتل رسید و آن دو برادر بلافاصله سرتاج و
تخت با یکدیگر به نزاع برخاستند بدلائل و قرائنی که از مطالعه مسکوکات
آن زمان بدست می‌آمد معلوم می‌شود که همانطور که مورخین قدیم نوشته‌اند
عاقبت برادر مهتر فیروزی یافته بنام اشك ۱۲ مهرداد سوم (۵۸ - ۵۵ قبل
از میلاد) بر تخت سلطنت نشسته است این پادشاه که مرکز عمده کشورش
ایران بود دست بکارهائی زد و رفتاری پیش گرفت که مورد تنفر عام و خاص
واقع شد و نجبا و اشراف او را از مملکت اخراج کرده و برادرش ارد را
به سلطنت برگزیدند (۱) مهرداد نرد گابی نیوس Gabinus والی روم
در شامات رفت در ابتدا والی مزبور این موقع را بهانه مناسبی برای دخالت
در امور ایران پنداشت ولی بزودی امور مصر توجه او را بدان سمت جلب
نمود و از خیال همراهی با مهرداد منصرف گردید مهرداد پس از اینکه از
كمك گابی نیوس مایوس شد به طرف بابل رفت و پس از شکست بخود ارد
پناه برد ولی او منافع وطن را بر قرابت ترديك ترجیح داده برادر را از اینکه
به رومیها پناهنده شده بود خائن خواند و بعد حکم قتل او را داد پس از

۱ - تاریخ سیاسی پارت نیلسون دوبرو آز ص ۵۶ - ۵۷

۲ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۲۵۱

کشتن مهر داد اشك سیزدهم ارد (۵۷ - ۳۷ قبل از میلاد) بدون رقیب بر تخت سلطنت پارت نشست ارد ، یکی از شاهان نامی سلسله اشکانی است جنگ اول ایران و روم در زمان این پادشاه روی داد و به غلبه ایران خاتمه یافت توضیح اینکه کراسوس Crassus که یکی از روساء سه گانه روم بود هنگامی که به سمت کنسول سوریه تعیین شد حرص و طمع روسای رومی بحد اعلی رسیده بود شاه در صدد جنگ با پارتیان نبود اما کراسوس کاملاً مانند سربازان خود تصور میکرد (۱) فتح ایران آسان است و می پنداشت که ثروت های مجتمع در آن کشور غنیمتی عالی خواهد بود همراهان او که همه مردان جاه طلبی بودند در این اندیشه بسر می بردند که مانند سزار و پومپه شهرتی پیدا کنند نتیجه این آرزوهای جاه طلبانه بر همه معلوم است در ماه ژوئن ۵۳ قبل از میلاد در بیابان شام لشکریان ناچیز سورنا سردار پادشاه اشکانی چهل هزار لژیونر های کراسوس را محاصره کرد.

سورنا توانست این پیاده نظام رومی را زیر ضربات سواره نظام جوشن دار و پیکان های سواران کمان دار خود بگیرد . کراسوس با وجود بسروز رشادت اسیر شد و سر او را بریده نزد پادشاه اشکانی فرستادند شکست کراسوس برای حیات سیاسی روم در انتهای دوره جمهوری بسیار گران تمام شد او گوشت از این شکست درسی گرفت و در تعقیب سیاست پومپه بین دو امپراطوری مناطق نفوذی برای روم ایجاد نمود و کشور های دست نشانده را به وجود آورد بطوری که در این سرحدات مانند سرحدات دیگر روم صلح برقرار گردید.

در این تشکیلات دفاعی، ارمنستان عمل مهمی را بر عهده داشت ، در این کشور نفوذ مذهبی و فرهنگی پارتها بسیار شدید بود، ارمنستان در سر دو راهی مهم قرار داشت و هر مهاجمی خواه از طرف دانونب و خواه از طرف بین النهرین ناچار بود از آن عبور کند اشکانیان و رومیها سالها برای تصرف آن زور آزمائی کردند و رومیها همواره کسی را در نزد خود داشتند که بتواند در موقع لزوم مدعی سلطنت ارمنستان گردد، و به محض اینکه در نتیجه اختلافات داخلی برای رسیدن به مقام ، سلطنت علائم ضعف و

سستی در دربار پارت ظاهر میشد او را به ارمنستان می‌فرستادند (۱) از این پس تا مدتی بیش از يك قرن فرات سرحد قطعی بشمار رفت از سوی دیگر سامیان عربی که مخالف رومیان بودند مانند یهودیان فلسطین و نبطیان دمشق و اعراب صحرا و تدمریان Palmyreniens چشم‌امید خود را بسوی ایران که در آن کشور ارد بمنزله جانشین حقیقی هخامنشیان تجلی می‌کرد دوختند اما افسوس که استخلاص آنان فقط در مدتی اندك و موقتا دست فاتح رومی را کوتاه کرد ولی بعدا رومیان مجددا با فشار بیشتر بر آنان مسلط گردیدند بنظر میرسید که بار دیگر جاده پیشرفت پارتیان بسوی سواحل دریای مدیترانه باز شده است. اما این دفعه اوضاع داخلی خود کشور مانع تحقق این گردید سورنا که علی‌رغم شاهنشاه بسیار مقتدر گردیده بود کشته شد پاکور Pacorus پسر ارد که جوان و کم‌تجربه بود به فرماندهی سپاهی که ارزش سپاه سورنا را در کاره نداشت داخل سوریه شد ولی تهاجم کوتاه وی به شکست منجر گردید و او مجددا در سال ۵۱ قبل از میلاد سراسر کشور مزبور را تحت تصرف درآورد و مدت چندماه آن کشور در دست پارتیان بود لیکن پاکور نتوانست عملیات خود را ادامه دهد وی را نابجا متهم به ایجاد توطئه‌ای ضد پدرش کردند. ارد او را احضار کرد و نزدیک بود کشته شود ولی نجات یافت پس از آن متار که ممتدی میان ایران و روم برقرار گردید.

باز در ۳۹ قبل از میلاد ارد پاکور را با قشون زیادی برای تسخیر شامات فرستاد در ابتدا او موفق شد، لیکن بعد از آمدن یکی از سرداران نامی به شامات بهره‌مندی با رومیها گردید و پاکور در این جنگ کشته شد و ارد از تسخیر شامات منصرف شد و بعد بواسطه فوت پسرش از سلطنت سیر شده آن را به پسر ارشد خود فرهاد واگذار کرد جلوس اشك ۱۴ فرهاد چهارم (۳۷ - ۲ قبل از میلاد) بار دیگر با اغتشاشات داخلی و منازعات بین نجبا از یکطرف و دو قسمت بزرگ قشون پارت، سواره نظام سنگین و کمانداران

سواره از طرف دیگر دريك چنین وضع نامناسب تهدیدی به عنوان حمله جدید از جانب رومیان رخ نمود و از آن جمله آنتونیوس Antoine بود (۱) که با یکی از قوی‌ترین قشون‌های رومی که با ایرانیان جنگیدند، وارد قفقاز شد و ارمنستان را تابع خود کرد وی چون از عدم تعقیب قشون خود مطمئن گردید به سرعت بسوی ماد آذربایجان راند، فرهاد با سواران نظام خود بسوی خط سیر بارونبه آنتوان حمله برد و نگهبانان آن را در هم شکست داد این ایام فصل سرما پیش آمد سردار رومی اقدام به عقب‌نشینی نمود و در این موقع پارتیان با حملات ناگهانی خود تلفات بسیار سنگین بدو وارد آوردند. در بهار بعد آنتوان مجدداً ارمنستان را مسخر و پادشاه آن را مغلوب نمود سال بعد تا ماد پیش راند اما عکس‌العمل پارتیان او را از تمام متصرفات خود محروم کرد. و کمی بعد اکتاویوس او را شکست داد و قدرت را از دست وی خارج کرد در این هنگام سیاست روم در مساله مشرق روشی جدید اتخاذ کرد افکار عامه روم در خصوص پارتیان تغییر یافت، قدرت دفاعی اینان مسلم شده بود رومیان دانستند که تمایلات تعرضی آنان خطا و افکار کسانی که در صدد فتوحاتی در مشرق فرات بودند باطل بوده است اوکتاویوس (یکی از زمام‌داران سه گانه امور روم) که شاید در آغاز اندیشه مطیع کردن آسیا را داشت تغییر عقیده داد، و در صدد مصالحه برآمد، این تغییر روش ثمراتی ببار آورد فرهاد چهارم عقاب‌های لژیون‌های کراسوس را بروم بازگرداند و بعداً از بیم خطر قتل فرزندان خویش آنان را به روم فرستاد تا تحت حمایت قرار گیرند.

روابط دوستانه بین دولتین برقرار بود و شاید مدت‌ها ادامه یافت اگر تغییر سلطنت در ارمنستان باعث کدورت بین فرهاد و رومیها نگردیده این مودت پایدار میماند ولی اوکتاویوس آرتاکسیاس را پادشاه ارمنستان می‌شناخت و بعد از او برادرش پادشاه شد بعد از فوت او در سر انتخاب جدید منازعه در گرفت در نتیجه اختلاف نظر مابین ایران و روم حاصل شد میل فرهاد به تیگران بود و او با اتفاق آراء پادشاه شد این مساله به امپراطور روم

بر خورد و چون نمی خواست جنگ کند او کتاو نوه خود را با اختیارات تامه به شرق فرستاد که این مساله را حل کند در این گیرودار فرهاد به تحريك پسرش فرهادك كه از زنی رومی بود مسموم گردید. روم جلوس فرهاد پنجم اشك پاتردهم (۲ قبل از میلاد تا ۴ میلادی) كه پدرش را مسموم كرده بود به سلطنت تائید كرد بشرطی كه از هدفهای خود در ارمنستان صرف نظر كند این پادشاه جوان بزودی بر اثر عصیان نجبا خلع شد پس از وی یکی از شاهزادگان اشكانی بنام اشك شاتردهم ارد (۴ - ۶ میلادی) به تخت نشست بعد از چهار سال در شكارگاه كشته شد بعد از ارد دوم مجلس مهستان از امپراطور روم خواست كه یکی از پسرهای فرهاد را روانه ایران كند كه اوون Vonones را فرستاد.

و اشك ۱۷ و انن (۷ - ۱۲ میلادی) بدایران آمد ولی نتوانست مدتی طولانی تاج و تخت را حفظ كند زیرا تربیت غربی وی مورد نفرت بزرگان ملت ایران بود در نتیجه او هم از سلطنت خلع گردید و به سوریه پناه برد در آنجا كشته شد و اشك ۱۸ اردوان سوم (۱۲ - ۴۰ میلادی) كه از اخلاف شعبدای از نسوان اشكانی بود جانشین وی گردید بعد از اردوان جنگ خانگی مابین دو پسر او واردان و گودرز در گرفت واردان غلبه كرد لیكن قبل از رسیدن به پایتخت گودرز او را گرفت و بعد از توطئه ای كه بر علیه شاه شده بود و او كشف نموده بود با هم صلح كردند ولی طولی نكشید كه اردوان كشته شد و گودرز یعنی اشك ۲۰ (۴۱ - ۵۱ میلادی) به تخت نشست ولی به علت ظلم و جورزیدی كه مرتكب شد مجلس مهستان باز از امپراطور روم خواهش كرد كه مهر داد پسر فرهاد چهارم را به ایران بفرستد و او چنین كرد ولی از گودرز شكست خورد طولی نكشید كه گودرز هم مرد و انان یعنی اشك بیست و یکم (۵۱ میلادی) به تخت نشست ولی بعد از هفت ماه تاج و تخت سلطنت را به پسرش یعنی بلاش اول (اشك ۲۲) (۵۱ - ۷۷ میلادی) واگذار كرد كه در زمان این پادشاه بین ایران و روم بر سر مسئله ارمنستان چنین موافقت شد كه برادر بلاش یعنی تیرداد پادشاه ارمنستان گردد ولی تاج خود را از دست امپراطور روم بگیرد در سال ۶۶ میلادی پادشاه جدید ارمنستان به همراهی خانواده خود و سه هزار سوار از نجابه

ایتالیا وارد گردید و در طی تشریفات از طرف نرون **NERON** تاجگذاری شد از این پس سلسله‌ی اشکانی در ارمنستان حکومت می‌کرد در این باره کشور روم جز خاطره‌ای ضعیف از آرزوی کهن خویش نداشت موافقتنامه دولتین ارمنستان با پارت پس از مدتی طولانی آرامشی در این ناحیه ایجاد کرد که قریب به نیم قرن دوام یافت و ثابت نمود که تاجچه‌اندازه روابط ارمنستان با پارت مستحکم بوده است (۱)

در زمان بلاش اول نخستین علایم احیان تمدن جدید آشکار شد در پشت مسکوکات وی نقش آتشگاهی بایک تن روحانی قربانی کننده دیده میشود و نخستین بار این سکه‌ها بالفبای پهلوی اشکانی ضرب شده‌اند. در زمان همین پادشاه بود که متن اوستا تدوین گردید پادشاه پارت برای در هم شکستن مقاومت شهر سلوکید (یونان) تصمیم گرفت شهر بلاش آباد را بنا کند و این شهر بعدها مرکز جدیدی برای تجارت گردید بلاش اول آخرین پادشاه سلسله اشکانی است که نسبت به نامی وقوی بوده و روی هم رفته مقتدر بوده. بعد از او دولت اشکانی رو با انحطاط گذارد.

بعد از وی اشک بیست و سوم خسرو (۱۱۰ - ۱۲۸ میلاد) پسر پاگر به تخت نشست در زمان وی جنگ جدیدی مابین ایران و روم بعد از صلح ۵۰ سال در گرفت توضیح آنکه تراژان در این زمان امپراطور روم بود و او شخصی بود قوی الاراده و فعال و یکی از سرداران نامی زمان خود بشمار میرفت در این زمان مساله ارمنستان و ایران دو باره مطرح شد و بشکلی خشونت آمیز حل گردید و در سال ۱۱۴ میلادی به ارمنستان حمله برد و پادشاه آن پیش از کشته شدن تاج و تخت خود را بدو تسلیم نمود ارمنستان ایالتی از روم محسوب شد و پارت هیچ عکس العملی نشان نداد. سال بعد تراژان بسوی فرات فرود آمد و تیسفون پایتخت پارت را به تصرف در آورد مهمترین نکته دختر خسرو و تخت او بتصرف وی در آمد سپس در طول دجله به خلیج فارس رسید و شاید قصد تصرف احتمالی هند را نیز داشته است. اما پیشرفت امپراطور دوامی نداشت عصیانی در سراسر ممالکی که در

حوزه شرقی بحر الروم قرار داشتند ایجاد شد پارتیان از مشکلاتی که رومیان دچار آنها شده بودند استفاده کرده جنگ پارتیزانی را آغاز نمودند و در تعقیب آنان ارمنستان سر بلند کرد تراژان مصمم بود در مراجعت یاغیان را گوشمالی دهد. لیکن قبل از رسیدن به روم در گذشت. در حقیقت پیشرفت روم بشکست مبدل شد.

ایران با وجود آنکه در داخل بر اثر جنگهای مداوم و پی گیر بین شاهزادگان قطعه قطعه شده بود بار دیگر مهاجم را طرد کرد هادریانوس **Hadrian** که جانشین تراژان شد افکار استعماری سلف خود را

تعقیب نکرد، و وضع موجود را حفظ نمود، فرات بعنوان سرحد بین دولتین باقیماند اما ایران باز هم گرفتار کشمکشهای داخلی بود چه اینکه جدال بین بلاش دوم و خسرو سالها دوام یافت، وضع ایران بر اثر تهاجم جدید بدویان آلبانی، و خیمتر شد اینان تا حوالی بین النهرین نفوذ کردند، و بر اثر مقاومت دلیرانه پارتیان متوقف گردیدند نهضت اشکانیان و پایان متار که با روم از مهمترین رویدادهای جلوس اشك ۲۵ بلاش سوم (۱۴۷ - ۱۹۱ میلادی) است (۱) پادشاه پارت پس از تهیه وسایل هجوم بسوریه از فرات عبور کرد و بسوریه داخل شد لیکن سپاه وی بر اثر حمله رومیان عقب نشینی عظیم یافتند پادشاه ایران تقاضای متار که کرد ولی رومیان بدان سوی دجله رسیده بودند تیسفون تسخیر گردید و کاخ شاهی به آتش کشیده شد در این موقع طاعونی در این صفحات بروز کرد و به قشون روم تلفات زیادی وارد آورد و بعد این مرض بتمام امپراطوری روم سرایت کرد. نتیجه جنگ این بود که قسمت غربی بین النهرین یا نصیبین جزو ممالك روم گردید.

بعد از فوت بلاش پسرش اشك بیست و ششم بلاش چهارم (۱۹۱ - ۲۰۸ میلادی) بسلطنت نشست در زمان او باز جنگی بارومیا روی داد بار دیگر

تیسفون در زمان سپیتموس سوروس **Septimseverus**

در دست رومیان افتاد از طرف پارتیها مخالفتی بعمل نیامد زیرا دولت پارت دچار انحطاط شده بود امپراطور راهی را که تراژان در عقب نشینی

خود پیش گرفته بود تعقیب کرد و دوبار کوشید که هتره را تصرف کند ولی به نتیجه نرسید بالاخره سور از تسخیر آن مایوس شد به عقب نشینی پرداخت و تفوق روم در ارمنستان مستحکم شد. بلاش در ۲۰۸ میلادی در گذشت و تفرقه و از هم پاشیدگی دولت پارتیها در این اوان با علی درجه رسیده بود.

بعد از بلاش چهارم دوپسر او بلاش و اردوان پنجم در سرسلطنت منازعه کردند و بالاخره قرار بر این شد که بلاش در بابل، و اردوان در ممالک غربی ایران سلطنت کنند، لیکن پس از چندی جنگ خانگی شروع شد - رومیها فوق العاده خوشحال شدند و بطوریکه می نویسند کاراکالا

Caracalla که پس از پدرش سوروس بر تخت نشست به مجاس سناتبریک گفته که پارت دشمن دولت روم بواسطه تراع و جنگ داخلی در سرتاج و تخت تجزیه شده است امپراطور مزبور نمی توانسته تصور کند که دولت اشکانی با وجود انحطاط داخلی مانند دفعات دیگر به امپراطوری روم فاتح خواهد شد و پارتها قبل از اینکه ایران را وداع گویند بازیک مرتبه لژیونهای رومی را در هم کوبیدند.

کاراکالا که در ابتدا بلاش پنجم را بسلطنت ایران شناخته بود بعد سفیری نزد اردوان فرستاد و اظهار کرد که اگر اردوان دختر خود را باو بدهد این وصلت باعث تحکیم روابط بین دولتین خواهد شد لیکن اردوان جواب رد داد. کاراکالا باز مجدداً سفیری روانه دربار اردوان نمود و خواهش خود را تکرار کرد. سرانجام مقرر شد که کاراکالا شخصاً عازم ایران شده وزن خود را ببرد. کاراکالا این پیشنهاد را پذیرفت و با سپاه زیادی عازم ایران شد و مجلس جشنی برپا کرد لیکن هنگامیکه اردوان با همراهانش وارد خیمه امپراتور روم شدند رومیها ناگهان به پارتها حمله ور شده تعداد زیادی از آنها را کشتند فقط اردوان جان، سلامت برد لیکن طولی نکشید که کاراکالا در نزدیک حران کشته شد (۱)

قتل امپراطور روم وضع دولتین ایران و روم را عوض کرد. اردوان پنجم

دوباره برامپراتور ماکرینوس **Macrinus** غلبه کرد و بر روم خراجی هنگفت تحمیل نمود. سرحد قدیمی ایران در ساحل فرات مجدداً برقرار گردید بدین نحو مدت دو قرن و نیم مساعی رومیان برای الزام ایرانیان، بتابعیت با شکست خاتمه یافت، فتوحات اردوان پنجم بنظر میرسد که تاریخی جدید در توسعه ایران بسوی مغرب باشد ولی این عمل بدست سلسله اشکانی انجام نگرفت بعدها ساسانیان از اوضاع مساعد یعنی اوضاعی که بوسیله پارتیان ایجاد شده بود برای انتقام گرفتن از رومیان استفاده کرده و قشون ایران را تا سواحل دریای مدیترانه کشیدند

فصل یازدهم - تمدن اشکانیان

وسعت دولت اشکانی = به تحقیق نمی توان حدود دولت اشکانی را معلوم داشت. علت این امر این است که وقایعی را که نویسندگان یونانی و رومی و ارمنی و یهودی نوشته اند غالباً به نگارش وقایعی علاقمند بوده اند که با حدود غربی دولت اشکانی ارتباط داشت پس بدون تردید میتوان گفت وقایع زیادی از دوره اشکانی که مربوط به حدود دیگر آن میگردد، یا ضبط نشده و در غیر اینصورت بطور ناقص ضبط گردیده است بنابر این چنین نتیجه گرفته میشود که بعلت فقدان مدارك صحیح نمی توان حدود صحیح قلمرو اشکانی را تعیین کرد آنچه را که از نوشته های موخین یونانی و رومی و ارمنی در مورد حدود قلمرو اشکانی استنباط میشود این است که خانواده اشکانی بچند شعبه تقسیم شده اند هر کدام در ممالکی سلطنت کرده اند بنابر این حدود دولت ترکیبی اشکانی تقریباً بشرح زیر بوده است: از طرف غرب رود فرات از سمت مشرق کوههای هیمالیا و پنجاب و سند از طرف جنوب خلیج فارس و بحر عمان و اقیانوس هند از سمت شمال رود سیحون و بحر خزر و اراضی پشت کوههای قفقاز باید دانست که حدود شمالی و شرقی به همان علتی که مذکور شد تقریبی است از طرف دیگر باید دانست که شعب پراکنده خاندان اشکانی در بین النهرین علیا و آسیای صغیر و مملکت هند و سکائی نیز سلطنت داشته اند

در زمان اردشامات و فلسطین هم بتصرف دولت اشکانیان در آمد میتوان گفت که متصرفات دودمان اشکانی برای مدت کوتاهی بحدود

ایران هخامنشی رسید (۱) متصرفات آنها شامل نواحی زیر بود هیرکانیه که مرکز آن زدرکرت Zadrakarta بود، استو Astavene که مرکز آن اساک نزدیک قوچان فعلی بود، پارت که مرکز آن مهردادگر در نزدیکی عشق آباد کنونی و نسای دوره اسلامی بوده است، اپورتیکن Apavarcticene ط (ابیورد دوره اسلامی)، مرگیانه (مرو دوره اسلامی) آریه (هرات دوره اسلامی) درنگیانه، ارخوزیه Arachosia (قندهار بعدی)، رگه Rhaea (ری)، خورنه Choarene (خوار) کومیس Comisene (قوس دوره اسلامی که شهر هکاتم پیلس در آن واقع شده بود)، سلوکیه واقع در رود دجله، تیسفون، دورا اوروپوس Dureeurupus واقع بر رودخانه فرات، الحضر (هاترا) ماد شرقی و غربی، ماد علیا، تیوریه و تراکیانا Traxiana و سرزمین مردی ها (Mardians) در منطقه کوههای البرز سواحل جنوبی و غربی دریای خزر پایتخت دولت اشکانی در تیسفون بود ولی محل مزبور وقتی پایتخت شد که دولت پارت تا دجله و فرات توسعه یافته بود بنابر این طبعاً این سؤال پیش می آید که پایتخت پارت بطور حتم کجا بوده؟ یعنی قبل از تسخیر شهر صد دروازه مقرر حکمرانی اشکانیان کدام شهر بود. در این مورد بعضی اسم شهر آساکرا ذکر کرده اند که آنرا باقوچان یا بجنورد مطابقت می دهند و برخی پایتخت قدیم پارت را شهر نسا میدانند

نشکیلات حکومتی اشکانیان

حکومت = سنن و عادات قبیله‌ای پارتی‌ها اثرات خود را در سازمانهای حکومت پارت باقی گذاشت قدرت سلطنت متعلق بدودمان اشکانیان بود و ترتیب خاصی در امر وراثت سلطنت وجود نداشته و این امر در سلسله اشکانیان بنحو انتخابی صورت می‌گرفته است حقوق و اختیارات پادشاه تا حدودی باوجود دوشوری محدود بوده است

۱ - شورای اشراف و نجبای قبیله که متشکل از نمایندگان خاندان اشکانیان بود (ظاهراً شش خانواده معروف پارت نیز جزو این شورای بوده‌اند)

۲ - شورای روحانیون که قدرت و نفوذشان از دسته‌اول کمتر بوده است این دو شورای (مجلس مهستان) توأماً پادشاه جدید را از بین نمایندگان دودمان پادشاه بر میگزیدند و ضمناً وصیت شخص پادشاه مورد توجه قرار می‌گرفت.

سازمان داخلی حکومت اشکانیان متجانس نبوده چون یک‌کده از کشور های غیر مستقل کوچک نیز جزو آن حکومت بوده است که بعضی از این کشورها بوسیله شاهزادگان خاندان اشکانی و یانسلهای فرعی این سلسله اداره میشدند و بعضی دیگر بوسیله سلسله‌های محلی که حکومت و قدرت پارت را برای خود شاه پذیرفته بودند.

بقیه کشور به ساتراپی‌هایی منقسم میشد ولی ساتراپیهای پارتی بمراتب کوچکتر از ساتراپیهای سلوکیان بود نویسندگان باستانی هیچ‌کدام مملکت تابع پارتیان را نام نمی‌بردند که یازده مملکت آن از هفت مملکت دیگر

برتر محسوب میشدند (۱)

شهرهای یونانی مانند سلوکیه واقع در ساحل دجله و غیره از طرف پارتیان مجاز بودند تشکیلات یونانی خود را حفظ کنند.

سپاه = ظاهرا چنین بنظر میرسد که دولت پارت غیر از گارد سلطنتی سپاه دائمی نداشته و مانند دوره هخامنشی هر وقت جنگی روی میداد بسلاطین دست نشانده و استانداران، امریه‌ای صادر میشد که هر کدام لشکری از حوزه حکمرانی خود فراهم نموده در يك روز مخصوص در محل حاضر شوند هزینه این لشکر کشی تماما بعهده خودشان بوده است (۲)

سپاه پارتی از دودسته تشکیل میشد سواره و پیاده اما به پیاده نظام اهمیتی نمیدادند آنها برای کار کردن داخل قشون میشدند اما سواره نظام اهمیت داشت که بدو قسمت تقسیم میگردد سنگین اسلحه و سبك اسلحه که اولی برای جنگ تن به تن بادشمن تدارك شده بود و اسلحه تعرضی و دفاعی داشت اسلحه دفاعی عبارت بود از زرهی بلند که بزانو میرسید ثانیاً کلاه خودی از آهن یا پولاد بر سر می گذاشت و يك شلوار چرمی گشاد که تا قوزك پا میرسید می پوشیدند.

اسلحه تعرضی سپاه سنگین اسلحه عبارت بود از نیزه‌ای محکم و بلند و تیر و کمان و شمشیر سواره‌های سنگین اسلحه اسب‌هایشان را هم با زرہ یا برگستانی از چرم مسلح میساختند. اما سواره نظام سبك اسلحه نه کلاه خودی داشت نه زرهی و نه برگستانی و اسلحه تعرضی نیز منحصر به تیر و کمان بود این دسته به این مقصود تدارك شده بود که سبکبار و چست و چالاک باشد مخصوصاً در جنگ و گریز زیرا پارتیها در این اسلوب جنگ، شهرتی بسزا داشتند. اما سواران سنگین اسلحه پارتی برای جنگ تن به تن تدارك شده بودند - مهارت عمده پارتیها در تیراندازی بود از جنگهای کوهستانی پارتیها احتراز داشتند زیرا سواره نظام آنها در کوهستانها نمی توانستند چنانکه بایست هنرنمایی کنند و حال آنکه در جلگه‌ها و دشتهای پهناور از

۱ - ایران باستان دیاکونوف ص ۲۸۵ - ۲۸۶

۲ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص

حیث جنگ و گریز اسب سواری و تیراندازی نظیر نداشتند، درباب قشون پارتی نیز باید گفت که در فن محاصره و قلعه گیری مهارت نداشت. بطور کلی پارتها در جنگ دفاعی قوی تر از جنگ تعرضی بودند.

قشون پارتی سوار شتر هم میشد ولی بنظر میرسد که هرگز پارتیان در تشکیلات خود فیل را بکار نبرده باشند، از ارابه ها یا گردونه های داس دار دوره هخامنشی نیز خبری نیست

و چنین بنظر میرسد که در قشون پارتی ارابه مورد استفاده نبوده است همچنین از بحریه ذکری در نوشته جات نویسندگان غربی نشده است و چنین نتیجه گرفته می شود دولت پارت فاقد نیروی دریائی بوده است.

مالیه = در باره سیستم مالیاتی پارتها اطلاعات زیادی در دست نیست در اسنادی که آرشیو نساء انتشار یافته اطلاعاتی در باره مالیاتهای منظمی که از تاکستانهای واقع در زمین پادشاه وصول میشد وجود دارد و این اراضی شامل زمینهای دربار و اراضی متعلق به معابد که شاید برای مصرف مربوط به بعد از مرگ پادشاهان پارت و انجام مراسم مذهبی جهت آنان تخصیص داده شده بود و همچنین اراضی مخصوص نگاهداری مرزبان و ساتراپ و احتمالا اراضی ده که جزو اراضی پادشاه محسوب میشده کلیه این اراضی در اسناد مربوط بنابه کیفیت مالیاتی که از آنها وصول میشد توصیف شده اند. در این اسناد به پرداختهائی هم که صرفا جنبه شخصی داشته و ظاهرا بوسیله افرادی صورت گرفته که از پرداخت مالیات معاف بوده اند اشاره شده است و شاید هم پرداختهای مزبور مربوط به اجاره اراضی پادشاه بوده هنوز روشن نشده که اراضی غیر پادشاهی از قبیل اراضی شهری و معبدی و خصوصی و همچنین اراضی متعلق به سلاطین غیر مستقل مشمول پرداخت مالیات بوده اند و یا نه! و در صورت مثبت بودن این مطلب چه مالیاتی میبایستی پرداخت کنند. فقط میتوان این طور حدس زد که چون وضع سیاسی شهرهائیکه جزو حکومت اشکانیان بودند باشهرهای سلوکی مشابهت داشته بنابراین سیاست مالیاتی اشکانیان نیز با سیاست مالیاتی سلوکیان یکی بوده است، احتمال میرود که سلاطین غیر مستقل همان مالیات سالانه مقرر را به خزانهی اشکانیان می پرداختند ولی در، تشکیلات داخلی آنها نحوه

مالیاتی مخصوص بخود آنها وجود داشته است که در این مورد اطلاعات قطعی فعلا در دست نیست در این دوره چیز تازه‌ای که دیده میشود گمرگ است که در دولت هخامنشی ذکر از آن نشده است. لیکن پارتیها بتقلید از سلوکیها از کالاهای وارداتی و صادراتی در سرحد گمرگ می‌گرفتند (۱)

مسکوکات =

اشکانیان مسکوکات طلا و مسی نداشته‌اند و تمام مسکوکات آنها فقط از نقره و برنج بوده در زمان آنها پول طلا بایران فقط از راه تجارت وارد میشده سکه‌های طلای رومی را آئوری Auri می‌گفتند این پول در ایران و در سایر قطعات آسیای غربی تا زمان سلطه اعراب رائج و متداول بوده هر آئوری ۵ گرم وزن داشته است سکه نقره اشکانیان را در خم می‌گفتند وزن در خم گاهی قدری بیش از ۴ گرم و گاهی کمتر بوده و در تمام آسیای غربی رواج داشته و با دینار رومی رقابت مینموده سکه‌های اشکانی چهار در خمی و يك در خمی است.

در روی سکه‌ها صورت شاهان اشکانی نقش میشده است روی تخت نشسته و کمانی بدست گرفته زه آن را کشیده‌اند بعضی سکه‌ها صورت ارباب انواع یونانی را دارا بوده.

سیستم پولی پارتیها براساس پشتوانه نقره بود و از سلوکیان تقلید شده بود ولی از قرن دوم قبل از میلاد در پارت يك سیستم استاندارد خاصی بوجود آمد پارتیها به منظور حفظ منافع تجاری خود باروم وزن مسکوکات خودشان را بادینار روم متعادل نمودند در آن زمان مسکوکات پادشاهان پارت بر طبق تقویم سلوکیان تاریخ گذاری میشد نکته جالب توجه این است شهرهای مهمی مانند سلوکیه واقع در کنار دجله حتی در زمان سلطنت پادشاه نیرومندی مانند مهرداد دوم نیز مسكوك مخصوص بخود ضرب مینموده است (۲)

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۲۶۵ ایران باستان پیرنیا ج ۳ ص ۲۶۷۰

۲ - ایران باستان دیاکونوف ص ۳۰۱ تاریخ ایران پیرنیا ص ۲۶۹

تاریخ (تقویم)

در زمان اشکانیان تقویم دو ترتیب داشت ترتیب سلوکی و پارتی که مبداء تاریخ سلوکی را سال ۳۱۲ قبل از میلاد یعنی از ابتدای تشکیل دولت سلوکی حساب میکردند معلوم است که تقویم سلوکی تقلید از تقویم یونانی و مقدونی است ابتدای سلطنت تیرداد اول یعنی سال ۲۴۷ قبل از میلاد مبداء تاریخ پارتی بود که در این تقویم اسامی ۱۲ ماه همان اسامی اوستائی است. که اکنون نیز متداول است بر سکه‌های اشکانیان هر دو تاریخ ذکر میشد لیکن در میان مردم تنها تاریخ پارتی رواج داشت. لوحه‌هایی در بابل یافته‌اند که متعلق بدوره اشکانی است و فقط تاریخ پارتی دارد و چون اسم خرداد (هئوروتات) در لوحه‌ای ذکر شده است معلوم است که ماهها همان نامهای اوستائی را داشته‌اند، در اینجا سئوالی مطرح است که سالهای شمسی پارتی را چگونه کیسه میکردند متأسفانه اطلاعی در این مورد در دست نیست.

(طبقات)

در باب طبقات قوم پارت اطلاعات دقیقی در دست نیست جز اینکه اعیان و اشراف پارتی فوق‌العاده متنفع بوده‌اند. و مجلس اعیان از آنها تشکیل میشد وضع فئودال پادشاهی پارت مبتنی به هفت خانواده بزرگ از جمله اشکانیان بود. پس از این خانواده‌های فئودالهای بزرگ نجبای کوچکتر و در طبقه پائین روستائیان و رعایا قرار داشتند همانطور که گفته شد سلطنت پارت بصورت توارث از پدر به پسر منتقل نمیشد رای اشراف که توسط شوری اظهار میشد بسیار ارزش داشت شورای مزبور قدرت سلطنتی را محدود میکرد مجموع دیگری عبارت از مجمع فرزاندگان و مغان بود که فقط بمنزله هیئات مشاور پادشاه بشمار میرفت.

نجبای بزرگ که در آغاز نیروی شاهان پارت را تشکیل میدادند به مرور موجب سقوط سلسله شدند مبتکر تشکیلات فئودالی پارتیان نبودند بلکه این روش را از هخامنشیان به ارث بردند و به ساسانیان منتقل ساختند بهر حال نجبای فئودال باضعف شاهان اشکانی در دست خود قدرتی را متمرکز کردند که اوضاع را دگرگون ساخت و روابط شاه را با رعایا به مخاطره انداخت در سراسر تاریخ پارت نجبا گاهی با وسایل مخصوص خود

و گاه باتکای خازجیان (غالبا روم^(۱)) به تهمت ستمگری معزول میگردید
تجبا دارای املاکی وسیع بودند در املاک خود زندگی میکردند و در موقع
جنگ با سواران و رعایای خود بجنگ میرفتند.

راجع به اوضاع و احوال کشاورزان در دوران سلطنت پارتها اسنادی
که از او رامن کردستان بدست آمده تا اندازه ای موضوع را روشن میسازد
این اسناد دلالت بر انعقاد قرار دادهائی دارد، و در باره فروش تا کستان به
کشاورزان محتویات این اسناد حاکی استنتاجات مهم تاریخی است. با آنکه
کشاورز در آن عصر آزاد بوده و حق نقل و انتقال داشته ولی آزادی و
استقلال وی محدود بوده است کشت و زرع کشاورز در روی زمینی که باو
تعلق داشته جزو وظیفه ای بوده که از طرف دولت به او تفویض شده است
بطوریکه اگر از انجام کشت و کار هم امتناع می ورزید باید سهم مالیات
متعلقه را به پردازد معذالک دولت او را موظف میکرد که جریمه قابل ملا-
حظه ای تقریبا هفت برابر قیمت فروش زمین را بدولت پرداخت نمایند^(۲)
که نیمی از این جریمه به خزانه پادشاهی و نیم دوم ظاهرا بصندوق ده
پرداخت میشد دولت نسبت به پرداخت مالیاتهای اراضی تحت کشت
روستائینان همچنین کار کشاورزان نظارت و مراقبت کامل داشته است
لباس پارتیان مانند پارسیان قبائی بود بلند و گشاد و شلواری فراخ بجای کلاه
چیزی بشکل نوار بر گرد سر می بستند که از دو طرف منتهی بدو رشته دراز
میشد موهای ریش و سر را مجعد دینمودند ولی این رسم با تغیر فصول
تغییر میگردد.

لباس اشك اول بطوریکه در مسكوكات دیده شده بدین قرار بود .
خودی مخروطی شکل شبیه بخودهای آشوریهها بر سر داشته که دنباله
یا آویزره از اطراف آن برای حفظ گوش و گردن آویخته بوده است . و
نیمتاجی یونانی بر آن بسته گوشواره ها بگوش آویخته و گردن بندی
ساده در گردن داشت زرهی دربر مشتمل بر پولك ها و یا حلقه ها که بازوها
را تابند دست ها و پاها را تا قوزك می پوشانیده است . و روی آن عبا یا جبه

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۲۶۴ ایران باستان پیرنیا ج ۳ ص ۲۶۸۶

۲ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۲۹۸

نظامی می پوشیده کفشها را باندساق پا می بست اما پادشاهان بعد از اشك این لباس را متروك و فقط بجامه ای نرم و عبائی بر روی آن اکتفا میکردند (۱)

مذهب = بسیاری از مطالب مربوط به دین ایرانی در زمان پارتیان بر ما مجهول است سلسله پارت که در نواحی خارجی ایران نشوونما یافته بودند میبایست معتقدات ابتدائی پرستش عناصر طبیعی مرحله اول پرستش خورشید و ماه را با خود همراه آورده باشد بعد که بایران آمده با قوم ایرانی معاشر شدند هر مزد پرستی مذهب آنها گردید ولی اثراتی هم از مذهب سابق پارتیها در آنها ماند بالاخره بعد از آمدن اسکندر بایران و انتشار مذهب یونان در ایران صور یا علامات ارباب انواع یونانی هم بر مسكوكات اشكانی پدید آمد. بنابر این پارتیها دارای مذهبی گردیدند که ترکیبی بود، ولی متاسفانه کیفیات مذهبی ترکیبی پارتیها بر ما مجهول است لیکن جای هیچگونه شك و تردید نیست که پارتیها موافق مذهب قدیشان قبل از آمدن بایران اجدادشان را می پرستیدند، صورت یا هیكل آنها را ساخته در خانه هایشان با مراقبتی مخصوص حفظ میکردند و بقدری بآن علاقمند بودند که حتی در زمان مسافرت هم نمی توانستند از هیكلهای اجدادی مفارقت جویند و این اشیاء را با خودشان حمل میکردند.

در میان مذاهب مختلفی که در دوران اشکانیان در بین ملل و اقوام متعدد رواج داشت پرستش خدای آفتاب که بنامهای مختلفی نامیده میشد از بین سایر معتقدات و مذاهب ممتاز و مشخص بود. در ردیف خدای خورشید يك الهه بزرگی که بنام محصول شهرت داشت، و وابسته به آب بود که در مشرق زمین حاصلخیزی زمین را مربوط بآن میدانستند مورد ستایش و احترام قرار میگرفت این الهه را ایرانیان آناهیتا و سامی هانانائی مینامیدند و یونانیان او را به آرتمیس مطابق میدانستند مذهب آناهیتا در ایران و خارج از حدود آن از جمله در آسیای صغیر از آغاز سلطنت اردشیر دوم رواج زیادی پیدا کرد معبد این الهه که در قدیم شهرت بسزائی داشت و آنتیو خوس سوم آنرا غارت کرد در اکباتان بود.

پادشاهان پارت زردشتی واقعی نبودند همانطور که توده مردم ایران هم، آئین زردشت را پیروی نمی کردند و وجود مذهب زردشت و همچنین وجود مغها دلیل سرایت مذهب زردشتی بعنوان يك آئین رسمی دولتی نیست، مذهب جداگانه نیز وجود داشت بنام مذهب خدای میترا که در مذهب زردشتی برای آن اهمیت بسزائی قائل بودند و در این مذهب خدای اصلی همان میترا بود. نام ستاینندگان میترا در نساء خیلی زیاد بچشم میخورد.

روایت موجود در دینکرت که میگوید در دوران سلطنت بلاش اول جمع آوری قوانین و احکام کتاب مقدس زردشتیان آغاز شد هنوز از لحاظ تاریخی تأیید نشده است ظاهراً این روایت نتیجه و ثمره تبلیغاتی سیاسی دوران شاپور دوم است که میخواست موضوع قدمت تاریخی متن اوستائی را که در همان زمان نوشته شده بود بمردم تفهیم کند مراسم مختلف تدفین در زمان پارتیها که اجساد مردگان را با ااثه منزل در زیر زمین مدفون میساختند برخلاف رسم زردشتیان که اجساد را در معرض استفاده جانوران و پرندگان قرار میدادند دلیلی است قاطع بر اینکه آئین زردشتی در دوران پارتها يك آئین رسمی دولتی نبوده است (۱)

بر روی سکه های پادشاهان اشکانی صورت یا علامت چند آلهه یونانی نقش شده است که عبارتند از ژئوس و ژوپیتر رب النوع بزرگ یونانیها و رومیها، پالاس رب النوع جنگ، نیکه رب النوع فتح، آرتمیس Artemis

رب النوع شکار، اکوتیاس Equitas رب النوع

عدالت هراکل یا هرکول نیم رب النوع یونانی و رومی. علت اینکه اشکانیان صورت یا علامت این آلهه یونانی و رومی را بر سکه هایشان نقش کرده اند باید استنباط کرد که چون شهرهای یونانی زیاد در ایران بوده اشکانیان بهمین علت برای جذب قلوب تبعه یونانیان این صور و علامات را بر سکه هایشان نقش کرده اند اگر برای این آلهه یونانی پرستشی قائل بودند

لابد میبایست آداب مذهبی یونانیها را نیز رعایت کنند و حال اینکه اطلاعی در این مورد تا کنون بدست نیامده است .

بطور کلی چنین نتیجه گرفته می شود که پارتیها مذهبی داشته اند ترکیبی که به مذهب زردشتی خیلی نزدیک بوده است .

پارتیان به ادیان خارجی که مورد احترام آنان بود ، بانظر اغماض بسیار می نگریستند خدایان خارجی نواحی غربی که قسمتی از شاهنشاهی اشکانی بشمار میرفت در نظر آنان به منزله نیکخواهان و حامیان ایشان محسوب میشدند بنظر نمی رسد که پارتیان دین خود را در میان اقوام مغلوب رواج داده باشند اغماض اشکانیان مخصوصا در روابط با قوم یهود آشکار است ، یهودیان شاهان ایرانی مزبور را مدافعان حقیقی دین خود میدانستند ، و چون از طرف سلوکیان و رومیان مورد ظلم و ستم قرار گرفته بودند معتقد شدند ایران که همواره نسبت به آنان خیر خواه بوده تنها قدرتی است که ممکن است ایشان را از یوغ خارجی نجات بخشد همان گونه که در زمان هخامنشیان این امر تحقق یافته بود در زمان پارتیان یهودیت در بابل توسعه یافت در سال ۳۰ قبل از میلاد دولت حقیقی کوچک از یهودیان دست نشانده در سواحل فرات ایجاد شد و مدت بیست سال دوام یافت .

اخلاق و عادات = از عادات و اخلاق پارتیها اطلاعاتی دقیق و روشن در دست نیست شکی نیست که کار عمده و مقرون شرف نزد آنها اشتغال به جنگ و جدال و پس از آن اشتغال بصید و شکار بوده است ، عمده مواد غذایی آنها را گوشت شکار تشکیل میداده است ، به شرب شراب نیز معتاد بوده اند که از خرما ساخته میشد ، آلات موسیقی آنها عبارت بود از فلوت و نی و طبل و دهل و در ضیافتها و اعیاد اغلب مجالشان برقص خاتمه مییافت ، مانند سایر اقوام صحرائشین در ایام بدویت خو را کشان ساده و محدود بوده است ولی پس از رسیدن بدولت و نعمت معلوم است تغییر عادت داده همه نوع گوشت و اقسام بقولات و سبزیجات میخوردند نان آنها از خمیر برآمده و بسیار سبك و متخلخل بوده ، بطوریکه خوبی آن در روم هم شهرت داشته است تعدد زوجات در نزد پارتیها متداول بوده ولیکن بیش از يك زن عقدی نمی توانستند داشته باشند و تعدد همخواهها در میان آنها و مخصوصا در

خانواده سلطنتی از زمانی متداوال گردید که به ثروت رسیده بودند زیرا زندگانی صحرا گردی مانع از داشتن زنهای متعدد است، شاهان اشکانی زن خود را از شاهزاده خانمها یا لاقل زنهای پارتی انتخاب میکردند زن قبل از فوت شوهرش نمی توانسته شوهر دیگری اختیار کند یعنی طلاق جائز نبود مرد فقط در چهار مورد می توانسته زن خود را طلاق بدهد

۱ - وقتی که زن نازا بود

۲ - بجادوگری می پرداخت

۳ - اخلاقش فاسد بود

۴ - ایام قاعده گی را از شوهرش پنهان میکرد^(۱)

بعضی از مورخین خارجی ازدواج شاهان اشکانی را با تردیکان با نفرت ذکر میکند

این مطلب قابل ذکر است که در ایران قدیم ازدواج با اقربای خیلی تردیک پسندیده بوده است و علت این علاقه را هم ظاهراً حفظ خانواده و پاکی نژاد ذکر میکردند زردشتیان در دوران بعد این امر را مانند رویه سایر ملل مذموم دانسته چنانکه امروز هم از چنین نسبتی کاملاً منزه می باشند - جدائی زنان از مردان یعنی حرم سرا و رسم تشکیل آن که در مشرق رواج داشته در میان آنها نیز مرسوم بوده است اما خواجه سرایان برعکس زمان هخامنشیان دارای نفوذ و قدرت زیادی نبوده اند از مجازاتهای این دوره اطلاعات زیادی در دست نیست همین اندازه معلوم است که مجازات خیانت زن بشوهر خیلی سخت بوده و مرد حق کشتن زن را داشته بنای قوانین آنها بر خشونت و سختی و شدت بوده و در مجازات و تنبیه رعایت تعادل و تناسب با گناه را نمی نمود که این مساله دلالت بر پستی تمدن آنها میکند مانند زجر در مواقع بازجوئی برای گرفتن اقرار از متهم، بکار بردن شلاق در موقع تقصیرات جزئی و ناقص کردن بدن دشمنان خونی، در مقابل این صفات نکوهیده بعضی عادات پسندیده را هم مانند رفتار خوب آنها با اسرا پناه دادن باشخصیکه بیارتهای پناه می آوردند نگاه داشتن قولی که

۱- از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۲۷۲- تاریخ ایران سایکس ج ۱ ص ۴۹۷

میدادند دارا بودند (۱)

زبان = زبان این قوم اصلاً آریائی است ولی مقداری از لغات سکائی در آن داخل شده چنانکه اسامی سکائی در آن زیاد است این همان زبانی است که بعدها معروف به زبان پهلوی گردید و مابین زبان پارسی قدیم و فارسی امروزه مقام وسطی را دارا است از زمان اسکندر مخصوصاً از زمان تسلط سلوکیدها بعد زبان یونانی نیز در دربار و در میان نجبای پارسی متداول شد سکه‌های اکثر از شاهان اشکانی بزبان و خط یونانی است شاهزادگان اشکانی غالباً زبان یونانی را میدانستند و با ادبیات یونانی آشنا بودند پادشاهان شخصاً این زبان را فرا میگرفتند بطوریکه اردوان سوم نامه‌ایکه بشهر شوش ارسال داشته مطابق همان شیوه سیاسی سلوکیان و سایر پادشاهان یونانی تنظیم نموده است. نوشته روی کاغذهای پوستی متعلق به اورامان و همچنین درروی کاغذهای پوستی که از دورا او رویوس بدست آمده و مربوط به دوره فرمانروائی پارتها میباشد به زبان یونانی است.

گرچه زبان یونانی در ایران در دوره پارتها و همچنین در سایر دولتهای مشرق زمین عنوان زبان آمیخته را داشت ولی معذک یگانه زبان رسمی تلقی میشد در داخل ادارات پارتها زبان پارت که یکی از زبانهای شمال غرب ایران بود پیش از همه مورد استفاده قرار میگرفت بعضی از قطعات کاغذهای پوستی بعدی که از دورا او رویوس بدست آمده است بهمین زبان نوشته شده است چند اکتیبه کوتاه هم بهمین زبان بدست آمده که منسوب و متعلق بدوره اشکانی است البته بعداً زبان فارسی میانه یعنی زبان دوره ساسانیان زبان مذاکور را بکلی کنار زد.

از آنجا که متون زبان پارت بسیار نادر و قلیل است. از این رو زبان مذاکور هنوز بنحو شایسته مطالعه نشده و علت مهم آنهم اینست که متون زبان پارت که به دوره پارتها منسوب باشد بسیار کم است تحقیق درباره زبان پارتها براساس متون مانائیان MANÉENS که در ترکستان چین کشف شده صورت میگیرد، ولی این آثار و مدارک به دوران اخیر پارتها تعلق

دارند و بنابراین يك آرشیو مالی بزرگ پارتها مربوط به قرن اول بعد از میلاد که بوسیله هیئت باستانشناسان شوروی در نساء کشف شده بدون تردید هم از لحاظ موضوع اسناد و هم از لحاظ زبان اهمیت فوق العاده ای دارد. در زبان پارت از خط آرامی استفاده میکردند و هزارشهای زیادی از لغات و حتی جملات آرامی بکار می بردند که پس از ترکیب بامتن پارتی بهمان زبان ایرانی قرائت میشد این وضع یاستی که در مورد زبان آرامی در دوره هخامنشیان معمول و متداول بوده ارتباط کلی دارد

خط = خط زمان اشکانیان بدلائل زیر خط آرامی است.

یکی وجود سکه هائی است که روی آنها کلمات پهلوی با خط آرامی نوشته شده است و دیگر اینکه در ۱۹۰۹ در اورامان کردستان سه نسخه نوشته شده پیدا شد که دو نسخه آن بخط یونانی و نسخه سوم بزبان پهلوی و خط آرامی است که هر سه نسخه بروی پوست آهو نوشته شده و متعلق بدوره اشکانی میباشد. لیکن نباید تصور کرد که خط میخی بکلی متروک بوده زیرا در بابل لوحه هائی یافته اند که بخط میخی نوشته شده و متعلق بدوره اشکانی است و در این لوحه ها مطالب نجومی و سرودهای مذهبی نگاشته شده است.

از قرن اول بعد از میلاد زبان یونانی از روی مسکوکات پادشاهان پارت محو شد و جای خود را به زبان پارت (خط آرامی) سپرد و این امر نشان میدهد که فرهنگ و تمدن هلنیان در ایران رو بضعف نهاده و عناصر فرهنگ ایران رو بتقویت گذاشته است - (۱)

تجارت و صنعت

در زمان اشکانیان ایران در تجارت جهانی کماکان به وظیفه میانجیگری خود ادامه میداد چه کاروانهای بسیار از جاده های آن استفاده میکردند.

در سرزمین ایران مراکزی برای متخصصان تجارت تراثرت و دلالات

و عمال همه نوع حمل و نقل و رهبران کاروانها و تشکیلات دریانوردان برای حمل و نقل بحری تشکیل گردید از لحاظ اقتصادی ایران و بابل و سوریه و فلسطین از عهد هخامنشیان بهم مرتبط شده بودند و اگر چه نقشه قیصره مبنی بر الحاق ایران و بین النهرین صورت تحقق نگرفت مع هذا این روابط همچنان ادامه یافت و تقویت گردید.

ایران فلزات صادر میکرد از جمله آنها فولاد چین و هند در بازارهای جهانی آن عهد شهرت داشته است و تصور میرود که فولاد دمشقی که در فرون وسطی معروفیت بسیار داشته اصلاً هندی یا شاید چینی بوده است بین ماالتجاره های دیگر از پوست پوستین و منسوجات و اشیاء چوبی و چارپایان و پرندگان و برنج و زعفران و ادویه و احجار کریمه و قیر معدنی و روغن معدنی را باید نام برد. اجناس زیر بکشور وارد میشد پاپیروس و اشیاء مفرغی و شیشه و ظروف سفالین و رنگ ارغوانی اشیاء فلزی عموماً تجارت داخلی با ازدیاد تعداد تجارتخانه های بزرگ و کوچک و بازارهایی که مال التجاره آنها در محله های مخصوص بفروش میرفت، روبه تراید میگذاشت (۱)

در تاریخ رسمی چین گزارش مأمور چینی چزان تسیان که در قرن دوم بعد از میلاد کشور پارت را دیده است محفوظ مانده ظاهراً این سفر بمناسبت روشن ساختن وضع سیاسی و بازرگانی صورت گرفته است مطلب جالب توجه اینکه چزان تسیان از چین تخم انگور و یونجه باخود به پارت آورده است. پادشاهان پارت از گسترش بازرگانی حمایت میکردند زیرا عوارض گمرکی که از این راه عاید خزانه پادشاه میشد رقم بزرگی را تشکیل میداد.

پارتهای دو راه تجاری را در تحت کنترل خود داشتند راه کنار فرات (از آسیای صغیر و سوریه و بین النهرین شمالی بسمت خلیج فارس) و دیگر راه شمالی (فرات از طریق ماد بطرف مشرق که در آنجا در ترکستان چین این راه باراه ابریشم که از چین میآمد متصل میشد) که يك

شاخه دیگر این راه شمال کشور پارت را با هندوستان از طریق کابل مرتبط میکرد.

سازمان و حراست راه کاروان رو در آن زمان بسیار مهم و دقیق تنظیم شده بود، بدین معنی که راه همیشه مرتب بود در گردنه‌های بزرگ و نقاط مهم توقفگاه‌ها و کاروانسراهائی وجود داشت در موقع عبور کاروانها از بیابان برای تامین امنیت آنها و حفاظت کالا و جان مسافران از حملات و تهاجمات دزدان بادیه‌نشین طبق اسناد و مدارکی که از دورا اروپوس بدست آمده دسته‌های مخصوص پلیس سوار در معیت کاروانهای مزبور حرکت میکرد.

کشاورزی

در دوران اشکانی مشاهده می‌شود که بتدریج املاک كوچك از بین می‌روند و تبدیل به املاك مالكان عمده (فتودالها میگردند اصولا دهقانان و خرده مالكان استقلال خود را از دست میدهند و بیش از بیش تحت فشار مالكان عمده قرار میگیرند) استفاده از زمینها شاید از این نظر مفید بود که مالک ثروتمند هم میتواند سنن مفید کشاورزی را حفظ کند و از لحاظ علمی زمینها را بکار اندازد و از ترقیات و تحولات طرق جدید پیروی نماید و این امور برای يك دهقان به هیچوجه میسر نبود. مزیت و سود به بهای انهدام بخشی از آزادی توده روستائیان به دست آمد. در تعقیب این تحولات اختلافی ایجاد شد که نظیر آن هرگز بدان شکل در جامعه ایرانی روی نداده بود و آن تقسیم جامعه مزبور است به دو قسمت روستائیان و شهرنشینان که هر کدام به شعبه‌ای مخصوص از اقتصاد کشور تعلق داشتند و از لحاظ شهرنشینی و دهنشینی طرز زندگی خاصی را دارا بودند بهای زمینها افزوده شد و این افزایش بعلت امنیت اسقرار سرمایه صورت گرفت برای خرده مالكان امکان نداشت که زمینهای خود را حفظ کنند و به ستیزه خود با مالكان عمده ادامه دهند بدین وجه کشور تحول یافت و اکثریت آنرا خالصه‌های دولتی و املاك وسیع تشکیل میداد (۱)

در دوره پارتها در کشور ایران اقدامات و عملیات وسیعی در قسمت

آبیاری انجام گردیده است در دو نوشته که بصورت شعر نوشته شده و از شوش بدست آمده و به افتخار ساتراپ شوش زاماسپ سروده شده اقدامات وی به مناسبت ایجاد یک شیوه آبیاری مورد مدح شاعر قرار گرفته است. در فلات ایران اصولاً فقط در تحت شرایط وجود آبیاری دستی امر کشاورزی امکان پذیر بوده در اینجا یکی از طرق آبیاری که پیش از همه رواج داشته همان طرز حفر کهریز یا قنات بوده است.

شهرسازی. معماری. هنر = توجه و علاقه نسبت به تحقیق و بررسی در مورد هنرهای زیبا دوره پارتها از چندی قبل آغاز گردید اغلب از آثار پارتها که کشف شده و تحت سنن و عادات هلینان انجام گرفته بدون تردید متعلق به مدیترانه است از روی خطا و اشتباه هنر ایران در دوره پارتها یک هنر غیر ملی تلقی میشد و از خط مشی توسعه هنری ایران بیرون رانده شده بود و همین امر سبب میشد که مورد توجه و مطالعه محققین قرار نگیرد عملیات حفاری هیئت باستانشناسان فرانسوی در شوش که در موقع حفاریها میکوشیدند تا هرچه زودتر از قشر بسیار جالب و غنی دوران سلوکیان و پارت عبور کنند و به سفال رنگین راه یابند موید مطلب مذکور در فوق است، فقط در ربع قرن اخیر وضع فوق تغییر کرد و حفاریهای مربوط به آثار دوران اولیه بودائیها در افغانستان و شمال غرب و هندوستان و حفاریهای متعلق بشوش و سلوکیه واقع در کنار دجله مخصوصاً حفاریهاییکه در مدت چندین سال در دورا او روپوس و فرات انجام شد راه تازه ای بر روی محققین و دانشمندان کشور و دانشمندان و محققین شوروی نیز از قبیل ترور Trever که موضوع هنر

یونان باکتریا گشوده و تولستوف Tolstov آثار خوارزم باستان را از لحاظ معماری و حجاری و سکه شناسی معرفی نموده و همچنین عده دیگر خدمات شایان توجهی در این زمینه انجام داده اند. برای تحقیق هنر پارتها عملیات و اقدامات هیئت باستانشناسان ترکمنستان جنوبی در نسا تحت رهبری و هدایت ماسون نیز حائز کمال اهمیت است در هر حال تعداد آثار معماری مشهور پارتیها چندان زیاد نیست و این آثار غالباً در نواحی شرقی و یا غربی دولت مذکور قرار

دارد (۱)

بنظر میرسد پارتیان بانیان بزرگ شهرها باشند شهرهای زیر
میتوان از موسسات عهد اشکانی محسوب داشت در خارج سرحد های
فلات ایران تیسفون و هتره در بین النهرین و در ایران دارابگر دو فیروز
آباد که طرح عمومی آنها عبارتست از دایره ای که مبادی آن از اصول شهرسازی
قدیم آسیای غربی اقتباس شده و نیز طرح اردوگاه های نظامی
قدیم را که در قشون آشوری متداول بوده بخاطر می آورد .

از معماری و خانه سازی پارتیان تا کنون در فلات ایران نمونه ای به
دست نیامده اما از بقایائی که در ایالات غربی کشور بجا مانده میتوان تصویری
درست از آن در ذهن ایجاد کرد معماری مزبور مانند عهد هخامنشی دارای
دو طرح است :

طرح اول شامل سرائی است دارای حیاط که این طرح از آن بین -
النهرین است و طرح دیگر یعنی طرح ایرانی که صورت کلاسیک داشته
شامل سرائی است با ایوان ، این طرح در زمان ساسانیان رواج بسیاریافت
و تا کنون نیز معمول است .

تاریخ ساختمانهای طاق دار که سبک حقیقی ساختمانی ایرانی است از
زمان سلسله اشکانیان شروع میشود در حقیقت دو نمونه از ساختمانهای
طاق گنبددار که تا این تاریخ در کشور ایران شناخته شده یکی کاخ اولین
پادشاه ساسانی است که در اواخر دوره اشکانیان ساخته شده و دیگری کاخ
کوه خواجه در سیستان است که بیشتر شباهت با بنیه یونانی دارد تا به بنیه
ایرانی ولی در بین النهرین خرابه هایی از بناهای زمان اشکانی بشیوه
یونانی دیده میشود که از نظر اصول ساختمانی دارای طرح ایرانی است ولی
بآن ظاهر یونانی داده اند .

ساختمان رسمی زمان اشکانی مانند ساختمانهای سلوکی سبک یونانی
داشتند ولی پارتها که بسبک ساختمانهای موطنشان یعنی خراسان عادت
داشتند منازل خود را بسبک اشکانی بنا کردند فقط ظاهرا آنرا با تزیینات

یونانی پوشاندند با اینکه بتدریج بر تعداد ساختمانهای زمان اشکانی افزوده گردید از تزیینات یونانی در این ساختمانها چیزی گاسته نشده زیرا این طور بنظر میرسد که اشکانیان که در ابتداء مدافعین تمدن یونان در مقابل روم بودند خواه در صنایع خواه در سیاست بتدریج هر قدر نفوذ یونانیان در آسیا کم میشد و هر قدر شهرهای یونانی با روم متحد میگردد بهمان نسبت اشکانیان نیز به احساسات ملی ایران نزدیکتر میشدند بعد از زمان ساسانیان نفوذ و تأثیر صنایع یونانی در ایران بکلی از میان رفت بدون تردید در معماری پارتها چندین مکتب و طریق وجود داشته که سبکها و شیوههای محلی را نیز پذیرفته است. (۱)

استعمال مواد و مصالح ابنیه نیز متغیر است.

دیوارهاییکه با قلوه سنگها یا سنگهای کنار دریا ممزوج با ملاط ساخته شده بسیار رایج تر از ساختمانهای است که با سنگهای تراشیده چنانکه در هتره دیده میشود بنا شده اند. دیوارهای ابنیه سنگی یا آجری با گچ بری یا نقاشی روی گچ مزین است در بابل و آشور و نیز در کوه خواجه در سیستان از این سبک نمونه هایی یافته اند.

پارتها دوست داشتند که نمای عمارت را با نقش های برجسته تزیین نمایند و داخل بنا را بوسیله مجسمه ها بیارایند همچنین از دوران پارتها آثاری از هنر فن استحکامات نیز وجود دارد. در مرز شرقی دولت اشکانیان در آسیای میانه آشوری چند قلعه متعلق به پارتها کشف شده است از روی بقایای این قلعه ها چنین میتوان قضاوت نمود که قلاع مذکور از تأسیسات بسیار محکم و نیرومند بوده که برجهای آن بشکل زاویه قائمه ساخته شده و منفذهایی برای تیراندازی داشته است.

آثار معماری معبد پارتها در خود فلات ایران هنوز بدست نیامده ولی معابد پارتها در نساء و تاکسیل شهر قدیم پنجاب و همچنین بناهای معبدی پارتها در شهرهای بین النهرین مانند آشور و هتره و دورا و روپوس

۱ - تمدن ایرانی تالیف چندتن از خاورشناسان ص ۱۵۵ تاریخ ایران باستان دیاکونوف

واروك كشف گرديده است باوجود اختلافات زيادى كه در مصالح ساختمانى و جزئيات امور معمارى اين معابد مشهود است بايد گفت كه از لحاظ سبك و شيوه يك جنبه عمومى رعايت شده است بطوريكه همه آنها در روى يك سكوى قرار گرفته و از اطاقهاى مستطيل و يا مربع شكل كه از ديوار خارج بوسيله يك كريدور طاقدار غير مستقيم تفكيك ميشد تشكيل گرديده بودند اغلب از معابد دالانهاى سرپوشيده ستون دار داشتند نردبانى كه در ديوار خارجى معبد ساخته شده بوده به بام منتهى ميگرديد و در آنجا محرابى بود كه آتش مقدس در آنجا ميسوخت و مراسم مذهبي در اطراف معبد و هواى آزاد انجام ميشد (۱) نقاشى و مجسمه سازى در دوره پارتها در يك سطح بسيارعالى قرار داشت و مظاهر آن در رشته هاى مختلف جلوه مينمود آثار زيادى از مجسمه هاى پارت در موقع حفاريها بدست آمده است كه در اين قسمت هم مانند ساير رشته هاى هنر مكاتب و طريقه هاى زيادى وجود دارد كه ريشه آنها همان سبك ها و شيوه هاى محلى است يكى از آثار برجسته مجسمه سازى پارتها مجسمه بزرگ مفرغى يكى از معاريف پارت در شمي است كه لباس مخصوص پارتها را بتن دارد در همان شمي كله مرمرى يك شاهزاده و بعضى ديگر از مجسمه كشف شده است در نساء علاوه بر مجسمه هاى مرمرى بسبك و شيوه هلنيا ن مجسمه هاى مختلفى از مردان و زنان كه با خاك رس در روى قالب سربى و چوبى ساخته شده بدست آمده است. و اين مجسمه ها تماماً رنگ آميزى شده است همچنين در نساء مجسمه گلين بسيار زيبائى پيدا شده كه مجوف است و مطالا استادان پارت در رشته نقوش برجسته نيز به رتبه و مقام بزرگى رسيده بودند و نقوش نماى كاخها در هتره دليل بر اين مدعا است.

اشياء و ادوات پارتها نيز فوق العاده جالب است و نه تنها حاكى از نفوذ هنر يونان در ايران است بلكه بر تشكيل و ايجاد يك هنر جديد و مستقل كه شامل سبك هنر نقاشى هخامنشيان و سوژه ها و نقش و نگاره هاى كوچ نشينان شمال ايران است دلالت دارد، يكى از نمونه هاى برجسته

هنر دستی پارتها ظروف کنده کاری شده از عاج است که در نساء پیدا شده از آثار هنر پارتها میتوان به هنر کنده کاری در روی استخوان که در سواحل دریای سیاه بدست آمده اشاره نمود و همچنین مهرها و مسکوکاتی که تصاویر پادشاهان در روی آنها منقوش است از آثار هنری دوره پارتها بشمار میروند (۱)

باری آثار را که بیشتر اهل فن بدوره پارتی نسبت میدهند بشرح زیر است :

۱- کنگاور : معبد آناهیتا = از یادگارهای ارزنده این دوره در اطراف کرمانشاه معبد آناهیتا در کنگاور میباشد معبد آناهیتا از نظر ساختمان طبق نظر اهل فن مخلوطی از سبک ایرانی و یونانی بوده است این معبد چنانکه از اسمش پیدا است مربوط به آناهیتا دختر پاك سرشتی است که در نزد ایرانیان قدیم مقامی حدود آفرودیت رب النوع زیبائی نزد یونانیان داشته است . در این ساختمان قطعات سنگی به تقلید تخت جمشید بکار رفته اما ستونها دارای سرستونهای بسبك دوريك است که بر فراز آنها تخته سنگهای بسبك کورنتی قرار گرفته است بعضیها معتقدند که این محل معبد دیان رب النوع یونانی بوده . پایه های این بنای بزرگ در روی پی ای قرار داشته است که کاروانیان از کنار آن میگذشته اند سرستونها و تهستونهای متعدد در نقاط مختلف کنگاور بطور متفرق و گاهی در زیر توده خاك و سطح خانه ها بچشم میخورند و بی اطلاعی اهالی و استفاده از مصالح این بنای تاریخی برای ساختن خانه بزرگترین لطمه را به این اثر تاریخی که یادگار بی نظیر زمان پارتها است وارد آورده است . مستشرق نامی هر تسفلد معبد آناهیتا را از نظر وسعت و شکوه بنا از معبد خورشید واقع در پالمیر بزرگتر دانسته است .

این بنای تاریخی در روزگار قدیم مأمون نمانده زیرا بطوریکه در جلد سوم ایران باستان صفحه ۲۷۰۳ تالیف پیرنیا مذکور است آنتوخوس سوم ملقب به کبیر شهریار سلوکی که از سال ۲۲۳ تا ۱۸۷ قبل از میلاد حکمرانی داشته است این معبد را غارت کرده است و ذخائر قابل

ملاحظه‌ای رابه غنیمت برده در یکقرن قبل دونفر سیاح فرانسوی موسوم به فلاندن و کست Flandin- Et. Coste بقایای ساختمان معبد آناهیتا را دیدار کرده‌اند و نقشه‌ای از ساختمان و ستونهای مربوط به آن را در سفرنامه های خود رسم نموده‌اند. کنگاور در کتب تاریخ و جغرافیای اسلامی به قصر اللصوص اشتهار دارد و برخی از مورخین علت این تسمیه را چنین نگاشته‌اند که قوای مهاجم اعراب در این ناحیه اطراق کرده بودند اهالی محل که دلی لبریز از خشم نسبت به مهاجمان را داشته‌اند چهار پایان و بارهای آنها را یغما کردند از این رو اعراب این جا را قصر اللصوص، (کاخ دزدان) نام نهادند (۱)

۲- قصبه سرپل زهاب = سرپل زهاب از دورانی قدیم آباد بوده است و آثاری مربوط بقرنهای قبل از میلاد در آن موجود است از دوران پارتها نیز در این قصبه نقشی موجود است. در ناحیه میان کل زیر نقش آنوبانی‌نی تصویری بچشم می‌خورد که بعلت داشتن کتیبه‌ای بخط پهلوی اشکانی باستانشناسان آن را یادگار دوره پارتی شناخته‌اند در این نقش یکی از پادشاهان پارت براسبی سوار شده در حالیکه یکی از رعایایش گلی بوی تقدیم میکند شاه کلاهی برسر دارد که اطراف آنرا رشته‌های شرابه‌ای گرفته و گوشه‌های بلند کلاه بر روی شانه شاه افتاده است شاه لباس تنگ در بر کرده شلوارش تا روی چکمه‌ها پارا پوشانده است و نسبتاً فراخ بنظر میرسد.

جثه اسب شاه هرچند نسبت به هیكل سوار نامتناسب حجاری شده ولی روی هم رفته قوی بنظر می‌آید رعیتی که گل را تقدیم میکند نامتناسب است و ظاهراً حجار صنعتگری که این نقش را پرداخته است تمام دقت و استادی خود را برای تمثال شاه بکار برده و به دیگر قسمت‌ها عنایتی نداشته است.

۳- در بیستون در کنار شاهراه قدیم بفرمان گودرز اول شهریار اشکانی کتیبه و نقوشی حجاری شده است. در این کتیبه به تقلید از داریوش بزرگ فتوحاتی را که در نبرد بامهرداد پادشاه ارمنستان و کاسیوس سردار

۱- ایران باستان پیرنیا ج ۳ ص ۲۷۰۱ کرمانشاهان باستان از انتشارات وزارت فرهنگ

رومی به دست آورده شرح میدهد ، کتیبه گودرز بر خلاف کتیبه داریوش ، به زبان یونانی است . شاه روی اسب است نیزه بدست دارد که حرکت میدهد وینکه رب النوع فتح بعقیده یونانیها بالای سراپرواز میکند گودرز در کتیبه مذکور خود را ساتراپهای یعنی فرمانده ولایه معرفی می کند ولی بر سکه ای که از این شهریار باقیمانده لقب شاهنشاه آریانا به چشم می خورد نقوش حجاری شده نبرد گودرز را با حریف خود و فاتح بیرون آمدنش را از معرکه بازگو میکند .

هر چند این حجاریها بعزت طول زمان و تصرفات مردم نادان بسختی آسیب دیده اند با همه شکستگیها معرف برخی از عظمت ایران قدیم میباشد .

شیخعلیخان زنگنه صدراعظم شاه سلیمان صفوی در وسط نقوش و کتیبه اشکانی وقفنامه دو قریه خود را جهت مصارفی که از آن جمله تعمیر کاروانسرای بیستون هم هست حجاری کرده است که این وقفنامه بیش از پیش به این آثار لطمه وارد آورده است وضع وصفات این کتیبه را برخی به عصر ساسانی شبیه تر میدانند شکل اسبان که اینک بصعوبت تشخیص داده میشوند نسبت بجثه انسانها بسی نامتناسب و كوچك جلوه مینمایند بین فرشته و شکل کسی که میخواهد تاج را بر سرش بگذارد تناسبی موجود نیست - تاجی که بر سر فرشته است تقریباً باندازه خود فرشته میباشد

۴- حجاریهای هم در تنگ سااولك در کوههای بختیاری در سال ۱۸۴۱ بارون دوبد، یافته که محققین بدوره اشکانی نسبت میدهند اینجا يك ملكه اشکانی در میان سه نفر مرد که دو نفر از آنها نیزه نیزه در دست دارند دراز کشیده و مغی مشغول خواندن دعا است .

لوحة دیگری در همان سنگ ولی نه در همان جهت موجود است مجلسی را که نشان میدهد حاکی از این است که يك سوار مسلح پارتی با تیرو کمان و نیزه با يك حیوان که حمله کرده و به خرس شباهت دارد در نبرد است در این جالباس و شلوار معمولی پارتیها دیده میشود و این شخص کلاه مدور تیار بر سر دارد گیسوانش انبوه است کمان بدست چپ او است

و ترکیبی روی زین در عقب سوار آویخته در حالیکه سوار نیزه را بگلوی حیوان فرو برده (۱)

۵- معبد همدان = اگرچه نمیتوان گفت که این معبد در دوره اشکانی ساخته شده بود زیرا از معبد آناهیتا در زمان اردشیر دوم هخامنشی ذکر میشود بهر حال معلوم است که در دوره اشکانی معبدی هم در همدان بوده که از شیوه‌های مختلف معماری ترکیب شده و ستونهایش شباهت زیاد به ستونهای در یک یونانی داشت این معبد را هم از آناهیتا دانسته‌اند مردم زیاد در دوره اشکانی بدانجا برای قربانی کردن میرفتند و نیاز میدادند.

۶- الحضر Hatra = دره‌اترا (الحضر) واقع مابین دجله و فرات فاصله چند میل در مغرب بلاد آشور خرابه‌هایی هنوز موجود است که آن را منسوب به پارتی خالص میدانند برای اینکه شهر مزبور تا اوائل قرن دوم بعد از میلاد موقعیت مهمی را دارا نبوده و آمیانوس مارسلینوس *Ammianus Marcellinus* در سال ۳۶۳ میلادی

مینویسد «هاترا از مدت متمادی است که ویران و متروک مانده است شهر نامبرده محاط به دیواری مدور ضخیم بوده و بواسطه برج و باروئی که در فواصل معینی بنا شده بودند استحکام یافته و با خندقی عمیق و پهن که شهر را در احاطه داشت حفظ و حراست میشده است محیط شهر متجاوز از سه میل بود در وسط آن آثار کاخ سلطنتی موجود میباشد. ساختمان عمده آن عبارتست از هفت تالار که با اندازه‌های مختلف از نود پا در چهل واز سی پا در بیست متوازی یکدیگر قرار گرفته‌اند تالارهای نامبرده تماماً دارای سقف ضربی هستند ارتفاع آنها مختلف و نیز روشنائی آنها از دهنه و هلالهائی بوده است که سمت مشرق باز میشده است هفت تالار مذکور بدو قسمت تقسیم شده بود سه تالار در یک قسمت و چهار تالار در طرف دیگر که در وسط آنها حیاطی و دیواری که حد فاصل تالار سوم و چهارم بود عبور کرده حیاط اندرونی را از بیرونی

بطور کلی جدا می کرده (۱)

دیوار کاخهای اشکانی در بین النهرین از خارج با گچ سفید شده و گاهی روی نما تخته سنگهای صیقلی شده نصب نموده و ستونهای كوچك بآن اضافه کرده اند .»

از ترئینات داخلی تالار الحضر چیزی بدست نیامده ولی فیلوسترات Philostrate تالار کاخ دیگری این زمان را چنین معرفی

می نماید .

«تالاری است که بوسیله اطاقی پوشانیده شده است وزیر آن اطاق دانه‌هایی از لعل کبود نشانده‌اند بطوریکه بصورت آسمان در آمده است روی زمینه آبی سنگهای قیمتی تصویر خدایان از زر مانند ستارگان که در آسمان باشند می درخشیدند در این تالار پادشاه می نشست و اجرای عدالت مینمود .»

بنابر این بنظر میرسد که ابنیه زمان اشکانی از حیث طرح و اصول ساختمانی و حتی ترئینات داخلی کاملاً شرقی بوده فقط نمای خارجی بنا رابسبك یونانی یا یونانی و رومی ترئین میکردند و این کار در آن زمان بسیار معمول بود (۲)

۷- از آثاریکه بدوره پارتی نسبت میدهند حجاری دیوار برجسته نمرود داع است که آنتیوخوس اول پادشاه کماژن را با ایزدمهر نشان میدهد نمرود داغ تپه‌ای است در محل کالا پایتخت قدیم آشور که در ۱۳۰۰ قبل از میلاد بنا شده بود شیوه این آثار شیوه آثار تخت جمشید است و مهرایزد آفتاب مانند حجاریهای برجسته ایرانی تصویر شده و پرتوی از نور اورا مانند هلیوس رب النوع آفتاب یونانی احاطه کرده (۳)

۸- حجاریهای پالمیر (تدمر) واقع در شامات را که واسطه تجارت بین ایران و دریای مغرب بوده و نیز بعضی اشیائی را که در افغانستان

۱- تاریخ ایران سایکس ج ۱ ص ۵۰۱۰

۲- تمدن ایران تالیف چندتن از خاورشناسان ص ۱۵۸

۳- ایران باستان پیرنیا ج ۳ ص ۲۷۱۹، ۲۷۲۱

وهند از حفريات بدست آمده بدوره پارتی مربوط میدارند ولی از این حیث متمایزند که اختلاط شیوه یونانی و مشرق زمین در آنها بیشتر است و مانند آثار نمرود داغ از شیوه صحیح پارتی نیستند .

۹ - سلسله ابنیه بزرگی بانقش برجسته ای که اخیراً توسط پروفیسور گیرشمن در شوش پیدا شده است اردوان پنجم آخرین پادشاه اشکانی را نشان میدهد که به شهربان شوش حلقه با تاجی که نشانه قدرت است اعطا میکند .

صنعت زمان اشکانی گذشته از ابنیه آنان عبارت بود از بافت پرده های زربفت نقاشی های دیواری بسبك یونان نقوش برجسته بسبك هخامنشی کنده کاریها مجسمه های كوچك گلی یا برنزی از جنس صدف و عاج بطور کلی در نظر عده ای پنج قرن عهد پارت دوره سقوط و ضعف تمدن است و بلعکس در نظر عده دیگر هنر پارتی که يك دفعه از زیر بار همه آنچه که تمدن یونان بر هنر ایرانی تحمیل کرده بود خارج شد و در طریق ملی افتاد و مشخص ترقی قطعی است .

لیکن باندکی دقت و توجه میتوان اثبات کرد که دو نظر مزبور چندان مخالف هم نیستند زیرا هریك در مبحث دیگری وارد شده است. گرچه هنر پارتی انحطاط در کارهای هنری را به حداکثر رسانید و تاثیر آن حتی در نخستین مصنوعات عهد ساسانی مشهود است اما هنر مزبور با وجود عدم ارزش فنی بهمین وسیله توانست آنچه را که از میراث اجدادی ملی باقی مانده بود از هر گونه نفوذ خارجی مصون نگاه داشته و احیا کند این امر از نظر ملیت سودمند بود ولی از نظر هنری زیان داشته . (۱)

فصل دوازدهم

تشکیل سلسله ساسانی (۲۲۴-۶۵۲ میلادی)

احیا و تجدید ایران توسط سلسله‌ای جدید صورت گرفت که کانون آن ایالت فارس بود یعنی همان سرزمین باستانی جنوب غربی ایران که قریب به هزار سال پیش نخستین قبایل قوم پارس در آن مستقر شده بودند، ساسانیان پس از آنکه تاج و تخت را بر اثر منازعات طولانی بدست آوردند حکومتی تاسیس کردند که متکی به دین ملی و تمدنی بود که شاید از جنبه ایرانی بودن در سراسر تاریخ طویل ایرانیان نظیر نداشته است. تشکیل قدرت مرکزی و قوی که زمام‌اشراف ملوک الطوائفی فتنه‌جو را در دست گرفت، تشکیل قشون منظم و تربیت شده و سازمان دقیق داخلی که بعهدۀ اداره‌ای که تحت نظارت قرار داشت سپرده شده بود، همه موجب گردید ایران که تجدید قوا یافته بود در طریقی که آخرین پادشاهان اشکانی طرح کرده بودند رهسپار شود و چنان‌قوه‌ای بهم رساند که به نظر میرسد دنیای متمدن بین آن کشور و روم تقسیم شده بود. (۱) مورخین اروپائی دوره ساسانی را بدین واسطه مهم میدانند که وقایع تاریخی ایران در این دوره بجای افسانه صورت تاریخی بخود میگیرد هر چند در این جا هم میتوان گفت که اصل و منشأ

۱ - ایران از آغاز تا اسلام تألیف گیرشمن ص ۲۹۰

این خاندان پشت پرده افسانه‌های قدیم مخفی و مستور است (۱)
 پارس ایالتی است در جنوب غربی فلات ایران که این ایالت مرکز
 امپراطوری جهانی هخامنشیان بشمار میرفت البته اهمیت پارس در آن
 زمان صرفاً از لحاظ سیاسی بود زیرا مراکز اقتصادی و فرهنگی حکومت
 هخامنشیان همان ایالات غربی از قبیل عیلام و ماد غربی و بین النهرین
 بودند پس از غلبه اسکندر مقدونی اهمیت سیاسی پارس هم از بین رفت.
 در تمام مدت یعنی از زمانیکه اسکندر مقدونی حکومت هخامنشیان
 را در هم شکست و تا سقوط پارتها، پارس استقلال خودش را حفظ کرده
 بود. مسکوکاتی که بوسیله حکمرانان پارس ضرب شده سری اول این
 مسکوکات به دوره سلوکیان تعلق دارد و آخرین سری آن به قرن اول و
 دوم قبل از میلاد. اسامی فرمانروایان حاکی ارتباط آنها با سنن و عادات
 هخامنشیان است. در اوایل قرن سوم بعد از میلاد در پارس چند امارت
 کوچک وجود داشت هر یک از امیران که حتی حدود قدرتش از يك
 شهر و حومه آن تجاوز نمیکرد خود را پادشاه مینامید. امارت عمده
 پارس که مرکز آن استخر واقع در کنار دریاچه نیریز در نزدیکی
 ویرانه‌های پایتخت هخامنشیان پرسپولیس بود در دست گوچهر از
 سلسله بازرنگی ها قرار داشت «بازرنگی ها محتملاً از آغاز قرن دوم
 بعد از میلاد در استخر مستقر شده بودند.»

اتحاد جدید ایران از پارس آغاز میشود خانواده معروف ساسانی‌ها
 که نسل آنها به بهمن افسانه‌ای میرسد و اخبار و روایات ایران آنرا با
 هخامنشیان مرتبط میدانند بعنوان تمرکز دهنده اراضی پارس بوجود
 آمد (۲) طبق روایات، ساسان جد سلسله ساسانی مقامی ارجمند در معبد
 آناهیتا (ناهید) در استخر داشت پس از او پسرش بابک جانشین او شد
 و روابط خود را با بازرنگی ها مغتنم شمرده یکی از پسران خود را که
 اردشیر نام داشت در دارا بگرد به مقام عالی نظامی ارگبذرسانید تقریباً

۱ - تاریخ ایران تألیف سایکس ج ۱ ص ۵۳۲
 ۲ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۳۷۳ - ۳۷۴

بعد از سال ۲۱۲ میلادی اردشیر چند تن از ملوک پارس را مغلوب و هلاک کرد و مقام آنان را صاحب شد مقارن این احوال بابک بر گوجهر - شاه که خویشاوند او بود شورید و مکان گوجهر را به تصرف آورد و گوجهر را کشت و خود جانشین او گشت البته اردشیر مایل بود که پادشاه سرتاسر ایالت پارس شود ولی بابک از ، قصد پسر جاه طلب خود هراسان شد نامه‌ای به حضور اردوان پنجم آخرین پادشاه اشکانی نوشت و اجازه خواست که تاج گوجهر را بر سر فرزند ارشد خویش شاپور گذارد. شاهنشاه ، اشکانی در پاسخ نوشت که او بابک و پسرش اردشیر را یاغی می‌شناسد بابک اندکی بعد از این واقعه بدرود حیات گفت و شاپور بجای او نشست میان او و برادرش اردشیر نزاع در گرفت اتفاقاً شاپور بطور ناگهانی وفات یافت و برادران تخت و تاج را بر اردشیر تقدیم کردند اردشیر چندی بعد برای جلوگیری از خیانت و طغیان برادران فرمان داد که همه آنان را بقتل آورند (۱) اردشیر مقرر سلطنت خویش را در شهر گور (فیروز آباد کنونی) تعیین نمود.

اردشیر پس از تحکیم موقعیت خود در پارس و در کرمان و اصفهان امارت نشین‌ها را به قلمرو حکومت خود ملحق نمود و به خوزستان حمله برد اردشیر فرمانروای پارتی خوزستان را مغلوب نمود و بسمت شمال رهسپار شد و حکومت مرکزی پارتها را مورد تهدید قرار داد اردوان پنجم قشونی جمع کرد و باستقبال اردشیر رفت در دشت هرمزدگان در سال ۲۲۴ بعد از میلاد يك نبرد اساسی در گرفت پارتها شکست خوردند و بطوریکه در روایت آمده است اردوان بدست اردشیر در نبرد بقتل رسید اردشیر وارد تیسفون شد و در آنجا بتصرف سایر ایالاتیکه تحت تسلط و اطاعت اردوان بود دست زد .

بطوریکه حدس می‌زنند تصرف تیسفون و تاجگذاری رسمی اردشیر در سال ۲۲۶ بعد از میلاد صورت گرفت .
ولی بطور یقین معلوم نیست که تشریفات تاجگذاری در کدام نقطه

صورت یافته است. غلبه بر اردوان تمامی موانعی را که در سر راه اردشیر برای رسیدن بفرمانروائی ایران وجود داشت برطرف نکرد. اتحادیه‌ای قوی برای ترمیم وضع خاندان اشکانی و ضد اردشیر ایجاد شد هسته مرکزی این اتحادیه پادشاه ارمنستان خسرو اول که خود او هم از خاندان اشکانی بود محسوب میگردید. وی معا برقفقاز را باز کرد و سکا‌ئیان را بیاری خواست. رومیان هم پشتیبانی خود را اعلام کردند و پادشاه مقتدر کوشان نیز که اعضای خانواده اردوان به دربار وی پناهنده شده بودند قوای خود را در اختیار متحدان گذاشت.

به هر حال از میان همه خاندانهای بزرگ پارت تنها خاندان قارن در اقدام ضد اردشیر شرکت کرد و بقیه، سلطان جدید را به وفاداری خود مطمئن ساختند. اردشیر در یک سلسله محاربات متحدان را مغلوب کرد. رومیان و سکا‌ئیان خود را کنار کشیدند پادشاه کوشان پس از دو سال مخاصمه عقب نشست و در پایان امر پادشاه ارمنستان برای مقاومت با اردشیر تنها مانده بود. وی با حدت به مقاومت پرداخت و اردشیر پس از ده سال زد و خورد توانست او را مغلوب سازد. اردشیر فرمانروای کشوری گردید که از فرات تا مرو و هرات و سیستان ادامه داشت. وی پس از غلبه بر رقبای داخلی در صدد تحکیم سرحداتی کشور خود برآمد و بنابراین تلاقی او با رومیان غیر قابل اجتناب بود ایرانیان پس از چند شکست مجدداً دو شهر مستحکم و مهم نصیبین و حران را فتح کردند (۱)

در سمت غرب کشور اردشیر توانست امارت نشینهای کوچکی را که مابین متصرفات پارتها و رومیها قرار داشت مطیع خود سازد ولی موفق نشد هتره را فتح کند ظاهراً اردشیر یک امارت نشین کوچک عربی در حیره بنام امارت نشین عربی لخمی‌ها تشکیل داد. و این امارت نشین بین‌النهرین را از حمله و هجوم بدوی های صحرای سوریه محفوظ میداشت.

در مشرق، اردشیر سیاست جنگجویانه خود را ادامه میداد بطوریکه

مرزهای حکومت خویش را در قسمت سفلی جیحون تا خوارزم رسانید. اردشیر در تمام مدت سلطنت به فتوحات خود ادامه داد و هنگام مرگش در ۲۴۱ میلادی قلمرو او شامل تمام فلات ایران می‌شد. اردشیر دستور داد اولین فتوحات خود را برای سلهای آینده در دامنه کوههای نقش رستم نزدیک استخر که موطن اصلی او بود نقش نمودند (۱) بنابراین در مدت ۱۵ سال اردشیر مجدداً وحدت ایران را بوجود آورد. اردشیر مردی بود مدبر و سرداری جنگجو در زمان سلطنت خود چندین شهر جدید برپا ساخت که بنام او خوانده شدند. اردشیر تصمیم گرفت قدرت مرکزی نیرومندی در ایران بوجود آورد و وضع سیاسی کشور ایران را بصورت زمان هخامنشی برگرداند باین ترتیب که شاه فقط متکی به پشتیبانی رؤسای قبایل نباشد بلکه قدرت روحانی را نیز در دست گیرد یکی از پادشاهان اخیر اشکانی یعنی بلاش اول دستور دادنوشته های پراکنده کتب مقدس اوستا را جمع آوری کنند اردشیر که خود از روحانیون بود این طرح را وارد در مرحله عمل کرد و به موبد بزرگ تنس دستور داد که در تدوین کتب مقدس تجدید نظر نماید و یک مذهب رسمی ایجاد نمود. (۲)

خلاصه کارهای اردشیر در امور داخلی بشرح زیر است.

- ۱- ایجاد مرکزیت و تبدیل پادشاهان و امرای محلی به نجبای دریاری با القاب و عناوین مختلف.
- ۲- جمع آوری اوستا که از زمان بلاش اول شروع شده بود.
- ۳- رسمی کردن مذهب زردشت و دخالت دادن مغها در تعقیب مرتدین.
- ۴- تقسیم اهالی به طبقات و درجه بندی مستخدمین ادارات
- ۵- جلوگیری از تجملات و تعیین حد معیشت برای هر طبقه
- ۶- ایجاد ادارات امنیت عمومی و تعمیم آن در تمام مملکت
- ۷- زنده کردن قشون جاویدان داریوش اول

۱- تاریخ ایران باستان تألیف دیاکونوف ص ۳۷۸

۲- تمدن ایرانی تألیف چندتن از خاورشناسان ص ۱۶۷ - ۱۶۸

۸ - تخفیف در مجازات و منع بریدن دست .

۹ - جلوگیری از فساد اخلاق

اردشیر در زمان حیات خویش پسرش شاپور را در سلطنت باخود شریک کرد و طبق روایت با تسلیم تاج و تخت به پسر کمی پیش از مرگ خویش از زندگی توأم با فعالیت کناره گرفت . شاپور (۲۴۱ ، ۲۷۲ میلادی) از پدر خود مملکتی را وارث برد که در آن تشکیلات پارتی محفوظ مانده و مجدداً بر اصل تمرکز قوا تنظیم شده بود . بدون آنکه دستگاه ملوک الطوائفی از بین رفته باشد این پادشاه از آغاز کار توجه خود را به مسائل خارجی معطوف داشت شاپور از یک سو بین رومیان و کوشانیان گرفتار بود و از سوی دیگر دائماً برای حل مسأله ارمنستان میکوشید و از جانب دیگر همواره تحت تهدید بدویانی بود که بر معابر قفقاز فشار وارد میآوردند کشور جدید ساسانی میبایست مافوق قوای خود خطر محاربه ناگهانی را در همه سرحدات احساس کند کشور کوشان از دو لحاظ توجه شاپور را به خود جالب میکرد . نخست آنکه کشور مزبور بواسطه تجارت بین المللی ثروتمند شده بود دیگر آنکه مخالف قدرت شاپور بود . شاپور از آغاز مساعی خود را بدان سوی معطوف داشت وی در کتیبه ای طولانی که در دیوارهای آتشگاه نقش رستم نقر شده نخستین پیشرفتهای خود را نقل می کند . سپاه فاتح او پیشاور پایتخت زمستانی شاهان کوشان را متصرف شده دره سند را اشغال کرده و بسوی شمال رانده . از هندو کش عبور کرده ایالت بلخ را تسخیر نموده از جیحون گذشته و ب سمرقند و تاشکند درآمده . سلسله کوشان که کنیشکای کبیر

Kanish آنرا تأسیس کرده بود منقرض شده .

چون مسأله مشرق منظم شد شاپور بسوی مغرب باز گشت (۱) و دوباره جنگ باروم آغاز شد و این جنگ متناوباً به نفع یکی از طرفین تمام میشد تا آنکه شاپور در فرات شکستی سخت به رومیها وارد ساخت به نحوی که در بابل در صحنه جنگ گوردیان Gordian امپراطور بقتل

رسید منابع رومی بعدها بکلی موضوع این شکست را مسکوت گذاشتند و قتل گوردیان را در اثر خیانت فیلیپ که بعد از او تخت را غصب کرده بود دانستند چون میزان غرامتی که برای رومیها تعیین شده بود چندان زیاد نیست از این رو چنین میتوان حدس زد که شکست آنها کامل و قطعی نبوده است.

شاپور اول با فیلیپ امپراتور روم قرارداد صلحی منعقد نمود و از او خواست تا ارمنستان به ایران ملحق گردد. در نیمه دوم دوره سلطنت شاپور اول در اثر اختلافاتی که بر سر ارمنستان بوجود آمد دو باره بین روم و ایران جنگ آغاز شد. در این جنگ شاپور قشون روم را که مرکب از ۶۰ هزار نفر بود شکست داد درباره این شکست و جزئیات حملات بعدی میتوان به کتیبه‌های کعبه زردشت مراجعه نمود. زیرا ماخذ رومی خواسته‌اند حقایقی را که ذکر آنها برای روم ننگ آور بوده مکتوم بدارند. بعد از جنگ قشون ایران بدو دسته تقسیم شدند قسمتی از آن رهسپار جنوب غربی و قسمت دیگر عازم جنوب شدند سپس حمله بسوریه و تصرف شهرهای بزرگ آن از قبیل انطاکیه و حمله به کیلیکیه و کاپادوکیه و ارمنستان صغیر آغاز گردید آخرین مرحله جنگ شاپور اول باروم در ادس، بود که امپراتور والرین در این جنگ دچار شکست سختی شد و به اسارت ایرانیان درآمد (۲۶۰ میلادی) (۱) بفرمان شاپور اسرای رومی رهسپار ایران شدند و این عده در شهرهایی که خود آنان طبق طرح اردو گام‌های نظامی رومی بنا کردند استقرار یافتند. ایشان به عنوان متخصص و معمار و مهندس و اهل فن در تحقق دادن کارهای عظیم عام المنفعه مخصوصاً بنای پلها و سدها به ایرانیان مساعدت کردند و از خدمات آنان ایالت برثروت خوزستان فوائد بسیار برگرفت طبق اخبار و روایات موجود سدی که بین شهرهای شوشتر و دزفول بر روی رودخانه کارون احداث شده بوسیله اسرای جنگی روم بوده است و نام کنونی آن بند قیصر یادگاری از آن واقعه تاریخی است. شاپور در تعقیب موفقیت خود سوریه و کاپادوکیه را

قرار گرفت و شکست یافت و قسمتی از غنائم خود را از دست داد. این شکست در نظر ایرانیان چیزی از اهمیت غلبه مهم بروالربین نکاست^(۱) با آنکه شاپور در بعضی از موارد با عدم موفقیت‌هایی روبرو شد ولی معذالک توانست موقعیت پایه حکومت خویش را در شرق مستحکم نماید مخصوصاً در ماورای قفقاز استقرار کامل حاصل نمود علتش این بود که رومی‌ها در اثر شکست‌های فاحش ضعیف شده بودند. و به هیچ‌وجه قادر نبودند از ارمنستان و گرجستان دفاع کنند. در گرجستان برادر شاپور به عنوان پادشاه آن سرزمین تعیین شد و در ارمنستان تیرداد سوم پسر اشك، خسرو گاه‌بیگاه موظف بود سیاست ساسانیان را اجراء نماید شاپور عملیات پدر خود را در نظم امور داخلی کشور تکمیل کرد وی با نظر وسیع و روح کنجکاو خویش دستور داد آثار و مصنوعات متعدد یونانی و هندی را که در مباحث مختلف طب و نجوم و فلسفه تألیف شده بود ترجمه کنند. راجع به دوره‌های بعد از مرگ شاپور اول اطلاعات کمی در دست است قدر مسلم این است که در مدت کوتاهی از سال ۲۷۲ تا سال ۲۹۳ در ایران چهار پادشاه سلطنت کردند که عبارتند از:

پسر شاهپور، هرمزد اول (۲۷۲، ۲۷۳) برادر هرمزد بهرام اول (۲۷۳-۲۷۶ میلادی) بهرام دوم پسر بهرام اول (۲۷۶-۲۹۳ میلادی) مجدداً جنگ ایران و روم در گرفت کاروس قیصر روم تاتیسفون پیش آمد امادر اثر مرگ ناگهانی او، رومیان عقب‌نشینی کردند در سال ۲۸۳ معاهده‌ای منعقد شد که به موجب آن ارمنستان و بین‌النهرین به تصرف رومیان درآمد و اگذاری این دو ایالت از طرف شاه در وقتیکه دشمن ضعیف شده بود بی‌علت نبود زیرا که در این وقت خبر طغیان خطرناکی را در مشرق کشور شنید که مجبور به مصالحه با رومیان گردید.

پس از وفات بهرام دوم در سال ۲۹۳ میلادی پسرش بهرام سوم به

تخت نشست اما سلطنتش پیش از چهار ماه دوام نیافت (۱) و بدست نرسی (۲۹۳ - ۳۰۲ میلادی) پسر شاپور اول خلع گردید آغاز سلطنت پادشاه جدید سعادت آمیز نبود جدال او با روم به شکستی منتهی گردید که در نتیجه آن همه افراد خانواده نرسی در دست دشمن افتادند بر اثر صلحی که منعقد گردید ایران از ارمنستان و مجموعه ایالات واقع در مشرق دجله محروم گردید در مدت چندین قرن که خصومت بین روم و ایران ادامه داشت، هیچ گاه روم منافعی چنین سرشار از ایران بدست نیاورده بود و چون از توسعه کشور خویش راضی بود از آن پس دیگر صلح را در مدت چهل سال برهم نزد.

پس از سلطنت هرمزد دوم پسر نرسی (۳۰۲، ۳۰۹ میلادی) که بعدالت و نیکوئی مشهور مانده است شورش و جنگ داخلی در گرفت و آذر نرسی که یکی از پسران هرمزد دوم بود در سال ۳۰۹ میلادی به سلطنت رسید ولی چون اعیان و نجبای مملکت را ناراضی نمود پس از چند ماه از سلطنت خلع شد یکی از برادرانش را کور کردند برادر دیگرش را که هرمزد نام داشت به زندان افکندند مقارن این احوال طفلی را که منتظر بودند زن هرمزد دوم بزاید، همین که موبدا اعلام کرد پسر خواهد بود شاه دانسته تاج را در خوابگاه ملکه آویختند و بدین ترتیب جنین صاحب تاج و تخت گردید (۲) که بعد از تولد شاپور دوم نامیده شد (۳۰۹، ۳۷۹) در این دوران متلاطم و مغشوش ایران هیئت حاکمه ارمنستان که در اطراف دودمان اشکانیان جمع شده بودند روز بروز در سیاست خویش به امپراتور روم شرقی بیشتر متکی میشدند تیرداد حاکم ارمنستان دین مسیح را به عنوان یک مذهب دولتی در ارمنستان متداول و معمول کرد که این عمل دلیل بر انفکاک و تجزیه ارمنستان از ایران و نزدیکی آن کشور به ایالات شرقی امپراتوری روم است. بعد از چند سال مسیحیت مذهب رسمی و دولتی امپراتوری روم شرقی شد فرمان میلان (۳۱۳ میلادی) تعقیب و زجر مسیحیان را ملغی کرد

۱ - ایران در زمان ساسانیان تألیف کریستن سن ص ۱۵۸

۲ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۲۹۷

و در نتیجه‌ی بروز این حوادث طرز روابط و مناسبات حکومت ایران نیز با مسیحیان عوض شد بدین معنی موقعی که مسیحیان در امپراطوری روم مورد تعدی و تجاوز قرار داشتند پادشاهان ایران با میل و رغبت آنان را در کشور خویش پناه میدادند به این امید که افراد مسیحی در پشت جبهه رومیها برای ایران هواخواهان خوبی خواهند بود ولی وقتی که مسیحیت مذهب رسمی روم گردید و در کشور دشمن قدرت و سلطه را در دست گرفت مسیحیانی که در ایران می زیسته اند مورد بی مهری پادشاهان ساسانی واقع شدند و بالعکس مذاهب و معتقدات دیگری که مخالف کلیسای رسمی و امپراطوری روم بود مورد حمایت و عنایت پادشاهان ساسانی قرار گرفت . (۱)

در هنگام کودکی شاپور دوم پادشاهی کوشان از اغتشاشات داخلی و ضعف قدرت ایران استفاده کرده و بنظر میرسد که قدرت قدیم خویش را به دست آورده و حتی بعضی اراضی متعلق به دولت مجاور خود را متصرف شده باشد اما همینکه شاپور بسن بلوغ رسید عملیات ضد کوشانیان را آغاز کرد این بار قدرت کوشانیان درهم شکست و سرزمین آنها به عنوان ایالتی جدید ضمیمه ایران شد و از این پس حاکم آن از میان شاهزادگان ساسانی انتخاب میشد که مقر او بلخ بود. شاپور دوم که از جانب دشمن شرقی آسوده خاطر گردید در سمت مغرب به منظور شستن لکه ننگ دو صلحی که بارومیان بوسیله بهرام دوم و نرسی منعقد شده و در نتیجه قسمت بزرگی از ایالات غربی از دست ایران خارج گردیده بود جنگ را آغاز کرد ولی جنگ طولانی شد در آغاز، محاربات به نفع رومیان بود و سپس بسود ایرانیان گردید به علت خطری که در سرحداتی شرقی ایجاد شد و بنظر میرسید که نتیجه نخستین پیشرفت های شاپور را از بین ببرد موقتاً جنگ موقوف گردید (۲) چیزی نگذشت که توجه شاپور به مشرق معطوف شد زیرا در نواحی شمال شرق و کرانه های شرقی حکومت ساسانیان قبایل وحشی هون Huns ها و سکاها هجوم کردند در سال ۳۵۸ شاپور دوم حمله آنها را درهم شکست و حتی با آنها اتحاد بست بعدها هون ها در جنگ شاپور با کنستانتیوس دوم

۱ - تاریخ ایران باستان تألیف دیاکونوف ص ۳۸۷ - ۳۸۸

۲ - از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۲۹۷

بطرفداری و حمایت ایرانیها برخاستند در همین موقع کنستانتن خواست تا مقدمات مذاکره صلح را فراهم نماید لیکن شاپور که پیش از پیش مغرور شده بود به تصور اینکه چنین اقداماتی فقط در اثر بروز ضعف حکومت صورت می گیرد اعلان کرد برای صلح و آشتی آماده است ولی شرایط پیشنهادی وی سخت و سنگین بود. در سال ۳۵۹ میلادی جنگی گسترش یافت و ایرانیان فتوحات جدید نصیبشان شد بطوری که قلعه مهم آمد را به تصرف خویش درآوردند در سال بعد موفقیت هائی را که بدست آورده بودند توسعه دادند و قشون ساسانی بزاید را تسخیر کرد.

در سال ۳۶۱ کنستانتن بدروود حیات گفت و ژولیان Julien امپراطور روم شد که وی با قدرت هرچه تمامتر به تهیه و تدارك لشکر کشی علیه ایران پرداخت و در سال ۳۶۳ میلادی از فرات گذشت و وارد بین النهرین شد و بطرف تیسفون رفت ولی در آنجا قشون زیاد ایران ویرا از پیشروی باز داشت و کمی بعد کشته شد ، قشون روم ژووین Jovien را به - امپراطوری برگزیدند و او می بایستی فقط قرار داد صلح را امضاء میکرد. (۱) و با اجرای مواد زیر صلح برقرار شد:

اول پنج ولایتی که در زمان نرسی به روم واگذار شده بودند ایران مسترد گردید.

دوم ، نصیبین و سنجار بایران بازگشت .

سوم ، طرف شرق بین النهرین علیا متعلق بایران گردید.

چهارم ، دولت روم اعتراف کرد که ارمنستان خارج از منطقه نفوذ روم است (۳۶۳ میلادی) این صلح که برای ایران خیلی مفید بود مقام ارجمندی را برای شاپور در تاریخ بیادگار گذاشت زیرا مورخین براین عقیده اند که از زمان اسکندر تا این زمان هیچگاه ایران باین مقام بلند نرسیده بود. برای رومیها استرداد ولایات واقع در آن طرف

دجله خیلی ناگوار بود به خصوص از دست دادن نصیبین که قلعۀ محکم رومیها در شرق محسوب میشد.

جنگ های شاپور با روم بعد از چندی باز شروع شد و ضیح آنکه ژووین مدت کوتاهی امپراطور بود بعد از فوت او والن سین *Valentien* امپراطوری روم را به دو قسمت تقسیم کرده قسمت غربی را بخود اختصاص داد و قسمت شرقی را به والنس *Valens* برادر خود، چون عهدنامه مذکور را ژووین بسته و بعلاوه برای روم موهن بود والن سین ظاهراً مفاد آن را رعایت میکرد ولی در معنی میخواست آن را لغو کند از طرف دیگر شاپور عجله داشت که عهدنامه اجرا شود این بود که فوراً ارشک پادشاه ارمنستان را احضار کرد و باقشونی داخل ارمنستان شده آن را اشغال نمود بعد به مملکت ایبری پرداخته پادشاه آنجا را که دست نشانده روم بود از آنجا راند و به ایران مراجعت کرد باز در سر ارمنستان و ایبری جنگ و نزاع مابین روم و ایران در گرفت و چند سال طول کشید تا آنکه در ۳۷۶ میلادی طرفین خسته شده راجع به ارمنستان و ایبری قرار گذاشتند که هیچ کدام در امور این دو مملکت دخالت ننموده و سرنوشت و اداره آن دورا بخودشان واگذارند.

بطور کلی عهدنامه ای که شاپور با روم بست برای ایران دوره ساسانی فوق العاده مهم بود زیرا امپراطور عظیم روم را عقب نشاند و نقاطی را که اهمیت سیاسی و نظامی داشت و در آن طرف دجله واقع بود به تصرف ایران داد و به جای دجله قسمت اعظم جریان فرات سرحد گردید و پایتخت ایران و ممالک مهم آن مثل آذربایجان و خوزستان و کردستان و غیره از تحت تهدید دائمی رومیها خارج شد (۱) شاپور دوم در حدود ۷۰ سال سلطنت کرد در ظرف این مدت ساسانیان بی اندازه نیرومند شدند و با موفقیت کامل با روم جنگیدند و در بین النهرین و ارمنستان نه تنها موقعیت خود را مستحکم نمودند و کوچ نشینان مشرق را شکست دادند بلکه موفق شدند با آنها قرارداد اتحادی بیز علیه روم منعقد نمایند شاپور در ردیف بانیان بزرگ شهرها

۱ - تاریخ ایران از زمانهای قدیم تا انقراض ساسانیان تألیف پیرنیا ۳۰۴، ۳۰۵

اسمی به از خود بیادگار گذاشته است. پس از آنکه شهر باستانی شوش را خراب کرد مجدداً آن را با اسم ایران شهر بنامود و در فاصله کمی از آنجا بسمت شمال حرکت و شهر ایران خوره کرد شاه پور را تأسیس کرد.

جانشینان شاپور دوم یعنی برادرش اردشیر سوم (۳۸۳ - ۳۷۹) و دو پسرش شاپور سوم (۳۸۳، ۳۸۸ میلادی) و بهرام چهارم (۳۸۸، ۳۹۹ میلادی)، : شاهزادگانی ضعیف النفس بودند و در زمان سلطنت آنها اعیان دولت به آسانی اقتداری را که در عهد شاپور از دست داده بودند به چنگ آوردند پادشاه نخستین را اعیان خلع کردند و دو نفر دیگر بمرگی ناگهانی در گذشته در سال های اول سلطنت بهرام چهارم ایران و روم ارمنستان را بین خود به نحوی تقسیم کردند که قسمت شرقی آن که از ناحیه دیگر نیز وسیع تر بود تحت حمایت ایران و بخش غربی آن تحت تسلط رومیان قرار گرفت (۱) بعد از بهرام چهارم یزدگرد اول، (۳۹۹ - ۴۲۰ میلادی) پسر شاپور سوم بر تخت نشست او ظاهراً شخص ملایم و صلح خواهی بود و اگر رزمجوئی و سلحشوری اسلافش در وی وجود داشت موقع برای جنگ کاملاً مناسب و مقتضی بوده است. چه دولت روم در این اوقات گرفتار جنگ های داخلی و مهاجمات بربرها بود و در نتیجه فتح سوریه و آسیای صغیر در آن موقع خیلی آسان بود و یزدگرد با احتمال قوی می توانست تمام ولایات متصرفی سلاطین هخامنشی را پس بگیرد ولی روابط ایران و روم بسیار صمیمانه بود، چنانکه آرکادیوس A rca dius امپراطور روم شرقی در هنگام مرگ پسر كوچك خود تئودوسیوس را به یزدگرد سپرد و پادشاه ایران هم وصیت او را قبول نموده یکی از بزرگان ایران را مامور تربیت و سرپرستی تئودوسیوس نمود (۲).

مسیحیان ایران حلقه وصلی بودند که یزدگرد پادشاه ایران را با امپراطور روم شرقی مرتبط و متحد می ساختند در این زمان به مسیحیان ایران اجازه داده شد که در کشور ایران کلیسا بنا کنند و در داخل کشور بدون

۱ - ایران در زمان ساسانیان تألیف کریستن سن ص ۱۷۲ - ۱۷۴

۲ - تاریخ ایران تألیف سایکس ج ۱ ص ۵۸۲

هیچ گونه ممانعتی بطور آزاد مسافرت نمایند بهمین مناسبت نویسندگان مسیحی یزد گرد را به عنوان يك پادشاه عادل و رؤف می ستودند در حالی که طبق عقیده و روایت رسمی ساسانیان ، آن زمان پادشاه مذکور به لقب گنجهکار نامیده میشد. یزد گرد در اواخر سلطنت خود روش خویش را اندکی نسبت به مسیحیان تغییر داد و این رفتار را چنین می توان توجیه کرد که یزد گرد خواست با روحانیون زردشتی که مبارزه با آنها خطراتی ایجاد نموده بود مصالحه نماید و یا آنکه بیم داشت مبادا مسیحیان و امپراطور روم شرقی که در پشت سر آنها بود آنچنان نیرومند شوند که خطرشان کمتر از اسارت نشینهای تجزیه طلب نباشد. در هر حال یزد گرد در اواخر دوران سلطنت خویش نسبت به مسیحیان دست به مقدماتی زد. یزد گرد در سال ۴۲۰ میلادی به نحو مرموزی در موقع سرکشی به ایالات شمال شرقی گرگان (هیرکانی) بهلاکت رسید (۱).

یزد گرد سه پسر داشت شاپورو بهرام و نرسی. شاپور را پدر به پادشاهی قسمتی از ارمنستان که بایران تعلق یافته بود منصوب نمود بهرام پیش پادشاه عرب حیره که خراجگزار شاهنشاه بود اقامت گزید به موجب روایت طبری او را از کوچکی به آنجا فرستاده بودند تا در هوای خوش حیره نشوونما کند لیکن اقامت ممتد این شاهزاده در حیره گویا در حکم تبعیدی بوده است که در نتیجه اختلاف نظر بین یزد گرد و بهرام پیش آمده بود ، قدر مسلم این است که بهرام در مملکت حیره در قصر خورنق در تحت سرپرستی مندر (پسر و جانشین نعمان) تربیت یافته است .

اما نرسی پسر سوم یزد گرد احتمال می رود که در زمان فوت پدر كودك بوده است.

باری اعیان و روحانیان چون از وجود این سلطان ناموافق خلاص شدند خواستند از فرصت استفاده کنند و قدرت خویش را استوار بنمایند پس با یکدیگر متحد شده و تصمیم گرفتند تا همه پسران یزد گرد را از پادشاهی محروم کنند.

شاپور پادشاه ارمنستان برای گرفتن تخت و تاج به تیسفون حمله کرد لیکن بدست بزرگان ایران کشته شد و به جای او شاهزاده‌ای خسرو نام را که منسوب بشعبه‌ای از دودمان ساسانی بود بر تخت نشاندند.

اما بهرام نمی‌خواست که بدون جنگ از حقوق قانونی محروم گردد و امیر حیره که سرپرست او محسوب بود کمک مؤثری باو کرد، منذرقوائی مجهز بفرماندهی پسرش نعمان بطرف تیسفون فرستاد. بزرگان ایران متوحش شده با منذر و بهرام شروع به مذاکره کردند عاقبت خسرو خلع شد و بهرام (۴۲۱ - ۴۳۹ میلادی) بر تخت نشست. روایات ایرانی این واقعه را بافسانه آمیخته گویند: بهرام نخست وعده داد که بدیهای پدر را جبران کند و یکسال بعنوان آزمایش سلطنت نماید بعداً انتخاب پادشاه را به مشیت الهی واگذارند یعنی تاج و جامه سلطنتی را در میان دوشیر گرسنه قرار دهند هر يك از دوتن مدعیان سلطنت که آن را بتواند ربود شایسته پادشاهی گردد خسرو امتناع کرد بهرام پیش رفت و شیران را، بکشت و علائم سلطنتی را برگرفت این افسانه را بدون تردید از آن جهت اختراع کرده‌اند تا این قضیه شرم‌آور را بیوشانند که سپاهی حقیر از عرب توانسته است تصمیم بزرگان کشور را بهم زده و پادشاهی را که مردود بزرگان بود به تخت نشاند^(۱) بهرام در جنگی که بر ضد هیاطله در گرفت پیروز گردید ولی در جدالی کوتاه که با روم شرقی نمود توفیق وی کمتر بود این جنگ به سبب اقدام به تعدیاتی که نسبت به مسیحیان روا می‌داشتند ایجاد شد و در نتیجه موافقت‌نامه‌ای مبنی بر اعطای آزادی دینی به مسیحیان منعقد گردید بار دیگر وقایعی پیش آمد که موجب سازش بین ایران و روم شد سابقاً در زمان شاپور سوم موافقت‌نامه‌ای بین وی و امپراتور ژولیانس مبنی بر شرکت دولت ایران در دفاع معا بر قفقاز نوشته شده بود ایرانیان در آن حدود استحکاماتی بنا کردند که آنها را ساخلوهای ایرانی محافظت می‌کردند و دولت روم قسمتی از مخارج آنها می‌پرداخت از این زمان امواج هونهای Huns بدوی لاینقطع بدین خط دفاعی حمله می‌بردند و گاه آنها را متصرف می‌شدند در زمان بهرام بار دیگر دولت روم مصمم شد قرارداد قدیم را مبنی بر شرکت و همراهی در دفاع

در بندهای قفقاز اجرا کند .

در زمان بهرام پنجم مسأله مسیحیان ایران حل گردید مشاجرات داخلی آنان به اتکاء حمایت شاه از جاثلیق جدید این شخص را وادار کرد اجداد و جلاسیه‌ای از کشیشان ترتیب دهد که در آن تصمیم گرفتند کلیسای مسیحی ایران را از کلیسای بیزانس منفصل کنند. بدین ترتیب سوء ظن‌هایی نسبت به ایرانیان مسیحی که ایشان را متهم به توطئه به نفع رومیان می‌کردند می‌بایست خاتمه پذیرد (۱) .

بهرام در ۴۳۸ یا ۴۳۹ میلادی به عقیده فردوسی بمرگ طبیعی در گذشته است با وجود این اغلب تواریخ عرب وفات او را در نتیجه عشق به شکار دانسته‌اند گویند روزی سواره بدنبال گورخری اسب می‌تاخت ناگاه در گودال یا چاهی عمیق فرورفت ای بسا در گذشت فیروز که در گودالی اتفاق افتاد موجب تشکیل این افسانه شده باشد و هم‌چنین شباهت دو کلمه گور به معنی حیوان وحشی که لقب بهرام بود در ظهور این افسانه دخالت داشته باشد (۲) .

درباره هیچ‌یک از شخصیت‌های تاریخی دوره ساسانیان اینقدر افسانه‌های روایتی که راجع به بهرام پنجم وجود دارد دیده شده است، داستانهای مربوط به شکار و ماجراهای عاشقانه او که در زمان ساسانیان نیز شهرت داشته زمینه مساعدی برای بسط و توسعه فولکلور و ادبیات و هنر نقاشی و مجسمه‌سازی اغلب ملل شرق، فراهم ساخته است (۳) .

بعد از مرگ بهرام پسرش یزدگرد دوم (۴۳۹ - ۴۵۷ میلادی) به تخت نشست در این زمان مذهب عیسوی در ارمنستان انتشار یافت و یزدگرد میخواست آن سرزمین را پیرو مذهب زردشت نگاه دارد تا این که از ایران جدا نشود وزیر ایران مهرنرسی اعلامیه‌ای منتشر و اصول مذهب عیسوی را رد کرد رؤسای روحانیون ارامنه ردی بر این رد نوشتند و کار به اقدامات جبری کشید و ارامنه شوریدند در این موقع یزدگرد از جنگ‌هایی که در مشرق

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۳۰۱

۲ - ایران در زمان ساسانیان کریستن سن ص ۱۹۶

۳ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۳۹۸

با هیاطله می نمود خلاصی یافته بطرف ارمنستان شتافت جنگ خونینی در گرفت سردار قشون ارامنه کشته شد و رئیس روحانیون ارامنه و عده‌ای از کشیشان اسیر شدند پس از این واقعه آرامش برقرار و آشکده‌ها در همه جا روشن گردید. در زمان یزدگرد تعقیب مسیحیان در بین‌النهرین شروع شد. گرچه طغیان ارامنه فرونشانده شد و اموال بسیاری از خانواده‌های اشراف مصادره گردید و برای اهالی مالیاتهای سنگین وضع شد با وصف این ساسانیان نتوانستند ارمنستان را کاملاً در تحت اطاعت و انقیاد و جزو ایالات متبوعه خویش در آورند و آئین مسیح دین رسمی آن کشور باقیماند، وجود این حوادث از جهتی دلیل بر مقاومت شدید ارامنه است و از جهتی با آنکه موقعیت بسیار مساعدی برای فشار به ارمنستان انتخاب شده بود یعنی مقارن همین زمان روم شرقی سرگرم جنگ با هیوننها بود ولی اوضاع مرزهای شرقی ایران دوباره روبه‌وخامت نهاد. پس از درگذشت یزدگرد پسر ارشدش هرمزد سوم (۴۵۷ - ۴۵۹ میلادی) که با لقب پادشاهی در سکستان حکومت داشت به تخت نشست ولی برادر کوچک او پیروز ادعای سلطنت داشت و با سپاهی که از نواحی شرقی فراهم آورده بود به هرمزد که در ری اقامت داشت حمله برد در مدت طول جنگهای این دو شاهزاده مادر شاه که دینگ Denagh نام داشت در تیسفون سلطنت می کرد. در روایات ایرانی از احساسات مذهبی و معلومات پیروز راجع به دیانت مزدا پرستی به تفصیل سخن رفته است پس می توان حدس زد که روحانیون زردشتی او را بسیار محترم می شمرده‌اند بعلاوه رهام نامی از دودمان مهران که سرپرست او بود و یکی از مقتدرترین صاحبان مناصب بشمار می رفت او را یاری میداد رهام به جنگ هرمز شتافت و او را شکست داد. سلطنت پیروز (۴۵۹ - ۴۸۴ میلادی) چندان به آسایش نگذشت (۱) قحطی در مدت چند سال پیاپی شهرها و نواحی را تخریب کرد و شاه را بر آن داشت که از مالیات صرف نظر کند و حتی بتوزیع گندم پردازد و مشاجرات دینی کشور را قطعه قطعه گردد شاه به آزار یهودیان ادامه داد.

مسیحیان به دو دسته نسطوری (که برای مسیح دو طبیعت قائل بودند:

الهی و بشری) از معتقدان به طبیعت واحده (که در نظر آنان دو طبیعت مزبور در شخص مسیح حل گردیده) تقسیم شده بودند.

علاوه بر این ها جنگهایی که پیروز با هیاطله کرد مملکت را بدیرتگاه کشانید پیروز پس از شکست نخستین و اسارت در قبال آزادی خویش متعهد شد خراجی هنگفت بپردازد و پسرش قباد را در مدت جمع آوری مبلغ لازم گروگان بگذارد. (۱)

علاوه بر آن فیروز سوگند یاد کرد که دیگر هیچ وقت با هیاطله (هفتالیت) نجنگد و در اثر این جنگ هیاطله در ساحل چپ جیحون اراضی وسیعی را بدست آوردند. همین که فیروز پس از شکست توانست بکارهای خود سرو سامانی بدهد و اوضاع داخلی حکومتش تغییر کرد و رو به بهبودی نهاد دوباره لشکر کشی تازه ای علیه هیاطله آغاز نمود و این بار وضع او از قبل هم سخت تر بود زیرا فیروز و چندین تن از اعضای خاندان سلطنت در نبرد کشته شدند و حرمسرای پادشاه و خزانه و تمام باروبنه بدست هیاطله افتاد و در تاریخ سلطنت ساسانیان چنین شکست فجیع نظیر نداشته است دولت مقتدری که در حدود دویست سال با امپراطوری روم در نهایت موفقیت و قدرت میجنگید اکنون خراج دهنده بربرها و کوچ نشینان شد (سال ۴۸۴ میلادی ملل قفقاز از غیبت فیروز در مشرق و عدم موفقیت وی در جنگ با هیاطله استفاده نمودند و در سال های ۴۸۳ و ۴۸۴ در ایبری و ارمنستان و آلبانی اغتشاش بزرگی روی داد شورشیان قبایل هون را که در قفقاز می زیستند با خود همراه نمودند در بدایت امر شورشیان به موفقیت های بزرگی نایل آمدند و حکام ساسانی را در ایبری از بین بردند و شهر دویزم پایتخت مرزبان ارمنستان را متصرف شدند و در چند عرصه کارزار قشون ساسانی را معدوم و منهدم ساختند ولی با وجود آنکه دولت ساسانی ضعیف و ناتوان شده بود معذالك در برابر شورشیان، نیرومند و قوی بود زیرا در جنگ نهائی آنها را شکست داد و بسیاری از محرکین و رهبران آنان کشته و تارومار شدند و بدین نحو سلطه و قدرت ساسانیان در ماورای قفقاز تجدید شد ولی دلیل ضعف دولت ساسانی این بود که پس از بروز شورش سال ۴۸۴ بیش از

پیش اشراف ماورای قفقاز را مورد توجه و عنایت خویش فرار داد و برای آنها امتیازاتی قایل شد از جمله مرزبانهای را که انتخاب می کرد از همان اهالی محل بودند و از بین مامورین خود کسی را به این نقاط گسیل نمیداشت (۱) از زمان مرگ فیروز قوم مجاور ایران در سمت مشرق دیگر هم پیمان ایران بشمار نمی رود و نیز قومی تابع که باید خراج پردازد وجود ندارد و متحد هم محسوب نمی گردد بلکه تقریباً قوم مخدوم و سروری به شمار می آید، حتی به دریافت خراج هنگفت سالیانه و نقد که آن را در طول سلطنت چهار تن از جانشینان فیروز، یعنی در مدتی متجاوز از نیم قرن گرفت راضی نیست. پادشاه هخامنشی در صدد مداخله در امور داخلی ایران و در وهله اول در مشاجرات و رقابت های مدعیان تاج و تخت و توطئه های دربار برآمد. (۲)

پس از مرگ فیروز وضع حکومت ساسانیان بقسمی سخت شد که اشراف تصمیم گرفتند خودشان در تحکیم مبنای سلطنت اقدام کنند. اشراف برادر فیروز بلاش را به پادشاهی برگزیدند (۴۸۴ - ۴۴۸ میلادی) ولی، بعد از چهار سال وی معزول و کور شد اشراف به رهبری زرمهر سردار نامی ایران پسر فیروز، قباد را (۴۸۸ - ۴۹۶ میلادی) بسلطنت برگزیدند و امیدوار بودند که پادشاه جدید مطیع و منقاد آنها خواهد بود، ولی بطوری که حوادث سال های اولیه دوران سلطنت قباد نشان می داد آنها اشتباه می کردند زیرا قباد بخوبی درک کرده بود که سیادت نامحدود اشراف چه خطراتی را برای حفظ تمامیت و استقلال کشور در بردارد به علاوه می دانست که وضع کشور متزلزل شده و حیثیت آن دستخوش اغراض و امیال قرار گرفته و اقتصادش بکلی فلج شده و برای اعاده رونق و مجد دیرین دولت ساسانی باید یکرشته اقدامات قطعی و اساسی صورت پذیرد و بعلاوه مقارن این احوال يك نهضت کلی و عمومی علیه اوضاع موجود در تکوین بود که دولت ساسانی اجباراً میبایستی موقعیت خاص خود را نسبت باین نهضت حفظ نماید (۳) وظیفه ای که به عهده قباد گذاشته شده بود سنگین تر

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۴۰۳ - ۴۰۴

۲ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۳۰۳

۳ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۴۰۴

از همهٔ اسلاف وی بود کشور ایران پس از تحمل چند قحطسالی و جنگهای فیروز و شکست نهائی وی در آستانهٔ ورشکستگی اقتصادی بود. تحت الحمايه‌ها عصیان می‌کردند و بدویان بتاخت و تاز می‌پرداختند می‌بایست از سرحد های شمال در مقابل مهاجمات هونها دفاع کنند و به هیاطله خراج بپردازند وجود طلا بیش از هر وقت ضرورت داشت اما خزانه خالی بود قباد سفرای پیایی به دربار قسطنطنیه فرستاد ولی نتیجه‌ای مثبت عاید او نشد. در سیاست داخلی وی می‌بایست بین نجبا که همیشه مقتدر بودند و ملت که جمعیاً تابع نهضت مزدکی شده بودند و تقاضای تحولات اجتماعی عمیق به نفع طبقات محروم داشتند یکی را انتخاب کند. شاه با جرأت ملت را انتخاب کرد تا بتواند اقویا را تضعیف کند درك علی که قباد را واداشت چنین تصمیمی اتخاذ نماید از دیر زمان مورد توجه و علاقه مورخان بوده است و حتی نویسندگان ایرانی و عرب در قرون وسطی سعی داشتند که این مطلب را روشن سازند و عقاید مختلفی در این باره وجود دارد (۱) معلوم نیست چرا پادشاه ایران طرفدار مزدکیها شده است. این مسئله مورد بحث مورخین شرق قرار گرفته بعضی معتقدند که این تغییر آئین از روی ایمان قلبی بوده و برخی آن را ظاهری یا ناشی از ترس دانسته‌اند. نلدکه مستشرق نامی چنین نتیجه می‌گیرد که قباد فقط با مزدکیان متحد شد تا اشراف و نجباران را درهم بشکند اتحاد قباد را با فرقهٔ مزدکیان جو ردیگری نمی‌توان توجیه کرد مگر اینکه بگوئیم می‌خواست طبقه اعیان را با آن غرور خاندان و اتحاد خانوادگی و ثروت که داشتند درهم شکند هم چنین همدستان اینها یعنی روحانیان را هم با ترویج تعلیم ساده مزدکی متزلزل ساخت (۲) قباد طرفدار این نهضت شدوی بر اثر توطئه‌ای مخلوع و محبوس و محاکمه گردید ولی جان خود را نجات داد و اندکی بعد فرار کرد و به دربار هیاطله پناه برد و در سال ۴۹۹ در رأس سپاهی از آن قوم به ایران بازگشت و بكمك آنان برادر خود زاماسب را خلع کرد و مقام خود را بدست آورد و چون مجبور بود به پرداخت باج به هیاطله ادامه دهد و مزد دسته‌های سربازان هفتالی را که در خدمت او بودند بپردازد

۱ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۴۴۴

۲ - تاریخ سلطنت قباد و ظهور مزدک تألیف کریستن سن ترجمه نصراله فلسفی ص ۱۰۹

برای مقابله با دشمنان بدانان تکیه کرد. چون روم از پرداخت حصه‌ای که قبول کرده بود سرباز زد روابط قطع شد و قباد به بین‌النهرین حمله برد. آمد را تصرف گردید و در آنجا غنائم هنگفت به دست آورد و پس از انعقاد قراردادی در شمال محاربه‌ای دلیرانه با هونها کرد که دنباله آن به تناوب تا پایان سلطنتش طول کشید.

اما نهضت مزدکیان راه خود را تعقیب می‌کرد و این نهضت به صورت انقلاب درآمد و موجب اغتشاشاتی توأم با اعمال افراطی مانند غارت املاک بزرگان و ضبط اراضی گردید منازعات و اختلافات بین اشراف و پادشاه و توده مردم ادامه داشت قباد تدریجاً از مزدکیان کناره می‌گرفت وی از ماجرای گذشته این نتیجه را گرفت که مردم طبقاتی که جانب آنها را گرفت در کشاکش جدال با اشراف و مالکان عمده هیچ گونه کمکی را به او نکردند تا مغلوب مخالفان شود در این میان جبر قدرت بیگانه بکار او نیامد. پس تصمیم گرفت حمایت خویش را از مردم باز گیرد مخصوصاً که میدانست طبقات محروم پس از چیرگی بر توانگران به او نیز ترحم نخواهند کرد. رفته رفته سیاست را تغییر داد و با برخی از درباریان که بصفوف مزدکیان درآمده بودند به سردی رفتار کرد و هنگامی که مزدکیان با ولایتعهدی و جانشینی پسرش خسرو مخالفت نمودند آخرین پیوند خویش را با آنان گسست. صحنه مناظره‌ای ترتیب داد تا موبدان و روحانیون مسیحی در برابر مزدکیان قرار گرفته ایشان را محکوم نمایند چون بهانه‌ای بدست آمد کشتار مزدکیان و تعقیب و مصادره اموالشان شروع شد و نهضت مزدکیان دیگر نتوانست علنی باشد شکل مخفی گرفت و به گسترش ادامه داد و شعارهای آنها برای سالیان دراز پرچم مبارزه افراد ناراضی بود.

مزدك و مزدکیان در برابر طرز حکومت ملوك الطوائفی آن زمان چیزی برای عرضه نداشتند و یگانه مطلبی که از طرف آنها برآورد میشد تقسیم اموال بر اساس حقوق متساوی افراد بود و بعلاوه آنها می‌خواستند بهمان شیوه و طرز زندگانی قبیله‌ای برگردند.

قباد، در اواخر عمر خود بطوری که مورخین رومی نوشته‌اند باین فکر افتاد چنانکه امپراطور روم آرکادیوس پسر خود تئودوزیوس را به یزدگرد

اول سپرد او هم خسرو را به ژوستن امپراطور روم بسپارد تا بعد از فوت او با همراهی ژوستن بر تخت نشیند با این قصد اقدامی کرد ولی امپراطور مزبور این پیشنهاد را قبول نکرد امر بدین منوال بود تا قباد فوت کرد و بر سر تخت سلطنت مابین خسرو و کیوس وزام (حام) برادران او، منازعه در گرفت و لیکن بواسطه همراهی مهبد که وزیر بود و سرعت اقدامات خسرو، تخت و تاج نصیب او گشت. (۵۳۱ - ۵۷۹ میلادی) (۱) ظهور کسری اول که در تاریخ به لقب انوشیروان (انوشه روان یعنی جاویدان روان) معروف است مطلع درخشان ترین دوره عهد ساسانی است. کسری اصلاحات را شروع کرد و نخست بعلاج اوضاع مختلفی کوشید که نتیجه فتنه مزدکی بود. فرمان داد که اموال منقول و غیر منقول مالکینی را که مزدکیان گرفته بودند به آنان مسترد داشتند و اموال بی صاحب را برای اصلاح خرابیها تخصیص دادند. خانواده های اعیان و اشراف را که بواسطه کشته شدن سردودمان خود بد تنگدستی افتاده بودند. سرشماری نمودند و بدقت عده یتیمان و زنان بی شوهر آن خانواده ها را تعیین کردند و برای هر يك از آنان مستمری قرار دادند پادشاه یتیمان این طبقات را اطفال خود شمرده دختران را بمردانی که هم طبقه آنان بودند بزنی داد و جهیزیه آنها را از خزانه دولتی تهیه کرد و پسران را از دختران دودمان های نجیب زن داد و جهیزیه آنها را خود به عهده گرفت و فرمان داد که در دربار بمانند. پس آنها را تعلیم دادند و برای اداره امور مملکت حاضر و آماده نمودند. گذشته از این فرمان داد تا ابنیه و املاکی که بواسطه کوتاه شدن دست صاحبان آنها و انهدام جداول و قنوات ویران شده بودند آباد نمایند و مالکین را کمک کردند و به آنها چارپایان جدید دادند تا بکار خود مجدداً مشغول شوند. دهات خراب را از نو بنا کردند پل های چوبی و سنگین را که ویران شده بود مرمت نمودند. روشی که تا آن زمان در اخذ خراج ارضی و مالیات شخصی بکار رفته بودند فقط سلطنت را فایده نمی بخشید بلکه زحمات و خساراتی برای مودیان مالیات فراهم می نمودند تمام اراضی مزروعی را بدقت اندازه گرفته ممیزی کردند و توزیع مالیات ارضی جدید بر آن اساس قرار گرفت.

۱ - تاریخ ایران از زمانهای قدیم - تالافراض دولت ساسانی - تألیف پرنیا ص ۳۳۶

نرخ‌های ثابتی که مطابق اصول جدید معین شد از این قرار بود: هر جریب گندم یا جو سالی يك درهم هر جریب مو هشت درهم هر جریب یونجه هفت درهم هر جریب برنج پنج هشتم درهم و سالیانه از هر چهار نخل ایرانی یا شش نخل آرامی یا شش درخت زیتون يك درهم می گرفتند. سایر محصولات دیگر از دادن مالیات معاف بود. ظاهراً این نرخها سنگین نبوده است بطور کلی روش جدید بدون تردید باعث آسودگی رعایا شد و در همین حال درآمد خزانه را ثابت تر و چندین برابر کرده است و بدین مناسبت در دوره خلافت اسلامی نیز بنای اخذ خراج بر همین شالوده قرار گرفت.

مالیات شخصی را نیز خسرو اول اصلاح کرد این مالیات بر تمام اشخاص بیست ساله الی پنجاه ساله تعلق می گرفت باستثناء بزرگان و نجباء و سربازان و روحانیون و سایر خدمتگزاران دولت مودیان را بر حسب ثروتشان بچند طبقه تقسیم کردند بعضی از افراد دوازده درهم و برخی هشت و گروهی شش و سایر رعایا هر نفر چهار درهم می پرداخت مالیات‌ها را با قسط سه ماهه می گرفتند (۱) یکی دیگر از اصلاحات مهم خسرو انوشیروان اصلاحات نظامی بود قبل از این اقدامات و اصلاحات، ارتش ساسانی را یکعده سربازان چريك تشکیل می دادند و قوای اصلی آنان سواره نظام بود. سربازان چريك به هیچ وجه مورد اطمینان نبودند و غالباً برای پادشاه ناراحتیها و نگرانی - هائی ایجاد مینمودند. و قشون چریکی در زمان او مبدل به قشون دائمی شد و برای نفرات و صاحب منصبان حقوق و جیره مقرر گردید.

به منظور ادامه سیاست تضعیف اشراف قدیم انوشیروان در دستگاه اداری و نظامی نیز تغییراتی داد مثلاً منصب اران اسپهبد را لغو کرد و کشور را به چهار حوزه نظامی تقسیم نمود و فرماندهی هر يك از این حوزه‌ها را به يك سپهبد سپرد با این وضع خطر تمرکز کلیه نیروهای کشور در دست يك نفر از بین رفت. سابق بر آن تمام کشور به چهار ایالت بر طبق جهات اربعه تقسیم شده بود و در راس هر يك از ایالات حاکم پادشاهی بنام مرزبان بزرگ قرار گرفته بود که می توانست از القاب و عناوین پادشاه نیز استفاده کند ولی در

دوره زمام‌داری انوشیروان امور کشوری چهارایالت (۱) مزبور به مامورینی پنا م‌پاد گسبان واگذار شده بود که آنها نیز در تحت اطاعت سپهبد بودند وی برای آنکه بهتر بتواند از سرحدات دفاع کند و آنها قبایل مطیع را مستقر ساخت استحکامات قوی در معبر در بند برای قطع راه مهاجمان بدوی بنا کرد (۲) علاوه بر این اقدامات شاه بشخصه بامور قضائی رسیدگی میکرد شاکیان را می‌پذیرفت و احکام صادره بسرعت در اقصی بلاد ایران اجراء می‌شد پس از اصلاح امور لشکری و کشوری به اصلاح فرهنگ همت گماشت و از حکماء و علمائی که بواسطه اختلافات مذهبی از اسکندریه فرار کرده بایران پناه آورده بودند، استفاده نمود مدرسه طب را در جندی شاپور بنا کرد گویند فلسفه ارسطو و افلاطون در زمان او بزبان پهلوی ترجمه شد. کتاب کلیله و دمنه بیدپای هندی را نیز بامر او برزویه طبیب از هند آورد و بزبان پهلوی ترجمه شد. کتاب کلیله و دمنه و شطرنج همچنانکه معروف است در زمان او بطور هدیه از طرف شاه هند به ایران فرستاده شد دوران سلطنت خسرو انوشیروان از لحاظ بروز حوادث و وقایعی که خارج از مرزهای کشور روی داده شایان توجه است. جنگ با روم شرقی که در دوران زمامداری قباد آغاز شده بود در سال ۵۳۲ میلادی پایان یافت. ولی این صلح پایدار نماند چیزی نگذشت که در سال ۵۴۲ میلادی جنگ دیگر در گرفت و ایرانیان، انطاکیه را متصرف شدند و سکنه آن را در شهری جدید که به سبک همان شهر نزدیک تیسفون بنا شد جای دادند. صلحی که اندکی بعد منعقد گردید با وجود تحمیل خراجی هنگفت لیکن در سرحد غربی تغییری نداد و بار دیگر آزادی مسیحیان را تضمین کرد.

خسرو در همین زمان که خود را بحد کافی قوی می‌دید از پرداخت خراج به هیاطله که دیگر نمی‌توانستند اراده خود را بر ایران تحمیل کند سر باز زد. بیست سال بعد انوشیروان که با ترکهای غربی متحد شده بود نیروی هیاطله را بطور قطع درهم شکست و متصرفات آنان بین ایران و

۱ - تاریخ ایران از دوران باستان تا سده هیجدهم تألیف بیگولو سکایا ص ۱۱۸

۲ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۳۰۶

ترکها تقسیم شد و در نتیجه سرحد شرقی ایران در جیحون تثبیت گردید. بعلت استقرار ساخلوهای نظامی سرحدهای شمالی ایران کاملاً در مقابل حملات هونها مقاومت می‌کرد (۱) ایرانیان در جنوب به موفقیت‌های بزرگی نائل شدند و در سال ۵۷۰ میلادی در خطه عربستان ناحیه یمن را متصرف گردیدند و حبشیان را که مالک یمن شده بودند از آنجا بیرون راندند تصرف یمن موجب شد که ساسانیان بر راههای دریائی بحر احمر و اقیانوس هند تسلط یابند و این امر از لحاظ تجارت دریائی به نقاط دور دست که در آثرمان روبه گسترش بود بسیار اهمیت داشت. توسعه ارضی ایران و قدرت و پیشرفت های نظامی وی تهدیدی آشکار برای بیزانس بشمار میرفت. و برای این کشور جای تردیدی باقی نماند که جنگی جدید با دشمن همیشگی در پیش خواهند داشت، از این رو دولت روم فعالیت سیاسی بسیار وسیعی بکاربرد تا بتواند اتحادیه‌ای ضد ایران تشکیل دهد و حریف را کاملاً محاصره کند سفرائی ترد تر کهای غربی و اقوام دیگر آسیای مرکزی که می‌یایست جناح شمال شرقی اتحادیه را تشکیل دهند فرستاده شدند و عده دیگر را هم برای مذاکره ترد حبشیان و اعراب فرستادند تا آنان جناح جنوب غربی را که دو جانب سرحد وسیع مشترك شاهنشاهی محسوب می‌شد تقویت کنند. مساله رومیان بی‌نتیجه ماند. محاربه‌ای که به علت اغتشاشات ارمنستان ایجاد شد دلیلی جدید بر تفوق نظامی ایران بود بین‌النهرین مورد تهاجم سپاهیان ایران قرار گرفت و تخریب شد. شاه پیر پس از قریب به نیم قرن سلطنت هنگامی که مذاکرات در باب صلح جریان داشت در گذشت.

از آنجائیکه دوران سلطنت خسرو انوشیروان مقارن با موفقیت‌هایی است که در زمینه سیاست خارجی نصیب ایران گردیده و همچنین مشکلات داخلی کشور مرتفع شده بود می‌توان آنرا دوره رونق و شکوه و فرهنگ و هنر ایران دانست منابع موثق و روایاتی که از دوره ساسانی در دست است انوشیروان را بعنوان يك پادشاه نمونه و لایق ستوده‌اند و تواریخ مربوط به قرون وسطای عرب و ایران نیز همین نظر و عقیده را درباره این پادشاه

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۳۰۷

۲ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۴۵۹

دارند. (۱)

دوره سلطنت ویرا چه از نظر پیشرفت سیاسی و نظامی و چه از نظر وجود مکاتب تمدن ایرانی در انواع فنون و علوم و ادبیات شاید بتوان درخشان‌ترین عهد ساسانی محسوب دانست، در اصلاحات و نظم نویسن انوشیروان و اصول و مبانی آن طبری شرح مبسوطی نوشته و مسعودی هم آنرا تأیید نموده است که روش وی همواره مورد توجه شاهان بعد بوده و بر طبق آن عمل مینمودند حتی خلفای اسلام هم آنرا سرمشق خود قرار داده‌اند (۲)

در زمان انوشیروان بر اثر سخت گیری ژوستی نین امپراطور روم که تعصب زیادی نسبت به فلاسفه آتن و اسکندریه داشت هفت نفر از دانشمندان معروف یونانی بدربار انوشیروان پناه‌هنده شدند که انوشیروان بگرمی آنها را پذیرفت حتی یکی از مواد عهدنامه‌ایکه بین ایران و روم در زمان انوشیروان بسته شد ذکر این مورد بود که دانشمندان یونان در مراجعت بوطین خود تأمین داشته باشند معروفترین این فلاسفه پریسکیانوس از اهالی لیدییه بود که حتی بحثهایی با انوشیروان داشته و کتابی نیز در این باب تالیف کرده است (۳) بطور کلی بعلت علاقه زیادی که انوشیروان نسبت به پیشرفت علوم داشت در این زمان فرهنگ یونانی در ایران جان تازه‌ای گرفت انوشیروان خود از طرفداران آثار ارسطو و افلاطون بود و فلسفه را نزد اورانیوس طبیب و فیلسوف مشهور سوریه فراگرفت. بعد از انوشیروان پسرش هرمزد چهارم (۵۷۹، ۵۹۰ میلادی) جانشین وی شد که می‌خواست سیاست پدر را تعقیب کند و مانند او بر نجبا و روحانیون مسلط باشد اما بزودی خود را میان مشکلاتی که از طرف دو طبقه مقتدر در جامعه ایرانی ایجاد شده بود گرفتار دید و برای تثبیت وضع خویش به رعایای مسیحی اتکاء نمود و همین امر موجب عکس‌العمل قوی‌تر از جانب روحانیون

۱ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۶۱

۲ - تاریخ ایران سایکس ج ۱ ص ۶۳۷ تاریخ طبری ج ۲ ص ۲۲۲ - ۲۳۲

۳ - تاریخ ادبیات ایران تالیف جلال همائی چاپ سوم از انتشارات کتابفروشی فروغی

زرتشتی گردید. اوضاع خارجی ایران نیز وخیم میشد نتایج سیاست بیزانس کم کم آشکار شد و دولت ایران را مجبور کرد به مقابله دشمنان بشتابد و در آن واحد در سه جبهه بجنگد، یکی از بزرگترین فرماندهان عصر بنام بهرام چوبین در جبهه هونها در شمال و جبهه ترکان در مشرق بیک سلسله پیشرفته و فتوحات نائل آمد اما در عملیات ضد بیزانس شکست یافت. هر مزد ویرا مورد بی لطفی قرار داد در نتیجه بهرام با هواخواهان و همراهان خویش رهسپار پایتخت گردید. مقارن همان احوال در پایتخت کشور گروه دیگری از اشراف برهبری و سرکردگی دو برادر بنامهای بندوی و ویستهم *Vistahm* مصمم شدند که بدون انتظار ورود بهرام مستقلا دست با اقداماتی بزنند. رهبران این دسته هر مزد چهارم را دستگیر نمودند. اول نابینایش نمودند و سپس ویرا کشتند و پسرش خسرو دوم (۵۹۰، ۶۲۸ میلادی) را جانشین وی ساختند اما بهرام چوبین حاضر نبود که بفرمان پادشاه جدید درآید زیرا که خود سودای پادشاهی داشت از آنجا که سپاه بهرام نیرومند بود خسرو رو بهزیمت نهاد بهرام فاتحانه به پایتخت در آمد و علی رغم جماعتی از بزرگان بدست خود تاج بر سر نهاد و بنام خودسکه زد، در این اثنا خسرو از سرحد روم گذشته به پناه امپراتور موریس *Maurice* در آمد. دولت مستعجل بهرام چوبین عبارت از یک سلسله شورش و فتنه بود. طبقه روحانی و قسمتی از اشراف با او مخالفت داشتند و تحمل پادشاهی او را نمی کردند. موریس خسرو را با سپاهی یاری کرد بشرط آنکه شهرهای دارا و میافارقین را که از رومیان در جنگ گرفته بودند بروم واگذارد. این پیش آمد به نتیجه مطلوب منتهی شد بعضی از بزرگان که هواخواه بهرام بودند او را ترك کردند (۱) زیرا او لا مایل و راغب نبودند از کسی اطاعت کنند که هم ردیف خود آنها بوده و هر نماینده برجسته ای از اشراف و نجبا وقتی چنین اوضاع و احوال را دید فکر کرد که خود او مقامش از بهرام چوبین کمتر و پائین تر

نیست. بهرام در مقابل نیروی روم شرقی و نیزه‌های ایران تاب مقاومت نیاورد و در شهر گنزك واقع در آذربایجان غربی قوایش درهم شکسته شد و بطرف مشرق فرار کرد به ترکها پناهنده شد و در آنجا دیری نگذشت که بقتل رسید. خسرو پرویز بر تخت سلطنت پدر مستقر شد و به زودی با روم شرقی قرار داد صلح امضاء کرد آن مقدار از اراضی که خسرو وعده داده بود به روم شرقی منتقل شد کشور ایران نه تنها از لحاظ سیاست خارجی دچار سستی گردید بلکه در داخل کشور نیز وقایعی در شرف وقوع بود که برای تاج و تخت سلسله ساسانی خطر داشت (۱).

چند سال پس از مرگ امپراطور موریس خسرو پرویز به بهانه انتقام وی خود را از قید تعهدات سابق نسبت به بیزانس آزاد کرد و بدان کشور حمله برد قشون ایران مجدداً ارمنستان را تصرف کرد والرها را تسخیر نمود از کاپادوکیه گذشت قیصریه را هم متصرف شد و به تزدیک اسکوتاری رسید. (۶۱۰ میلادی) سال بعد سپاهیان او سوریه و انطاکیه و دمشق و عاقبت بیت المقدس را تصرف کردند و ناحیه اخیراً را در مدت سه روز غارت نمودند بیش از پنجاه هزار مسیحی کشته شدند و بقایای آثار مقدس از جمله يك قطعه صلیب اصیل را به ایران آوردند. در سال ۶۱۶ میلادی قشون ایران غزه را متصرف و قشون ایران بفرماندهی شهر بزاز که یکی از سرداران نامی ایران بود وارد مصر شد و اسکندریه را تسخیر کرد و در کناره نیل پیش رفت و بحدود حبشه رسید و در نتیجه برای ایران حدودی مقرر کرد که پس از عهد هخامنشی تا آن زمان هرگز بدان حدود نرسیده بود از طرف دیگر در سال ۶۱۷ میلادی شاهین سردار نامی دیگر ایران ممالك آسیای صغیر را يك بيك گرفت و در همان زمان در جبهه شرقی هیاطله تابع ترکان نیز شکست یافتند و هیچگاه ایران مانند دوره خسرو پرویز قوی نگردیده و امپراطور روم بدانسان در کنار پرتگاه سقوط قرار نگرفته بود (۲).

۱ - تاریخ ایران از زمانهای قدیم پیرنیا ۴۶۳ - ۴۳۶

۲ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۳۰۸ - ۳۰۹

هراکلیوس (هرقل) امپراطور جدید روم تقاضای صلح کرد لیکن خسرو پرویز نپذیرفت اوضاع روم در این وقت بسیار بد بود از يك طرف قسطنطنیه در تحت تهدید ایران و آوارها بود، اینها مردمی بودند که از طرف شمال به روم فشار میآوردند در چنین وضعی هراکلیوس مصمم شد که از پایتخت فرار کرده به قرطاجنه واقع در آفریقا برود ولی روحانیون مسیحی و مردم بصدا در آمدند بالاخره او راضی شد بماند و قرار شد که خزائن و نفائس کلیساها به مصرف تهیه اردوهای نظامی و جنگ برسد. هراکلیوس در ۶۲۲ میلادی از بوغار هاسپنت (داردانل) گذشت و در ایسوس ISSUS پیاده شد، در نزدیکی ارمنستان جنگی مابین او و شهربراز در گرفت که به نفع رومیها تمام شد، پس از آن هراکلیوس به قسطنطنیه مراجعت کرد، در سال بعد با مردمان شمالی مثل خزرها همدست شده از طرف لازیکا بطرف ایران قشون کشی کرد خسرو پرویز بطرف شیز واقع در آذربایجان شتافت که در این نبرد از هراکلیوس شکست خورد هراکلیوس پس از این فتح بغارت شهرهای ایران پرداخت و آتشکدهها را خراب نمود (۶۲۳ میلادی) در سال بعد خسرو خواست حمله به ایران برده قوای هراکلیوس را معدوم کند ولیکن هراکلیوس پیشدستی کرده بارمنستان وارد شد و قشون او شهربراز را در هم شکست خسرو پرویز که از فتوحات روم مضطرب شده بود خواست يك ضرب دست کامل برومیها وارد آورد در نتیجه بيك حمله متقابل شدید دست زد و قشون وی در سال ۶۲۵ میلادی دوباره از آسیای صغیر گذشتند و بساحل بسفر رسیدند (۱)

در این موقع طبق قرار قبلی با ایرانیان مقرر بود خان آوار با قشون خود وارد ساحل اروپائی بسفر شود ولی امپراطور روم شرقی توفیق یافت که هم ایرانیان و هم آوارها را مغلوب نماید. قشون ایران بسوریه عقبنشینی کرد و هراکلیوس در سال ۶۲۶ لشکر کشی خود را باز بر علیه ایران آغاز نمود. این بار خسرو پرویز به حمایت و پشتیبانی خزرها امیدوار شد. هراکلیوس در ۶۲۷ میلادی بصوب ایران حرکت کرد و بار دیگر به خسرو پرویز پیشنهاد صلح داد، ولی خسرو پرویز این دفعه نیز نپذیرفت.

هراکلیوس قشون ایران را در هم شکست هراکلیوس مصمم شد که بطرف دستگرد برود این محل تقریباً در ۲۰ فرسنگی تیسفون واقع و اقامتگاه خسرو پرویز بود در نزدیکی نینوای قدیم جنگی ما بین رومیها و ایرانیها در گرفت در این جنگ قشون ایران پافشاری کرد لیکن در این گیرودار ترسی برخسرو پرویز مستولی شد که در نتیجه آن لشکر رارها نموده قرار کرد. شکست خسرو و در دستگرد و مخصوصاً فرار او از قشون باعث هیجان نجبا و مردم در تیسفون گردید رفتار بد خسرو باشهر براز و توهینی که به نعل شاهین کرده بود بر تنفر مردم افزود که در اثر این تنفر خسرو را از سلطنت خلع نموده و به زندان انداختند و پس از چندی در زندان کشتند (۶۲۸ میلادی) خسرو پرویز بعد از انوشیروان، معروفترین شاهان ساسانی است از قصور عالی و حرمسرا و تجملات در بار او حکایت ها مانده خزانه ها و گنجهای او را احدی از شاهان سابق ساسانی نداشته اند عده زنهای این شاه را مورخین سه هزار نفر نوشته اند و علاوه بر آنها چند هزار کنیزك برای خواندن و نواختن جزو حرمسرای او بودند از اینجا می توان استنباط کرد که مخارج دربار ایران در آن زمان چه بوده و باید گفت که خسرو پرویز هنگامیکه در زندان بسر میبرد در مقام دفاع از خود گفته بود که موجودی خزانه ایران را چهار برابر کرده و مخارج جنگهای ۲۷ ساله ایران را با روم اگر در نظر بگیریم با سانی میتوان دریافت که چه تحمیلاتی در زمان سلطنت او به مردم ایران میشده. جنگهای او با روم قوای ایران را تحلیل برد بطور کلی خسرو پرویز پادشاهی بود حریص و بد خو که افراد ملت را زیر مالیات خرد کرد. نه مراعات اقویا میکرد و نه ضعفا. و چون مردی بد گمان بود حتی صمیمی ترین خدمت گزاران خود را به دیار نیستی فرستاد. (۱)

دوران سلطت او تماماً به جنگ گذشت جنگهای او نه فقط چیزی بایران نداد بلکه آنرا بی اندازه ضعیف نمود و با سرعت تعجب آوری بطرف انحطاط برد در واقع از حیث جهات ظاهری خسرو پرویز مسبب انحطاط ایران آن زمان و باعث انقراض سلسله ساسانی است ..

سقوط حکومت ساسانیان

پس از مرگ خسرو پرویز بی‌نظمی عجیبی سراسر کشور را فراگرفت و فساد دستگاههای دولت و موبدان و تفرقه و تشتت بین اشراف در این زمان بحد اعلای خود رسید و کشور روبه ضعف و سستی نهاد. و قدرت دودمان پادشاهی بعثت سلطنت بی‌دوام وزود گذر جانشینان خسرو پرویز ضعیف و بی‌مایه گشت قباد دوم (شیرویه) فرزند خسرو پرویز پس از شش ماه پادشاهی وفات یافت (۶۲۸ میلادی) آنگاه پسر شیرویه را که طفلی خردسال بود بنام اردشیر سوم بر تخت نشاندند و خوانسالار یا رئیس کل ماه آذر گشسب سرپرستی او تعیین گردید و در واقع بمقام نیابت سلطنت رسید، از طرف دیگر شهربراز سردار معروف خسرو پرویز نمی‌خواست که زیر بار اطاعت یکی از همگنان خود برود. با امپراطور روم هراکلیوس متحد شده و سپاه خود را به جانب تیسفون راند و پس از تصرف تیسفون اردشیر سوم را هلاک کرد (۱) (۶۲۹ - ۶۳۰) ولی پیش از دو ماه نتوانست حکومت کند زیرا در این موقع خسرو پسر هرمزد چهارم در خراسان بر او خروج کرد و در اثر آن سربازان بهرام بر او شوریدند. و طولی نکشید که شهربراز بدست آنها کشته شد، بعد از شهربراز خسرو سوم نوه هرمزد چهارم و بعد از او جوانشیر پسر خسرو پرویز به تخت نشستند (۶۲۹ میلادی) بطور کلی در مدت چهارده سالی که از مرگ خسرو پرویز و جلوس آخرین پادشاه این سلسله یزدگرد سوم فاصله است قریب ۱۲ پادشاه بر تخت سلطنت جلوس کردند که فقط ملعبه‌ای بیش نبودند، تاج بر سر می‌گذاشتند و چند ماه بعد کشته میشدند. چون شاهزاده مرد کم آمد زنان را بر تخت نشاندند، چنانکه دو دختر خسرو پرویز پوراندخت و آرمیدخت به سلطنت رسیدند فرماندهان بزرگ قشون نیز باتکاء سربازان خود با همراهی امپراطور بیزانس در صدد تصرف تاج و تخت برآمدند. خلاصه اعضای خاندان ساسانی که تقریباً همه آنان از بین رفته بودند چنان نادر شدند که در سال ۶۳۲ برای نصب شاهی جدید ناگزیر شدند شاهزاده‌ای را که به استخر پناهنده شده بود

پیدا کنند او را از نهان گاه در آوردند و در همان شهر تاجگذاری کردند
اما دیر شده بود.

در این موقعیت نه تنها سیاستمداران و اشراف مرکز برای رسیدن بقدرت
توطئه می کردند بلکه فرماندهان نظامی هم از فرصت استفاده کرده ناحیه
تحت فرمان خود را ملك خویش شمرده بنوعی سلطنت و حکومت خود -
مختاری برخاستند. تعویض فصلی پادشاه که پدیده خاص سیاسی این عهد
است طبعاً به این بهانه صورت می گرفته که شاه موجود از تدابیر امور کشور
و چاره مشکلات بر نمی آید و باید دیگری را به سلطنت برداشت و همین
بهانه می رساند که وجود مشکلات و دشواری رفع آن مقبول همگان و قابل
استناد بوده است (۱) در این موقع ضربه بسیار شدیدی که بر پیکر دولت
ساسانیان وارد شد یعنی حملات اعراب آغاز گردید. در سال
۶۳۶ میلادی اعراب به فرماندهی سعد بن وقاص به سرزمین
ایران روی آوردند سپاه ساسانیان نتوانست تاب مقاومت بیاورد
و فرمانده قادر به تجهیز نیروی دفاعی در برابر تجاوز اعراب نبود. نبرد
نهائی و قطعی در ناحیه قادسیه در نزدیکی شهر حیره واقع در مغرب فرات
بوقوع پیوست. ایران در اثر حمله اعراب درهم شکسته شد و رستم فرخ زاد
فرمانده کل قوای ساسانی نیز به قتل رسید. چیزی نگذشت که تیسفون نیز
سقوط کرد و یزدگرد سوم با شتاب بطرف مشرق عقب نشینی نمود و تمام
گنجینه های گرانبهای ساسانی بدست اعراب افتاد و پارچه ها و قالی های
بسیار قیمتی که در بین آنها قالی تالار پادشاهان ساسانی موسوم به بهار خسرو
که بسیار نفیس و گرانبها بود بغارت رفت و عمر فرمان داد تا قالی مذکور
را به قطعاتی تقسیم و بین جنگ آوران اسلام پخش کردند یزدگرد از امپراطور
چین استمداد کرد ولی فایده نداشت زیرا چینها خیلی دور بودند و اعراب
نیز با شدت هر چه تمامتر به صوب مشرق می شتافتند.

در سال ۶۴۲ میلادی در ترکیکی نهاوند نبرد سختی در گرفت که در آنجا
سر نوشت قطعی ساسانیان تعیین گردید. پس از این نبرد دیگر نبرد گارداریشی

در اختیار نداشت وی با عده‌ای از درباریان بسمت مشرق رهسپار شد و در هیچ جا پناهگاهی برای خود نمی‌یافت تا آنکه بالاخره خودش را به مرو رسانید حکمران مرو ماهویه برای حفظ جان و دارائی خویش میخواست با اعراب از در صلح و سازش درآید پس ب فکر افتاد که یزدگرد را به قتل برساند یزدگرد از ماجرا آگاهی یافت و شبانه از مرو گریخت و در اثر پیاده روی خسته شده برای استراحت وارد آسیابی گردید. آسیابان که شیفته لباس زیبا و گرانبه‌های شخص نا آشنا شده بود او را شبانه کشت (۶۵۱ میلادی).

فتح ایران بدست اعراب پایان پذیرفت فقط نقاط کوهستانی واقع در جنوب دریای خزر چند سالی مقاومت کردند (۱).

علل انقراض دولت ساسانی

چنانکه از تاریخ قدیم ایران دیده می‌شود دولت ایران بعد از سلطنت انوشیروان، (۵۳۱ - ۵۷۹ میلادی) روبه انحطاط وضع و اختلال گذاشت. از طرفی جنگهای صدساله ایران و روم که از زمان سلطنت قباد اول ژوستن در سال ۵۲۷ میلادی تا آخر سلطنت خسرو پرویز (۶۲۸ میلادی) با فاصله‌های کم ادامه داشت هر دو دولت و مخصوصاً ایران را که پایتخت آن بمیدان جنگها نزدیک بود از هر جهت و مخصوصاً از جهت آبادی و اقتصاد بسیار ضعیف کرده و از طرف دیگر پیدا شدن پادشاه لایق و مقتدر و عادل بعد از انوشیروان و ضعف اراده و اخلاق و بی‌لیاقتی سلاطین بعد از او امور داخلی مملکت را مختل نموده بود. اگرچه خسرو پرویز در جنگهای خود با دولت روم فتوحات نمایانی کرد لیکن این امر بیشتر بواسطه ضعف سلطنت روم و منفور بودن فکاس پادشاه آنجا و اختلافات داخلی و مذهبی شدید در آن مملکت بود. و چون پایه کشورستانی خسرو پرویز بر مبنای مملکت داری استوار و متکی نبود بواسطه شکست فاحشی که متعاقب این فتوحات پیش آمد سستی و یأس و اختلال و انحطاط در اخلاق عمومی و

قوای روحانی پدید آمده و حال مملکت را به درجاتی بدتر از موقع جلوس آن پادشاه تنزل داد و قشون روم که بعد از جلوس هراکلیوس پیش رفته و تا دستگرد مقر خسرو پرویز و حوالی تیسفون رسیدند ضعف باطنی ایران را آشکار ساخت. یکی از بدترین اسباب اختلال امور و هرج و مرج اوضاع ایران قتل عام شاهزادگان ساسانی بدست قباد دوم (شیرویه) بود وی کلیه شاهزادگان جوانرا که امکان تصاحب تخت و تاج را داشتند نابود ساخت بعضی از اسباب و عوامل طبیعی نیز در همان اوقات دست بهم داده و مزید بر علت شدند که دخالت مهمی در برافتادن و درهم شکستن دولت ایران داشتند مانند طاعون هولناکی که در سال ۶۲۸ میلادی در ایران و مخصوصاً در حوزه پایتخت روی داد چنان کشتار وحشت انگیزی بجای گذاشت که بقولی نصف و بقولی دیگر ثلث جمعیت مملکت را از بین برد و هم چنین طغیان عظیم دجله و فرات در سال ۶۲۷ میلادی که پس از شکستن سدها خاك عراق را چنان فرا گرفت که اکثر اراضی مملکت زیر آب رفت این سیل خرابی زیاد به مملکت وارد آورد و این امر نیز باعث ضعف روزافزون اوضاع اقتصادی کشور که بر کشاورزی تکیه داشت گردید یکی دیگر از اسباب شکست و انقراض دولت ساسانی خبط عظیم سیاسی بود که خسرو پرویز در برانداختن سلطنت عربی ملوک حیره نمود این دولت بیش از سه قرن در مملکت وسیعی که در مغرب کلدانها از ساحل غربی فرات تا بادیة الشام و صحرای عربستان امتداد داشت حکمرانی می کرد، و در تحت حمایت دولت ایران بود، مخصوصاً در جنگهای ایران با روم همواره کمک مهمی به ایران میداد و مهمتر از این آنکه سد حائل میان ایران و اعراب صحرای عربستان محسوب می شد. منقرض ساختن این دولت با جگذار در سال ۶۰۲ میلادی با قتل نعمان بن منذر آخرین امیر حیره به فرمان خسرو پرویز ایران را از سمت جنوب غربی بدون مدافع گذاشته و معرض هجوم اعراب بدوی ساخت.

رویداد دیگر آنکه پایتخت ایران هم از جنوب مملکت یعنی فارس به حوالی سرحدات جنوب غربی مملکت یعنی خاك قدیم بابل منتقل شده بود

و بدینجهت هم به خطر دست اندازی روم و هم بتاخت و تاز عرب نزدیک بود. مسلم است که در آن زمان از دست رفتن پایتخت و فرار پادشاه چقدر موجب پریشانی و یأس مملکت می شد. اگر پایتخت در داخل خاک ایران قرار داشت انقراض دولت به این سهولت ممکن نبود و مخصوصاً نزدیک پایتخت محدود روم در آسیای صغیر و شامات و اشتغال دائمی به جنگ با روم اغلب باعث غفلت از حدود شرقی میشد و به همین جهت ظهور ترکها در مشرق ایران در حدود ۵۶۰ میلادی و اتحاد فوری آنها با دولت روم بر ضد ایران خود یکی از عوامل مزید ضعف گردید. اوضاع روحانی مملکت نیز از اوضاع سیاسی و نظامی و اقتصادی و بهداشتی آن بهتر نبود ضعف باطنی و عمده امرا دولت ساسانی ناشی از شدت تعصب و استبداد بود. آزادی افکار وجود نداشت و پیروان عقاید مذهبی غیر از مذهب زرتشتی از طرف موبدان و دولت متعصب به سختی تعقیب می شدند و حکومت مجری احکام علمای روحانی بود. بدیهی است وقتی که جمعی از مردم مملکت در خفا پیرو دین خاص و در ظاهر مجبور به تقلید باشند و بقتل و زجر تهدید شوند شك نیست که حس میهن دوستی آنان خیلی ضعیف می شود، بلکه خصومت باطنی نیز ایجاد نماید و در حقیقت دولت در داخل مملکت صدها هزاران دشمن کینه توز دارد که منتظر فرصت برای قیام هستند، واضح است برای چنین دولتی جنگ با دشمن کشورشان خطرناک است مخصوصاً در اواخر سلطنت ساسانیان دین مسیح در میان ملت ایران رخنه کرده بود و ایرانیان عیسوی مذهب در ایران زیاد بودند و از طرفی موبدان و اعیان بلکه اغلب خود سلاطین هم اشخاصی را که به این دین گرویده بودند مرتد شمرده و تعقیب می کردند نبض این جمع که آزادی در کیش خود نداشته و در فشار بودند بدست دولت مسیحی روم بود. از طرف دیگر مانویان که مؤسس مذهبشان در سال ۲۲۴ میلادی بحکم بهرام اول بدار آویخته شد نیز بغایت ناراضی بودند.

مزدکیان که زخم دلشان در آن عصر یعنی ظهور اسلام تازه تر بود و قرنی پیش از قتل عام هم کیشان آنها و خود مزدك در ایران نگذاشته بودند نیز از مخالفین دولت بودند زروانیان و گیومرثیان و سایر فرقه های زرتشتی نیز در مملکت وجود داشتند اگر چه از مجادله مذهب رسمی با آنها و با بودائیان

و یهود اطلاع زیادی در دست نیست این اختلافات و نفاق باطنی که مولود استبداد و تعصب بود نیز در ضعف بنیه مملکت کمتر از سایر عوامل محسوب نمیشد. و هم مزید بر ضعف سیاسی و نظامی و خستگی از جنگ طولانی و پریشانی مالی و بلاهای طبیعی از طاعون و سیل و انحطاط اخلاقی شده میدان را بر حملات خارجی آماده نمود. (۱)

در چنین حالتی بود که مجاهدین پر شور و قانع و سخت کوش و از جان گذشته عرب بحدود جنوب غربی ایران حمله ور شدند.

با توجه باینکه اعراب قرنهای متمادی با دیده احترام به کشورهای ایران و روم نگاه میکردند و از نام این دو امپراطوری بظاهر بزرگ وحشت داشتند پس چطور شد و چگونه این گروه تنگدست با چند هزار ژنده پوش پابرهنه باین دو کشور بزرگ حمله کردند و کمتر از مدت بیست سال این دو امپراطوری بزرگ را درهم شکستند در صورتیکه خوراک آنها مخلوطی از جو و ذرت بود و آلات جنگی آنها از پیکانهای کوچکی تشکیل شده بود که آنها را بر سر نیها فرو میکردند و شمشیرهای خود را بوسیله کهنه یا طناب بکمر می بستند چه تحول بزرگی در روحیه چنین مردمی پیدا شد که اقدام به چنان عمل خطرناکی نمودند و چرا قبل از ظهور دین مقدس اسلام بچنین کاری نکردند؟ علت این مسئله و پاسخ باین سؤال روشن است زیرا عربهای پیش از ظهور دین مقدس اسلام با عربهای بعد از اسلام اختلاف زیاد داشتند، عربهای قبل از اسلام دسته های پراکنده ای پریشان حال بودند و پس از ظهور دین مقدس اسلام بر اثر تعلیمات پیامبر بزرگوار اسلام همگی با هم متحد و یکدل و یک زبان شدند و با تمام وجود معتقد بودند که بفرمان خدای بزرگ برای گسترش دین مقدس اسلام به جنگ با کفار میروند و اگر در این راه به شهادت برسند شهید هستند که نعمات آن دنیا از لذات زود گذر این دنیا بمراتب بهتر و

۱ - از پرویز تلجیگر تألیف تقی زاده مطبعه مجلس دیماه ۱۳۰۹ ص ۶۱ تحولات فکری در ایران تألیف دکتر موسی بروخیم ترجمه ابوند صداقت از انتشارات موسسه مطبوعاتی شرق تهران ۱۳۳۴ ص ۶۱، ۷۰

پایدارتر است، سپاه اسلام را پیاده و سواره تشکیل میداد و بیشتر سواران از شتر استفاده میکردند، از نظر ساز و برگ بمراتب از سپاه ایران ضعیفتر بودند، مضافاً اینکه بکشوری حمله ور شدند که در آنجا یار و یآوری نداشته و از اوضاع داخلی آن اطلاعات کافی نداشتند، یکی از مشخصات سپاهیان اسلام سبکی اسلحه و تحرک و چابکی بود که برای حریفان آنها عامل بسیار خطرناکی محسوب میشد زیرا به آسانی در پشت سپاهیان دشمن رخنه کرده بنه ویرا نابود و یا تصرف میکردند، اسب عربها هم بمراتب روندهتر از اسب ایرانیان بود، مسلمانان به جنگ تن‌به‌تن عادت داشتند و در این نوع مبارزه غالباً غلبه با آنها بود گذشته از این مسلمانها به قضا و قدر اعتقاد راسخ دارند هر مسلمان پاك‌نهادی معتقد است در موعده معینی خواهد مرد خواه در بستر استراحت و خواه در میدان جنگ و اعتقاد باین عقیده باعث بردلیری و پایداری آنها در میدانهای جنگ میشد مسلمانها در تمام طول جنگ خط بازگشت را از دست نمیدادند باین معنی که همیشه برای خود راه فرار باقی میگذاشتند و همیشه بیابان پشت سر آنها پناهگاه آنها بود زمانیکه شکست میخوردند بهمان مکان یعنی صحرا پناه می‌بردند و پس از تجدید قوای از دست رفته بار دیگر از پناهگاههای خود خارج شده به ادامه جنگ می‌پرداختند، گذشته از اینها مسلمانها با انتخاب فرماندهان سپاه اهمیت زیاد میدادند و تا کسی را از هر جهت شایسته احراز آن مقام نمی‌دانستند وی را انتخاب نمی‌کردند، همانطور که گفته شد سپاه ساسانی از لحاظ ظاهر و تجهیزات و عده نفرات برتری زیادی نسبت به سپاه اسلام را داشت و حتی تعداد سپاهیان اسلام کمتر از پادگان يك شهر از شهرهای بزرگ ایران بود، فرماندهی سپاه ایران را سردار معروفی مانند رستم فرخزاد بعهده داشت و این سردار بعلت آگهی از اوضاع داخلی ایران آن زمان از درگیری با سپاه اسلام که کاملاً به نیروی ایمان مجهز بودند بیمناك بود بهر حال وی در پیکار قادسیه کشته و تیسفون بتصرف مسلمین درآمد و سرانجام پس از جنگ نهاوند (۲۱ هجری) فتح ایران بدست مسلمانان پایان یافت.

فصل سیزدهم

تمدن ایران در دوره ساسانی (۱)

حدود دولت ساسانی = بعضی از قسمتهای حدود ایران در زمان ساسانیان بطور محقق و مسلم معلوم نیست و آن هم به این علت است که از طرف غرب ساسانیان با امپراطوری روم و بیزانس دائماً در زد و خورد بوده اند و نتیجه بعضی از شهرهای غربی ایران که در میان رودخانه های دجله و فرات واقع شده بودند گاهی در حیطه تصرف دولت ایران بودند و زمانی به تصرف دولت روم در می آمدند همین حال را تقریباً قفقازیه و قسمتی از ارمنستان غربی داشت.

هم چنین در مورد حدود ایران از طرف مشرق مدارك مطمئنی در دست نیست بنابراین حدود ایران را در زمان ساسانیان می توان به دو قسمت بشرح زیر تقسیم نمود.

- ۱ - حدود حقیقی یعنی حدودی که در آن شك و تردید نیست.
 - ۲ - حدود تقریبی که از تحقیقات و کاوشهای علمی به نتیجه میرسد.
- حدود حقیقی = از طرف مغرب خط سرحدی از راس خلیج فارس شروع شده از صحرای عربستان می گذشت و در محل هیت با رودخانه فرات تماس پیدا نموده و متابعت ساحل راست رودخانه را می نمود و بطرف شمال امتداد

۱ - بکتابهای زیر مراجعه شود :

تاریخ تمدن تالیف ویل دورانت ترجمه ابوطالب صارمی ز انتشارات اقبال ۱۳۴۲ ج ۴ ص ۲۳۰ - ۲۴۱ - میراث ایران تالیف سیزده تن از خاورشناسان ترجمه بیرشک و غیره از انتشارات بنگاه ترجمه و نشر کتاب ۱۳۳۶ ص ۹۲ کتاب F. Barre بنام هنر ایران قدیم چاپ برلن ۱۹۲۲ کتاب Flandin et Coste موسوم به سفر خاورشناسان در ایران چاپ پاریس ۱۸۴۳ - ۱۸۵۴ کتاب تمدن ایرانی تالیف چند تن از خاورشناسان ص ۱۹۳ - ایران از نظر خاورشناسان ترجمه دکتر شفیق ص ۲۰۱ مجله هنر و مردم شماره ۲۷ دیماه ۱۳۴۳ ص ۳ ایران از آغاز تا اسلام تالیف گیرشمن ص ۳۴۰ تاریخ ایران تالیف سایکس ج ۱ ص ۶۵۷.

یافته از قسمت غربی ارمنستان و تقریباً قارص امروزی گذشته بکوه‌های قفقازیه منتهی میشد بنابراین بین النهرین امروزی و قسمت بزرگی از ارمنستان جزو ایران بود. از طرف شمال تقریباً تمام قفقازیه جزء ایران بود در قفقازیه تنها ولایت لازیکا در ساحل سیاه‌یشتراوقات در تصرف رومیها بود. ماوراء دریای خزر در اوایل دوره ساسانیان در تصرف ایران بود بعد هیاطله در این جا مستقر شدند انوشیروان آنها را از بین برد و جیحون سرحد ایران در این منطقه قرار گرفت. از طرف شرق و شمال شرقی باختر تمامی در دست ایران بود کلیه سیستان و تقریباً تمام افغانستان حالیه در تصرف ساسانیان بود یعنی سرحد ایران در این قسمت کوه‌های سلیمان و هندوکش بوده است. از طرف جنوب خلیج فارس و دریای عمان سرحد طبیعی ایران را در زمان ساسانیان تشکیل میداد و در زمان سلطنت انوشیروان یمن دست نشانده دولت ایران شد.

بر اثر کاوش‌هایی که در هندوستان بعمل آمده و هم چنین بر اثر خواندن کتیبه‌های ساسانی و تحقیقات دیگر چنین نتیجه گرفته شده است که وسعت کشور ایران از سمت شرق بیش از آن بوده که ذکر شده است بعضی از محققین منجمله هر تسفلد معتقد است که بعضی از قطعات هندوستان تادروازه دهلی از یکطرف و تا نزدیکی بمبئی از طرف دیگر در اوائل دوره ساسانی جزو ایران بوده ولی بعزت هجوم مردمان بیابانگرد شمالی به فلات ایران و هند این نواحی در زمان سلطنت شاپور دوم از تصرف ایران خارج شد تا اینکه در زمان سلطنت انوشیروان مجدداً بوسعت اولیه خود رسید. (۱)

شاه و دربار - عظمت و شکوه دربار شاهان ساسانی و تجملات آن حیرت‌انگیز بود بطوری که در تاریخ عالم نظیر آن در هیچیک از خاندان‌های سلطنتی دیده نشده است (۲) تاج شاهنشاهان ساسانی از طلا ساخته شده و مکمل بجواهرات بسیار قیمتی از قبیل یاقوت و مروارید و زمرد بود جواهرات مزبور را بطوری با هم وفق داده بودند که تالو و درخشندگی حیرت‌انگیزی

۱- تاریخ ایران از زمان بسیار قدیم تا انقراض دولت سامانی تألیف پیرنیا: ص ۳۶۱-

۳۷۳ کشورداری و جامعه ایران تألیف عباس مهرین ص ۷

۲- تاریخ ایران سایکس ج ۱ ص ۶۴۱

داشت و چشم بیننده را خیره می کرد پادشاه بر روی تختی از طلا مینشست (۱) یکی از بزرگترین نفایس خسرو پرویز تخت طاقدیس بود (تختی که به شکل طاق است) و ثعالبی آن را چنین وصف کرده است (این سریری بود از عاج و ساج که صفائح و نرده های آن از سیم و زر بود و ۱۸۰ ذراع طول و ۱۳۰ ذراع عرض داشت روی پله های آن را با چوب و آبنوس زر کوب فرش کرده بودند. آسمانه این تخت از زر و لاجورد بود و صور فلکی و کواکب و بروج سماوی و هفت کشور و صور پادشاهان و هیئت های آنان را در مجالس بزم و ایام رزم و هنگام شکار بر آن نقش کرده بودند. در آن آلتی بود برای تعیین ساعات روز. چهارقالی از دیبای بافته مرصع به مروارید و یاقوت در آن تخت گسترده بودند که هر يك نمایشگر یکی از فصول سال بود) طاقدیس مانند تختهای سلاطین مشرق عبارت بوده است از سکوئی در زیر و سقفی شبیه تخت بر فراز آن و در این سقف تصویر پادشاه و خورشید و ماه منقوش بوده است.

هر تسفلد نمونه این قسمت از تخت طاقدیس را در جامی که مربوط به آن عهد می باشد و اکنون در موزه ارمیتاژ لنین گرا داد است یافته (۲) فردوسی هم وصف مشروح تری از طاقدیس به نظم در آورده است (۳) آئین دربار نیز شاهانه و فوق العاده مجلل و عالی بود اول پادشاه دور از سایرین که در این میانه پرده ای هم حایل بوده بر تخت می نشست. این جا حتی از بزرگترین رجال درباری تا وقتی که بطور خاص اجازت نمی یافت قادر به نزدیک شدن نبود (۴).

ترتیب جاها از طرف راست چنین بود: در دمتری پرده شاهزادگان و نجبای درجه اول و محارم شاه می ایستادند بعد متر پائین تر از آنها مرزبانان و پادشاهان دست نشاندۀ ایران و سپهبد ها قرار می گرفتند پس از اینها دمتر پائین تر عمده خلوت و رامش گران و خنیا گران می ایستادند و قاعده کلی

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۳۷۴

۲ - ایران در زمان ساسانیان کریستن سن صفحه ۳۲۸ معماری ایران تألیف بسوپ ص ۷۴

تاریخ بلعمی ص ۱۰۸۹

۳ - شاهنامه فردوسی بکوشش دبیر سیاقی ج ۵ ص ۴۳

۴ - تاریخ ایران سایکس ج ۱ ص ۶۴۲

براین بود که اشخاص ناقص الخلقه و کسانی که حسب نسب آنها معلوم نبود و همچنین اشخاصی که مرتکب جنایاتی شده بودند حق حضور دربار عام یا خاص نداشتند. بقول جاحظ سلاطین ساسانی هر سه روز یکبار بسور و سرور می نشستند (۱) هنگامی که شاه بیکی از رعایا اجازه حضور میداد با دستمالی دهان خود را می بست تا از دم او مقام مقدس شاهانه آلوده و پلید نشود او وقتی که از پرده داخل میشد فوراً بروی خاک می افتاد و همین طور افتاده بود تا آنکه اجازه مییافت بلند شود (۲) مشاغل درباری عبارت بود از دریک بزد یا رئیس دربار، سرایداران و پالیزبانان و نگهبانان قصور شاهی جامه داران و گنجوران و کلیدداران. شربتداران (می بزد) و چشندگان (پزشخور) رئیس خورشگران و خوالیگران (خوانسالار). پرده داران (سنگپان). رئیس بازداران (شاهبان). میرآخور یعنی رئیس اصطبل (آخور بذیا آخور سالار ستوربان) یک دسته پاسبانان خاصه شاهی (پشتیگبان) که شماره آنها بسیار بود شاه را حفظ و حمایت می کردند رئیس این گروه (پشتیگبان سالار) یکی از معروفترین رجال دربار بود. برای بیگانگان راه یافتن به دربار شاه آزاد و آسان نبود خارجیان که از مملکت خویش بخدمت شاه می آمدند حتی نمی توانستند مستقیماً به پایتخت بروند بلکه بایستی نخست در شهرهای سرحدی مقام گیرند و تا شاه رای خویش را درباره ایشان نمی گفت و فرمان با آن شهر نمیرسید آنان نمی توانستند بسفر خویش ادامه دهند. پاداش معمول شاهان ساسانی این بود که القاب و هدایا و مناصب درباری می دادند. هنگامی که شاه تاجی بکسی می داد این کسی حق آن می یافت که بر خوان شاهی جای گیرد و در شوری و مجالس شاه حاضر شود و رأی خویش را بگوید. القاب خیلی متنوع بود مانند مهیشت (بزرگترین) هزار رفت و هزار مرد (مرد هزار نفر) در میان سرگرمی های دربار از همه مهمتر و شاهانه تر شکار بود که برسم زمان هخامنشی شاه دارای شکارگاههای مفصلی بود که در آنها برای شکار شاه انواع حیوانات را نگهداری

۱- کتاب تاج تالیف جاحظ ترجمه حبیب الله نوبخت ص ۱۹۲

۲- تاریخ ایران سایکس ج ۱ ص ۶۴۲

می کردند (۱) سلاطین ساسانی دارای خزانه و گنجهای سرشاری بوده‌اند مخصوصاً در زمان سلطنت خسرو پرویز علاوه بر خزائن شاهان سابق از گنج‌های زیر هم اسم برده شده است یکی از آنها گنج بادآور بود یعنی هنگامی که امپراطور روم شرقی مشاهده کرد که لشکریان ایران قسطنطنیه را محاصره کرده‌اند و امکان سقوط آن می‌رود فوراً گنج‌های خود را به کشتی منتقل و آماده فرار شد، اما باد کشتیها را بجانب مصر راند و سردار لشکریان ایران شهربراز که در اسکندریه اقامت داشت آنها را گرفته نزد خسرو پرویز فرستاد. دیگر گنج گاو بود. دهقانی در موقع شخم‌زدن زمین این گنج را یافت که عبارت از صد عدد ظرف مملو از سکه طلا و نقره و جواهرات قیمتی بوده است (۲).

طبقات = در این دوره هنوز طریقه و روش اوستا که جامعه را بر سه طبقه تقسیم نموده بود رعایت می‌گردید و این تقسیم‌بندی بر حسب شرایط جدید و روش نوینی بوجود آمده بود از جمله طبقه جدید ماموران و کارکنان دولت که در قرن پنجم و ششم بعد از میلاد پیدا شد طبقه‌بندی بین اصناف و طبقات دیگر صورت تازه‌ای بخود گرفت (۳) چون نوبت به ساسانیان رسید تشکیلات جدیدی در جامعه پیدا شد که آن نیز مبتنی بر چهار طبقه بود با این تفاوت که طبقه سوم را دبیران تشکیل می‌دادند و طبقه چهارم را کشاورزان و صنعت‌گران بنابراین چون طبقه‌بندی اجتماعی را باین نحو با اوضاع سیاسی زمان تطبیق دادند طبقات چهارگانه زیر پیدا شد:

- ۱- روحانیان (آثروان).
- ۲- جنگیان (آرتش تاران).
- ۳- مستخدمین ادارات دولتی (دبیران).
- ۴- زارعین و کسبه و صنعت‌گران (واس‌تری یوشان و هتخشان).

۱- وضع ملت و دولت و دربار در دوره شاهنشاهی ساسانیان تألیف کریستن سن ترجمه مجتبی مینوی از نشریات که... سیون معارف مطبعه مجلس ۱۳۱۴ ص ۱۴۸-۱۵۴ جنگهای ایران و روم تألیف پروکوب ترجمه محمد سعیدی ص ۱۹
 ۲- وضع ملت و دولت و دربار در دوره شاهنشاهی ساسانیان تألیف کریستن سن ص ۱۶۶
 ۳- تاریخ ایران باستان دناکونوف ص ۴۲۵

هر يك از این طبقات به چند دسته تقسیم می شدند روحانیان مشتمل بوده است بر قضات و علماء دینی. طبقه جنگیان شامل دو صنف سواره و پیاده که دارای وظایف مختلفی بودند. طبقه مستخدمین ادارات شامل منشیان محاسبان نویسندگان حکام محاکم، نویسندگان اجازه نامه و قرار دادها و مورخان و پزشکان و منجمان می شد توده ملت هم شامل تجار و کشاورزان و سوداگران و سایر پیشه وران بود.

هر يك از این طبقات رئیسی داشت رئیس روحانیون موبدان موبد. رئیس جنگیان ایران سپاه بند.

رئیس دبیران ایران دبیر بد رئیس طبقه چهارم را واستریوشان سالار می گفتند. هر رئیس یکنفر بازرس در تحت اختیار داشت که مامور سرشماری طبقه بود. بازرس دیگر موظف بود که بدرآمد هر فردی از افراد طبقه رسیدگی کند و نیز یکنفر آموزگار در اختیار او بود تا هر کس را در اوان کودکی علمی یا پیشه ای بیاموزد و او را به تحصیل معاش قادر کند (۱) غیر از طبقات مذکور تقسیمات دیگری نیز در زمان ساسانیان وجود داشته که محققین تصور می کنند یادگار زمان پارتها است که این تقسیمات بشرح زیر است:

شهرداران = در دولت ساسانی افراد طبقه اول را به لقب شاهی میخواندند از این جهت پادشاه ایران را شاهنشاه می گفتند این طبقه مرکب بود از شاهزادگان جزء که در اکناف کشور فرمانروائی می کردند دیگر پادشاهان کوچکی که خود را به پناه شاهنشاه ایران کشیده به این وسیله شاهی را در دودمان خود تامین کرده بودند مشروط بر آنکه پیوسته سپاه خود را در اختیار شاهنشاه بگذارند. ساسانیان تقسیمات سابق کشور را به حال خود باقی گذاشتند یعنی در چهار ایالت سرحدی تغییری ندادند. از آغاز قرن پنجم میلادی فرمانفرمایان این ایالت را مرزبان می گفته اند این چهار مرزبان از وابستگان خانواده های سلطنتی بودند و مانند آنها لقب و عنوان شاهی داشتند. حکامی که از خانواده ساسانی بودند همین امتیازات را داشتند. از قدیم الایام عادت بر این جاری بود که پسران پادشاه بحکومت نصب میشده اند.

مخصوصاً شاهزادگانی که احتمال می‌رفت روزی بر تخت سلطنت نشینند مجبور بودند با قبول فرمانفرمائی خود را برای حرفه پادشاهی مهیا و آماده کنند.

وسپهران = ساسانیان اصول ملوک الطوائفی را از اشکانیان بمیراث بردند بهمین جهت در دولت جدیدی که اردشیر تأسیس کرد ترتیب مراتب و درجات طوری شد که مجدداً يك طبقه مقتدری بنام طبقه روساء طوائف پیدا شد و سرآمد آنان هفت دودمان ممتاز بودند از این هفت دودمان لااقل سه خانواده رادر عهد اشکانیان می‌شناسیم که حائز این مقام شده‌اند قارن. سورن. اسپاه پد که همه پهلوی لقب داشته‌اند و از ثراد اشکانیان بوده‌اند. و چهار خانواده دیگر مانند خانواده مهران و اسپندیار نیز خود را پهلوی می‌دانستند زیرا عقیده داشتند که نسبت به اشکانیان می‌رسد روساء این خانواده‌ها شغل مخصوصی داشتند که موروثی بود و بعضی مشاغل افتخاری نیز به آنها رجوع میشد محقق است که قدرت آنان در سراسر ایالات نافذ بود و روستائیان می‌بایست علاوه بر آنچه که به خزانه سلطنتی می‌دادند بدیشان مالیات پردازند در عوض آنها هم مقام سلطنت را با قوای نظامی خود پشتیبانی می‌کردند و در صورت لزوم موظف بودند مانند دوره پارتیان دسته‌هائی تجهیز کنند. بعضی از این خاندانها مناصب موروثی خود را اعم از مناصب کشوری یا لشکری که در طی چهار قرن تاریخ ساسانی تابع تغییرات و تحولاتی گردید حفظ کردند. (۱)

وزرگان (بزرگان) = هر وقت که شاهنشاهی به تخت می‌نشست بزرگان و نجبا برای عرض تبریک و استماع نطقی که پادشاهان معمولاً در آغاز سلطنت خود ایراد می‌کردند جمع می‌شدند همین بزرگان و اشراف بودند که اردشیر دوم را خلع و شاپور سوم را مقتول کردند. از آنجا که بزرگان در عهد ساسانیان دارای اهمیت بوده‌اند و نامشان در ردیف اشراف و ملاکین بزرگ آمده است شکی نیست که مقصود از بزرگان صاحب منصبان بزرگ دولت و عالی‌ترین نمایندگان ادارات بوده است. بنابراین عنوان وزرگان شامل وزراء و روسای ادارات نیز می‌شده است. (۲).

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیزشمن ص ۳۱۲

۲ - ایران در زمان ساسانیان کریستن سن ص ۶۴

آزاتان = (آزادان) - هنوز معنی این عنوان کاملاً معلوم نشده است احتمال می‌رود که آزادان در اصل نامی بوده باشد که فاتحان آریائی در مقابل بومیان مغلوب، اختیار کرده بودند و مسلماً نژادها در نتیجه اختلاطی که یافته‌اند اصالت خود را از دست داده‌اند و بسیاری از خانواده‌ها آزاد آریائی رفته رفته جزء طبقه روستائیان مملوک و عبید یا جزء توانگران کم‌اهمیت قرار گرفته از مرتبه خود تنزل کرده‌اند. از خانواده‌های آریائی که نسبتاً خالص مانده‌اند بعضی جزء طبقه و سپهران شده‌اند که جماعتی قلیل ولی مقتدر بوده‌اند و گروهی جزء طبقات نجبای درجه دوم که عده آنها در زمان ساسانیان نسبتاً زیاد است قرار گرفته‌اند این طبقه در سراسر کشور منتشر بوده و مستخدمین زیر دست ایالات و ولایات از میان این طبقه انتخاب می‌شده‌اند ظاهراً همین طبقه نام آزادان را برای خود حفظ کرده‌اند.

از طرف دیگر طبقات نجبای درجه دوم که آنان را گذخودایان و دهقانان می‌گفته‌اند اقتدارشان منوط باین بود که اداره امور محلی ارتأ به آنها می‌رسیده است در حقیقت آنان نجبای کوچک و مالک یاروسای دهکده‌ها بودند و ارتباط بین روستائیان و حکومت مرکزی را عمال دولتی که نماینده آن بودند تأمین می‌کردند این نجبا در مقابل مالیاتی که از روستائیان می‌گرفتند مسئول بودند. روستائیان، بزرگترین توده ملت ایران را تشکیل می‌دادند و قانوناً آزاد می‌زیستند ولی عملاً به صورت بردگانی وابسته بزمین درآمدی بودند و با اراضی و دهکده‌ها خرید و فروش می‌شدند^(۱) در موقع لزوم، خدمت نظامی و بیگاری بر عهده آنان بود و پیاده نظام از اینها تشکیل می‌شد^(۲) بقول جاحظ اردشیر بابکان اولین پادشاهی بوده‌است که برای درباریان خود درجات و مراتبی معین کرد، و درباریان را به سه طبقه، بشرح زیر تقسیم نمود.

طبقه اول آسواران و شاهزادگان بوده‌اند.

طبقه دوم از نزدیکان و خواص شاه و ندیمان تشکیل یافته بو.

۱ - ایران از آغاز تا اسلام - گیم - رشن س ۳۱۳

۲ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۳۸۶

طبقه سوم از بذله‌گویان و ظرفاء تشکیل یافته بود (۱)

۱- تشکیلات

تشکیلات اداری = تشکیلات اداری و اجتماعی که بدست اردشیر اول موسس سلسله ساسانی بنیان‌گذاری شد نتیجه یک دوره تحول و تکامل طولانی بود. اردشیر اول در سال ۲۲۴ میلادی اصول مرکزیت دولت هخامنشی را با تشکیلات مذهبی دولتی توأم ساخته و فکر اتحاد ملی را در ایران رسوخ داد فکر وحدت ملی که در دوره ساسانیان پی‌ریزی شده بود پس از یک دوره فترت از قرن ششم تا شانزدهم میلادی به عصر حاضر انتقال یافت. (۲)

حکومت ساسانیان نیز مانند اشکانیان یک عده پادشاهی و ایالات و سرزمین‌ها تقسیم شده بود که درجه وابستگی آنها با دولت مرکزی متساوی و یکسان نبوده تقسیمات اداری کشوری ساسانیان اندکی مشابهت با دولت پارتها داشت و این شکل‌گیری وابسته هم مرزبودن و تقلید از اصول اتحاد در پی‌ریزی واحدهای ارتشی و سازمان اداری پارتها بوده است.

اختلافاتی نیز از لحاظ وسعت شهرستانها و سازمان‌های داخلی آنها وجود داشت. در راس استان و یا شهرستان یعنی شهر یک نفر حکمران قرار گرفته بود و بر حسب زمان و مکان القاب ذیل بکار می‌رفته است: شاه‌شهردار، شهراب، (۳) برای ممالک سرحدی مرزبانها معین می‌شدند و یک‌عده قشون در تحت اختیار آنها گذاشته می‌شد چند مرزبان خیلی اهمیت داشتند: مرزبان ارمنستان، و مرزبانهای خوارزم و حدود روم و خزرها و ارانیها، بمرزبانها تخت نقره داده شده بود باستثنای مرزبان حدود خزرها که تخت طلا داشت ظاهراً در اغلب موارد جنبه لشکری مرزبانان بر جنبه کشوری آنان رجحان داشته است زیرا نظر به تمرکز شدیدی که دولت ساسانی دارا بود کارهای کشوری را مامورین جزء (شهریک و دهیگ) اداره می‌کردند و مرزبانان

۱- کتاب تاج تالیف جاحظ ص ۳۹

۲- تاریخ تمدن ایران به همکاری جمعی از دانشمندان ایران شناس ترجمه جواد محی از انتشارات بنگاه مطبوعاتی گوتنبرگ ۱۳۳۱۹ ص ۲۵۲

۳- تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۴۲۰

بامور جنگی می پرداخته‌اند در زمان جنگ مرزبانان غالباً مانند سرداران دیگر در زیر فرمان سپاهبزان بوده‌اند. ایالات را باجزائی چند تقسیم کرده هریك را يك استان می گفته‌اند. پاذگسبان ظاهرا در اصل عنوان نایب - الحکومه يك استان بوده است، گذشته از این معمولاً حاکم يك استان را استاندار می خوانده‌اند ظاهراً استانداران که مثل مرزبانان قوه نظامی هم در اختیار خود داشته‌اند در اصل مباشر املاك سلطنتی بوده‌اند و احتمال می رود که این سمت را همواره دارا بوده‌اند حتی وقتی هم که حکومت نظامی ایالتی از ایالات به آنان رجوع می شد اگر در آن محل از املاك سلطنتی چیزی بود مباشرت و اداره آن را هم به عهده داشتند. تقسیم ایالات به بلوك فقط از جهت مقتضیات اداری بوده است هریك از بلوكات كوچك كه آنرا شهر و مركز آن را شهرستان می گفته‌اند در تحت حکومت بك نفر شهریک بودو این شهریک را از میان دهقانان انتخاب می نمودند ریاست ده و مزرعه آن (رستاق) با یکنفر دیهیک بود (۱)

۲ - مالیّه

مهمترین درآمد دولتی مالیات ارضی یا خراج و باج شخصی یا مالیات سرانه بود. تا زمان انوشیروان میزان مالیات ارضی $\frac{1}{6}$ تا $\frac{1}{3}$ درآمد محصولات سالیانه کشاورزان به نسبت حاصلخیزی زمین در اراضی مختلف بود بقول بلعمی تفاوت نرخ مالیات به تناسب آبادانی و تردیکی به آب بوده است. همچنین مالیات سرانه نیز وجود داشت که در منابع عربی بنام جزیه نامیده شده است اساساً مالیاتی که اخذ می شد مالیات جنسی بود. علاوه بر آن اهالی کشور موظف بودند که در خدمات دولتی از قبیل امور اجتماعی، و ساختمانی، و حفاظت سیستم آبیاری، و راهها و جاده‌ها، و غیره مشارکت نمایند. یکی از منابع مهم عواید خزانه پادشاهی حقوق و عوارض گمرکی بود. تجارت ترانزیت کاروانی امپراطوری روم شرقی با هند، وستان و چین نیز که از طریق ایران صورت میگرفت یکی دیگر از عواید خزانه پادشاه

محسوب می‌شد. صنایع دستی هم در شهرها مشمول پرداخت مالیات بود عوارض جزئی دیگری هم از قبیل عوارض معاملات و غیره دریافت می‌شد باید یادآور شد که مالیات را از طبقه مالیات دهنده کشور وصول می‌کردند و این طبقات روستائیان و اهالی شهر نشین بودند اشراف و روحانیون زردشتی و همچنین اعضای دوایر دولتی از پرداخت مالیات معاف بودند گرچه اشراف هدایائی بنحو غیر مستقیم و غیر اجباری به خزانه دولت تسلیم می‌نمودند علاوه بر آنچه مذکور شد، عواید دیگری هم از طریق عادی و معمولی به خزانه دولت واصل می‌گردید و آن عبارت از هدایائی بود که در جشنهای نوروز و مهرگان تقدیم مقامات دولتی می‌شد. شخصی که او را واستر - یوشان سالار می‌خواندند رئیس مالیات ارضی بوده و مالیات اراضی بیشتر تحمیل کشاورزان می‌شد و چون میزان مالیات را از روی حاصلخیزی زمین و خوبی و بدی محصول هر بلوکی ارزیابی می‌نمودند مسلماً واستریوشان سالار مامور بوده است که در باب محصول و زمین و آبیاری و سایر امور کشاورزی مراقبت کند ظاهراً واستریوشان سالار، وزارت مالیه را داشته است و تصور می‌رود که علاوه بر وصول مالیات املاك، اخذ مالیات سرانه هم بعهده او بوده است زیرا که لقب هوتخش بند (رئیس صنعتگران) یعنی همه مردمانی که کارهای دستی انجام می‌دهند مثل غلامان و دهقانان و تاجران و غیره را نیز داشته است، باری شخص واستریوشان سالار هم وزیر مالیه و هم وزیر کشاورزی و صنعت و تجارت بوده است از جمله مامورین عالیرتبه مالیه آمارکاران و مامورین وصول و روسای محاسبات را باید ذکر کرد (۱) ظاهراً کشاورزان قبل از تعیین مالیات بوسیله مامورین دولت مجاز به برداشت محصول نبوده‌اند این روش نه فقط برای دولت مفید فایده‌ای نبود بلکه زحمات و خساراتی هم برای مودیان مالیات فراهم می‌کرد، گویا قبادپدر انوشیروان تصمیم به اصلاح این روش گرفت ولی بهر حال اجرای آن به - وسیله انوشیروان صورت پذیرفت و به امر وی اراضی مزروع اندازه گیری و ممیزی شد و توزیع مالیات ارضی بر آن اساس قرار گرفت در نحوه مقررات

ووصول مالیات سرانه نیز در عهدوی اصلاحاتی بعمل آمد. (۱)
با وجود سختگیری مامورین دولت برای گرفتن مالیات باز بقایای مالیاتی
حاصل می شد و لیکن گاهی سلاطین ساسانی این بقایا را می بخشیدند مانند
بخشایش بهرام گور در موقع جلوس به تخت یا فیروز اول در هنگامی که
در مملکت قحطسالی شده بود (۲).

۳ - سپاه

تازمان انوشیروان سپاه ایران در تحت فرماندهی یکنفر سردار بزرگ
موسوم به ایران اسپهبد بود در همین حال وزیر جنگ و فرمانده کل نیرو
محسوب می شد و در هنگام عقد صلح اختیارات زیادی داشت (۳) انوشیروان
در تشکیلات سپاه اصلاحاتی بعمل آورد و طرز فرماندهی را تغییر داد منصب
ایران سپهبدی را ملغی کرد. و چهار سپاهبد را انتخاب و هر یک را در یک
ربع کشور به ریاست دائمی سپاه منصوب نمود. سپاهبد شرق (خراسان،
سکستان، کرمان) سپاهبد جنوب (فارس و خوزستان). سپاهبد غرب
(عراق تا سرحد دولت بیزانس) و سپاهبد شمال (ماد و آذربایجان)
همته اصلی ارتش سواره نظام سنگین اسلحه بود، و از آزاده ها تشکیل میشد.
پیاده نظام نقش نیروی امدادی را به عهده داشت و از لحاظ فنون جنگی
چندان امتیازی نداشت فتح یا شکست منوط و مربوط به سواره نظام بود این
سواران دارای اسلحه سنگین بودند سرباز سواره ایرانی بطوری که در نقوش
برجسته مشاهده میشود کلاه خود بر سر گذاشته وزره و جوشن بر تن راست
کرده است و یک سپر مدوری بر پشت انداخته که این ها اسلحه دفاعی را
تشکیل میداد و اسلحه تعرض عبارت از یک نیزه سنگین و شمشیر و گرز
بود. سراسر بدن اسبان را هم از صفحات آهن می پوشانیدند (۴) ساسانیان

۱ دایره المعارف فارسی سرپرسی دکتر مصاحب ص ۲۲۸

۲ - تاریخ ایران تألیف پیرنیا ص ۳۹۱ ۳ تاریخ کریستن سن ص ۸۰

۴ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۴۲۴

۵ - شاهان ساسانی و اقتصاد و فرهنگ ایران تألیف دکتر سیروس ابراهیم زاده ۱۳۵۰

ص ۴۰ تاریخچه اسلحه در ایران نوشته رومانوسکی در مجله بررسیهای تاریخی سال دوم شماره

ص ۹۴

مانند هخامنشیان هنگی از سواران برگزیده ترتیب داده بودند که جاودانان خوانده می شدند. در پشت سر سواره نظام فیلها قرار داشتند که منظره وحشت آور آنها اسبان دشمن را می ترسانید آخرین قسمت سپاه ساسانی راپایگان یا پیاده نظام تشکیل می داد که فرمانده آن را پایگان سالار می گفتند. افراد پیاده مسلح به سپر و نیزه و کلاه خود بودند.

واحدهای بزرگ سپاه را گند می گفتند و سر کرده ایشان گند سالار بود. قسمتهای کوچک گند را درفش و دسته های جزء هر درفش را وشت می گفتند هر درفشی رایتی مخصوص داشت در نفوش ساسانی نمونه چندی از این بیرقها و علمهای نظامی دیده میشود. رایت ملی ایران درفش کاویان بود که بموجب روایات ملی عبارت بود از پوست پاره ای که کاوه آهنگر هنگام کارپریش و کمر می بسته است و در ایام گذشته مردم را براژدهاڪ (ضحاك) بشورانید. این درفش چرمین در طول ایام بواسطه پارچه های دیبا و حریر که بر اطراف آن دوختند بزرگ شد و آنرا بگوهر گوناگون آراسته بودند. درفش کاویان در جنگ قادسیه (سال ۱۶ هجری) بدست سعد بن ابی وقاص سردار عرب افتاد. (۱)

فن محاصره که در زمان اشکانیان توسعه اندکی داشت در زمان ساسانیان بسیار وسعت یافت و در فن قلعه گیری همپایه رومیان بودند. و از تمام آلات و ادوات محاصره استفاده میکرد (۲)

شماره سپاه بدین ترتیب صورت می گرفت که قبل از جنگ سربازان از جلو شاه یا سردار گذشته، تیری بدرون زنبیلی می انداختند و بعد از اتمام سان سر زنبیلها را مهر نموده تا پایان جنگ نگاه می داشتند بعد از جنگ باز نفرات سپاه از جلو رئیس عبور نموده هر يك تیری بر میداشتند در نتیجه تیرهایی که باقیمانده معلوم میکرد که چند نفر از سربازان تلف شده اند (۳)

دستور العمل و نوشته های فنی مخصوصی در پیرامون نظام در عهد ساسانیان وجود داشته که بنظر میرسد بسیار غنی بوده ولی این امر فقط از منابع غیر

۱ - وضع ملت و دولت و در بار دوره شاهنشاهی ساسانی کریستن سن ص ۹۱ - ۲۲

۲ - تاریخ ایران سایکس ۱ ص ۶۴

۳ - جنگهای ایران و روم تالیف پروکوپئوس ترجمه محمد سعیدی ص ۹۷

مستقیم بدست آمده است .

رساله‌هایی در باب استفاده از سواره نظام و نحوه مراقبت از اسبان بوده و تعلیمات راجع به تیر اندازی با کمان و تغذیه سپاهیان در ضمن آنها درج شده بود. فصلهائی نیز در فن جنگ و وضع رفتار با دشمن محل و روز جنگ و غیره در این رساله‌ها نقل شده بود. بطور کلی نظام ایران در زمان سلطنت ساسانیان به هیچوجه پست‌تر از سپاه رومیان نبوده است (۱)

۴ - داد گستری

عموما عدالت در ایران باستان مقام بسیار جلیلی داشته و از زمان هخامنشیان دلائل کافی در دست هست که پادشاه جدا مراقب حسن جریان قوه قضائی و عدالت قضاة بوده‌اند . در زمان ساسانیان هم نام قاضی احترامی بسزا داشته و مردمانی مجرب عادل را برمسند قضا نشاندند که احتیاج به مشاورت نداشته باشند . (۲)

عموما روحانیان بکار دآوری می‌پرداختند زیرا حقوق و اصول اخلاقی کاملاً وابسته به دین بود در شهرهای ایالات این وظیفه بعهده روحانیان واگذار شده بود ولی در روستاها وظایف قاضی را رئیس محل یا مالک انجام میداد رئیس کل داذوران را قاضی دولت می‌گفتند یکنفر ملقب به آئین بد (که رئیس محافظین عادات و رسوم بشمار میرفت) ظاهراً کارهای قضائی را انجام میداده است . قوه قضائی لشکری بیک نفر قاضی مخصوص ملقب به سپاه داذور محول شده بود از آن گذشته می‌توان حدس زد که بسیاری از مامورین قضائی که مناصب مخصوصی داشتند موبد یا هیربند بوده‌اند پادشاه بزرگترین قاضی بود و از رعایا یا کسانی که موفق به اخذ حقوق خود نمی‌شد حق داشتند بدو مراجعه کنند سلاطین ساسانی سالی دو بار در عید نوروز و عید مهرگان بارعام میدادند و بشکایات مردم میرسیدند. مبانی حقوقی عهد ساسانی کتاب اوستا و تفاسیر آن و اجتماع نیکان (مجموع فتاوی علمای روحانی) بود . مجازات بر سه گونه جرم مترتب بود جرم دینی

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۲۰۸

۲ - ایران در زمان ساسانیان کریستن سن ص ۲۰۸

جرم سیاسی و جرم نسبت به برادران دنیا از قبیل دزدی، هتک ناموس راهزنی و غیره مجازات دو جرم اول، اعدام بود و جرمهای نوع سوم را با مجازاتهای سخت یا اعدام کیفر میدادند. اگر در تقصیر کاری و یا بی گناهی متهم یقین حاصل نمیشد اجرای عدالت به ورمو کول میگردید در اوستا وره VARAH و در پهلوی ور VAR به معنی باز شناختن و باور کردنست اصطلاحاً و در ایران باستان عبارت بود از آزمایشهای گوناگونی که مدعی و مدعی علیه بدان وسایل میبایست حقانیت خود را به اثبات رسانند چون کشف حقیقت دشوار بود ناچار به فوای فوق طبیعت متوسل می شدند و تمیز حق را از باطل میخواستند. یعنی در محاکمه های مبهم و پیچیده چاره ای جز این نمیدیدند که دو طرف دعوا را بیازمایند و هر کس در آزمایش رستگار شد او را محق بدانند^(۱) مجازات هاوشکنجه های عهد ساسانی وحشت انگیز بود. از مجازاتهای معمولی که خاصه در مورد شاهزادگان عاصی اجراء میشد کور کردن بود باین ترتیب که میل سرخ در چشم فرومی بردند. یا روغن گداخته در دیده او می ریختند معلوم نیست که در حقوق ایران حبسهای با موعد معین وجود داشته است یا خیر اما توقیف مقدماتی ممکن بود تا مدت غیر محدود، دوام پیدا کند. بعلاوه حبس وسیله محدود نمودن اشخاص بکند مرتبت بوده که وجودشان برای کشور خطر داشت. زندان قلعه مستحکمی واقع در خوزستان بود که او را، انوشبرد یا قلعه فراموشی میخواندند زیرا که نام زندانیان و حتی نام آن مکان را نبایستی کسی بر زبان براند.^(۲)

در راس کلیه دستگاه اداری دولت هزار پات که وزورگ فراماترهم نامیده میشد قرار گرفته بود در حقیقت عنوانی مانند رئیس الوزراء بوده در صورت صاحب منصبان اردشیر و شاپور اول در کتیبه های کعبه زردشت از

وزورگ فراماتر VUSURG-FRAMADHAR

هنوز ذکری نیست. این منصب معمولاً به افراد منسوب به خاندان پادشاه یا نمایندگان دودمانهای بسیار مشهور اعطا میشد. وظیفه او اداره کردن کشور

۱ - مزدیسنا تألیف دکتر معین ص ۴۴۲

۲ - ایران در زمان ساسانیان گریستن ص ۲۱۴

در، تحت نظارت پادشاه بوده ولی اکثر امور را بنابر رای خود انجام میداده است و از این گذشته هنگامیکه پادشاه در سفر یا در جنگ بود وزیر اعظم نایب السلطنه هم محسوب میشده است، مذاکرات سیاسی تکلیف او بود و حتی میتوانست در صورت لزوم فرماندهی نظامی هم داشته باشد. خلاصه کلام آنکه چون مشاور خاص شاهنشاه بوده همه شئون کشور را در دست داشت و در هر باب میتوانست مداخله کند منصب وزیر بزرگ که خلفا برقرار کردند و در میان همه دول اسلامی متداول گردیده تقلید مستقیم از منصب وزیر بزرگ فرمازار ساسانیان بوده است در راس دبیرخانه پادشاه ایران دبیر بد قرار داشت. تنظیم و انشای اسناد مهم دولتی و نامه‌های سیاسی بعهد او بود او، همچنین ریاست طبقه کثیرالعهده دبیران پادشاه را بعهد او داشت. (۱)

مسکوکات ساسانی

سکه‌های ساسانی بر روی فلز طلا و نقره و برتر ضرب شده‌اند. سکه‌های نقره بمقدار زیاد بدست آمده لیکن سکه‌های دیگر کم است. سکه‌های طلای ساسانی در زمان شاپور اول و شاپور دوم شبیه سکه‌های طلای رومی بوده است. سکه نقره ساسانی همان درخم بود که گاهی چهار گرم و گاهی قدری بیشتر وزن داشته است. پول مسی رامعا مینامیدند در ضرابخانه‌ها نهایت دقت و کوشش را بکار می‌بردند که اختلاف وزن حتی الامکان کم باشد وزن سکه‌های طلای ساسانی در قرنهای سوم و چهارم میلادی به اندازه وزن سکه‌های آثوری رومی بود. بعدها وزن این سکه‌ها کاهش بسیار یافت. سکه‌های برتر ساسانی وزن ثابتی نداشت. یکی از سکه‌های بسیار رایج روزگار ساسانی سکه‌های چهاردرهمی مسین بود که به سکه‌های يك دوم و يك ششم نیز تقسیم شده بود (وزن سکه‌های مسی بزرگ حدود ۱۶ گرم است). در طول قرنهای سوم و چهارم میلادی سکه‌های كوچك يك دوم درهمی يك ششم درهمی نیز رایج بود. سکه‌های يك ششم درهمی رادانگ می‌نامیدند. درهم، واحد پول و وزن بشمار می‌آمد. مویده

این نکته نوشته‌هائی است که بر فلزهای قلمزده عهد ساسانی دیده شده است. یکی از مشخصات سکه‌های ساسانی تصویرهای یکسان بر رویه و پشت سکه‌ها بود که در آنها تصویر نیم تنه شاه در سمت راست نقش میشد. گاه در سکه‌های ساسانی نقش شاه و جانشین او و یا تصویر سه گانه شاه بانوی بانوان و جانشین شاه نقش میشد در نوشته دایره شکل گرد سکه‌ها بنابه معمول نام و عنوان رسمی شاه ضرب میشد. از زمان پادشاهی شاپور یکم بر پشت سکه‌ها تصویر آتشگاه دیده میشود. (۱)

تاریخ سکه‌های ساسانی سینه سلطنت آنها است یعنی هر شاهی عده سالهای سلطنت خود را از سال جلوس قید کرده است سکه‌ها بخط و زبان پهلوی تهیه شده‌اند بعد از انقراض سلسله ساسانیان اعراب فوراً نتوانستند سکه خودشان را رواج دهند و مدت‌ها سکه‌های ساسانی در ایران و کشورهای همجوار رواج داشت لیکن در روی آنها بعوض صورت شاه و آتشکده بسم الله نوشته میشد از سکه‌هائیکه بین سالها ۴۱ و ۸۳ هجری زده شده است اسامی خلفای بنی امیه بزبان پهلوی نوشته شده است.

تا آنکه در زمان عبدالملک مروان سکه‌ها عربی ضرب شد و بتدریج سکه‌های پهلوی از بین رفت

تجارت

هرگز در دوره‌های گذشته تجارت مانند این دوره تحت نظارت جدی قرار نگرفته بود و این امر دولت را مجبور کرد برای وسایل متراید حمل و نقل در جاده‌ها و شهر و نهر و ایستگاه و کاروانسرا و آب انبار بسازد. عمال مخصوص برای این خدمت معین شده بودند و بر ایستگاههای سرحدی و بنادر دریائی مراقبت و نظارت میکردند. همچنین دولت انحصارهایی تحت اختیار خود داشت که مهمترین آنها ابریشم خام بود که از چین وارد میشد. و مخصوصاً در کارگاههای سوری و فینقی آنرا بکار می بردند و به زودی

۱ - تمدن ساسانی تالیف ولاد دینیر گریگوریچ لوکونین ترجمه دکتر عنایت الله رضائی ص ۲۵۰ ، ۲۵۱ باستان شناسی ایران باستان تالیف لوئی و اندنبرگ ترجمه دکتر بهنام ص ۲۲۴

مردمی که پادشاهان ساسانی آنان را در سرزمینهای ایران جایگزین کرده بودند با ایشان رقابت نمودند و از آن میان کارگاههای شوش گندی شاپور و شوشتر از جهت مصنوعات خود شهرت یافتند. ظروف سفالین تجملی و مصنوعات شیشه‌ای ساخت صوفلستین و اسکندریه به ایران وارد میشد. مبادله منسوجات و تجارت البسه بسیار قابل توجه بود. عنبر را از بحر اسود وارد میکردند پاپیروس پیش از پیش جانشین پوست شده بود همواره خریدار داشت. ادویه معطر را از چین و عربستان بعنوان ترانزیت می‌آوردند. تجارت بین‌المللی موجب ایجاد مستعمرات بازرگانی گردید و مخصوصاً یهودیان و سریانیان در نواحی دور دست مانند هندوستان و ترکستان و سواحل بحر اسود مستقر شدند. تجارتخانه‌های صادراتی که در سابق انواع چیزها را می‌فروختند در این دوره تخصص یافتند و خود را بفروش گندم و چارپایان و مصنوعات کارخانه‌ها محدود کردند. تولید محصول بهتر شد و توسعه یافت و آن هم شامل منسوجات ابریشمی و هم صنعت شیشه‌سازی بود در این رشته‌ها نیز تخصص کامل به دست آوردند. دولت با انحصارات خویش تولیدکننده بشمار می‌آمد و دارای کارخانه‌هایی بود. وی قدرت خود را حتی به بعض صنایع خصوصی و صناعی که مستقیماً مورد توجه در بار و قشون و ادارات بود بسط داد و در نتیجه قیمت مواد اولیه و دستمزد کارگران را تعدیل کرد و نظمی ایجاد نمود بدین وجه تمایلات جدیدی پدید آمد که موجب ظهور پیشه‌های مختلف گردید و بعدها قرون وسطی اسلام از آنها استفاده کردند. (۱)

در دوره ساسانیان روابطی مابین دربار ایران و چین بود و سفرای طرفین به ممالک یکدیگر می‌رفتند. از مندرجات کتاب ویشو که در قرن ششم میلادی می‌زیسته اطلاعاتی راجع به کالاهای ایران آن زمان به شرح زیر بدست آمده است: طلا، نقره و فیروزه، مروارید، مرجان، الماس شیشه‌های شفاف و تار، بلور، پولاد، مس، جیوه، قالی، قالیچه، انواع منسوجات پنبه‌ای و ابریشمی، چرم، زردچوبه، کندر، فلفل، شکر، ارزن، خرما، مازو، نمک، مواد خوشبو، عنبر، چوب‌سبز، هلیله، گندم، جو، برنج و از حیوانات

اسب، قاطر، خر، شتر مرغ و فیل را ذکر نموده است (۱) چینی‌ها آهن و فولاد را از ایران وارد میکردند هیوئن تسانگ سیاح مشهور چینی از محصولات ایران در این دوره، طلا، نقره، مس مروارید و غیره را نام می‌برد و از پارچه‌های ابریشمی و پشمی و قالی‌های ایران سخن می‌گوید (۲) تجارت زمینی در طرق و شوارع کاروانرو قدیم صورت میگرفت. شاهراه بزرگ از تیسفون شروع می‌شد و از طرف حلوان و کنگاور بهمدان می‌رسید در همدان راه - های مختلف انشعاب می‌یافت یکی بسمت جنوب از خوزستان و فارس گذشته به خلیج فارس منتهی می‌شد. دیگری بهری میرفت و از آنجا راههائی از کوه‌های گیلان و البرز گذشته به بحر خزر می‌پیوست یا از راه خراسان و دره کابل به هندوستان اتصال می‌یافت راهی هم از ترکستان و حوزه تاریم به چین می‌رسید. تجارت دریائی نیز تا اندازه‌ای حائز اهمیت بود. اردشیر اول در عمران بنادر قدیم و احداث بنادر جدید سعی زیاد کرده رفته رفته نیروی دریائی معتنا بهی تشکیل یافت و کشتی‌های ایران متوالیاً در همه دریاهای مشرق سیر می‌کردند.

کشاورزان

تجزیه و تحلیل وضع کشاورزان و موقعیت اجتماعی آنان بسیار دشوار است زیرا در منابع ساسانی وضع آنان چندان روشن نیست. بعضی اطلاعات غیر مستقیم در دست است که بوسیله مقایسه آنها با حقایق تاریخ اجتماعی دوران آخر سلسله ساسانیان می‌توان خط‌مشی پیشرفت‌های اجتماعی را مجسم نمود. اطلاعات مربوط به وضع کشاورزان کشور همسایه ایران یعنی بین - النهرین که در منابع تاریخ سربانی مندرج است از این لحاظ بی‌اندازه سودمند است.

در آغاز دوره ساسانیان موضوع فتودالیزم در ایران شروع و در قرن چهارم بسرعت رو به پیشرفت می‌گذارد این جریان بطوری که معلوم است کیفیت مالکیت ارضی را تغییر می‌دهد و در وضع وابستگی و کار کشاورزان

۱ - روابط ایران و چین تألیف لوبر Louher ص ۵۱۵

۲ - شماره هشتم سال پنجم مجله کاوه

بسیار تاثیر دارد .

در وضع جامعه کشاورزان نه تنها مالکیت خصوصی افراد در زمین مؤثر و نافذ بود بلکه مالکیت آنها بر آب نیز تاثیر می کرد. بدین ترتیب در مجموعه حقوق ساسانیان به اصطلاحات زمین شخصی و زمین عمومی که مالک خصوصی در آنجا شریک در زمین است بر می خوریم جالب توجه آنکه در زمین عمومی مالک خصوصی میتواند، قنات (کهریز) دایر کند و این کهریز متعلق به شخص خود او خواهد بود و مالکین دیگر باید حق آب به او پرداخت نمایند. پادشاهان ساسانی که از روی سخاوت اراضی متعلق بخود شاه را بین مالکین و اشراف مهم و بعد بین اشراف خدمتگزار تقسیم کردند وضعی را پیش آوردند که در اغلب ازدهات جوامع کشاورزان در تحت اداره مالکین خصوصی درآمدند مالکین جدید از پادشاه فرامین معافیت دریافت می داشتند که طبق آن از پرداخت مالیات به خزانه پادشاه معاف میشدند . بنابراین کشاورزانی که در اراضی شاهی کار می کردند و از لحاظ پرداخت مالیات و بقایای آن در تحت زحمت و فشار بودند و بطور دسته جمعی به - اراضی جدیدی که مالکین شخصی داشت پناه می بردند به امید اینکه وضع زندگی آنها مرفه تر خواهد شد ولی در زمین های تازه نیز تعهدات جدیدی نسبت به مالکین خصوصی پیدا می کردند و تحت اطاعت و تابعیت آنان در می آمدند. بدون تردید اینگونه نقل و انتقال هائی که از روی بی نظمی و به - صورت فردی صورت می گرفت یعنی موقعی که خانواده های جدا گانه محل خود را ترك کرده به زمین هائی می رفتند که در اختیار مالک جدید قرار گرفته بود کلیه ارتباطات بین جوامع کشاورزی که از دیر زمان بوجود آمده بود قطع می شد. کشاورزان فراری در دهاتی سکونت می کردند که جامعه کشاورزی از دیر زمان در آنجا وجود داشت و اکنون مالک خصوصی پیدا کرده بودند و چون در آن ده فرد بیگانه ای بودند بنابراین گرفتار زحمات زیادی می شدند (۱) املاک بزرگ دولت و بزرگان کما فی السابق طبق روش های قدیم زراعت می شد و اگر تکاملی مشهود بود فقط در املاک متعلق به - دولت صورت می گرفت زیرا که آزادی اقتصادی در امر کشاورزی بسیار

محدود بود و با اقدامات انفرادی نمی توانستند آن را توسعه دهند.

بطور کلی کشاورزان مورد تعدی قرار می گرفتند و دارای استقلال نبودند و هرگز از تعلیم و تربیت برخوردار نمی شدند این طبقه به دولت یا یکی از بزرگان تعلق داشتند. مالکان بزرگ اراضی پیش از پیش مقتدر گردیدند و مالکان کوچک مجبور بودند که برای رفع بحران اقتصادی و تعدیات دولت، خود را تحت حمایت مالکان بزرگ قرار دهند. املاک بزرگ به صورت موسسات محدودی درآمدند و قسمت اعظم آنها به اجاره واگذار می شد در این املاک گروهی از روستائیان بکار می پرداختند و هرچه را که مصرف اعیان و بزرگان بود از قبیل گندم و روغن و شراب و انواع میوه و گوشت عمل می آوردند. دستمزد را جنسی می پرداختند جریان مسکوکات در مناطق روستائی به حداقل تخفیف یافته بود. مالکان دیگر در شهرها سکونت نمی کردند بلکه در املاک خود در مواضع مستحکم مسکن می گزیدند و در آنجا نظارت بر زراعت املاک خود داشتند. (۱)

در دوره ساسانی بطور کلی پیشرفت کشاورزی ادامه داشت اردشیر بابکان در نزدیکی شوشتر شهر بزرگی احداث کرد که با سم او معروف گردید و بعداً مشهور به مسرقان و اکنون گرگر نامیده می شود. برای برگرداندن آب کارون به مسرقان شادروان شوشتر را بنا نهاده دو شهر دیگر در سمت راست کارون در شاخه اصلی احداث کردند که دشت میان رودخانه و دز را مشروب می ساخت و تا حمله اعراب دایر بود در زمان انوشیروان برای پیشرفت کشاورزی قدم های بزرگی برداشته و از جمله برای آباد کردن اراضی بایر، کشاورزان را با دادن بذر و ابزار کار و حیوانات لازم تشویق می نمودند ساسانیان علاوه بر ایجاد تاسیسات آبیاری برای اداره امور آب و تقسیم عادلانه آن سازمان خاصی بنام دیوان کست و بزود (کاست و افزود) بوجود آوردند که در حکم وزارت آبیاری بود و آب رودخانه ها را مرتباً اندازه گیری کرده مراتب را به اطلاع مالکین و کشاورزان می رساند تا هر کدام فقط در حدود حق آبی را که دارند زمین برای کشت آماده کرده و بکارند تا از خسارت کم آبی مصون بمانند و کلیه نقل و انتقالات حقا بهادر

دفاتر این دیوان ثبت میشد. در هر يك استان يك رئیس آبیاری و سر میر آب
مسئول امور آبیاری و مراقبت و نگاهداری تاسیسات و قنوات و تعمیر آنها
بود. هر گاه مالکی برای مرمت مجاری آب احتیاج بكمك مالی پیدامی کرد
مبلغی از طرف دولت باو وام داده میشد (۱)

خانواده دوره ساسانی

اصل تعدد زوجات اساس تشکیل خانواده بشمار میرفت غده زنائیکه هر مرد میتوانست دارا باشد به نسبت استطاعت او بود ظاهر امر دمان کم بضاعت بطور کلی بیش از يك زن نداشتند رئیس خانه کدخدا از حق سرداری بهره مند بود هر يك از زنان که سوگلی و صاحب حقوق کامله محسوب میشد، او را پادشاه زن میخواندند از او پست تر زنی بوده که عنوان خدمتکاری داشته او را چاکر زن میگفتند حقوق قانونی این دو طبقه زوجه مختلف بود. ظاهرا کنیزان زر خرید و زنان اسیر جزء طبقه چاکر زن بوده اند. معلوم نیست که هر مردی چند همسر پادشاه زن می توانسته است دارا باشد، هر زنی از این طبقه عنوان خانم خانه کدبانو داشته است و گویا هر يك از آنها دارای خانه جداگانه بوده اند شوهر مکلف بود مادام العمر زن ممتاز خود را نان دهد و نگاهداری نماید هر پسر تاسن بلوغ و هر دختری تا زمان ازدواج دارای همین حق بوده اند اما زوجه هائیکه عنوان چاکر زن داشته اند فقط اولاد ذکور آنان در خانواده پدری پذیرفته میشده است.

اهتمام در پاکی نسب و خون از صفات بارز جامعه ایرانی آن زمان بشمار میرفت تابحدی که ازدواج با محارم را نیز جایز می شمردند که این عمل دلیل روشن و مسلمی است بر وجود اختلافات طبقاتی آن زمان تا بجائیکه طبقه چهارم که اکثریت افراد آن روزی کشور را تشکیل میداد و در حقیقت طبقه مولد ثروت بشمار میرفت حق ازدواج با طبقه اشراف و اعیان را نداشت. هنگام تولد طفل صدقات میدادند صدقه پسر بیش از دختر بود در نام گذاری اختیار اسم کفار را گناه میدانستند تقریبا همه اسمهای که در نقوش و کتب می بینیم از طبقه ممتاز است.

بایستی طفل خردسال را از آسیب چشم بد محفوظ بدارند و مواظبت کنند زن حائض ترديك او نشود زیرا که پلیدی شیطانی آن زن را موجب بدبختی طفل می پنداشتند شیطان را بوسیله آتش و روشنائی دور میکردند.

مخصوصاً در سه شب اول تولد طفل عصاره نبات هائومه باو میدادند و روغن بهاری باو می‌چشانیدند. پرستاری از طفل و شیر دادن و در قن‌داق پیچیدنش میبایستی مطابق آداب مذهبی بعمل آید قواعدی نیز برای نخستین سر تراشی طفل مقرر بوده تربیت طفل بعهدہ مادر بوده و در صورت احتیاج پدر، خواهر یا دختر بزرگ خود را به تربیت کودک می‌گماشت اگر پسر پدر خود را چنانکه سزاوارشان اوست حرمت نمیگذاشت از ارث پدری محروم و فقط از ارث متعلق بمادر میگرفت مشروط بر اینکه مادر بیش از فرزند شایستگی و اهلیت داشته باشد. تعلیم مذهبی دختر را مادر بعهدہ میگرفت لکن برگزیدن شوهر برای دختران پسر اختصاص داشت اگر پدر در قید حیات نبود شخص دیگری اجازه شوهر دادن دختر را داشت این حق نخست بمادر تعلق میگرفت و اگر مادر مرده بود متوجه یکی از اعمام یا خاله های دختر میشد. دختر خود مستقلاً حق اختیار همسر نداشت از طرف دیگر پدر یا شخص دیگری که ولی دختر بشمار میرفت مکلف بود بمجرد رسیدن سن بلوغ او را بشوهر دهد، زیرا که منع دختر از زناشوئی و تولید مثل گناه بزرگی محسوب میشد مراسم نامزدی غالباً در سن طفولیت بعمل میآمد و ازدواج در جوانی صورت میگرفت. در ۱۵ سالگی دختر باید دارای شوهر باشد معمولاً وصلت بوسیله يك نفر واسطه بعمل میآمد. مهر را معین میکردند سپس شوهر مبلغی به پدر آن دختر میپرداخت ضمناً حق داشت آن پول را در بعضی موارد مجدداً مطالبه کند مانند نازا بودن زن پدر حق نداشت دختر را در اختیار شوهری که خودش انتخاب کرده بود بگذارد اگر دختر ابا میکرد پدر حق نداشت او را بدین سبب محروم از ارث نماید. اگر دختر جوانی که در موقع مناسب او را بشوهر نداده بودند ارتباط غیر مشروع پیدا میکرد حق نفقه از طرف پدر داشت و از بردن ارث محروم نمیشد بشرط اینکه آن ارتباط را قطع کند و حتی اطفالیکه از این پیوند نامشروع بدنیا میامدند نفقه آنها بعهدہ پدر آن دختر بود^(۱) زنان اعم از پادشاه زن یا چاکر زن از هر جهت تحت سرپرستی و اطاعت مردخانه بودند و بایستی فرمان بردار مرد باشند در این مورد

پروفسور بارتلمه که در احوال حقوق زن در دوره ساسانیان تحقیقات عمیقی نموده است چنین می نویسد :

زن هر روز میبایست از شوی و آقای خود سؤال کند که چه باید فکر کند چه باید بگوید چه باید بکند. (۱)

در دوره ساسانی طلاق بسادگی و آسانی بین زن و مرد صورت می گرفته است یکی از موارد جدائی بین زن و مرد زنای محصنه بود در این مورد مرد پس از اثبات ادعای خود در محضر دادگاه با ارائه مدارك کافی زن را مطلقه میساخت و اگر عمل منافی عفت بزور انجام میگرفت مرد خیانت کار به پرداخت جریمه سنگینی محکوم می گردید در کتاب اردا ویرافنامه چندین فصل اختصاص بزنانی دارد که نسبت بشوهر خویش خیانت ورزند (۲)

مذاهب در دوره ساسانی

مذهب زردشت = بعد از سقوط دولت هخامنشیان معتقدات مذهبی و نظرات فلسفی گوناگونی که جنبه مختلط و ممزوجی داشت به ایران نفوذ کرد و در دوره نفوذ تمدن یونان در خاور نزدیک بسط و توسعه یافت. این عقاید جدید در دوران حکومت پارتها با آئین زردشت و سایر تعلیمات مذهبی ایران باستان متقارن یکدیگر وجود داشتند و در آئین زردشت نیز بنوبه خود نفوذ کرد بنابراین آئین زردشت بعنوان يك آئین جدید در دوره ساسانیان مورد توجه قرار نگرفت بلکه آنچه حائز اهمیت است این است که این آئین در دوران ساسانی جنبه رسمی دولتی پیدا کرد و سازمان دینی آن تنظیم گردید در اثر نفوذ و تاثیر افکار و عقاید پیش رفته نظرات و افکاری مخصوصا در قسمت افسانه های باستانی و مسائل مربوط به پیدایش خلقت و جهان که به هیجوجه تشابهی با آئین زردشت نداشت وارد این آئین گردید. از منابعی که در دست است بطور دقیق نمیتوان یقین کرد که در چه تاریخی آئین زردشت در ایران باوج قدرت و عظمت خود رسید و در دوره کدام يك از پادشاهان ساسانی این تشکیلات داده شده است.

۱- زن در حقوق ساسانی تألیف پروفسور بارتلمه ترجمه دکتر صاحب الزمانی ص ۳۴-۳۵

۲- از ویرافنامه ترجمه دکتر رحیم عقیقی ص ۴۳-۵۹

اخبار و روایات اخیر ساسانی تدوین سازمان مذهبی را به موسس سلسله ساسانیان اردشیر اول نسبت میدهد و همچنین جمع آوری کتاب اوستا و تنظیم قوانین و احکام این کتاب را مربوط باو میدانند ولی ظاهراً این طور نیست گرچه امکان کلی دارد که نخستین پادشاهان سلسله ساسانی چون از لحاظ معتقدات پیرو آئین زردشت بودند از روحانیان زردشتی پشتیبانی میکردند مخصوصاً که خود آنها از لحاظ اصل و نسبت کاملاً با آنان بستگی داشتند بطوریکه معلوم است شاپور اول در امر سیاست مذهب فوق العاده آزادیخواه بود و در ابتداء مذهب مانوی تقریباً مدت ۳۵ سال بدون هیچگونه رادع و مانعی در کشور رواج داشت و فقط در زمان سلطنت بهرام اول این عقیده مورد تعرض و مخالفت قرار گرفت. بعداً در زمان سلطنت شاپور دوم از سال ۳۳۹ میلادی مسیحیان نیز مورد تعقب قرار گرفتند که این موضوع نیز صرفاً جنبه سیاسی داشت این امر وضع روحانیون زردشتی را در کشور ایران تحکیم و تثبیت نمود و بدین جهت می توان گفت که در همین زمان یعنی در اواخر قرن سوم و نیمه اول قرن چهارم دین زردشتی بیک آئین دولتی سلسله ساسانیان تبدیل شد (۱)

ریاست عالیه همه امور روحانی با موبدان موبد بود که سیاست روحانی را در دست داشت. روسای روحانیون همیشه از میان مغان انتخاب میشدند و در مقابل ساسانیان که نسبت خود را به سلاطین هخامنشی میرساندند برای خود شجره نسب پرافتخار ترتیب داده بودند. و مدعی انتساب به منوچهر پیشدادی بودند. روحانیون با دخالت در امور عرفی این امور را جنبه مقدس و رنگ دینی می دادند در همه امور زندگی افراد حق مداخله داشتند و مردم عموماً آنها را مقدس شمرده احترام میکردند و ظاهراً هیچ چیزی را درست و قانونی نمیدانستند مگر آنکه بتصدیق مغان رسیده باشد. اما اسباب قدرت روحانیون منحصر باین مراتب و بداینکه از طرف دولت حق قضاوت داشتند نبود. بلکه سبب عمده اقتدار آنان داشتن املاک و ثروت هنگفت بود که از راه جرائم دینی و صدقات و غیره عایدشان میشد افراد این طبقه اگر هم ثروت موروثی

نداشتند به سهولت می توانستند از عایدات مشاغل گوناگون خود توانگر شوند. در کار خویش این طبقه استقلال تام داشتند و می توان گفت که دولتی در دولت تشکیل داده بودند^(۱)

روحانیون بچند درجه تقسیم شده بودند با وجود اینکه در این مورد اطلاعات دقیقی در دست نیست با این حال باز میتوان بعضی از درجات را محققاً معلوم کرد. در پائین ترین درجه مغها بودند بالاتر از اینها هیربدان یاروساء آتشکده ها و موبدان یاروساء مغها قرار داشتند بالاتر از همه آنها دو نفر بودند یکی موبدان موبذ و هیربدان هیربد همانطور که گفته شد اولی ریاست کل روحانیون را بعهدہ داشت و دومی قاضی القضاات بود تمام روحانیون خدمت کردن در آتشکده را شغل عمده مخصوص خود میدانستند و آتش را که مظهر اهورامزدا بود تقدیس میکردند و بایستی کاملاً مراقبت کنند که آتش خاموش نشود. هر خانواده آتش داشت و رئیس خانواده بایستی مراقب آن باشد که خاموش نشود هر دهی نیز آتشی داشت که موسوم بود به آذران برای مراقبت آن، دو نفر مغ معین میشدند. هر بلوکی باز دارای آتشی بود که بهرام مینامیدند و چند مغ مراقب آن بود. بالاتر از همه اینها سه آتشکده در تمام ایران قدیم مورد احترام و تقدیس مخصوص بود. اول آذر فرن باغ که اختصاص بروحانیون داشت و در کاریان فارس واقع شده بود.

دوم آذر گشتاسب که تعلق بشاه و جنگیها داشت و در شیر آذربایجان قرار داشت. سوم آذر برزین مهر بود که تعلق به برزگران داشت و در ریوند خراسان واقع شده بود^(۱)

زردشت = از آنجا که منابع و اسناد راجع بعصر و تاریخ زمان دوردستی که این پیغمبر ایرانی در آن میزیسته کمیاب و نادر است نمی توان اطلاعات بسیاری درباره تاریخ حیات او بدست آورد معذالك محققین بر آنند که زردشت در روزگار بین ۸۵۰ تا ۵۵۰ قبل از میلاد در جهان میزیسته است وی در خاندانی از بزرگان ایران متولد شده، پدرش او را زراتشترا نامیده

۱ - دائره المعارف فارسی به سرپرستی دکتر مصاحب ج ۱ ص ۱۲۳۰

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۴۰۰ - ۴۰۱

که در لهجات بعد زردشت یا زرتشت یا زرد هشتیت تلفظ شده و در زبان یونانی به زروآستراس Zoroastras تبدیل یافته این نام کسی است؟ که بانی و شارع یکی از بزرگترین مذاهب جهان گردیده همان مذهبی که از آن بالقب و اسامی گوناگون تعبیر کرده و می کند مزدیسنی بهدینی، مجوس، آتش-پرست و غیره درباره موطن او سخن بسیار است (۲) بعضی وی را از آذربایجان و برخی از ری دانسته اند و قولی نیز هست که وی به ولایات شمال شرقی ایران قدیم منسوب بوده است.

افلاطون در آلیسیاد Alicibiade^۵ برای نخستین بار از زردشت نام برده است پلینی Pliny و پلوتارک در آثار خود مفصلاً از وی و اعمالش یاد کرده اند اما بر خلاف انتظار در کتیبه های میخی هخامنشی از زردشت ذکری به میان نیامده است. بنا به بهامی که در زندگانی زردشت وجود دارد عده ای از مورخین و نویسندگان در تاریخی بودن شخصیت زردشت تردید کرده اند اکثر محققین که اعتبار تحقیقات آنها مسلم و قطعی است وجود زردشت را در تاریخ حتمی و انکار ناپذیر میدانند و معتقدند که اوستا و اصول عقاید زردشت مبین و مؤید وجود شخصیت تاریخی زردشت و خصوصیات مربوط با او و محیط او است جکسن JAKSON در کتاب تتبعات زردشتی با تحقیقاتی که کرده و قرائنی که از کتاب بندهشن بدست آورده حتی سالهای زندگی زردشت را نیز معلوم کرده و تولد او را سال ۶۶۰ و مرگش را سال ۵۸۷ قبل از میلاد محقق دانسته است (۲)

المستد Ol mstead راجع به بنیان گذار آئین زردشت چنین مینویسد: «نام زردشت در اوستا زرتشرا بمعنی دارنده شتر زرین و نام خانواده گیش سپن تمه بمعنی سپید ضبط شده است. نام پدرش پورشسب بمعنی دارنده اسب خاکستری رنگ و نام مادرش دوغدوا یعنی کسیکه گاوهای سفیددوشیده

۱ - تاریخ جامع ادیان از آغاز تا امروز تألیف جان ناس ترجمه علی اصغر حکمت از انتشارات جامع پیروز چاپ دوم ۱۳۴۵ ص ۳۰۲
 ۲ - تاریخ ادیان تألیف دکتر علی اکبر ترابی از انتشارات اقبال ۱۳۴۱ ص ۲۲۴ سرگذشت دین های بزرگ تألیف جوزف گر ترجمه ایرج پزشک نیا ص ۱۴۰

میباشد که تمام این نامها از يك زندگانی نیمه چوپانی حکایت می کند «
(۱)

کتاب مقدس زردشت اوستا یا زند اوستا (اوستا به معنی متن و زند بمعنی تفسیر است) نامیده میشود بر حسب روایات مذهبی زردشتی اوستای کنونی جزئی از ادیان مقدس و نوشته های مذهبی ۱۵۰۰ سال قبل از میلاد است که از حیث کمیت و کیفیت بسیار قابل توجه بوده است.

در حمله اسکندر مقدونی ضمن سوزاندن بایگانی سلطنتی تخت جمشید قسمت اعظم آن نوشته ها و آثار بسال ۳۳۰ قبل از میلاد از میان رفت بعدها موبدان زردشتی قسمتهای متفرق اوستا را بدقت جمع آوری و تنظیم و تدوین نمودند و اوستای کنونی را بوجود آوردند .

اوستای کنونی شامل ۵ بخش بشرح زیر است

۱- یسنا : که حاوی گاتها است و از ۷۲ فصل آیات مذهبی تشکیل یافته که این آیات توسط علماء زردشتی در مراسم ودعا و نماز قرائت میگردد
۲- ویسپرد : (همه سران و همه ایزدان) که شامل ۲۲ فصل درباره یاران معنوی اهورا مزدا است .

۳- وندیداد : شامل ۲۲ فصل است و پاك و ناپاك و آداب و اعمال مذهبی را تعلیم میدهد و قانونهای مقابله و نبرد بادیوان و بدکاران را روش میسازد .

۴- یشتها : بشماره ۲۲ درباره امور مقدس و فرشتگان و نیایشهای لازم است .

۵- خرده اوستا : که پنجمین قسمت اوستا است برخلاف سایر قسمتهای اصلی اوستا که قبلا ذکر شد و بیشتر علمای مذهبی حق قرائت آنها را در آتشکده ها دارند این بخش هم از طرف مردم عادی و هم از طرف موبدان و علما زردشتی میتواند مورد استفاده قرار گیرد .

باید دانست که تاریخ قسمتی از متون زردشتی خیلی قدیمی است مخصوصاً

پنج سرود که گاتها نامیده میشوند بخود زردشت منسوبند (۱)
 آئین زردشت = مذهب زردشتی دینی است که ظاهرا براساس دو گانه
 پرستی قرار دارد این دین معتقد بر دو خدای ازلی جاویدی میباشد یکی
 خدای خیر دیگری خدای شر . در چهار چوب این عقیده يك نظم بسیار
 عمیق فلسفی بنا شده که بر طبق آن خدای خیر ملقب به اهورامزدا خدای خرد
 ودانش یا آفریدگار کل است که همواره در پیکار و نزاع با خدای شر است
 که او اهریمن یا انگر **Angra** یاد یوا **Diwa**
 نام دارد اولی یعنی هر مزد پرورگار و سبب همه نیکیهای عالم هستی است
 دومی یعنی اهریمن ناپاک است وزشت که منشاء غم و بدبختی و منبع سراسر
 دردها و بیماریها و سرانجام باعث نابودی است . این دو نیروی عالم کل
 هر چند روزگاران با یکدیگر بجنگ و نزاع سرگرمند و هر يك شکست
 دیگری و پیروزی خود را می طلبد لیکن سرانجام این کشمکش به پیروزی
 اهورامزدا پایان میپذیرد .

بعد از آنکه اهورامزدا بر اهریمن غلبه یافت و نیروی نور ظلمت را
 بر انداخت سلطنت یزدانی در عالم برقرار خواهد شد و بهدینان و نیکان جاویدان
 در این جهان بخوشی و شادمانی خواهند زیست (۲)
 بهر مزدش وجود مجرد و لایزال کمک میکند که موسومند به آتش سپنتان
 یعنی جاویدانهای مقدس که در پیش هر مزد ایستاده اند و بوسیله آنها
 هر مزد عالم را اداره میکند هر يك از اینها حامی موجوداتی هستند پائین تر
 از آنها باز وجود های مجردی هستند که یزت نام دارند تعداد این یزتها
 خیلی زیاد است ولیکن معروفترین آنها به سی یزت میرسد که هر يك از
 روزهای ماه یکی از آنها اختصاص دارد . یزت ها بدو طبقه آسمانی
 و زمینی تقسیم شده اند در راس یزتهای آسمانی هر مزد قرار گرفته و در راس
 یزتهای زمین زردشت واقع شده است پس از این دسته باز وجود های
 مجردی قرار دارند که به فروشی موسومند که هر کدام در حکم ملکی

۱ - تاریخ ادیان تألیف دکتر علی اکبر ترابی ص ۲۲۸ ترجمه تاریخ ادبی ایران تألیف
 ادوارد برون ترجمه علی پاشا صالح ج ۱ ص ۱۵۰ - ۱۵۱
 ۲ - ایران شهر ص ۵۷۵

هستند که حافظ انسان قبل از تولد میباشند این ملکهها در آسمان جای دارند که بعد از درگذشت انسان با روح او دوباره به آسمان میروند (۱) در مقابل لشکر هرمزد، اهریمن نیز لشکری دارد که تعدادشان فوق العاده زیاد بوده وعده آنها برقوای روشنائی تفوق داشته است در راس آنها اهریمن قرار گرفته در مقابلش سپنتان شش دیو یا عفریت وجود دارند که بهمرأه خود نابودی میآورند و دروغ و نقص و عیب را مجسم میسازند • تمام جهان به مخلوقات اهورامزدا و اهریمن تقسیم می شوند • مبارزه و تراغ بین دو مبداء طولانی است ولی عاقبت باید يك تراغ قطعی و نهائی بین آنها روی دهد

واهورامزدا غالب گردد آنگاه فتح و پیروزی روشنائی در تمام جهان اعلام خواهد گردید. (۲)

یکی از اصول این دین اعتقاد به مختار بودن انسان در افعال خویش است و بر آنند که انسان در اراده خود آزاد میباشد • سرنوشت او خود با اختیار او است و میتواند از دوراه خوبی و بدی هر کدام را بخواهد اختیار کند • در این جهان دو سپاه پیوسته بجنگ و پیکار مشغولند نور و روشنائی دیگر لشکر ظلمت و تاریکی تکلیف هر فرد آدمی آنست که یکی از آن دو لشکر را اختیار کرده در صف آن قرار گیرد و باندازه عمل خود از نیک و بد پاداش یا کیفر یابد • بنابراین مساله آمرزش و توبه و کفاره و شفاعت در آن دین مطرح نیست • زردشت اصلی بسیار عالی و قاعده ای بسیار لطیف در دین خود برقرار کرده میگوید راستی ریشه همه سعادات و مایه خیر است و دروغ ریشه تمام شرها باعث هلاکت است • انسان در سه چیز باید راستی پیشه کند : درمنش ، گویش ، و روش یعنی درپندار و گفتار و

۱- تاریخ ایران پیرنیا ص ۴۳۶

۲- تاریخ ایران باستان و دیاکونوف ص ۴۳۳

زروانیان و کیومرثیان

زروانیان در نزد نویسندگان کتب ملل و نحل اسلامی عنوان یکی از فرقه‌های مجوس که خدای واحدی را بعنوان زروان بیکران پرستش میکردند و او را برتر از یزدان و ، اهریمن میشناخته‌اند و عقیده داشتند که هر مز و اهریمن هر دو مخلوق زروان آکران یعنی وقت لایتناهی میباشد . در باب اصل و منشاء زروان بیکران یا زروان آکران محققین اختلاف دارند عده‌ای آنرا از خدایان دیرین آریایی و پروردگار آسمانی پنداشته‌اند و دسته دیگر معتقدند که این آئین جز در بین کاهنانیکه با ستارگان و اجرام فلکی سروکار داشته‌اند ممکن نیست بوجود آید و بدین گونه بعضی آن را مأخوذ از عقاید بابلی در روزگار هخامنشیان میدانند بهر حال فرقه‌های زروانیه که در اوایل دوره اسلامی وجود داشته‌اند بقایای زروانیان عهد ساسانی شمرده‌اند بهیچوجه مذهب رسمی غالب ایرانیها نبوده است هر چند از تاثیر آن گرایش بنوعی مذهب که در آن ادوار چیزی در بین موبدان و بزرگان پدید آمده بوده است لیکن بهر حال محقق است که در روزگار ساسانیان آئین زروان و آئین مزدا هر دو وجود داشته‌اند و در واقع چنانکه مولفین کتب ملل و نحل اسلامی نیز بعدها گفته‌اند مانند دو مذهب و دو شعبه ، یک دین بوده‌اند مانند دودین مغایر و مخالف با یکدیگر نهایت آنکه در دوره ساسانی به تفاوت گاه آئین زروان قسوت

۱ - ایرانشهر ج ۱ ص ۵۷۵ - مهدی تالیف دارمستتر ترجمه محسن جهانسوز ص ۲۵ برای کسب اطلاع بیشتر به منابع زیر مراجعه شود .
 تعالیم زردشت تالیف ابراهیم پورداود - آئین‌ها در شاهنامه فردوسی تالیف محمد آبادی بررسی یسنا تالیف اورنگ - بوداچه میگوید تالیف محمد مهین‌پور - جهان‌بینی ایرانی تالیف هوشنگ مهرگان - چنین گفت زردشت تالیف فردریک ویلهلم نیچه ترجمه حمید نیرنوری - دین قدیم ایرانیان تالیف هاشم‌رضی - دین ایرانی تالیف امیل بنونیست ترجمه بهمن سرکاتی - سرزمین هند تالیف علی اصغر حکمت عصر اوستا تالیف مجید رضی فرهنگ پهلوی تالیف بهرام فره‌وشی - هزارشهای پهلوی تالیف دکتر جواد مشکور منظومه درخت آسوریک تالیف ماهیارنوائی مجموعه قوانین زردشت یا وندیداد اوستا تالیف دارمستتر ترجمه موسی جوان . هر رمزنامه تالیف ابراهیم پورداود - واژه‌نامه بندهشن تالیف مهرداد بهار یشت تالیف ابراهیم پورداود - یکتاپرستی در ایران تالیف سرگرد اورنگ .

بیشتری داشته است و گاه آئین مزدیسنا چنانکه در روزگار یزدگرد اول آئین زروان قوت یافت و در دوره شاپور دوم و انوشیروان آئین زردشتی از بعضی اسناد مربوط به مانویه و قرائن دیگر برمیآید که آئین زروان مقارن قرن سوم میلادی در بلاد جنوب غربی ایران رایج بوده است در صورتیکه آئین مزدا بیشتر در شمال و مشرق رواج داشته است. فرقه دیگر که به گیومرثیان موسومند معتقد بودند که اهریمن از شك هرمز بوجود آمده موافق این عقیده اهریمن مخلوق هرمز است. (۱)

مذهب مانی (۲)

در حدود ۲۰۰ میلادی در همدان يك شاهزاده اشکانی از نسل ارشك زندگی میکرد که پاتيك نام داشت او با زنی بنام مریم ازدواج نمود بعد از مدتی پاتيك همدان را ترك كرد و در پایتخت امپراطوری سلوکی تیسفون اقامت گزید. يك روز وقتی او در معبدی که اغلب بآنجا میرفت رفته بود صدائی از محراب بگوشش رسید که میگفت (پاتيك گوشت نخور - شراب نخور و از زن پرهیز کن سه روز متوالی همان صدا را شنید که همان فرمانها را میداد) اندکی پس از واقعه معبد مریم زن پاتيك پسری بدنیا آورد.

- ۱ - ایران در زمان ساسانیان کریستن سن ص ۹۵ - ۱۰۱
- ۲ - به منابع زیر مراجعه شود :
مروج الذهب تالیف مسعودی بکوشش با ریه چاپ پاریس ۱۸۷۷ ج ۱ ص ۲۰۰ تاریخ سنی لملوك الارض والانبیاء تالیف حمزه اصفهانی چاپ برلن ۱۳۴۰ هجری قمری ص ۲۵ الفهرست تالیف ابن الندیم بکوشش فلوگل چاپ لانیپریك ۱۸۷۲ ص ۳۲۷ الفرق بین الفرق تالیف ابومنصور بغدادی بکوشش محمد بدر چاپ مصر ۱۹۱۰ ص ۲۳ کتاب الملل والنجل تالیف شهرستانی چاپ لایپزك ۱۹۲۳ ص ۱۸۵ تاریخ ابن خلدون بکوشش شکیب ارسلان چاپ بولاق مصر ۱۲۴۸ هجری قمری ج ۲ ص ۱۲۹ شاهنشاه فردوسی چاپ تهران ۱۳۱۴ کتابخانه بروخیم ۶ ص ۱۵۸۵ کتاب لغت فرس تالیف اسدی طوسی بکوشش عباس اقبال چاپ تهران ۱۳۱۹ هجری شمسی ص ۱۷-۱۸ - فارسنامه تالیف ابن بلخی بکوشش لسترنج ص ۲۰ مجمل التورایخ والقصص بکوشش ملك الشعرا بهار چاپ تهران ۱۳۱۸ شمسی ص ۱۵ تاریخ جهانگشا تالیف عظاملك جوینی بکوشش علامه محمد بن عبدالوهاب قزوینی چاپ لیدن ۱۹۳۷ ج ۱ ص ۴ - تاریخ گزیده تالیف حمداله مستوفی چاپ لیدن ۱۳۲۸ هجری قمری ص ۱۰۶ روضته الصفا میر خواند چاپ بمبئی ۱۲۷۰ هجری قمری ج ۱ ص ۲۲۳ مانی و تعلیمات او تالیف ویدن گرن ترجمه ترهت الصفاى اصفهانی ص ۳۸ - ۳۶ آثار الباقیه بوریحان بیرونی ترجمه اکبر دافسرشت ص ۱۵۹ - تاریخ یعقوبی ج ۱ ترجمه دکتر آیتی ص ۱۹۵

(در حدود ۲۱۶ - ۲۱۷ میلادی) که اسمش رامانی گذاشت. عقاید مختلف درباره محل تولد ماننی چنان زیاد است که نتیجه گیری از آن بسیار مشکل خواهد بود. اما اظهار خود او که توسط محقق معروف ابوریحان بیرونی برای ما حفظ شده گواه بر اینست که او درده مردینو **Mardino**

در ناحیه نهر کوتاه **Nahrkuta** در شمال بابل تولد یافته و فعالیت عمومی خویش را در سنین جوانی در دوران پادشاهی اردشیر بابکان آغاز کرد وی به هندوستان سفر کرد و اولین جامعه پیروان خود را در آن کشور بوجود آورد هنگام مراجعت به تیسفون که مقارن باروز تاجگذاری شاپور اول بود که از طرف شخص پادشاه با لطف و عنایت خاصی مورد استقبال قرار گرفت و اجازه ترویج و انتشار اندیشه‌های نوینش در ایران بوی اعطاء گردید

مانی برای اشاعه مذهب خود کتابهایی نوشته که یکی از آنها چون برای شاپور اول نوشته به زبان پهلوی است و به شاپورگان معروف است. مانی مخترع خط جدیدی بوده که کتب مانویان پارتی زبان و پارسیک زبان و سغدی زبان و غیره به آن خط و مشتق از سریانی و ساده‌تر نوشته شده و از این جهت فوق العاده مدیون ماننی هستیم چه بسیاری از کلمات ایرانی که در خط پهلوی غامض و مشکوک بود و قتیکه در آن خط دیده می‌شود چون خالی از هژوارش و غیر قابل اشتباه است صحیح خوانده می‌شود و این فقره کمک زیادی به شناخت مانسبت بزبانهای قدیم ایرانی نموده است (۱)

تصنیفات ماننی مزین به نقاشیهایی بوده است کتاب نقاشی او را ارژنگ نامیده‌اند مقصود از نقاشیها این بود که خوبی (روشنائی) و بدی (تاریکی) را بانواع و اقسام صورتها بنماید تا اشخاص با سواد و افراد بی سواد از نقاشیهای کتاب مذهب او را بهتر درک کنند. همانطور که اشاره شد در بادی امر شاپور به ماننی گروید ولیکن بعد از ده سال به مذهب سابق خود (مزدیسنی) عود کرد، پس از این واقعه ماننی از ایران خارج و به هندرفت و از آنجا به ترکستان و چین سفر نمود و مدتی در تبت بسر برد و در ترکستان

۱ - ماننی و دین او تألیف تقی زاده فراهم آورده احمد افشار شیرازی ص ۱۷

پیروان زیادی پیدا کرد. بعد از درگذشت شاپور اول و هرمز اول مانی بدعوت پیروانش بایران برگشت (۳۷۳ میلادی) و پس از دو سال در زمان سلطنت بهرام اول روحانیون زردشتی او را بفساد عقیده متهم نمودند و در نتیجه عمال دولتی او را گرفته و بزندان کردند و بعد زنده زنده پوست او را کنده و پرازگاه نمودند و در جندشاپور جسدش را از چوب بلندی آویختند (۱)

اصول مذهب مانی = مانی خود را جانشین عده زیادی از رسولان آسمانی میدانست که از زمان آدم تا زردشت و بودا و عیسی یکی پس از دیگری برای هدایت نوع بشر آمده اند مانی خود را خاتم انبیاء و برترین پیغمبران می شمرد وی عقیده داشت که تعلیمات پیغمبران پیش از او همه مبهم و ناقص بوده بعلاوه بدست مریدان و حواریون از صورت اصلی خود خارج شده تدوین کنندگان کتب مذکور مطالبی از خود بآنها اضافه نموده اند در حالی که پیغام الهی که بوسیله مانی بر روی زمین آورده شده حقیقت راستین و کامل و علم مطلق است.

چون دین مانی ادعای عالم گیری داشت. مانی اصولی از مذهب دیگران را از جمله مذهب زردشت و بودا و مسیح اقتباس کرده است دین مانی یکی از غوامض مسائل تاریخ ادیان است و فهم آن بغایت مشکل است و میتوان گفت بنیان و ترکیب عقاید مانوی در، تکوین اصلی موجودات و سیر تاریخی وجود بقدری پیچیده و پر از افسانه و داستانهای موهوم و شبیه بخرافات است که شاید نظیری در میان ادیان عالم و بلکه افسانه های قدیم برای آن نمیتوان یافت (۲)

از پیش از دو قرن باین طرف تحقیقات زیادی در منشاء عقاید مانوی و کیفیت تشکل آنها بعمل آمده و مخصوصاً در ظرف ۵۰ سال اخیر در این زمینه مساعی زیاد بکار برده شده و رسائل و مقالات بیشمار تالیف گردیده است. عقیده های مختلف یکی بعد از دیگری طرح و متروک گردیده و بطور خلاصه آنکه چندی عقیده در ربط دادن عقیده مانوی به فلسفه هندی

۱ - تاریخ تمدن ایرانی با همکاری جمعی از دانشوران ایران شناس ترجمه جواد محی ص

رایج بوده و بعدها پس از اکتشاف آثار مکتوب در ترکستان چین درشش نقطه در حوزه تورفان که چند هزار قطعه بوده و چند صد قطعه از آن آثار مانوی و در زبانهای مختلف بود مخصوصا در زبانهای ایرانی میانه یعنی پارسیک و پهلوی و سغدی جمعی از محققین مایل باین عقیده شدند که عقاید قدیمی ایرانی و مخصوصا عقیده زروانی و بعضی طریقه های غیر رسمی و بدعت آمیز زردشتیان در دوره اواخر اشکانیان و اوایل ساسانیان در ترکیب و بنیان عقاید مانی سهم مهمی دارا میباشد لیکن در نتیجه تحقیقات زیاد بعدها معلوم شد این شباهت ظاهری است و ناشی از آنستکه مانی در بیان مطالب خود اصطلاحات هر قوم و ملتی را اقتباس و تعلیمات خود را بقالب معتقدات جماعتی میریخت که در میان آنها دعوت خود را نشر میداد بعدها به جنبه عقاید مسیحی در ترکیب مانویت بیشتر اهمیت داده شده و مخصوصا محقق گردید که مانی از دین عیسوی بیشتر اطلاع داشت تا از ادیان و معتقدات ایرانی و هندی، مانویت دین بهود را طرد میکرد و موسی و انبیاء بنی اسرائیل را بمنزله شیاطین تلقی مینمود.

در تشکیلات دینی مانی از نقوش کلیساهای مسیحی بیشتر مورد استفاده قرار گرفته و مانند مسیحیان ۱۲ حواری در راس آن قرار داشته و سپس از ۷۲ شاگرد که متشکل از کشیشان و مروجین بوده اند بهره گیری شده (۱) نزدیکترین پیروان مانی صدیقون که رهبران دینی و کشیشان آن آئین محسوب میشدند بوده اند ریاضتها و محرومیت های سختی را متحمل میشدند و خوردن غذا های حیوانی و لبنیات را بر خود حرام کرده بودند. موظف بودند که حیات تمام جانداران را محترم شمرده و هیچ موجودی را اعم از انسان و حیوان بیجان نسازند و زندگی دور از لذایذ مادی داشته باشند، واز زن و تمایلات بیهوده اجتناب نمایند دسته دیگر بنام سماعون در اختیار کردن همسر آزاد بودند و زندگانی عادی داشتند ولی موظف بودند از هر گونه کثری و نادرستی اجتناب ورزند (۲)

بنیاد این دین بر مخالفت بین نور و ظلمت و بعبارت دیگر بین خیر و شر

۱ تحولات فکری در ایران تالف دکتر موسی بروخیم ص ۵۲

۲ - تاریخ ادیان تالیف علی اکبر ترابی ص ۲۴۷ / ۲۴۸

نهاد شده بود و معتقد بودند از این دو عنصر که همواره در ستیزه اند جهان پدید آمده است. در ضمن معتقد بودند در انسان روان نورانی و تن ظلمانی است و سراسر اخلاق مانوی در اطراف رهایی روان از تن دور میزند. آنگاه که همه ارواح و همه نور که محبوس ماده هستند آزاد شوند و بسوی خورشید صعود کنند آسمان و زمین منهدم و از یکدیگر جدا خواهند شد و حکومت نور جاویدان و پایدار خواهد ماند (۱).

مانی معتقد بود که جهان با طوفانی عظیم و وحشتناک خاتمه خواهد یافت و بقعر جهنم رانده خواهد شد و در آنجا تمامی عناصر جهان تبدیل به آتش میشود و سپس سنگی بزرگ بزرگتر از دنیا آنرا می پوشاند و روح های گناهکار بآن سنگ چسبیده اند. نیکوکاران راه آسمان در پیش میگیرند و آنها کد در کارهای نیک و بد جهان متعادل و متوسط بودند دوباره شکل انسانی میگیرند و بدکاران به جهنم میروند مانویت نیز یک جهان شناسی عرفانی در برداشت و عالم را بصورت زندانی میدید که ذرات نور که از عالم بالا سرچشمه گرفته اند در آن محبوس شده و فقط انسان بوسیله تهذیب و تکامل روح از این عالم نجات می یابند نظریه منفی مانویان در باره این جهان که آنرا اهریمن میدانستند باب نوینی در مکتبهای دینی و فلسفی بعدی گشود، چه بسا نهضتهائی از غرب چین تا جنوب فرانسه گسترش یافتند که معمولاً مخالف با ادیان رسمی مانند مسیحیت و کیش بودائی بودند و افکار آنان از تعالیم مانوی سرچشمه گرفته بود. مانویت در عین حال که بعضی افکار عرفانی و جهان بینی را در خود گنجانده بود در صحنه تاریخ بیشتر بصورت معاند و مخالف فلسفه های دینی جلوه گر شد و با وجودیکه متفکرانی را از قبیل آگوستین در مغرب زمین و برخی از متفکران اسماعیلیه را در جهان اسلامی تحت نفوذ قرار داد سرانجام با مخالفت آنان روبرو شد (۲).

توسعه مانویت = توسعه پیشرفت مانوی از حیث زمان و مکان بسیار قابل ملاحظه است مدت دو ازارده قرن یعنی از سوم تا پانزدهم میلادی این دین

۱ - ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۳۱۹

۲ - ایرانشهر ۱ ص ۶۲۱

دائما در پیشرفت بوده و انعکاس آن در تمام نیمکره شمال آتلاتیک تا اقیانوس آرام پیچیده است مذهب مانی در بدایت امر در بابل که مرکز عقاید و مذاهب مختلفه بود اشاعه یافت. در زمان خود او بعثت مسافرتها پی در پی در سرتاسر ایران منتشر گردید و با وجود ممانعتها و انشعابات در تمام دوره ساسانی در ایران طرفداران زیاد داشت. (۱)

بعثت فشار و تعدی که نسبت به پیروان مذهب مانی از جانب روحانیون زردشتی وارد میشد گروهی بسمت شرق و شمال که ساکن طوائف ایرانی نژاد بود مهاجرت کردند. در سغد جماعتی عظیم از مانویه ساکن شدند این مانویان شرقی رفته رفته ارتباط خود را باهم کیشان غربی از دست دادند و از شناختن احکام مرکزی دیانت خود یعنی فلسفه بابل سرپیچی نموده فرقه مستقلی تشکیل دادند چون در نواحی شرقی کسی زبان سریانی نمیدانست مانویان بجای کتب اصلی خود که بزبان سریانی بود ترجمه آنها را که باغت پهلوی جنوب در دست داشتند بکار میبردند ولی زبان پهلوی شمالی را کماکان میاموختند زیرا بسی از متون دینی آنان خاصه سرودها و اشعار مذهبی باین زبان تدوین شده بود و در حفريات تورفان نمونه هائی از این اشعار بدست آمده است. (۲)

بعد بشامات و فلسطین و به مملکت نبطیهای (شمال غربی عربستان) سرایت کرد زیرا مانی کتابهای خود را بزبان آرامی می نوشت. و در نواحی مذکور باین زبان آشنائی داشتند پس از آن این مذهب در مصر پیروانی پیدا کرد زیرا در آنجا نیز مسلک عرفانی رواج داشت بعد از مصر بطرابلس و قرطاجنه سرایت نمود در این ممالك کتابهای او بزبان لاتین ترجمه شد و پیروان زیادی در اطراف راهبین مذهب مانی جمع شدند. (۳)

این آئین هرچه بیشتر در مغرب زمین پیش میرفت بیشتر شکل فلسفه ورنگ مسیحیت بخود میگرفت آئین مانی در رم طرفداران زیادی پیدا

۱ - تمدن ایرانی تالیف چند تن از خاورشناسان ص ۲۲۳

۲ - ایران در زمان ساسانیان گریستن سن ص ۱۳۰

۳ - تاریخ ایران تالیف پیرنیا ص ۴۳۴

کرد بتدریج مخالفین آن احساس خطر نمودند چنانکه در شهر رم پاپ اعظم بکمک دولت به مقابله و مٹازعه سخت برخاست و در نتیجه والانتین سوم فرمان تبعید مانویان را صادر نمود و ژوستی نین مجازات اعدام برای آنان مقرر داشت و در شمال افریقا قتل عام مانویان به حیات آنان خاتمه داد در قرن یازدهم معتقدات مانوی توسط جمعی بنام آلبی ژواها (کاتارها) در کشور فرانسه منتشر گردید ولی کاتولیکهای مسیحی برای مقابله و نابود ساختن آن جمع اردوئی تشکیل دادند و به تحریک پاپ در سالهای ۱۲۰۹-۱۲۲۹ میلادی اموال و املاک آنان را مصادره و تاراج نمودند بالاخره با سقوط قلعه آلبی، ژاواها در (مونت سگور) و بر اثر زجر و کشتار بیدریغ پیروان معتقدات مزبور بطور کلی نابود گردیدند. (۱)

احوال اجتماعی ایرانیان در دوره ساسانی = جامعه ایرانی در زمان ساسانیان بر دورکن مالکیت و نسب قائم بود. بعلاوه طبقات از حیث مراتب اجتماعی درجاتی داشتند که هرکس را در جامعه و مقامی ثابت بود یکی از قواعد محکم سیاست ساسانیان یکی این بوده که هیچکس نباید فوق آنچه به مقتضای نسب به او تعلق می گیرد خواهان درجه باشد قوانین مملکت حافظ منافع و نسب خاندانها بود نام خانواده های بزرگ را در دفاتر و دواوین ثبت میکردند. و دولت حفظ آنرا عهده دار بود و عامه را از خریدن اموال اشراف منع میکرد با وجود این قهراً بعض خانواده های نجیب بمرور زمان منقرض میشدند. (۲)

در نامه تنسر آمده است که : (فساد بیوتات و درجات دو نوع است یکی آنکه خانه ای را ویران سازند و درجه تغییر وضع و ابدارند یا آنکه روزگار خود بی سعی دیگری غروبها و جلالت قدر ایشان باز کرد و اعقاب ناخلف در میان افتد اجلاف را شعار خود سازند و شیوه تکرم فرو گذارند و وقار ایشان پیش عامه برود چون مهنه بکسب مال مشغول شوند و از ادخار فصل باز ایستند و مصاهره با فرومایه و نه کفو خویش کنند از آن توالد و تناسل فرومایگان پدید

۱ - تاریخ ادیان دکتر علی اکبر ترابی ص ۲۴۹
۲ - ایران در زمان ساسانیان گربشن سن ص ۲۲۲

آیند که به همین مراتب ادا کند) (۱)

همچنین در میان طبقات عامه تفاوت‌های بارزی بوده هر يك از افراد مقامی ثابت داشت و کسی نمی‌توانست بحرفه‌ای مشغول شود مگر آنچه از جانب خدا برای آن آفریده شده بود.

بطور کلی بالا رفتن از طبقه‌ای دیگر به طبقه‌ی دیگر مجاز نبود ولی گاهی استثناء قائل میشدند و آن وقتی بود که یکی، آحاد رعیت اهلیت و هنر خاصی نشان میداد در این صورت اگر آن شخص در پارسائی آزموده بود او را وارد طبقه روحانیان میکردند و اگر قوت و شجاعت داشت او را در طبقه جنگ آوران داخل می‌نمودند و اگر در عقل و قوه‌ی حافظه ممتاز بود، در طبقه دبیران قرار میدادند در هر صورت قبل از رفتن به طبقه‌ی عالی بایستی تعلیمات کافی و استواری بیابد بنابراین رفتن یکی از عامه به طبقه اشراف بکلی ممتنع نبود شاید این اختیار را داشت اما بسیار نادر اتفاق می‌افتد، در هر حال مردمان شهری نسبت به وضع خوبی داشتند آنان هم مانند روستائیان مالیات سرشماری می‌پرداختند ولی گویا از خدمت نظام معاف بودند و بوسیله صنعت و تجارت صاحب مال و جاه میشدند اما احوال رعایا بمراتب از آنان بدتر بود در تمام مدت عمر مجبور بودند در همان قریه ساکن باشند و بیگاری و سایر خدمات، را انجام دهند بطور کلی قوانین مملکت برای حمایت روستائیان مقررات ثابتی نداشت وضع رعایا در برابر اشراف ملاک با احوال غلامان بی تفاوت بود معلوم نیست که احکام پادشاه نسبت به اقطاعاتی که در قلمرو آنها بوده قدرتی داشته‌اند یا نه این اقطاعات دارای مصونیت نام یا نسبی بوده است یا خیر، قدر مسلم این است که رعایا گاه بدولت و گاه به اشراف مالک و گاه به هر دو مالیات میدادند بعلاوه مجبور بوده‌اند باتفاق ارباب خود. در هنگام نیاز بجنگ بروند با وجود این، نظر با اهمیت فوق‌العاده‌ای که زراعت در شریعت زردشتی داشته مسلم است که حقوق قانونی از روی کمال دقت تعیین می‌شده است چند نسیک از نسیک‌های اوستا محتوی قواعد و احکامی در این خصوص بوده‌اند.

۱- تاریخ طبرستان تألیف ابن اسفندیار به تصحیح عباس اقبال با اهتمام محمد رضا رضائی مدیر کتابخانه خاور خرداد ۱۳۲۰ ج ۱ ص ۲۳

آنچه مذکور شد راجع بامتیاز افراد از حیث اختلاف طبقه اجتماعی آنان بود اما بین ایرانیان و بیگانگان هم موجبات امتیازی بود که آثار آن در خلاصه نسکهای مفقود موجود است مثلاً اگر ایرانیان با کفار سړیک سفره می‌نشستند بایستی قوانین شرعی خاصی را مرعی دارند مزدی که به ملازمان غیر ایرانی میدادند باموارد و شرائط معین، غیر از مزدی بود که بیک نفر متدین بدین مزدائی پرداخت میشد. (۱)

پایه و اساس خانواده ایرانی در زمان ساسانیان روی اصل تعداد زوجات قرار داشت و تعدد زوجات بسته بوضع مالی اشخاص بود بعلاوه از قدیم الایام ازدواج بین خویشان بسیار تردیک برای پاك نگاه داشتن خون معمول بوده که سابقاً بیان شد

ظاهراً در وضع و موقعیت زنان در زمان ساسانیان پیشرفتی حاصل شده است زن تا آن هنگام شخصیت حقوقی نداشت ولی با وجود عادات و سنن قدیم ترتیبات جدیدی وجود داشت که بر طبق آن زن صاحب حقوق معینی گردیده بود و در اواخر دوره ساسانی متدرجاً رو به آزادی و استقلال میرفت، در بعضی موارد زن مسئولیت هائی بر عهده داشت، مثلاً هنگام مرگ پدر خانواده در موردیکه پسر بالغی نبود که جانشین پدر گردد ریاست خانواده بر عهده نخستین زن متوفی بعنوان پسر خوانده واگذار میشد و این پسر خواندگی مطیع قواعد و قوانینی بود که در متون بسیار قدیمی از، آن یاد شده است مهمترین مسئولیت ظاهری رئیس خانواده حفظ آتش مقدس بود.

از طرف دیگر حق مالکیت و یا ممنوعیت از تصرف در اموال و قیمومت و بسیاری مطالب حقوقی دیگر مطابق قوانین مخصوصی انجام میگرفت کتبی بزبان پهلوی باقی مانده است که از چگونگی آنها گفتگو میکند رویهم رفته اطلاعات ماخوذ از متون قدیم نشان میدهد که در ایران باستان پایه و اساس اجتماع بر حمایت قانون اصول مالکیت و تمایز شدید طبقاتی قرار داشته.

مزدك این وضع را در اواخر قرن پنجم میلادی مترنزل ساخت.

مزدك و آئين او

مزدك از اهل استخر و يابقول طبری از مردم نيشابور كيش و آئين تازه‌ای آورده هزاران نفوس را پيرو آئين خویش نمود .
آئين مزبور عبارت از صورت اوليه كمونيزم يا مذهب اشتراکی بوده است (۱)

مزدك مانند مانی بدو وجود متضاد يعنی روشنائی و تاریکی اعتقاد داشت ولی بر عكس مانی مزدك معتقد بود كه قدرت تاریکی بطور اتفاق اثر میکند نه از روی نقشه و اراده بنابراین مزدك بیشتر از مانی به برتری روشنائی عقیده داشت .

مزدك مانند مانی ادعا میکند كه منظور از تكامل جهان این است كه روزی نور بر ظلمت غلبه كند و این عمل فقط با مساعدت كارهای نيك و خصوصا بوسیله خودداری انسان از اعمال زشت انجام میگیرد (۲)
مطابق عقیده مزدك جهان از سه عنصر بوجود آمده است آب و آتش و خاك و از اختلاط آنها خوبی و بدی بوجود آمده آب با قسمتهای صاف و روشن خود تولید می‌شود و آن دو دیگر با قسمتهای آلوده و ناصاف ، بنظر مزدك دنیای روحی و معنوی مانند همین جهان است مزدکیان مانند پیروان مانی معتقد بودند كه بایستی انسان علاقه خود را نسبت به مادیات كم كند و از آنچه این علاقه را مستحکم میسازد دوری كند .

مزدك با استفاده از نتایج حكمت الهی مانی در زمینه امور اجتماعی بعقیده مخصوصی رسید كه میتوان آنرا نوعی كمونیزم افراطی دانست زیرا میگفت باید هرچه كه پایه و اساس اجتماعی روی آن قرار گرفته نابود شود یعنی ثروت و خانواده وجود نداشته باشند امتیازی بین افراد نباشد .
تساوی مطلق و آزادی كامل و قطعی بین همه افراد از دستورات او بود معتقد بود آنچه در تصرف ثروتمندان است به فقراء داده شود
در جامعه مانوی برگزیدگان بایستی در تجرد بمانند و بیش از غذای

۱ - تاریخ ایران سایكس ج ۱ ص ۶۰۶

۲ - تمدن ایرانی تالیف چند تن از خاورشناسان ص ۲۳۲

يك روز و لباس يكسال چيزی نداشته باشند از آنجا كه نزد مزدكيه همين ميل به زهد و ترك موجود بوده ميتوان حدس زد كه طبقه عاليه مزدكيان هم قواعدي شبیه گريدگان مانوی داشته‌اند پيشوايان مزدكيه دريافتند كه مردمان عادي نمی‌توانند از چنگال شهوت و هوس مادی نجات يابند مگر اينكه بتوانند موانع را رفع كند پس اين فكر را مبنای عقايد خود قرار دادند و چون دنبال اين اصل را گرفتند وسيله‌ای بدست دشمنان افتاد كه آن طايفه را عموماً متهم به ترويج فحشاء نمايند .

در صورتیكه اين كارها جزء اصل آئين آنها نبود و مباينت تام باز همد و پارسائی اصلی آنان داشت (۱) زردشت و مزدك هر دو تاكيد ميكردند كه انسان مكلف بعمل خير است در اصل شريعت آنها نه تنها قتل بلکه ضرر رساندن بغير هم ممنوع بود .

تاريخ نويسان معتقدند كه مرام مزدك از نظر انگيزه و هدفهای سياسی مورد طبع قباد بوده است و پشتيبانی اين پادشاه از مزدك موجب شده كه بين او و سران روحانی زردشتی و اشراف و مالکين اراضی نفاق و نزاع درگيرد كه در نتيجه ويرا از سلطنت معزول و برادرش جاماسب را بسلطنت برگزيدند (۲) سپس برای قباد در قصر انوش برد (قصر فراموشی) (كه بعقيده بعضی از مورخين در منتهی اليه سمت شمالی پل معروف دز فول بنا شده بود) زندانی ساختند معذلك قباد يا توسط افراد خویش و يا بوسيله زن خود از اين زندان رهائی يافت و مجدداً تاج و تخت را بدست آورد (۳)

۱ - ايران در زمان ساسانيان كريستن سن ص ۲۴۱ تحولات فکری در ايران دكتور بروخيم ص ۵۶
ايران از آغاز تا اسلام گير شمن ص ۳۰۳
به منابع زير مراجعه فرمائيد .

تاريخ يعقوبی چاپ هوتسما Houtsma ج ۱ ص ۱۸۶ كتاب المعارف ابن قيمه چاپ ووسنفلد ص ۳۲۸ تاريخ طبری چاپ دوخوبه دوره اول ج ۲ ص ۸۸۵-۸۸۶ مروج الذهب تاليف مسعودی چاپ بارييه - ۲ ص ۱۹۶ آثار الباقيه ابوريحان ترجمه زا خائوس ص ۱۹۲
ملل و نحل شهرستانی چاپ كورتون Curton ص ۱۹۲

- ۱۹۴ داستانهای شاهنامه فردوسی چاپ ماکان ج ۳ ص ۱۶۱۱ - سياست نامه خواجه نظام الملك چاپ شفر Schefer ص ۱۶۶ - ۱۸۱ پاریس ۱۸۹۳ در منابع يونانی

نيز اشاراتی بمرذك شده است از جمله آثار پروكيوس و ثيوفانس Theophanes

۲ - ايران شهر ج ۱ ص ۳۵۸

۳ - فارسنامه ابن بلخي ص ۸۵

طبق نوشته های خواجه نظام الملک خسرو پسر قباد که مورد علاقه پدر بود چون از نیرنگهای مزدك آگاه شد پدرش را خبر ساخت. شاهزاده از آن پس از قبول اصول مزدك امتناع ورزید و کلیه پیروان این فرقه را بضیافت درباغی دعوت نمود و قرار بود که در آن مجلس رسماً اعلام کنند که تغییر مسلک داده و آئین مزدك را قبول نموده است.

مزدکیها بموقع آمدند و آنها را دسته دسته بطور مجزا بباغ میفرستادند و در چاهائی که کنده بودند بطور معلق مدفون میساختند.^(۱) مطالعه مراحل رشد و تاریخ این نهضت دشوار است زیرا منابع آن عصر در این باره خاموشند و در عین حال مطالبی که در آثار مصنفین عرب و ایرانی بعداً نوشته شده است باید بانظر احتیاط آنها را تلقی کرد. نهضت مزدکیان علت مستقیم بسیاری از تغییرات بود که در زندگی کشور پدید آمد یکی از این تغییرات اجرای شیوهی جدید مالیاتی بود. اشتراك اموال يك اندیشه حاد اجتماعی بود که مدت مدیدی در نهضتهای بعدی مردمان مشرق زمین بقوت خویش باقیماند. تعدد زوجات در میان محافل عالیه ایران و اعیان متداول بود اشتراك زنان در میان مزدکیان دعوتی بود به بازگشت به روابط خانواده قدیمی و اعتراضی بود علیه حرمسرای اعیان^(۲)

مهرپرستی = مهریکی از خدایان مورد پرستش اجدا ایرانیان باستان و آلهه مشترك میان هندیان و ایرانیها بوده است دروداها از آن نام برده شده و در اوستا فصلی و گفتاری بنام مهریشست در نیایش این آلهه آمده است^(۳) اغلب خاورشناسان معنی اصلی مهر را واسطه و میانجی ذکر کرده اند. یوستی آنرا واسطه روابطه میان فروغ و محدث و فروغ ازلی میداند. و عبارت دیگر مهر واسطه است میان آفریدگار و آفریدگان، در گاتها یکباره می‌ثره استعمال شده به معنی وظیفه دینی و در بخشهای دیگر اوستا بمعنی عهد و پیمان آمده برخی از خاورشناسان مانند دارمستتر معنی اصلی و قدیم کلمه را دوستی و محبت گرفته اند.

۱- سیاستنامه خواجه نظام الملک ص ۱۶۲ - ۱۶۷

۲- تاریخ ایران پیگولو سکایا. ص ۱۱۴

۳- تاریخ ادیان تالیف دکتر علی اکبر ترابی ص ۲۴۱

در کتیبه‌های اردشیر دوم هخامنشی نام می‌ثره در ردیف نام اهورا-
مزدا و آناهیتا یاد شده و آن دلیل است که در عهد این پادشاه ستایش ناهید
و مهر در ایران بالا گرفته بود (۱) بعد از سقوط سلسله هخامنشی و افتادن
مملکت بدست جانشینان اسکندر یعنی در عصر سلوکی‌ها و سپس اشکانیان
چون در ممالك غرب سپاهیان روم پیشرفت کردند پرستش میترا را فرا
گرفتند و سپس آنرا با خود بروم بردند و بتدریج دامنه دین میترا نیزم در
کشورهای اروپا از مشرق به مغرب انبساط یافت که پیوسته این مذهب با
مذهب مسیح در سراسر اروپا در حال کشمکش بوده تا اینکه عاقبت در آخر
قرن چهارم میلادی که امپراطوران روم شرقی آئین مسیحی را پذیرفتند
مذاهب دیگر را ممنوع و میتراپرستان یا دین مسیح را پذیرفتند یا پیرو
مذهب مانی شدند (۲) ایزدمهر در اصل بجز ایزد خورشید بوده ولی بعدها
آن دو را یکی دانستند. استرابون گوید که ایرانیان خورشید را با سم می‌ترس
می‌ستایند از این خبر پیدا است که در یک قرن پیش از میلاد آن دو بایکدیگر
مخلوط شده بودند. در ادبیات فارسی مهر به معنی خورشید مکرر آمده
است (۳)

نگهبانی ماه هفتم هر سال و روز شانزدهم هر ماه شمسی بعهده ایزدمهر
است (۴) در گاه‌شماری ارمنی مهر نام هشتم هر ماه بوده (۵)
مبادی و رسوم و عبادات میترائی = هر کس بدین میترا در می‌آمد
یک سلسله آداب مقدماتی طولانی بایستی بعمل آورد و از هفت مرحله بگذرد
و در هر مرحله اسم رمزی بر او مینهادند. از جمله در مرحله پنجم او را
ایرانی (پارسی) نام داده و مرحله ششم او را آفتاب و در مرحله هفتم او را
پدر میخوانده‌اند
آنگاه آن شخص را باخون گاو نر غسل تعمید میداده‌اند.

۱- برهان قاطع باهتمام دکتر معین از انتشارات کتابفروشی زوار تهران ۱۳۳۴ ج ۴
ص ۲۶۰۱

۲- تاریخ ادیان تالیف علی اصغر حکمت ص ۱۵۲

۳- یشت‌ها تالیف ابراهیم بورودواودج ۱ ص ۳۹۲ - ۴۲۰ - حکمت اشراق

دکتر معین ص ۱۸

۴- آثار باقیه ابوریحان ص ۴۵۳

۵- دین قدیم ارمنیان بقلم دکتر آبراهامیان دریادنامه پور داود ج ۱ ص ۱۰۴

مابین میترا ئیزم و مسیحیت که مدت پنج قرن در ممالک روم معاصر بوده‌اند وجود مشابهت بسیار است پیروان میترا مانند مسیحیان معتقد بوده‌اند که زندگانی این جهانی آخرین مرحله وجود نیست بلکه عمر انسان بمنزله دروازه‌ایست که آدمی از آن گذشته و بعالم دیگر می‌رود و وجود جاودانی حاصل میکند و عاقبت اگر نیکوکار است به بهشت و اگر تبه‌کار باشد بدوزخ می‌افتد.

میترا پرستان مانند مسیحیان معتقد بوده‌اند که میترا واسطه فیما بین خلق و خالق است و ایشان بوسیله عبادت و قربانیها باوتقرب حاصل مینمایند مراسم رمزی مانند غسل تعمید و رسم خوردن آب و نان دسته جمعی (عشاء ربانی) و همچنین قاعده روزه را مسیحیان از ایشان آموخته‌اند مبادی اخلاقی مهرپرستان هم به تعالیم اخلاقی مسیحی شبیه است. روز تولد میترا بیست و پنجم دسامبر معین گردید. که بعدها باروز میلاد مسیح منطبق شده و همچنین روز یکشنبه را که روز آفتاب میخوانده‌اند روز تعطیل و خاص عبادت مهر قرار میداده‌اند. افراد پیروان میترا هم یکدیگر را برادر خطاب میکرده و رسم رهبانیت و تجرد هم در میان جامعه کشیشان ایشان وجود داشته است بالاخره از آثار و نوشته‌های موجود چنین برمی‌آید که این دو مذهب در اروپا مدتی توأما زندگانی داشته و در یکدیگر تاثیر فراوانی کرده‌اند و در بسیاری از مبادی و عقاید اشتراك داشته‌اند (۱)

مذهب عیسوی و بودائی

در دوره ساسانیان علاوه بر مذاهبی که در داخله ایران پدید آمده بود مذهب عیسوی از طرف مغرب و مذهب بودائی از طرف شرق به ایران سرایت کرد.

۱- مذهب عیسوی = از روزی که مسیحیت در بیت المقدس پی‌ریزی شد ایران هم جزو کشورهایی است که حواریون ماموریت تبلیغ در آن را پیدا می‌کنند شاهان ساسانی در ابتداء نسبت به مذهب عیسوی که از ادس به -

۱ - سهم ایران در تمدن جهانی تالیف نیرنوری ص ۲۳۳ تاریخ ادیان حکمت ص ۱۲۳

حدود ایران منتشر شده بود چندان اهمیتی به این موضوع نمی دادند و از بودن عیسویها در خاک ایران احساس خطری نمی کردند چنانکه امپراطور روم قسطنطین نامه‌ای بشاپور دوم نوشت و از اظهار محبت او نسبت به مسیحیان اظهار تشکر و امتنان نمود و لیکن هنگامی که این شاه استرداد ولایاتی را که ایران در زمان نرسی بروم واگذار کرده بود از دولت روم خواست و جنگ شروع شد. سیاست ایران نسبت به عیسویها تغییر کرد (۱) و مسیحیانی که در ایران می زیستند مورد بی مهری پادشاهان ساسانی واقع شدند و بالعکس مذاهب و معتقدات دیگری که مخالف کلیسای رسمی و امپراطوری روم بود مورد حمایت و عنایت پادشاهان ساسانی قرار گرفتند بعد از بیست و پنج سال جنگهای خونین بین ایران و روم که در سال ۳۳۸ میلادی آغاز گردید (۲) و عاقبت به فتح ایران خاتمه یافت شاپور مصمم شد که خیال خویش را از زحمت مسیحیان بکلی فارغ سازد پس فرمان داد که تمام عیسویان ایران را از دم شمشیر بگذرانند بدیهی است مغان و موبدان زردشتی شاه را بر اجراء این نیت دائما تشویق می کردند این قتل عام مدت چهل سال ادامه داشت و در طی آن فجایع خونین بوقوع پیوست کار بدین منوال بود تا یزدگرد اول به تخت نشست وی با مغان و موبدان دشمن بود از این سبب نسبت به مسیحیان رافت و مهربانی پیش گرفت و در نتیجه بسال ۴۰۹ میلادی پادشاه فرمان آزادی عیسویان را صادر نموده و عیسویان بار دیگر برای تنظیم امر کلیسای آشفته خود شورائی در مدائن تشکیل دادند و شروع به ترمیم خرابی های معابد نمودند. و کلیساهای عیسوی در اکثر شهرهای ایران حتی در طرف شرق آن مثل مرو و غیره برقرار گردید و مردم و حتی خانواده های بزرگ به دین عیسوی درآمد جسارت کشیشهای مسیحی به درجه ای رسید که در یکی از شهرهای خوزستان آتششکده ایرا در نزدیک 'کلیسائی خراب کردند.

موبد شکایت آن را نزد یزدگرد برد و او حکم کرد تا آتششکده را از نو بسازند ولی کشیش عیسوی اطاعت نکرد و پس از آن سختی های سابق

۱ - ایران در زمان ساسانیان کریستن سن ص ۴۳۸

۲ - ایران باستان دیاکونوف ص ۳۸۵

نسبت به مسیحیان باز شروع شد (۱) (۲۰۴ میلادی) باردیگر جنگ های بین ایران و روم در گرفت و اوضاع مسیحیان ایران باز آشفته گشت و کلیسا های آنان ویران گردید و عده زیادی از آنها به قتل رسیدند این محاربات خونین به فتح رومیان پایان پذیرفت و کار بصلح انجامید. در عهدنامه یکی از شرایط صلح را آزادی مسیحیان قرار دادند. در این قرن امر دیگری به وقوع پیوست که یکباره کلیسای ایران را از کلیسای کاتولیک روم منفصل گردانید شرح آن از این قرار بود: در مدرسه دینی شهر اورفا شخصی بنام نسطوریوس در سال ۲۴۴ میلادی قیام کرده و نظریه جدیدی ابداع کرد و گفت عیسی دارای دو جنبه متمایز است یکی بشری (ابن) و دیگری الهی (اب) این نظریه مورد انکار کلیسای کاتولیک قرار گرفت و معتقدین به آن را کافر دانستند ولی پیروان نسطوریوس در اورفا و پس از آن در مدائن انتشار زیاد یافتند در ۵۷۴ میلادی جمعی نیز از مردم شهر اورفا به مغرب ایران و کوهستان های آذربایجان مهاجرت کردند. در غرب آذربایجان کلیسایی تشکیل شد که بنام فرقه نسطوری تا عصر جدید باقیمانده در نتیجه از اواخر قرن ۵ تا اواسط قرن ۶ میلادی انتشار تعالیم مسیحی بسبک کلیسای نسطوری در فلات ایران و جبال کردستان مستقر و مستقل گشت هم اکنون قبائلی با نام آشوری که پیروان آن مکتب اند در آذربایجان غربی موجودند انتزاع کلیسای نسطوری از کلیسای روم غربی و استقلال آن تاحدی موجب آسایش مسیحیان ایران گردیده و کمتر مورد سوءظن پادشاهان قرار گرفتند (۲).

اندکی بر نیامد که قباد و پس از او فرزندش انوشیروان یکی بعد از دیگری بر تخت سلطنت نشستند و مغان و موبدان را دشمن دیگری در میان پدید آمد که مزدکیان بودند پیشوایان کیش مزدیسنی ترسایان را رها کرده سعی کردند آنها را بر ضد پیروان مزدك شريك سازند و شاه نسبت به ایشان مهربان شد.

ولی طولی نکشید که باردیگر جنگ های شدیدی بین ایران و روم در گرفت

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۴۳۹

۲ - ایرانشهر ج ۱ ص ۵۸۱

که به محض شروع این جنگها بالطبع مسیحیان مجدداً مورد اتهام و سوء ظن واقع شدند و جمعی از اسقف‌های ایشان به قتل رسیدند. ولی کثرت عده پیروان عیسی در اطراف مملکت و قدرت و منزلت اجتماعی که آنان را حاصل شده بود مانع از آن گردید که شاه مانند اسلاف خود بقتل عام آنها مبادرت نماید (۱).

هنگامی که انوشیروان باروم عهدنامه صلح ۵۰ ساله را منعقد نمود یکی از مواد عهدنامه این بود که عیسویها آزادی مذهب خواهند داشت بشرط آنکه به تبلیغ نپردازند. خسرو پرویز که در ابتدا نسبت به رومیها فاتح بود درباره عیسویها سخت‌گیری نمی‌کرد و لیکن بعد از فتوحات هراکلیوس نسبت به عیسویها سیاست بسیار خشنی اتخاذ کرد بطوری که در گذشت او را عیسویها نجات خود دانستند در زمان سلطنت شیرویه آزادی کامل به عیسویها داده شد.

۲ - مذهب بودائی = در کشور ایران بعد از دوره اسکندر و جانشینان او دین بودا رواج یافته و تا قرن دهم میلادی کمابیش انتشار داشته حتی از بابل تا حدود سواحل مدیترانه پیش رفته است.

دربلخ (بامیان) مجسمه‌ای از بودا هنوز موجود است راهبان بودائی را در خراسان و ماوراءالنهر شمن می‌گفته‌اند و دین ایشان را شمنی یا شمینه نام داده‌اند ظاهراً این کلمه از ریشه سانسکریت (شرامانا) اشتقاق یافته است که لقب روحانیان بودائی بوده است.

فصل چهاردهم

فرهنگ ایران در دوره ساسانیان

تمدن غنی و بزرگی که در دوره ساسانی در کشور ایران بوجود آمد در پیشرفت تمدن و فرهنگ ملل آسیا و اروپای شرقی اهمیت زیادی داشت. فرهنگ ساسانیان از يك طرف وارث سنت‌های فرهنگی ایران هخامنشیان بود که در میهن و زادگاه ساسانیان در فارس پایدار مانده و از طرفی جانشین فرهنگ سلوکیان و پارتها متجلی به مظاهر تمدن یونان قدیم بود. از آنجائی که ایران در دوره ساسانیان بین امپراطوری روم شرقی و هندوستان و چین قرار گرفته بود از این جهت میان کشورهای مزبور واسطه دادوستد بود که در نتیجه چنین موقعیتی از لحاظ صنایع و ادبیات و پیشرفت‌های فنون و علوم آن‌روزه نیز مبادلاتی بین همسایگان صورت می‌گرفت البته نباید فکر کرد که تمدن و فرهنگ ساسانیان صرفاً بدست ساسانیان تاسیس گردید. بدیهی است در ایجاد يك چنین تمدن عظیمی سایر ملل نیز از قبیل اهالی سوریه و ارامنه و سغدیان و غیره که سالیان دراز تحت اطاعت و انقیاد حکومت ساسانیان درآمده بودند هر يك سهمی بسزا داشتند.

تمدن‌ها و فرهنگ‌های مختلف را ایرانیان پذیرفتند و باقوه خلاقه خود به آن تغییر صورت و شکل دادند و از همین جا است که کمال و جمال و تازگی و جلوه حیاتی فرهنگ و تمدن ساسانیان آشکار می‌گردد. در فرهنگ و تمدن دوره ساسانی پیش از دوره پارتها عناصر ملی ایران ظاهراً نمایان می‌شود و بعلاوه وسعت و گسترش این تمدن از لحاظ زمانی نیز بسیار زیاد است چنانچه این فرهنگ که آن را به نحو مشروط فرهنگ ساسانی نام می‌نهم بعد از فتوحات اعراب نیز ادامه پیدا کرد. (۱)

در مورد آموزش و پرورش در عهد ساسانیان اطلاعات موجود بسیار اندک است و از تعلیمات ابتدائی آن زمان مطلقاً اطلاعی نداریم. ظاهراً قسمت اعظم کشاورزان بیسواد بوده‌اند ولی گویا دهقانان مختصر سوادی داشته‌اند. جماعت بسیاری از تجار شهرها لاقلاً قرائت و کتابت و حساب می‌دانسته‌اند و از این که بگذریم عامه مردم از حیث ادب و سواد بضاعتی نداشته‌اند. بهر حال بدون شك تعلیمات ابتدائی و لاقلاً قسمتی از تعلیمات عالیّه در دست روحانیون بوده.

راجع به تعلیم کودکان و جوانان طبقات عالیّه اطلاعات دقیق‌تری در دست است. عده‌ای از نجیب‌زادگان مانند زمان هخامنشی در دربار با جوانان خاندان سلطنت بنوعی تعلیم و تربیت نایل می‌شدند و خواندن و نوشتن و حساب و چوگان‌بازی و شطرنج و سواری و شکار در آنجا فرامی‌گرفتند. (۱)

زبان = زبانی که از این دوره معروف است زبان پهلوی می‌باشد و این زبان غیر از زبان فارسی قدیم هخامنشی و غیر از فارسی اوستائی است که اوستا در آن نوشته شده است و آثاری که از این دوره باقی است از قبیل مکتبیه‌های ساسانی به این زبان نوشته شده است. زبان پهلوی مابین فرس قدیم و زبان امروزی فارسی در حد وسط واقع است و اغلب مورخین و زبان‌شناسان تصریح کرده‌اند که زبان پهلوی فرزند فارسی قدیم و پدر زبان کنونی فارسی است (۲) در همین زمان احکام کتب مقدس زردشتیان اوستا تنظیم و تدوین گردید. اولین نوشته‌های پادشاهان ساسانی به دوزبان بود (گاهی زبان یونانی زبان سوم بشمار می‌آید) و این دو زبان عبارت بودند از فارسی میانه (جنوب غربی) و زبان پارتها (شمال غرب) زبان اول زبان دربار و پادشاهان ساسانی بود و لهجه فارسی اساس و پایه آن به شمار میرفت و زبان دوم زبان اشراف و نجبای پارت بود که در دستگاه دولت مقام سابق خود را حفظ کرده بود، بعدها لهجه جنوب غربی زبان پارت را بکلی از صحنه خارج ساخت (۳).

۱- Weston the. Extenlangage of pahlavi Litera turre. p. 402

۲- تاریخ ادبیات ایران تألیف جلال همایی از انتشارات کتابفروشی فروغی چاپ

سوم ص ۱۵۸

۳- تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۴۷۶

در حقیقت زبان رسمی در دوره ساسانی زبان پهلوی (فارسی میانه) بود از این زبان آثار ادبی چندی که بیشتر جنبه دینی دارد. بجامانده است تقریباً همه این آثار بعد از انقراض ساسانیان تالیف شده است. غیر از کتاب‌های دینی معدودی از کتب دیگر باقی مانده که شامل داستانها و حکایات می باشد و معلوم میشود اینها قسمت کمی است از آنچه بعد از غلبه عرب و تغییر رسم الخط و انتشار دیانت اسلام از میان رفته است زیرا در کتابهای قدیم عربی و ایرانی نام بسیاری از کتب پهلوی ذکر شده که اکنون وجود ندارد از جمله کتب علمی و فلسفی است که در دوره ساسانیان خاصه در زمان سلطنت انوشیروان وجود داشته و از یونانی و سنسکریت به زبان پهلوی ترجمه شده و نیز از قرائن و روایات معلوم میشود که نویسندگان ایرانی از روحانیان و غیره در اوایل اسلام کتبی تدوین نموده و بسیاری از آن کتب را از پهلوی به پازند یا پارسی نقل می کرده اند ولی به واسطه غلبه اسلام و نفوذ زبان عرب این قبیل نسخه ها که خطی و نادر بوده به تدریج از میان رفته و فقط بعضی از آنچه زردشتیان در ظرف قرن دوم هجری و دیرتر به هند برده یا در ایران نگاه داشته اند باقیمانده است کتاب‌های اوستائی در زبان پهلوی که باقی مانده عبارتست از قسمتهای پنجگانه اوستا و یا بعضی از اجزای آنها مانند وندیداد - یسنا - ویشناسب یشت - اهورمز دیشت - خورشید یشت ماه یشت ماه نیایش و غیره .

از معروفترین کتاب‌های غیر دینی یکی کار نامک اردشیر بابکان است این کتاب مختصر ، با اینکه اساساً افسانه است جنبه تاریخی نیز دارد و برای تاریخ دوره ساسانی بی فایده نیست یکی دیگر از آن کتابها یادگار زریران است که آن را شاهنامه گشتاسب نیز گویند و آن شرح جنگی است که میان گشتاسب پیرو دین زردشت و ارجاسب که دشمن دین بود واقع شده (۱)

چنانکه در زمان هخامنشیان مرسوم بود دربار ساسانیان نیز سالنامه‌هایی داشت که احتمالاً در تالیف کتاب خداینامه از متدرجات آنها استفاده شده است در این زمینه ذکر آئین نامک و نامه تنسر نیز لازم است .

خط=خطی که در این دوره معمول بوده معروف بخط پهلوی که خواندن و نوشتن آن بسیار مشکل است و می توان گفت که از این جهت ایران زمان ساسانی با بکار بردن این خط با مقایسه با خط میخی دوره هخامنشی مسیر قهقرائی پیموده است زیرا خط میخی پارسی تقریباً به صورت الفبائی یا لااقل مابین سیلابی و الفبائی است که برای خواندن و نوشتن آن دانستن چهل و يك علامت کافی است لیکن برای خواندن خطوط پهلوی بطوری که صاحب نظران اظهار می دارند دانستن بیش از هزار علامت لازم است و باز بعلمی نمی توان اطمینان داشت که حروف را طبق صداهائی که در زمان ساسانیان داشته اند می خوانند. بهمین جهت کتیبه های زمان هخامنشی کاملاً خوانده شده و لیکن کتیبه های که از دوره ساسانی بخط میخی باقی مانده علماء فن هنوز توفیق پیدا نکرده اند آنها را صحیحاً بخوانند (۱)

علت اشکال خط پهلوی دو چیز است :

اول اینکه اصول محدود منظمی ندارد و برای هر صدائی در زبان پهلوی آن دوره علامتی مخصوص نیست و گاهی يك علامت با چند صدا خوانده می شود. دوم اینکه ایرانیان در این دوره دو قسم تحریر داشته اند. يك قسم آنکه هوز وارش می نامیده اند و قسم دیگر موسوم به یازند بوده است. در یازند فارسی ساده بوده است یعنی همانطور که می نوشته اند می خوانده اند و لغات و تلفظات پهلوی بوده است در هوز وارش معمول این بود که در موقع نوشتن لغات آرامی استعمال می کردند ولی در موقع خواندن بجای لغات آرامی لغات پهلوی می گذاردند مثل اینکه ملکا (بزبان آرامی به معنی شاه است) می نوشتند ولی شاه می خواندند و از این رو شاهنشاه را ملکان می نوشتند ولی شاهنشاه می خواندند این نوع لغات آرامی که در زبان پهلوی استعمال شده قریب هزار لغت است که این امر خواندن نوشته های پهلوی را بی اندازه مشکل کرده است.

برخی از صاحب نظران تصور می کنند که هدف از اختراع این خط این بوده که شاهان ساسانی خواسته اند بدینوسیله عملی انجام دهند که نوشته های ایرانی را خارجی ها به سہولت نتوانند بخوانند زیرا در این دوره سوء ظن نسبت

به یونانیها و رومیها زیاد بوده لیکن این عقیده مبنای درستی ندارد زیرا در این دوره این خط بین تجار و افراد معمولی استعمال می شده است برخی دیگر تصور می کنند که دبیران آرامی که در دفترخانه های ایرانی خدمت می کرده اند خواسته اند این خط را مشکل نمایند تا احتیاج بیشتری بوجود آنها احساس شود (۱) خط مانی نیز از خط آرامی اقتباس شده است. صاحب الفهرست می نویسد که خط مانی از دو خط فارسی و سریانی اقتباس شده و حروفش از خط عربی زیادتر است و برای این خط صورتی رسم کرده است. دیگر خطی که کتاب اوستارا بدان نوشته اند و از این جهت مشهور بخط اوستائی است. خط اوستائی از روی خط پهلوی اقتباس شده ولی خیلی سهلتر از خط پهلوی است زیرا در این خط هجای کامل مراعات و برای هر صدای متحرك یا ساكن علامتی وضع شده است و از چپ بر راست نوشته می شده است. خط سغدی را در آسیای وسطی یافته اند و ابتداء در همانجا انتشار یافته و به خط اویغوری مبدل شده است.

خط پهلوی در دوره ساسانیان شروع و ادامه یافته است تا حدود يك قرن بعد از اسلام چنانکه مسكوكات اسپهبدان طبرستان اوائل اسلام به خط پهلوی بوده است در زمان معاویه مسكوكات به خط فارسی پهلوی بوده است تا زمان حجاج بن یوسف ثقفی ایرانیان دفاتر دیوانی عراق را با خط پهلوی اداره می کرده اند حجاج در صدد برآمد که خط پهلوی را تبدیل به خط عربی کند و يك نفر از ایرانیان برای دفاتر دیوانی خط سیاق را وضع کرد عبدالملك مروان امر کرد که تمام دواوین و سکه ها را به خط عربی بنویسند. باری خط پهلوی در قرون اولیه اسلام مرسوم بوده و در ادوار اسلامی هر چند از رسمیت افتاده ولی باز در بعضی جاهاى ایران مخصوصا ما بین موبدان و هیربذان زردشتی و برای مکتوبات مخصوصا نوشته های مذهبی بکار میرفته (۲).

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۴۵۶ تاریخ ادبیات ایران تألیف ادواروبرون ترجمه علی پاشا صالح از انتشارات ابن سینا چاپ دوم ۱۳۳۵ ج ۱ ص ۱۲۷
 ۲ تاریخ ادبیات ایران جلال همائی ص ۱۵۶

علوم در دوره ساسانی

بعد از دوره اسکندر و اشکانی مجدداً از اواسط قرن سوم میلادی مقدمه نهضت علمی در ایران فراهم شد و روز بروز در تراید بود تا قرن ششم میلادی در زمان انوشیروان که ترقیات روز افزون ایرانیان در علوم و معارف باوج کمال رسید و حیات معنوی آنها تازه و شوکت حقیقی آنان آغاز گشت. این نکته ناگفته نماند که ملت ایران تا این هنگام یعنی دوره ساسانی از ترقیاتی در علوم برخوردار شده بود و در موسیقی و در طب و ریاضیات بر اثر ارتباطی که از مشرق و مغرب باملل بزرگی مانند هندوان و بابلیان و ملل آسیای صغیر یافته و اطلاعاتی که خود از قدیم الایام گرد آورده بودند پیشرفت‌هایی داشتند و نیز این مطلب را نادیده نمی‌گیریم در ایران دوره ساسانی کتابخانه‌هایی شامل کتب پهلوی و یونانی در آتشکده‌ها و یادرخارج از آنها وجود داشت.

آشنائی ایرانیان با زبان یونانی از دوره هخامنشی و خاصه از عهد تسلط یونانیان شروع شد و حتی اردشیر بابکان هم در کتیبه نقش رستم زبان یونانی را همراه زبان پهلوی بکار برده است بنابر وایات مولفین عرب و ایرانی، پادشاهان ساسانی از اردشیر بابکان و شاپور به بعد وسایل آشنائی ایرانیان را با علوم مختلف مهیا می‌کردند. (۱) ابن‌الندیم می‌گوید که اردشیر برای گرد آوردن کتب از هند و روم نظیر بقایای آثاری که در عراق مانده بود کسانی بدان نواحی فرستاد و از آنها هر چه امکان داشت و متفرق بود گرد آورد و آنچه را متباین بود تالیف داد و پسرش شاپور نیز این کار را دنبال کرد چنانکه همه این کتب به پهلوی ترجمه شد (۲).

بطور کلی علوم و معارف در این دوره اهمیتی بسزا گرفت و ایرانیان آنچه خود نداشتند از سایرین مانند یونانیها و هندیها و سریانیها کسب کرده و آنچه از سابق در خود مایه داشتند و بعدها پیدا کردند بر آنها افزودند

۱ - علوم عقلی در تمدن اسلامی تالیف دکتر ذبیح‌الله صفا از انتشارات دانشگاه تهران

چاپ سوم ج ۱ ص ۱۷

۲ - الفهرست ابن‌الندیم ص ۳۳۳ - ۳۳۴

و تدریجاً دایره علوم وسعت یافت و در هر علمی مهارت یافته و شهره آفاق شدند باری علمی که در این دوره ایرانیان در آنها بحد کامل ماهر بودند و ملل دیگر (مانند ملل اسلامی) از آنها اقتباس کرده اند به شرح زیر است:

۱ - طب و طبیعیات = باتسلط ساسانیان که پای بند مراسم ایرانی و راسخ در کیش زردشتی بودند نفوذ اعتقادات و آداب طبیعی زردشتی در ایران افزایش یافت و این نکته را از دو کتاب دینکرت و بندهشن که بر اساس آثار دوره ساسانی قرا دارند میتوان یافت. اما طب یونانی این بار از طریق دیگر در ایران رواج و رونق تازه ای یافت این رواج تازه بیشتر نتیجه وجود دانشگاه طبی معروف در شهر گندی شاپور بود که از مراکز مهم تعلیم طب یونانی بشمار میرفت.

جندی شاپور شهری بوده است قدیمی نزدیک شوشتر کنونی که بیمارستان و مدرسه پزشکی و دانشگاه آن از زمان شاپور اول پی ریزی شده است بابتها شدن مدرسه رها که سال ۳۹۹ میلادی وقوع یافت بسیاری از معلمان یونانی آن به جندی شاپور روی آوردند و بدون تردید روشهای یونانی را هم در آنجا متداول ساختند (۱).

در زمان انوشیروان اعزام برزویه طبیب در طلب داروهای حیات بخش به هندوستان، نشان می دهد که در آن زمان برای استفاده از طب هندوستان دارای جنبشی بوده است پزشکان هندی گویا به اتفاق برزویه طبیب اعزام دربار انوشیروان شدند و حتی به ترجمه چند کتاب همت گماشتند. (۲)

از مندرجات برخی از منابع تاریخی چنین مستفاد می شود که انوشیروان گذشته از تاسیس دانشکده طب جندی شاپور به تاسیس مدرسه دیگری که در آن ریاضیات و فلسفه و نجوم تدریس می شد در جندی شاپور اقدام کرد که بر طبق عقیده و نوشته های دکتر فرید احمد رفاعی مولف کتاب عصر المامون با مدرسه اسکندریه رقابت می کرده است (۳) مقارن ظهور اسلام

۱ - میراث ایران تألیف چندتن از خاورشناسان ص ۶۱

۲ - الفهرست تألیف ابن الندیم چاپ مصر ۱۳۴۸ هجری قمری ص ۲۱

۳ - عصر المامون تألیف احمد رفاعی چاپ قاهره ص ۹

مدرسه جندی شاپور د رواج پیشرفت بود و اطبای آن قدر و منزلتی داشتند با توجه به اینکه تدریس طب در این مدرسه کلاً بزبان یونانی بود لیکن شکی نیست که عامل زبان فارسی نیز بطور غیر مرئی مخصوصاً در رشته دارو - سازی وجود داشته است که این امر در اسامی ادویه زبان عرب که از ریشه لغات فارسی مشتق شده اند بخوبی آشکار می گردد . متأسفانه با حمله اعراب که باعث نابودی دانش و فرهنگ بومی شد پایان یافت . چنانکه دیگر جز تصویری کلی از حدود تمدن باستانی آن دوران چیز دیگری برای ماباقی نمانده است معذالک اوستا از سه طبقه مردم شفا بخش و معالج سخن میراند که عبارتند از آنانی که با دعا و رسوم دینی و کسانی که با پرهیز و دارو و عده ای که با وسایل و لوازم شفا می بخشید نام می برد به عبارت دیگر این سه طبقه عبارتند از موبدان و پزشکان و جراحان (۱) مدرسه طب جندی شاپور در اواخر قرن هشتم میلادی که بغداد مرکز اقتدار اسلامی گشت . نفوذ و اهمیت آن در جهان اسلام چندان نبود در سال ۶۵ میلادی منصور خلیفه دوم عباسی به بیماری دشواری مبتلا شد که همه مشاوران طبی پیرامون خویش را حیران و در دگرگونی و تشخیص بیماری ناتوان ساخت وی جورجیس بختیشوع (نامی است نیمه ایران و نیمه سریانی) رئیس بیمارستان جندی شاپور را احضار کرد (۲) .

متأسفانه به علت اینکه معلمان این مدرسه برای تدریس در مدرسه جدید طب و تأمین کادر بیمارستان های بغداد به سوی پایتخت خلفای عباسی شتافتند مدرسه جندی شاپور بطور طبیعی از میان رفت (۳)

۲ - فلسفه و حکمت و منطق - ایرانیان درین رشته ترقی کاملی داشته اند و ذوق فطری آنها با این قسمت آشنا بوده است حکمت افلاطونی در زمان انوشیروان در ایران رواج یافت و کتب یونانی به فارسی ترجمه شد . ولی

(۱) - طب اسلامی تألیف ادوارد برون ترجمه مسعود رجب نیا بنگاه ترجمه و نشر کتاب ۱۳۳۷ ص ۳۴-۳۵

(۲) - تاریخ الحکماء تألیف ابن قفطی بکوشش بهین دارائی از انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۴۷ - ۱۵۸

(۳) - میراث ایران تألیف چند تن از خاور شناسان ص ۴۶۲ سرزمینهای خلافت شرق تألیف لسترنج ترجمه محمود عرفان بنگاه ترجمه و نشر کتاب ۱۳۳۷ ص ۲۵۶

باید دانست وارد کردن کتب یونانی در این دوره به ایران بیشتر حکم اعاده و استرداد داشته نه اقتباس محض زیرا اسکندر غالب کتب علمی ایرانیان را از قبیل منطق و فلسفه و ریاضی نقل بیونانی و به یونان نقل کرد و مایه مزید رونق و بسط علوم یونانیان نمود و اصل نسخ فارسی را محو کرد و منطق و فلسفه ارسطو به واسطه استفاده از این مولفات بر اهمیت خود افزود و ایرانیان قبل از این دوره از این علوم نصیب وافر نداشته اند. خلاصه تحصیل منطق و فلسفه اشراقی یا افلاطونی در این دوره نضجی گرفت و رفته رفته ایرانیان تصرفاتی در فلسفه کردند و دارای آرائی ممتاز گشتند و حکمای فرس مشرب جداگانه ای انتخاب نمودند و خود در بین فلاسفه عالم دسته ای معین تشکیل دادند که در فلسفه اسلامی از آنها به خسرو انبیا به پهلوی بین تعبیر می شود در پاره ای از مباحث فلسفه آراء آنها در جنب عقاید سایرین ذکر می شود و شیخ شهاب الدین سهروردی از اجله حکمای قرن ششم هجری خود را پیرو خسرو انبیا و حکمای فرس معرفی می کند (۱).

۳ - ریاضیات و نجوم و هیئت = ایرانیان از دیر زمانی به این دسته از علوم مربوط بوده و آنها را بخوبی می دانسته اند مخصوصا در علم نجوم که دارای استنباطات خاصی بوده اند و در کتب نجوم بعد از اسلام تا کنون آراء آنها در هر بابی مقابل عقاید علماء سایر ملل ذکر می شود. مسلمین بیشتر اعتمادشان در علم نجوم به فارسی ها بوده و پاره ای از کتب این علم را آل نوبخت از پهلوی به عربی ترجمه کردند.

باری ایرانیان این دوره در علم نجوم و هیئت و تنظیم جداول نجومی خیلی مهارت داشته اند و مسلمین بواسطه ایرانیها و کتب باقی مانده این دوره بیشتر از این علوم استفاده کرده اند. از جمله آثار این دوره که بر تسلط ایرانیان در این علوم گواه است زیج شهریار میباشد که در قرون اولیه اسلامی علی بن زیاد تمیمی آن را از فارسی به عربی نقل کرده است زیج شهریار در زمان یزدگرد سوم تدوین و جداول آن مطابق سال جلوس او است.

تاریخ = مقصود از تاریخ در اینجا تقویم است در این زمان شماره روز و

ماه و سال اوستائی بود یعنی سال شمسی به ۱۲ ماه تقسیم می شد و اسامی ماهها همان بود که امروز متداول است هر ماهی دارای سی روز بود که هر روز بنام یکی از یزتها نامیده می شد. در آخر سال بعد از ماه ۱۲ پنج روز اضافه می نمودند که آن را (اندرگاه) می نامیدند. سال شمسی زمان ساسانی دارای ۳۶۵ روز بود و نظر به اینکه سال طبیعی ۳۶۵ روز و ۵ ساعت و ۴۸ دقیقه و ۵۰ ثانیه است، به همین علت سال عرفی در هر چهار سال قریب يك روز از سال حقیقی کمتر بود و نوروز یعنی اول فروردین که باید همیشه اول برج حمل باشد در هر چهار سال یکروز عقب می رفت و چون برای روحانیون به ملاحظه رعایت اعیاد و عادات مناسبی لازم بود که سال شمسی حقیقی را بدانند به همین مناسبت با دخالت دولت این طور مقرر شد که در هر صد و بیست سال يك دفعه سال را کیسه نمایند، یعنی در هر صد و بیست سال، سال را ۱۳ ماه حساب می کردند سال کیسه را و هیزك می نامیدند در سال کیسه به نوبت دو فروردین - دو اردیبهشت - الی آخر می شمردند یعنی بعد از ۱۲۰ سال اول دارای دو فروردین و بعد از ۱۲۰ سال دوم دو اردیبهشت الی آخر حساب می کردند. (۱) بعد از استیلای عرب بر ایران ترتیبی که در اواخر عهد ساسانی کمابیش منظم برای اجرای کیسه معمول بود منسوخ شد و تقویم هجری قمری رایج گردید که به مناسبت عدم تطبیق با فصول در امور کشت و زرع و وصول مالیات اشکالات فراوانی ایجاد نمود، در سال ۴۷۱ هجری قمری ملک شاه سلجوقی تصمیم به اصلاح تقویم گرفت و جمعی از منجمین را مامور سروصورت دادن به امر تقویم کرد که از آن جمله حکیم عمر خیام و چند تن دیگر را بر شمرده اند ملک شاه تقویم پیشنهادی این علما را به نام تقویم جلالی در ایران رایج کرد (۲)

هنر در دوره ساسانی

از روی آثار باقی مانده و شواهد تاریخی روشن می شود که ایرانیان

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۴۵۹ - ۴۶۰

۲ - مطالعاتی درباره ساسانیان تألیف کنستانتین اینوسترانتسف

Konstantin Inostrantsev ترجمه کاظم کاظم زاده ص ۹۱

این دوره در صنایع ظریفه از قبیل : نقاشی و موسیقی و معماری و حجاری و اسلحه سازی و پارچه بافی و قالی بافی مهارت به سزائی داشته اند هر چند که ایرانیان در معماری و حجاری و مجسمه سازی و نقاشی از قدیم الایام دست داشته اند لیکن بر اثر تسلط اشکانیان همانطور که علوم و آداب ایرانی را بطاق نسیان سپرد رونق صنایع فوق الذکر را نیز از بین برد و از اهمیت افتاد. ایرانیان دوره ساسانی علاوه بر تجدد علمی و ادبی محتاج به تجدد صنعتی هم بودند و از این جهت ارباب صنایع را تشویق کردند تا به کمک خارج و داخل صنعت را نیز مانند علم و ادب زنده نمایند و مخصوصاً معماری و حجاری در عهد ساسانی رونقی تازه یافت هر چند در این قسمت اقتباس از ملل دیگر مانند رومیها و یونانیها و غیر از آنها شده باشد قطعاً تکمیلش به دست خود ایرانیها صورت گرفته . مطلبی را که باید در نظر داشت این است که صنایع مزبور در آن دوره از آغاز تا انجام بريك منوال و يك حال نبوده بلکه گاهی تنزل و زمانی ترقی داشته است، در دوره ساسانی هنر معماری نسبت به مجسمه سازی و نقاشی در رتبه اول قرار دارد و ده ها اثر متعلق به این دوره کشف شده و بعضی از آنها بقدری خوب محفوظ مانده که هنر معماری را در آنها بطور وضوح می توان مشاهده نمود، معماری ساسانی عمیقاً مربوط به سنن ملی و دنباله فن معماری است که در عهد پارت شناخته شده است. مصالح ساختمانی غالباً عبارت بود از قلوه سنگ هائی که با اندود متصل شده اند .

قصر فیروز آباد بهمین وجه ساخته شده در این قصر بر فراز ایوانها سقفی بشکل طاق نیم دایره ای کار گذاشته اند و گنبدی مربع بر روی آن قرار داده اند تالار بزرگ قصر مزبور در قسمت مرکزی گنبدی مسقف دارد و نیز دارای چهار ایوان است آجر پخته بسیار مورد استعمال بود مخصوصاً در ایالت بابل که در آنجا هنوز قسمتی از قصر شاهي تیسفون با سقف آن بر فراز تالار بار دیده می شود . خشت خام طبق معمول استعمال می شد و یکی از نمونه های عمده استعمال آن دیوار دور شهر استخر است که تصور می رود پیش از عهد ساسانی ساخته شده باشد و در بنای معابد تغییراتی صورت گرفت .

تالار مرکزی آتشکده مربع و محصور به چهار دالان بوده است. دیوار های قصرها و منازل که از قلوه سنگ یا آجر ساخته میشد دارای تریینی از

مرمر حجاری شده و منقوش بود که می‌بایست سطح آن را که منظره‌ای نامطبوع داشت به‌پوشاند قصرهای ساسانی با نقاشی‌ها مزین بودند و قصر تیسفون دارای نقاشی روی گچ که تسخیر انطاکیه را نشان میداد بوده‌است شاهان ساسانی پیش از همه اسلاف خود سنن نقوش برجسته روی سنگ را که از هزاره سوم قبل از میلاد شناخته شده حفظ کردند. متجاوز از سی نقش برجسته صخره‌های نجد ایران را که بخش اعظم آنها در فارس یعنی ناحیه اصلی محل سکونت سلسله مزبور می‌باشد مزین ساخته‌است. موضوعات کارهای هنری عبارتند از اعطای منصب، فتح و غلبه بر دشمن، شکار، تصویر پادشاهان با افراد موکب خود یا افراد خانواده خویش را نشان می‌دهد هنر نقش برجسته ساسانی در زمان بهرام اول به اوج رفعت خود میرسد.

صحنه اعطای منصب از طرف این پادشاه در بیشابور با روح‌ترین و زیباترین همه نقوش است که هنرمندان ایرانی توانسته‌اند بوجود آورند. صفات عالی این هنر در زمان بهرام دوم هم حفظ شد اما از قرن چهارم طرح‌ریزی پیشرفت خود را از دست داد و ضعیف و خالی از لطف گردید. هنر ساسانی موجب الهام نقاشان آسیای مرکزی در گچ‌بریهای اعتبار مقدسه بودائی و نسا جان مصر و بیزانس گردیده است اما وارث حقیقی ایران ساسانی اسلام است و هر جا که اسلام توسعه یافت اشکال هنر کهن ساسانی را که آخرین پرتو خویش را به نقاط دور افکند با خود انتقال داد (۱).

ساسانیان بانی شهرهای بسیار بوده‌اند خرابه‌های چندی از آنها که باقی مانده است حاکی از وسعت و بزرگی آنها است در کتاب شهرستان‌های ایران که بزبان پهلوی نوشته شده است ذکر صدها شهر که توسط شاهان ساسانی ساخته شده است به‌میان آمده (۲).

از جمله بنای شهر شاپور نزدیک کازرون فارس و هم چنین نیشابور در خراسان و جندی‌شاپور در خوزستان که منسوب به شاپور اول است و کازرون و گنجه قفقازیه از بناهای قباد اول است. آثاری که از دوره ساسانی باقی مانده به شرح زیر است :

۱ - ایران باستان دیاکونوف ص ۴۸۲ ایران از آغاز تا اسلام گیرشمن ص ۳۲۴

۲ - تمدن ساسانی تالیف علی سامی ص ۱۱۰

۱- طاق بستان = در ۹ کیلومتری شهرستان کرمانشاه دهکده طاق بستان واقع شده که آثاری از روزگار ساسانی در آن موجود است در این محل بدون شك يك زیارتگاه قدیمی وجود داشته که در ازمنه مزداپرستی گویا مخصوص ستایش آناهیتا بوده است.

از شاهان ساسانی، اول کسی که در این محل اثری دارد اردشیر دوم می باشد که مجلس تاجگذاری خود را در سنگ نقر نموده است در سمت راست پادشاه هر مزد قرار گرفته که تاج کنگره دار بر سر دارد و روی را به طرف شاه گردانیده حلقه سلطنتی نواردار را باو اعطای کند هر دو شلواری بپا دارند که از جانب داخل پا، چین خورده و هریک کمر بند و گردن بند و دستبندهائی دارند. در پشت سر شاه نیز الهه‌ای را نشان می دهد که لباسش تقریباً نظیر لباس اهور مزداست. در سمت چپ این نقش دو طاق هست نخستین کوچکتر و دومی بزرگتر است طاق اول ظاهر ادر زمان شاهپور سوم کنده شده زیرا شامل نقش برجسته این پادشاه و پدرش شاهپور دوم است و شامل دو کتیبه به خط پهلوی ساسانی است کتیبه سمت راست دارای ۹ سطر است و کتیبه سمت چپ دارای ۱۳ سطر می باشد پیکر شاهپور دوم و سوم که صورت آنها بطور نیم رخ و در مقابل هم حجاری شده اند هر دو دستها را بر قبضه شمشیر دارند و لباس آنان شلواری چین دار میباشد.

گردن بند و نوار و گیسوی مجعد و ریش نولدار چهره آنان رازینت داده است شاهپور دوم که در طرف راست قرار دارد تاج کنگره دار بر سر نهاده و گوی منسوج و نوارهای متصل به آن که از علائم خاص ساسانیان است بر فراز تاج دیده می شود. کتیبه در قرن ۱۸ توسط آبه نو شان کشیش فرانسوی قالب گیری شد و پس از نقل به اروپا در سنه ۱۷۹۲ میلادی ترجمه و منتشر گردید.

هنگام ترجمه اشتباهی رخ داده بدین معنی که جای کلمه شاپور بهرام ذکر گردیده سپس مسیود مرگان مستشرق فرانسوی از هر دو کتیبه قالب گیری کرده و در کتابی موسوم به هیئات علمی اعزامی فرانسه به ایران متن صحیح ترجمه کتیبه را انتشار داد. (۱)

عرض دهانه طاق كوچك ۹۰ متر و عمق آن ۶۶ متر و ارتفاع آن ۳۱ متر میباشد طول پیکر شاپور دوم و سوم بطور مساوی هر کدام ۹۷ متر می باشد این طاق در حدود سال ۳۸۵ میلادی ساخته شده است.

در کنار غار شاپور سوم غار دیگری است خیلی بزرگتر که دهانه اش ۴۴ متر و عمقش ۷۰ متر و ارتفاع آن ۹ متر است طاقیکه بشکل نیم دایره و در مدخل این غار زده اند بسبك درگاه قصور سلطنتی است پایه های طاق بر دو ستون قرار دارد که نقوش بسیار ظریفی بر آنها رسم کرده اند این نقش درختی است که شاخسار منظم و مرتب آن بر ستون پیچیده است برگ آن مانند برگ کنگر است باعتقاد هر تسفلد این درخت نمونه ای از درخت زندگانی است که در افسانه های عتیق ایران مذکور شده .

بر فراز ستون آنجائیکه پایه طاق شروع شده از دو طرف سرنوار چین داری دیده میشود که جزء لباس رسمی پادشاهان ساسانی است در قسمت فوقانی دو زاویه که در کنار نیم دایره طاق واقع شده دو فرشته دیده میشود که بسبك یونانی خالص حجاری شده و هر يك از طرفی تاج افتخاری بانوار های مواج بجانب دیگری دراز کرده اند. جدار عقب غار مربع و دارای ۲ نقش برجسته است که در دو طبقه قرار داده اند. نقش بالامجلس تاجگذاری را نشان میدهد پادشاه در وسط ایستاده بادرست راست تاجی را میگیرد و به هر مز که در طرف چپ او ایستاده اعطا میکند از طرف دیگر الاهیتهای هم افسری با و میدهد پادشاه همان تاجی را بر سر دارد که در سکه های خسرو پرویز معمولاً رسم میکرده اند جامه پادشاه که بطرز معمول دارای نوارهای مواج است عبارتست از قبائی آسیتن دار که از زانو میگذرد و شلواری گشاد و چین خورده . قبا و شلوار غرق جواهر است.

زنی که در جانب راست خسرو ایستاده بنابر عقیده هر تسفلد از روی سبوی دسته داری که در دست گرفته شناخته می شود که کیست از عهد باستان نقش سبورا نماینده آبهای آسمانی که منبع فیوض نازله بر زمین و بارور کننده خاک است قرار داده اند بنابر این آن زن آناهیتا است که الاهی آب محسوب میشود است .

طبقه زیرین خسرو پرویز را مسلح و سوار بر اسب نشان میدهد که از سنگ بیرون آورده‌اند متأسفانه بر اثر رفتار مهاجمین شکسته است پادشاه کلاه خودی بر سر نهاده که تاج بالدارى باهلال و قرص خورشید بر آن قرار دارد (بالهای تاج را شکسته‌اند و فعلاً نمایان نیست) نیزه در دست راست گرفته و آن را بردوش تکیه داده‌است ولی مسلمانان بت شکن آن دست را چنان قلم کرده‌اند که اثری از آن پدیدار نیست در دست چپ آن سوار سپری مدور دیده میشود که کمر بندی مزین و ترکیبی پرتیر سلاح این سوار را کامل کرده است. اسب در کمال آرامی بر روی قوائم درشت خود ایستاده سروسینه‌اش را برگستوانی منگوله دار پوشیده است. این مجسمه سوار بنا به روایات اسلامی خسرو پرویز و اسب او شب‌دیز را نشان میدهد که از حیث ظرافت و سلامت اندام و تناسب و حسن ترکیب شاهکار حجاری، محسوب می‌گردد (۱)

بلعمی این نقش و اسب را چنین توصیف نموده است :

(پرویز اسبی داشت شب‌دیز نام که هیچ پادشاه را آنچنان اسبی نبود از همه اسبان جهان به چهار بدست افزون تر و بلندتر و از روم بدست‌وی افتاده بود و چون نعل بستندی بردست و پای وی هر یکی بهشت‌میخ زربستندی و هر طعام که پرویز خوردی آن اسب را دادی و چون آن اسب بمرد پرویز بفرمود صورت کردن تاهر وقتی که او آرزو کردی به نقش آن اسب اندر نگریستی و همی گریستی و امروز همچنان هست بکرمانشاه و پرویز را بر آن شب‌دیز نقش کرده‌اند و کنیز کی بود او را شیرین نام که اندر همه ترک و روم از آن صورت نیکوتر نبود پرویز بفرمود تا آن کنیز را نیز صورت کردند بدان سنگ چون بمرد او را دفن کرد و ماتمش بداد) (۲)

موافق روایات ابن‌فقیه همدانی این پیکر را استادى بنام قطوس پسر سنمار Siuimmar ساخته است، البته سنمار معمار قصر خورنق حیره وجودش در تاریخ ثابت نیست و انتساب این حجاری به آن معمار هم از حیث زمان تناسب ندارد ولی ظن قوی میرود که در زیر این کلمه معرب

۱ - تاریخ ایران در زمان ساسانیان کریستین سن ص ۳۲۱ - ۲۱۳۴

۲ - تاریخ بلعمی ص ۱۰۸۹

(یعنی قنطوس) اسمی از اسامی رومی نهفته باشد یا قوت حموی هم در معجم البلدان عمل حجاری مورد بحث را به قنطوس بن سنمار نسبت داده است (۱).

در دیوار راست طاق شکار گوزن را نشان داده‌اند و در قسمت چپ شکار گراز را چیزیکه مخصوصا جلب توجه میکند پارچه های فاخری است که اشخاص دربردارند و نشان میدهد که صنعت پارچه بافی و بافت پارچه های قیمتی در این زمان خیلی ترقی داشته است.

دوم قصر شیرین = بطوریکه از اسمش پیدا است بنام شیرین همسر محبوب پرویز ساخته شده است. این ابنیه بعلم شتابی که در ساختمان آنها بکار رفته بود مستحکم و بادوام از کار درنیامده‌اند و از این جهت پس از گذشت دوران ساسانیان زودتر از حد معمول روی به ویرانی نهادند. باغی که در قصر شیرین در روزگار خسرو پرویز پی افکنده شده بود شبیه به باغ وحشهای امروزی بوده زیرا که حیوانات وحشی را در آنجا نگاه میداشتند از بقایای قصور و آثاریکه در این کاخ پی ریزی شده محققان دریافتند که باغ کاخی را که دارای ۳۷۰ متر درازا و ۱۹۰ متر پهنا بوده محصور میکرده است قسمت مهم کاخ بر روی صفحه‌ای که هشت متر از سطح زمین ارتفاع داشت ساخته شده بود که شامل ایوان سه‌جانبه‌ای در جلو تالار بسیار بزرگ مستطیل شکل در عقب آن قرار داشت: پس از این تالار حیاطی بود که گرداگرد آنرا اتاقهای متعدد تشکیل میدادند بزرگترین گنبد دوره ساسانیان در آنجا قرار داشت هم‌اکنون اثری از این گنبد رفیع باقیمانده که ۱۶ متر دهانه آنست در گوشه‌ای از باغ وسیع قصر شیرین و در خارج از آن ابنیه دیگری وجود داشته که هنوز بقایائی از آنها مشاهده میگردد نسبت به بنای اخیر که در خارج باغ بوده برخی گمان کرده‌اند که سر باز خانه یا اقامتگاه قراولان مخصوص عمارات سلطنتی بوده است (۲) بعضی از نویسندگان و مورخین عرب از زیبایی این باغ و قصر درون آن یاد کرده‌اند (۳) در طرف

۱ - معجم البلدان یا قوت حموی چاپ مصر ۱۹۰۵ ج ۵ ص ۲۲۸

۲ - کرمانشاهان باستان ص ۲۷

۳ - حدود العالم بکوشش دکتر ستوده از انتشارات دانشگاه تهران ۱۳۴۰ ص ۱۵۳

فردوس المرشد به بکوشش ایرج افشار ص ۵۱۵

شمال شهر قصر شیرین باز بقایائی از يك بنای دیگر بچشم میخورد که ساکنان محل آنرا هوش کرى (منزل کره اسبان) می خوانند. این جا را طویل‌ه شاهنشاهی معرفی کرده اند و برخی هم احتمال داده اند که در این محل قصری برای اقامت شاه یا یکی از سرداران یا بزرگان آماده کرده اند. سوم طاق کسرى = مشهورترین بنائی که پادشاهان ساسانی ساخته اند قصری است که ایرانیان طاق کسرى یا ایوان مدائن نامند به عقیده هرتسفلد از بناهای شاهپور اول است اما مسیوروتر روایات متداوله را تایید کرده است و گوید طاق کسرى بارگاهی است که خسرو اول بنانهاده مجموع خرابه های این کاخ و متعلقات آن مساحتی بعرض و طول ۴۰۰×۳۰۰ متر را پوشانیده است در این مساحت آثار چند بنادیده میشود. طاق کسرى تنها قسمتی است از کل عمارت که اثر قابل توجهی از آن باقی است طاق بزرگ ۴۸ متر ارتفاع ۹۱ متر طول و ۳۶ متر عرض داشته بنای عمارت شاید از ساروج یا سنگهای مرمر یا چنانکه بعضی از نویسندگان ادعا کرده اند از صفحات مسین زراندود و سیم اندود پوشیده بوده است تا سال ۱۸۸۸ نما و تالار بزرگ مرکزی برپا بود این تالار که ۶۳ ر ۲۵ متر پهنا و قریب ۷۲ ر ۴۳ متر درازا دارد بارگاه شاهنشاهی بوده است بارگاه با شکوه شاه در این قصر بود و از این جا امور کشور را تمثیت میداد. محل بارعام تالارهای طاق کسرى بود در روز معین جماعت کثیری بدر بار رومی آوردند و در اندک مدتی تالار بزرگ پر میشد این جا را باقالی فرش میکردند و دیوارها را هم باقالی می پوشاندند تخت سلطنتی را در آخر تالار می نهادند و در پشت پرده آنرا پنهان می کردند در سقف تالار ۱۵۰ روز نه بقطر ۱۲ تا ۱۵ سانتی متر تعبیه کرده بودند که نوری لطیف از آنها بدرون میتافت و در این روشنائی اسرار آمیز منظره آن همه شکوه و جلال و تجمل اشخاصی را که برای دفعه اول باینجا قدم نهاده بودند چنان مبهوت میکرد که بی اختیار بزانو در می آمدند. (۱) خراب کردن قسمت مهم طاق کسرى را به منصور خلیفه عباسی نسبت میدهند. مولف مجمل التواریخ و القصص در مورد خراب کردن مداین فرمان منصور خلیفه عباسی چنین

می‌نویسد :

(پس منصور ، خالد برمک را گفت کوشك اسپند که به مدائن است بکنم و آلات و خشته‌های این جا آورم . خالد گفت مصلحت نباشد که بنای آن اکاسره است و فخر آن امروز شما راست که هر آن کسی که بنا بیند داند که آن پادشاهی بزرگ کرده است و کسانی که ایشان را غلبه کرده و از ایشان بزرگتر باشند شاید خراب کردن منصور را از آن خوش نیامد و گفت همواره نصرت گبرگان و دین پدران فراموش نگردد. خالد گفتا اگر ایشان را بد خواستم شما را بدتر و خاموش گشت. منصور بفرمود تا آن کوشك را باز شکافته و خشت‌ها پخته بکشتی همه آوردند و چون حساب کردند مؤنت آن از بر شکافتن و بیغداد رسیدن هر خشتی به درمی سیم بر می‌آمد و بیغداد از نو بکمتر از این می‌شایست پختن منصور، خالد را گفت چه می‌بینی در این کار گفتا چون دست بدان فراز کردی تمام بر باید گرفتن که اگر بجای بگذاری مردمان گویند بنا که ایشان کردند دیگر ملکان بر نتوانستند شکافتن و خراب کردن و چنانک بود تمام بر شکافتند) (۱)

چهارم طاق ایوان = در کنار کرخه که بکارون میریزد در نزدیکی شوش خرابه‌ی عمارتی است بوسعتی در حدود چهار کیلومتر که گویا در زمان شاهپور بزرگ جهت جلوگیری از تهاجمات اعراب بنا گردیده است ایوان نامبرده را با گچ و آجر ساخته و دارای باروئی بوده است که توسط پاسداران محافظت میشده .

پنجم پلهای دزفول و شوشتر = سد معروف شوشتر (شادروان) که دارای چهل و چهار دهنه است در زمان شاپور اول برای بالا آوردن آب و مشروب ساختن قسمت هائی از اراضی شوشتر در زمان شاهپور اول در نزدیک شوشتر ساخته شده است استخری صاحب مسالك الممالك در توصیف این سد و پل چنین مینویسد (بزرگتر رودی در خوزستان رود شوشتر است و ملك شاپور در این رود سدی کردست آنرا شادروان خوانند) (۲)

۱ - مجمل التواریخ والقصص ص ۵۱۵

۲ - مسالك المالك تالیف استخری به کوشش ایرج افشار بنگاه ترجمه و نشر کتاب

۱۳۴۷ ص ۱۰ - ۹۱ راههای باستانی غرب تالیف دکتر بهمن کریمی ص ۹۵ - همچنین به تذکره شوشتر تالیف سید نورالدین شوشتری مراجعه شود .

ششم در نقش رستم چند مجلس برجسته بشرح زیر دیده میشود که مربوط به دوره ساسانیان است.

الف - مجلسی است که فتح شاهپور اول رانست به والرین امپراطور روم نشان می دهد .

ب - حجاری برجسته دوسوار است که یکی تاج میدهد و دیگری آنرا می گیرد تصور میکنند که اولی اهورامزدا و دومی اردشیر اول است.

ج - مجلسی است که بهرام دوم و ملترمین اورانشان میدهد .

د - صورت دونفر سواره بانیزه در جنگند و سوار دیگر در عقب سربکی علمی در دست دارد . برخی گویند مربوط به بهرام چهارم و بعضی دیگر گویند صورت جنگ بهرام پنجم باخان هیاطله است.

ه - مجلسی که تاج بخشی آناهیتا را به نرسی نشان میدهد.

هفتم = در نقش رجب مجلسی است که تاج بخشی هر مزد را بشاپور نشان میدهد و مجلس دیگری شاپور اول و ملترمین رکاب اورادر حال حرکت می نمایند دراین محل نیز مجلسی است که تاج بخشی اردشیر اول را بشاپور اول نشان میدهد.

هشتم = در شاپور پنج فرسخی کازرون چند فقره حجاری تاریخی است.

الف - مجلسی فتح شاپور اول رانست به والرین نشان میدهد.

ب - مجلس دیگری مجددا فتح شاپور رانست به والرین نشان میدهد.

ج - صورت شخصی است که بزانو درآمده و مابین اهورا مزدا و شاپور واقع است .

د - مجلسی است که تاج بخشی هر مزد را به بهرام اول نشان میدهد.

ه - مجلس باشکوهی که شامل دو قسمت است: در قسمت بالا پادشاهی در وسط بر روی کرسی نشسته و در طرف چپش نفر با کمال ادب ایستاده اند و در طرف راست هفت نفر با حالت تواضع انگشتها در مقابل بینی برده اند و قسمت پائین نیز بدو قسمت میشود: در یک قسمت چند نفر اسیر و اردست بسته یادست به سینه ایستاده اند و اسبی با زین در آنجا است و در قسمت دیگر در جلو يك نفر جلاد را که سر بریده ای در دست دارد نشان می دهد و ضمناً چند

نفر دیگر ایستاده اند این مجلس فاقد کتیبه است برخی تصور کرده اند که شخصی که بر روی کرسی نشسته شاپور اول است بعضی او را خسرو پرویز دانسته ولیکن حقیقت امر روشن نیست (۱)

نهم عمارت فیروز آباد

اردشیر پس از گسترش فرمانروائی خود در خاك پارس و کرمان قبل از شکست اردوان در فیروز آباد اقدام بساختن کاخ و آتشکده ای نمود کاخ فیروز آباد نخستین بنای طاقدار سبك ایرانی و کار معماران و مهندسان ایرانی است. که از ادوار باستانی باقیمانده است در این قصر بر فراز ایوانها سقفی بشکل طاق نمیدایره ای کار گذاشته شده و گنبدی مربع بر روی آن قرار داده اند و طرح آن ترکیبی نغز از طاقهای پذیرائی و ساختمانهای اختصاصی است تالار بزرگ قصر مزبور در قسمت مرکزی گنبدی مسقف دارد و نیز دارای چهار ایوان است (۲) در مغرب شهر فعلی فیروز آباد صفحهای مربوط بیک کاخ یا آتشکده قدیمی از سنگهای بسیار بزرگ دیده میشود و در جنب آتشکده برجی برپا بوده که به هنگام تشریفات در راس آن آتش در هوای آزاد میسوخت.

دهم = بنای سروستان = در فاصله ده کیلومتری جنوب شرقی سروستان بقایای يك کاخ عظیم ساسانی است که طاقهای گنبدی آنرا با آجر زده اند و از کاخ فیروز آباد اندکی کوچکتر است.

یازدهم = آثار ساسانی در دارابگرد = در دامنه کوه داراب حجاری که مبنی بر پیروزی شاپور نسبت به والرین امپراطور روم است تکرار گردیده بعلت آسیب زیاد بروشنی حجاری نقش رستم نیست. کمی خارج از داراب معبدی در زمان ساسانیان در سنگ کوه ساخته بودند که در ادوار اسلامی به مسجد تبدیل گردید. که هم اکنون نیز به مسجد سنگی داراب معروف است.

دوازدهم خارك = در جزیره خارك از قرون اول قبل از میلاد تا دوران

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۴۶۵

۲ - تاریخ صنایع ایران تألیف کریستن ویلسن ترجمه عبدالله فریار ص ۱۲۵

اسلامی آثاری وجود دارد که از همه مهمتر و مفصلتر بناهایی است که از دوره ساسانیان باقیمانده است. نه آرک Nearque دریا دارا اسکندر با بحربه اش از دهانه رود سند حرکت کرد تا بفرات برسد بحریه او به جزیره خارک برنخورد اما به محض رسیدن به مقصد یکی از همراهانش را مامور کرد تا کشف خلیج را پایان رساند که این شخص در جزیره خارک معبد آپولو را یافت بطوریکه از حفاریات برمیآید معبد در قرن چهارم میلادی ویران شده و بر خرابه های آن آتشگاهی ساخته شد که در زمان تسلط اعراب بسیاری از آتشگاههای زمان ساسانیان تبدیل به مسجد شد و آتشگاه خارک نیز سرنوشتی جز این نداشت. (۱)

سین دهم = نقوش سلماس = در مغرب دریاچه اورمیه نقشی است که ممکن است بانی آن شاپور پسر اردشیر باشد که مجلس انقیاد ارامنه را نشان میدهد و صورت اردشیر و شاپور در آنجا حجاری شده است (۲)

کتیبه های ساسانی

کتیبه هایی که تا کنون از دوره ساسانیان کشف شده است بشرح زیر میباشد.

- اول = در نقش رستم چند کتیبه وجود دارد.
- الف - از اردشیر پاپکان به زبانهای پهلوی اشکانی و ساسانی و یونانی.
- ب - از شاپور اول به زبان یونانی که خود را معرفی مینماید.
- ج کتیبه ایست که قسمتهایی از آن محو شده و از مضمونش چنین استنباط میشود که مربوط به تخت سلطنت است که به وراثت از اردشیر اول بشاهان ساسانی تا بهرام دوم و سوم رسیده است.
- سوم = در حاجی آباد (سه فرسخی تخت جمشید) کتیبه ایست از شاپور اول به پهلوی اشکانی و ساسانی نوشته شده حاکی از تیر انداختن پادشاه است.
- چهارم = در طاق بستان کتیبه ایست بزبان پهلوی ساسانی که شاپور دوم و سوم را معرفی میکند.

۱ - جزیره خارک تالیف گیرشمن از انتشارات شرکت ملی نفت ۱۳۴۲ ص ۶

۲ - تاریخ ساسانیان تالیف ذکاءالملک فروغی ج ۱ ص ۱۳۲

پنجم = در دره شاپور (نزدیک کازرون) کتیبه‌ای از بهرام اول
به پهلوی ساسانی

ششم = در سر مشهد (جنوب کازرون) کتیبه‌ای از کرتیر هرمز-
بزرگان های پهلوی اشکانی و ساسانی .

هفتم = در پایکولی (بین قصر شیرین و سلیمانیه) کتیبه بسیار مفصلی
است از نرسی به زبانهای پهلوی اشکانی و ساسانی که مفصلترین کتیبه‌های
ساسانی است در این کتیبه نرسی شرح میدهد که چگونه بهرام سوم را از
تخت پائین آورده و به سلطنت رسید .

هشتم = دو کتیبه است در تخت جمشید که در درب جنوبی قصر داریوش
کنده اند و از شاپور دوم است .

نهم = کتیبه های متعدد کوچکی که در دربندفرمان امراء آنجا ساخته
شده و تاریخ آنها مربوط به اواخر ساسانی است.

خطوط مهرهای ساسانی اسامی والقباب عده کثیری را نشان میدهد، سکه
های پهلوی ساسانی برای تعیین و تاریخ این عهد بسیار مهم است زیرا شکل
تاج هر پادشاهی در این سکه ها مختلف است ما می توانیم با نبودن خط سکه
هر پادشاهی را بشناسیم زیرا سلاطین ساسانی هر يك تاج مخصوصی
داشته اند (۱)

شعر

در بین آثار ادبی دوره ساسانی آثار منظوم نیز وجود دارد تحقیقاتی
که در این اواخر انجام شده نشان میدهد که اوزان شعری دوره ساسانی در
شعر قرون وسطی ایران تاثیر داشته است این نوع ادبیات بدون شك در تحت
نفوذ اشعار ملی قرار گرفته است زیرا هنر ترانه سازی چه در دوره پارسی
ها و چه در دوره ساسانیان رونق زیادی در ایران داشته است (۲) تردیدی
نیست که در دوره ساسانیان اشعاری وجود داشته که با بحور موسیقی
میخوانده اند لیکن اگر شعر را به مفهومی تصور کنیم که شعر فارسی امروزه
صدق میکند یعنی منظوم عروضی اثبته چنین چیزی در دوره ساسانیان وجود
نداشته بلکه دارای اوزان هجائی بوده است دلائل این مطلب بشرح زیر است:

۱ - ایران در زمان ساسانیان گریستن سن ص ۲۶۰

۲ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۴۷۹

اولا طبق منابع و مأخذ موثق معلوم شده است که شاهان ساسانی توجه مخصوصی نسبت به موسیقی دانه‌ها داشته‌اند و موسیقی دانان معروف آن دوره نواهایی با ساز میسروده‌اند و بعید بنظر می‌رسد که تصور کنیم که السحان یا نواها بکلی عاری از هر ترتیبی بوده زیرا سخنانیکه میسروده‌اند لابد بایستی از حیث هجایا سجع دارای وزنی باشد.

ثانیا کلمه گا‌ثا به معنی سرود است و این بخش در اوستا به پنج قسمت تقسیم می‌شود که نخستین از قطعات سه مصراعی شائزده سیلابی و دومین از قطعات پنج مصراعی یازده سیلابی و سومین از قطعات چهار مصراعی یازده هجائی و چهارمین از قطعات سه مصراعی چهارده سیلابی و پنجمین گا‌ثا از قطعاتی تشکیل شده است که هر يك از آنها دو مصراع بلند نوزده هجائی و دو مصراع کوتاه دوازده هجائی دارد.

ثالثا بطوریکه پروفیسور آندریاس، ایران شناس عالیقدر معین کرده و کریستن سن دانشمند دانمارکی از او نقل قول میکند کتیبه سنگی شاپور اول در حاجی آباد که بزبان پهلوی خاتمه می‌یابد بانطق شاه در بحر هشت هجائی تهیه شده است.

رابعا بنابقول عبدالله بن مقفع که در نیمه اول قرن دوم هجری میزیسته و بسیاری از کتب پهلوی را عبری ترجمه نموده است نوشته است هنگامیکه برزویه طبیب کتاب 'کليلة و دمنه' را از هند بایران آورد. انوشیروان بسیار شادمان گردید. دستور داد مجلس جشن باشکوهی برپا کردند. و امر نمود که شعرا و خطبا هر يك برای این مجلس قطعه‌ای بسازند. (۱)

قسمت بزرگ تذکره‌های قدیم و جدید ایرانی اولین شعر پارسی را به بهرام گور ساسانی نسبت داده‌اند حتی محمد بن قیس رازی صاحب کتاب المعجم مینویسد. که بعضی از حکماء بهرام را در عصر خودش بر سرودن شعر عیب گرفتند. (۲) و عوفی مدعی است که بهرام گور شعر فارسی و تازی داشته و مدعی است که در کتابخانه سرپل بازارچه بخارا دیوان او را دیده و مورد مطالعه قرار داده و از آن کتاب استنتاج نمود و حفظ کرده است عوفی

۱ - تاریخ ایران پیرنیا ص ۴۷۱

۲ - المعجم تألیف شمس الدین محمد بن قیس رازی چاپ بیروت ۱۹۰۹ ص ۱۶۹

می‌نویسد . وقتی پادشاه در مقام نشاط بود این چند کلمه موزون را به تلفظ راند: منم آن شیر گله منم آن پیل یله نام من بهرام گورو کینتم بوجبله (۱)

موسیقی

موسیقی عنصر مهمی از تمدن ایران در زمان ساسانی را تشکیل می‌دهد متأسفانه نت‌هائی از آوازهای ساسانی در دست نیست و ما اطلاع از اصول موسیقی در آن زمان نداریم (۲).

مدارك عدیده روشن می‌سازد که در دوره ساسانیان موسیقی ایران بسیار غنی بوده و در جامعه مقامی بس ارجمند داشته است چنانکه در آئین مزدك که در زمان قباد ساسانی ظهور کرد موسیقی بعنوان یکی از نیروهای معنوی چهار گانه شعور و عقل و حافظه و شادی که در برابر خداوند جلوه گر می‌شود این چهار نیرو بدستکاری شش وزیر امور عالم را اداره می‌کند و وزیران میان دوازده روح در حرکتند که یکی از آنها خواننده و سراینده موسیقی است. احرا زاین مقام در تشکیلات آسمانی آئین مزدك نشانه آنست که موسیقی در زندگی روزانه مردم آنروز جزء احتیاجات روحی بشمار میرفته و مورد علاقه همگان بوده است.

شواهدی در دست است که موسیقی دانان و خوانندگان و نوازندگان در دربارها نزد شاهان و شاهزادگان ساسانی مقامی ارجمند داشته‌اند و اهمیت وارج گذاری به موسیقی همین بس که برای موسیقی وزیر مخصوصی معین کرده بودند .

اردشیر ساسانی مردم و رجال سلطنت را بسه طبقه ممتاز تقسیم کرده بود که از آن جمله مطربان و رامشگران بوده‌اند و هر دسته در حضور اوجائی معین داشته‌اند . بهرام گور بیشتر متوجه عیش و طرب موسیقی و ساز و آواز بوده و چند نفر رامشگر از هند بایران آورده است و در زمان او مطربان و موسیقی دانان بر همه مردم مقدم بوده‌اند انوشیروان همان تقسیمی که اردشیر کرده بود برقرار ساخت در زمان خسرو پرویز موسیقی در ایران خیلی

۱- باب الالباب تألیف عوفی چاپ لیدن ۱۹۰۳ ج ۱ ص ۲۱

۲- تمدن ایرانی تألیف چندتن از خاور شناسان ص ۱۹۷

ترقی کرده است باربد از موسیقی دانان و نوازندگان عصر او است (۱) و از استادان بنام این عصر رامتین، بامشاد، آزادورچنگی، سرکش و باربد را می‌توان نام برد که جزء خوانندگان و نوازندگان و آهنگسازان دربار خسرو پرویز بشمار میرفتند. دستگاههای منسوب به باربد شامل هفت خسروانی سی لحن و سیصد و شصت دستان بوده‌اند که با هفت روز هفته و سی روز ماه و سیصد و شصت روز سال مطابقت داشته است در دیوان منوچهری و خسرو شیرین نظامی و دیگر نویسندگان ایرانی و عرب نامهای زیادی از آوازه‌ها و قطعات موسیقی ایرانی موجود است.

روایات موجود، اختراع دستگاههای موسیقی ایران را بباربد نسبت میدهند در واقع این مقامات بیش از باربد هم وجود داشته ولی ممکن است که این استاد در آنها اصلاحات و تغییراتی بعمل آورده باشد در هر حال بصورتی درآمده است که آنرا منبع عمده موسیقی عرب و ایران بعد از اسلام باید شمرد در دوره ساسانیان انواع آلات و ادوات موسیقی وجود داشته نام عده‌ی زیادی از آلات موسیقی در رساله خسرو و غلامشر مسطور است از جمله عود معمولی که آنرا تار DAR میگویند روده‌ندی، بربط، چنگ، تنبور بزرگ، سنتور، موسوم به کناره زنگ که مسعودی هم از آن نام برده نای، قره‌نی موسوم به مار، تاس، دمبلك (دمبك)، چنبر و چند آلت موسیقی دیگر که آنها را نمی‌توان کاملاً تشخیص داد مانند زنجیر، تیر، سپر، شمشیر مشتک رسن، شیشك، بطور کلی در دوره ساسانیان هنر نوازندگی در ایران بسیار رواج داشته و ترقی زیاد نموده است نه تنها از روی منابع خطی در این باره میتوان قضاوت نمود بلکه تصاویر نوازندگان و آلات و ادوات موسیقی منقوش در روی مصنوعات و آثار هنری و نقوش دیوارها موید این مطلب است (۳).

۱ - ایران گاهواره دانش و هنر تألیف محمدعلی امام شوشتری از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر ۱۳۴۸ ص ۱۰۶

۲ - موسیقی در دوره ساسانی تألیف مهدی برکشلی ص ۲۹ - ۳۰

۳ - تمدن ایرانی تألیف چندتن از خاورشناسان ص ۱۹۷

۴ - تاریخ ایران باستان دیاکونوف ص ۴۷۹

ملحقات

جشن ها

در ایران باستان نیاکان ما در مدت سال جشن های بسیار با شکوهی برپا می کردند. برای تحقیق درباره برگزاری این جشن ها کتاب آثارالباقیه ابوریحان بیرونی یکی از منابع پر ارزش است .
کریستن سن ایرانشناس عالیقدر دانمارکی جشن های سالیانه ایرانیان را چنین وصف مینماید :

جشن های سالیانه ساسانیان عموماً مربوط به امور دهقانی بوده است . نظر باینکه دین رسمی ساسانیان این اعیاد را پذیرفته بود بدینجهت هنگام برپاداشتن این مراسم از یکطرف مراسم مذهبی صورت می گرفت و از طرف دیگر تشریفات و اعمال خاصی انجام می شد تعداد زیادی از جشن های سالیانه را مردمان آن روزگار یکی از وقایع مهم تاریخی مربوط میدانستند.
اینك به نحو اختصار اعیاد بزرگ و مهم ایران باستان را شرح می دهیم
نوروز = یکی از اعیاد مهم عید نوروز بود که به نوگ روز معروف بود که شروع آن مقارن با آغاز سال بود. نسبت این عید را به جمشید داده اند فردوسی یکی از کارهای مهم جمشید را برقراری این عید بزرگ دانسته چنین گوید :

جهان انجمن شد بر تخت او فرو ماند از فره بخت او
به جمشید بر گوهر افشاندند مر آن روز را روز نو خواندند

بنا به مندرجات کتاب دینکرت هر پادشاهی در این روز اهالی کشور خویش را مورد لطف و محبت خود قرار میداد. در این روز شاه اقدام بضرب سکه نموده و بعزل و نصب حکام می پرداخت . در این روز مامورین دولت مالیاتهای وصول شده را بحضور شاه می آوردند.

عید نوروز شش روز متوالی ادامه داشت . در تمام این مدت پادشاهان بارعام میدادند. روز ششم را پادشاهان برای خود و درباریان جشن می گرفتند.

در تمام روزهای نوروز مراسم متداوله آثرمان مانند سبز گردن حبوبات و مراسم هفتسین و هفتشاخه گره‌دار از درختهای زیتون و بید و انار و به اجرا می‌شد.

در اولین روز عید مردم صبح خیلی زود از خواب برخاسته بوسیله آب نهرها و قناتها خود را می‌شستند و بعد از آب پاشیدن بهم دیگر شیرینی صرف می‌نمودند.

برای حفظ بدن خود از امراض و جلوگیری از سایر مصائب بتن خود روغن می‌مالیدند و خود را با سه قطعه موم دود میدادند.

بعضی از این مراسم تا کنون در ایران باقی مانده است با توجه باینکه در طول زمان عده زیادی از جشن‌های ملی و مذهبی نیاکان ما در بوته اجمال و فراموشی قرار گرفته است. با احتمال قریب به یقین علت اینکه هنوز مراسم عید نوروز پا بر جای مانده این است که این عید جنبه مذهبی بخود گرفته و شیعیان این روز را مصادف با شروع خلافت حضرت علی بن ابیطالب علیه السلام می‌دانند که بامراجعه به مآخذ و منابع صحیح این عقیده بی پایه نیست.

عده‌ای از خاورشناسان معتقدند که عید نوروز در اصل عید اموات بوده است که به عقیده ایرانیان قدیم در این روز ارواح مردگان به زمین بر می‌گردند و در منازل و معابر سیر مینمایند بهمین مناسبت مردم در این روز برای خوشنودی ارواح گذشتگان دعا و نیاز می‌کردند (۱)

مهرگان = در شانزدهم مهرماه هر سال جشن مهرگان یا عید می‌ثرا برپا می‌شد که این جشن نیز یکی از اعیاد بزرگ آن زمان بود. طبری درباره چگونگی برگزاری این جشن چنین می‌گوید:

«گویند روزیکه در آن فریدون بر ضحاک غالب آمد روز مهر از ماه مهر بود مردم این روز را عید گرفتند و مهرگانش نامیدند. چون دفع‌بلای ضحاک واقع بزرگی بود در این روز اردشیر بابکان دیهیم خورشید پیکر بر سر نهاد و پادشاهان باستانی نیز در این روز برای خود پیره (ولیعهد)

۱ - ایران در زمان ساسانیان تألیف کریستن سن ص ۱۱۱-۱۱۲ - مقاله دکتر کایکر آلمانی در شماره پنجم و ششم مجله کاوه

برمی‌گزیدند» (۱)

در این روز سلاطین تاجی بر سر می‌نهادند که تصویر آفتاب را در میان چرخ‌گردان نقش میکردند، هنگام طلوع آفتاب یکی از سپاهیان در محوطه قصر با صدای بلند فریاد می‌کرد: ای فرشتگان بعالم‌فرود آئید و شیاطین و بدکاران را بزنید و از دنیا برانید.

در روز مهرگان خوردن انار و شنیدن بوی گلاب را اسباب رهایی از بدبختی می‌دانستند.

جشن مهرگان بدو قسمت تقسیم میشد:

۱- مهرگان عامه که روز شانزدهم مهر برگزار میشد.

۲- مهرگان خاصه که مراسم آن روز بیست و یکم شهریور برپا می‌گردید. بعد از انقراض سلسله ساسانیان مدت‌ها مراسم جشن مهرگان باقی بود حتی سلاطین غزنوی و سلجوقی هم این مراسم را محترم میداشتند (۲) جشن سده = در دهم بهمن ماه هر سال جشن سده برپا می‌شد.

درباره وجه تسمیه این جشن روایات مختلف است از جمله گفته‌اند که چون تعداد فرزندان کیومرث نخستین پدر در این روز به صد نفر رسید بهمین علت این روز به جشن سده معروف شد عده‌ای هم معتقدند که چون از این روز تا نوروز مدت پنجاه روز بیشتر باقی نمانده است بدین مناسبت به سده معروف شده است لیکن نظریه‌ایکه بیشتر مقرون به حقیقت است این است که می‌توان گفت که چون این جشن در صدمین روز زمستان بزرگ باستانی واقع می‌شده است از همان ایام قدیم بهمین نام معروف شده است.

باید توجه داشت که در نزد ایرانیان قدیم بر حسب تقسیم سال يك تابستان هفت ماهه و يك زمستان پنج ماهه وجود داشته است.

جشن سده را فردوسی به هوشنگ یکی از سلاطین سلسله پیشدادی نسبت داده چنین گوید:

شب آمد بر افروخت آتش بکوه

همان شاه و در گرد شاه آن گروه

۱ - فروغ‌مزدیسنا تألیف کیخسرو شاه رخ ص ۷۳

۲ - تاریخ ادبیات ایران تألیف جلال‌همانی ص ۳۷۵ - کریستن سن ص ۱۱۳

یکی جشن کرد آن شب و باده خورد
سده نام آن جشن فرخنده کرد
ز هوشنگ ماند این سده یادگار
بسی باد چون او دگر شهریار
جشن سده در زبان عربی معرب شده سذق تلفظ می شود .
این جشن نیز مانند مهرگان در دوران سلسله‌های بعد از اسلام اهمیت
خود را از دست نداده و شعرای معاصر سلسله‌های سامانی و غزنوی و
سلجوقی در توصیف این جشن در آثار خود اشعار زیادی سروده‌اند از جمله
اینک پیامده است به پنجاه روز پیش

جشن سده طلایه نوروز نوبهار
بهر حال جشن سده در دوران فرمانروائی سلسله ساسانی دارای رونق
زیاد بوده که در حقیقت جشن مخصوص آتش بوده است در طی این جشن
آتش روشن می کردند و بر گرد آن دست افشانی و پایکوبی می نمودند .
رها کردن طیور و راندن حیوانات در میان شعله‌های آتش و نوشیدن
شراب یکی از مراسم این جشن بوده است .

در بعضی از منابع تاریخی از جمله در مروج الذهب تالیف مسعودی
آمده است که روز پیش از سده را نوسده یا بر سده می خوانده‌اند.
تا این روزگار هنوز هم در میان زردشتیان ایران مراسم این جشن معمول
است که در دهم بهمن ماه هر سال برگزار می شود (۱)

جشن آبریزان = جشن آبریزان درسی ام بهمن ماه طی مراسم خاصی
بر گزار میشد که در این روز مردم برای ترول باران آب پاشی می کردند .
ابوریحان محقق عالیقدر معتقد است که این جشن در زمان هخامنشیان
وجود نداشته بلکه در زمان ساسانیان معمول شده است بعلاوه اینکه در زمان سلطنت
فیروز چند سال در ایران بارندگی نشد و قحطی و خشکسالی در ایران روی
نمود شاه برای نجات مردمان از این وضع وحشتناک به زیارت آتشکده

۱ - فروغ مزدپسینی تالیف کیخسرو شاهرخ ص ۷۳ - دائرةالمعارف فارسی ج ۱
ص ۱۲۸۷ - گریستن سن ص ۱۱۵

آذرفر نباغ رفت در آن محل بقدری دعا کرد تا خدای بزرگ آن آفت را از ایران دور گردانید بهمین مناسبت ایرانیان بیادگار آن روز هر ساله درسیام بهمن جشن آب‌ریزان را برپا می‌نمایند.

عید زنان = مراسم عید زنان یا عید مزدگیران در پنجم اسفندماه هر سال برگزار می‌شد. در این روز مردان هدایائی به زنان خود میدادند گذشته از این در این روز برای مصون ماندن از شر خزندگان در فاصله طلوع آفتاب دعایی را بر سه قطعه کاغذ مربع شکل نوشته و از سه دیوار خانه آویزان می‌کردند یکی از دیوارها را آزادمی گذاشتند تا عقرب از آن محل فرار کند. عید آبها و نهرهای جاری = مراسم این عید در روز نوزدهم اسفندماه انجام می‌شد که در این روز گلاب و عطر در نهرها می‌ریختند.

جشن سیروسور = یکی دیگر از جشن‌های ایران باستان جشن سیروسور بود که مراسم آن در چهاردهم دیماه برپا می‌شد در این روز مردم بخوردن سیر و آشامیدن شراب می‌پراختند سبزی را با گوشت می‌پختند تا دفع آفت شیطانی کند.

عید بهار = عید بهار در اول آذرماه هر سال بود زیرا در زمان انوشیروان اول آذرماه با آغاز فصل بهار مصادف می‌شد. در دوران اسلامی این عید به خروج الکوسیج معروف شد زیرا در این روز مردی کوسه را سوار بر قاطر می‌نموده بگردش می‌بردند آن مرد مرتب بوسیله بادبزن خود را باد میزد که تابدان وسیله شادمانی و بشاشت خود را از نزدیک شدن گرما و دور شدن سرما آشکار کند.

جشن فروردین گان = این جشن ده روز مانده با اول فروردین برگزار می‌شد در این مدت جهت خوشنودی روح اموات نیاز می‌فرستادند و موبدان برای درگذشتگان کتاب زند می‌خواندند.

بهمن جنه = این جشن روز دوم بهمن ماه برگزار میشد در این روز سیر با اسپند می‌خوردند و یکدیگر را بصرف غذاها ئیکه دارای حبوبات بود تشویق می‌نمودند.

منابع و مأخذ کتاب

الف - عربی و فارسی

آثار الباقیه تالیف ابوریحان بیرونی ترجمه اکبر دانا سرشت تهران
(۱۳۲۱ شمسی)

آثار باستانی کرمانشاه تالیف عزیزالله بیات کرمانشاه (۱۳۳۰ شمسی)

آثار باستانی و تاریخی لرستان ترجمه حمید ایزدپناه تهران (۱۳۵۰ شمسی)

آثار عجم تالیف فرصت شیرازی بمبئی ۱۳۴۵ قمری
آئین شهریار در ایران بر بنیاد شاهنامه فردوسی تالیف علیقلی اعتماد
مقدم تهران

آئین شاهنشاهی ایران تالیف دکتر ذبیح الله صفاتهران (۱۳۴۶ شمسی)

آئین میترا تالیف مارتن ورمازن ترجمه بزرگ نادرزاده تهران (۱۳۴۵ شمسی)

اردوایر افنامه ترجمه دکتر رحیم عقیقی مشهد (۱۳۴۲ شمسی)

از پرویز تا چنگیز تالیف تقی زاده تهران (۱۳۰۹ شمسی)
از کوروش تا پهلوی تالیف نصراله حکیم الهی تهران (۱۳۵۰ شمسی)

از کوروش تا پهلوی نشریه دانشگاه پهلوی شیراز (۱۳۴۶ شمسی)

الفرق بین الفرق تالیف ابومنصور بغدادی بکوشش محمد بدر مصر
۱۹۱۰ میلادی

الفهرست تالیف ابن‌الندیم بکوشش فلوگل چاپ (لایپزیک ۱۸۷۲ میلادی)

البتنیه والاشراف تالیف ابوالحسین علی‌ابن‌الحسین المسعودی قاهره ۱۹۳۸ میلادی

المعرب من الکلام الاعجمی علی حروف المعجم تالیف ابو منصور احمد بن محمد الجوالیقی قاهره ۱۳۶۱ قمری

المعجم تالیف شمس‌الدین محمد قیس رازی چاپ بیروت ۱۹۰۹ میلادی
آناهیتا تالیف ابراهیم پورداود بکوشش مرتضی گرجی تهران (۱۳۴۱ شمسی)

ایران از آغاز تا اسلام تالیف گیرشمن ترجمه دکتر محمد معین تهران (۱۳۴۹ شمسی)

ایران از نظر خاورشناسان ترجمه دکتر رضا زاده شفق تهران (۱۳۳۵ شمسی)

ایران باستان تالیف حسن پیرنیا . سه جلد تهران (۱۳۱۱ شمسی)

ایران باستان تالیف لوئی واندنبرگ ترجمه دکتر عیسی بهنام تهران (۱۳۴۵ شمسی)

ایران در عهد باستان تالیف دکتر جواد مشکور تهران (۱۳۴۷ شمسی)

ایران در زمان ساسانیان تالیف کریستن سن ترجمه رشید یاسمی تهران (۱۳۱۷ شمسی)

ایران نامه یا کارنامه ایرانیان در عصر اشکانیان دو جلد تالیف عباس مهرین تهران (۱۳۲۱ شمسی)

ایران شهر از انتشارات یونسکو دو جلد تهران (۱۳۴۳ شمسی)

ایران گاهواره دانش و هنر تالیف محمد علی امام شوشتری تهران (۱۳۴۸ شمسی)

بررسی تاریخی و مادی در عقاید مزدک تألیف دکتر سید علی مهدی تقوی
تهران (۱۳۴۲ شمسی)

برهان قاطع تألیف محمد حسین بن خلف تبریزی متخلص به برهان به -
اهتمام دکتر محمد معین تهران (۱۳۴۲ شمسی)
بنیاد شاهنشاهی ایران تألیف سالور تهران (۱۳۴۰ شمسی)

پارتها یا پهلوانان قدیم تألیف دکتر جواد مشکور دو جلد تهران (۱۳۵۰ شمسی)

پایتخت های شاهنشاهان هخامنشی تألیف علی سامی شیراز (۱۳۴۸ شمسی)

تاریخ ابن خلدون بکوشش شکیب ارسلان چاپ مصر ۱۲۸۴ قمری
تاریخ اجتماعی ایران تألیف دکتر موسی جوان تهران (۱۳۴۰ شمسی)

تاریخ اجتماعی ایران تألیف مرتضی راوندی تهران (۱۳۴۷ شمسی)

تاریخ ادبی ایران تألیف ادوارد برون جلد اول ترجمه علی پاشا صالح
تهران (۱۳۳۵ شمسی)

تاریخ ادبیات ایران از ازمنه قدیم تاریخی تا حمله مغول تألیف جلال -
الدین همائی تهران (۱۳۴۰ شمسی)

تاریخ ادیان تألیف دکتر علی اکبر ترابی تهران (۱۳۴۱ شمسی)

تاریخ اسکندر کبیر تألیف جیمز کمل ترجمه محمد علی فروغی تهران
۱۳۱۵ قمری

تاریخ الحكماء تألیف القفطی به کوشش بهین دارائی تهران (۱۳۴۷ شمسی)

تاریخ الامم والملوک تألیف ابی جعفر محمد بن جریر الطبری چاپ لندن
۱۹۰۱ میلادی

تاریخ اورارتو و سنگ نبشه‌های اورارتوئی در آذربایجان تألیف دکتر
مشکور تهران (۱۳۴۵ شمسی)

تاریخ ایران بعد از اسلام تألیف دکتر عبدالحسین زرین کوب تهران
(۱۳۴۳ شمسی)

تاریخ ایران قدیم تألیف محمد حسن فروغی تهران ۱۳۵۶ قمری
تاریخ ایران و ممالک همجوار آن از زمان اسکندر تا انقراض اشکانیان
تألیف آلفرد فن گوتشمید ترجمه کیکاوس جهانداری از انتشارات مؤسسه
مطبوعات علی اکبر علمی

تاریخ ایران از دوران باستان تا پایان سده هیجدهم میلادی تألیف ن -
و پیگولوسکایا و چندتن دیگر از مستشرقین روس ترجمه کریم کشاورز
تهران (۱۳۴۶ شمسی)

تاریخ ایران باستان تألیف دیا کونوف ترجمه روحی ارباب تهران (۱۳۴۶
شمسی)

تاریخ ایران تألیف سر جان مالکم ترجمه میرزا اسماعیل بن محمد علی
معروف به حیرت چاپ بمبئی ۱۳۲۳ قمری

تاریخ ایران تألیف سر پرسی سایکس ترجمه فخر داعی دو جلد تهران
(۱۳۳۵ شمسی)

تاریخ ایران از زمان بسیار قدیم تا انقراض ساسانیان تألیف حسن پیرنیا
تهران (۱۳۰۶ شمسی)

تاریخ تمدن ایران به همکاری جمعی از دانشمندان ایران شناس ترجمه
جواد محی تهران (۱۳۳۹ شمسی)

تاریخ تمدن ساسانی تألیف سعید نفیسی تهران (۱۳۳۱ شمسی)

تاریخ تمدن تألیف ویل دورانت (ترجمه فارسی) سه جلد چاپ اقبال
(۱۳۴۲ - ۱۳۴۳ شمسی)

تاریخ تطبیقی باستانی ایران تا خاتمه شاهنشاهی داریوش سوم تألیف
کیوس باوند از انتشارات گوتنبرگ

تاریخ جامع ادیان از آغاز تا امروز تألیف جان فاس ترجمه علی اصغر حکمت تهران (۱۳۴۵ شمسی)

تاریخ دو هزاره و پانصدساله ایران از قدیمترین ازمینه تاریخی تا تشکیل سلسله طاهریان تألیف عباس پرویز تهران (۱۳۴۳ شمسی)
تاریخچه اسلحه در ایران بقلم رومانسکی درج در مجله بررسی های تاریخی سال دوم شماره ۶

تاریخ روابط ایران با دنیا تألیف نجفقلی میرزا معزی تهران (۱۳۲۴ شمسی)

تاریخ ساسانیان تألیف ذکاءالملک فروغی دو جلد
تاریخ سرگذشت بزرگترین سلاطین هخامنشی ایران سیروس کبیر تألیف گرنفون ترجمه ضیاءالدین تهران ۱۳۳۳ قمری
تاریخ سکه از قدیمترین ازمینه تا دوره اشکانیان تألیف خانم ملک زاده بیانی تهران (۱۳۳۹ شمسی)

تاریخ سلاطین ساسانی تألیف وولینن ترجمه محمدعلی فروغی دو جلد تهران ۱۳۱۴ - ۱۳۱۵ قمری
تاریخ سلوکی و اشکانی تألیف اعتمادالسلطنه سه جلد تهران ۱۳۰۸ - ۱۳۱۰ قمری

تاریخ سلطنت قباد و مزدک تألیف کریستن سن ترجمه نصرالله فلسفی چاپ سوم تهران (۱۳۴۲ شمسی)

تاریخ سنی الملوك الارض والانبیاء تألیف حمزة بن الحسن الاصفهانی برلن ۱۳۴۰ قمری

تاریخ سیاسی اشکانیان تألیف نیلسون دو بوآز ترجمه علی اصغر حکمت تهران (۱۳۴۲ شمسی)

تاریخ شاهنشاهی هخامنشی تألیف اومستد ترجمه دکتر محمد مقدم تهران (۱۳۴۰ شمسی)

تاریخ صنایع ایران تألیف کریستن ویلسن ترجمه احمد فریار
تاریخ طبرستان تألیف ابن اسفندیار باهتمام عباس اقبال تهران (۱۳۲۰ شمسی)

تاریخ عربستان و قوم عرب در اوان ظهور اسلام و قبل از آن تالیف
سید حسن تقی زاده تهران ۱۳۲۸ - ۱۳۳۰ قمری

تاریخ گزیده تالیف حمدالله بن ابی بکر بن نصر مستوفی قزوینی لیدن
۱۳۲۸ قمری

تاریخ ماد تالیف دیاکونوف ترجمه کریم کشاورز تهران (۱۳۴۵)
(شمسی)

تاریخ مختصر ادیان بزرگ تالیف فلیسین شاله ترجمه دکتر منوچهر
خدایار محبی تهران (۱۳۴۶ شمسی)

تاریخ مختصر ایران تالیف پاول هرن ترجمه دکتر رضا زاده شفق تهران
(۱۳۱۴ شمسی)

تاریخ مقیاسات و نقود در حکومت اسلامی تالیف امام شوشتری تهران
(۱۳۳۹ شمسی)

تاریخ ملوک الحیره تالیف الاعظمی البغداد ۱۹۲۰ میلادی

تاریخ نظامی جنگ عرب با عجم تالیف جمیل قوزانلو تهران (۱۳۱۱)
(شمسی)

تاریخ نظامی جنگهای ایران و یونان تالیف جمیل قوزانلو تهران (۱۳۰۸)
(شمسی)

تاریخ یعقوبی تالیف ابن واضح احمد بن یعقوب اسحق بن جعفر بن
واضح کاتب اخباری عباسی اصفهانی یعقوبی ترجمه دکتر محمد ابراهیم آیتی
تهران (۱۳۴۲ شمسی)

تاریخ یهود تالیف رهبر تهران (۱۳۲۵ شمسی)

تحولات فکری در ایران تالیف دکتر موسی بروخیم ترجمه ابوذر صداقت
تهران (۱۳۳۴ شمسی)

تمدن ایران تالیف چند تن از خاورشناسان ترجمه دکتر عیسی بهنام
تهران (۱۳۳۷ شمسی)

تمدن ایران ساسانی تالیف ولادیمیر گریگوریچ لوکونین ترجمه دکتر
عنايت الله رضا تهران (۱۳۵۰ شمسی)

- تمدن ساسانی تالیف علی سامی شیراز (۱۳۴۱ شمسی)
- تمدن هخامنشی تالیف علی سامی شیراز (۱۳۴۱ شمسی)
- توقیعات کسری انوشیروان عادل باهتمام حاج حسین آقا نخجوانی
تبریز (۱۳۳۴ شمسی)
- جزیره خارك تالیف گیرشمن از انتشارات شرکت ملی نفت ایران (۱۳۴۲ شمسی)
- جنگهای ایران و روم تالیف پرو کوپ ترجمه محمد سعیدی تهران
(۱۳۳۸ شمسی)
- جنگهای ۷۰۰ ساله ایران و روم تالیف سر لشکر غلامحسین مقتدر تهران
(۱۳۱۵ شمسی)
- جنگهای شاپور ذوالاكتاف بایولیانوس امپراتور روم تالیف آمین
مارسلن ترجمه محمدصادق اتابکی تهران (۱۳۴۲ شمسی)
- جهانداری پارسیها تالیف شدر ترجمه دکتر داود منشی زاده تهران
(۱۳۳۵ شمسی)
- جهانداری داریوش بزرگ تالیف ع شاپور شهبازی تهران (۱۳۵۰ شمسی)
- چرا ایرانیان از تازیان شکست خوردند مقالات پورداود (آناهیتا)
(۱۳۴۳ شمسی)
- چنین گفت زردشت تالیف فریدریش ویلهلم نیچه ترجمه داریوش آشوری
تهران
- چشم انداز تربیت در ایران پیش از اسلام تالیف دکتر بیژن تهران
(۱۳۱۶ شمسی)
- حدود العالم از مولف مجهول بکوشش دکتر ستوده تهران (۱۳۴۰ شمسی)
- حکمت اشراق تالیف دکتر محمد معین تهران (۱۳۲۹ شمسی)
- خرده اوستا تفسیر و تالیف ابراهیم پورداود بمبئی ۱۹۳۱ میلادی

خرده اوستا و یشت‌ها تالیف اردشیر خاضع بمبئی ۱۳۳۴ قمری
داریوش یکم پادشاه پارسیها تالیف پطرژولیوس جولج ترجمه دکتر
منشی‌زاده تهران (۱۳۳۵ شمسی)

داستان‌های ایران قدیم تالیف پیرنیا (حسن مشیرالدوله) تهران (۱۳۰۷
شمسی)

دستور پهلوی تالیف دین محمد بمبئی ۱۹۳۴ میلادی
دائرالمعارف فارسی زیر نظر دکتر غلامحسین مصاحب جلد اول تهران
(۱۳۴۵ شمسی)

دیانت زردشتی مجموعه سه مقاله پروفیسور کاری بار. پروفیسور آسموسن.
دکتر مری بویی ترجمه فریدون و همن تهران (۱۳۴۸ شمسی)
دین ایرانی تالیف امیل بنونیست ترجمه بهمن سرکاتی تبریز (۱۳۵۰
شمسی) *

دین هخامنشی تالیف اردشیر جهانیان تهران (۱۳۴۹ شمسی)

ذولقرنین یا گوروش کبیر تالیف ابوالکلام آزاد ترجمه باستانی پاریزی
تهران (۱۳۳۰ شمسی)

راپرت درباره حالت کنونی اطلال پارسه تالیف هر تسفلد ترجمه مجتبی
مینوی برلن ۱۹۲۸ میلادی

راههای باستانی غرب تالیف دکتر بهمن کریمی تهران (۱۳۱۶ شمسی)

راههای تاریخی از قصر شیرین بطوس از انتشارات انجمن آثار ملی
(۱۳۱۳ شمسی)

راهنمای آثار تاریخی کاوشهای علمی در تپه حسنلو تخت سلیمان -
قره تپه آذربایجان تالیف اسماعیل دیباج تبریز (۱۳۳۹ شمسی)

راهنمای تخت جمشید تالیف حسین بصری تهران (۱۳۲۵ شمسی)

- روضه‌الصفاء تالیف میرخواند چاپ بمبئی ۱۲۷۳ قمری
زناشوئی در ایران باستان از انتشارات زردشتیان ایران تهران (۱۳۴۲ شمسی)
- زن در حقوق ساسانی تالیف پروفیسور بارتلمه ترجمه دکتر صاحب‌الزمانی
تهران ۱۹۵۸ میلادی
- زناشوئی در ایران باستان تالیف هدایت‌الله علوی تهران (۱۳۴۴ شمسی)
- ساتراپیهای شاهنشاهی ایران نشریه باستان‌شناسی شماره ۳ و ۴ تهران
(۱۳۳۸ شمسی)
- سرزمین‌های خلافت شرق تالیف لسترنج ترجمه محمود عرفان تهران
(۱۳۳۷ شمسی)
- سرگذشت دین‌های بزرگ تالیف جوزف گر ترجمه ایرج پزشک‌نیاز
انتشارات بنگاه نشر و اندیشه
- سهم ایران در تمدن جهانی تالیف نیرنوری
سیاست‌نامه یا سیرالملوک تالیف ابوعلی حسن بن نظام‌الملک باهتمام سید
عبدالرحیم خلخالی تهران (۱۳۱۰ شمسی)
- سیر تمدن و تربیت در ایران باستان تالیف دکتر اسداله بیژن تهران
(۱۳۵۰ شمسی) *
- سیمای شاهان و نام‌آوران ایران باستان تالیف بانو ملک‌زاده بیانی و دکتر
اسماعیل رضوانی تهران (۱۳۴۹ شمسی)
- شاهان ساسانی و اقتصاد و فرهنگ ایران تالیف دکتر سیروس ابراهیم‌زاده
تهران (۱۳۵۰ شمسی)
- شاهکارهای هنر ایران تالیف پروفیسور پوپ ترجمه دکتر خانلری
تهران (۱۳۳۷ شمسی)
- شاهنامه فروسی به‌اهتمام محمد دبیر سیاقی
صنایع و تمدن مردم فلات ایران پیش از تاریخ تالیف دکتر عیسی بهنام
تهران (۱۳۲۰ شمسی) *

طب اسلامی تالیف ادوارد برون ترجمه رجب‌نیا تهران (۱۳۴۲ شمسی)

عصر المامون تالیف دکتر احمد فریدرفاعی سه جلد ۱۳۴۶ قمری
علوم عقلی در تمدن اسلامی تالیف دکتر ذبیح‌الله صفا
فتوحات اعراب در آسیای مرکزی تالیف گیب ترجمه حسین احمدی‌پور
تبریز (۱۳۳۶ شمسی)

فارسی‌نامه تالیف ابن بلخی باهتمام گای لسترانج ورنیکلسون کیمبریج
۱۹۲۱ میلادی

فرهنگ انجمن آرای ناصری تالیف رضا قلیخان هدایت تهران ۱۲۸۸
قمری

فرهنگ آندراج تالیف شاربن غلام محی‌الدین محمد پاشا لکهنو
۱۳۰۷ قمری

فرهنگ ایران باستان تالیف ابراهیم پور داود تهران (۱۳۲۶ شمسی)

فرهنگ ایرانی و تاثیر آن در تمدن اسلام و عرب تالیف محمد محمدی
تهران (۱۳۳۳ شمسی)

فرهنگ پهلوی تالیف دکتر بهرام فره‌وشی تهران (۱۳۴۶ شمسی)

فرهنگ جغرافیائی ایران از انتشارات ستاد ارتش ده جلد ۱۳۲۸ -
۱۳۳۲ شمسی

فرهنگ خاورشناسان تالیف ابوالقاسم سحاب تهران (۱۳۱۷ شمسی)

فرهنگ هنر و ارشهای پهلوی تالیف دکتر جواد مشکور تهران (۱۳۴۶
شمسی)

فهرست اسامی سلاطین ایران تالیف هدایت‌اله سپهر تهران (۱۳۲۶
شمسی)

فهرست بناهای تاریخی و اماکن باستانی ایران تالیف مشکوتی تهران
(۱۳۴۵ شمسی)

فهرست مآخذ و لهجه های ایرانی تألیف نیکلاراست تهران (۱۳۳۱ شمسی)

قوانین اساسی ایران در عهد ساسانیان تألیف رحیم زاده صفوی در فردوسی نامه مهر

کاخ داریوش بزرگ درشوش تألیف پیلیه ترجمه محمدخان ملک یزدی تهران (۱۳۳۹ شمسی)

کارنامه ساسانیان بکوشش دکتر بدیع‌اله دبیری ثراد اصفهان (۱۳۴۹ شمسی)

کتاب المعارف تألیف ابن قتیبه دنیوری مصر ۱۳۰۰ قمری
کتاب تاج جاحظ ترجمه حبیب‌اله نوبخت تهران (۱۳۲۸ شمسی)

کتاب لغت فرس تألیف اسدی طوسی باهتمام عباس اقبال تهران (۱۳۱۹ شمسی)

کرمانشاه باستان از انتشارات وزارت فرهنگ و هنر
کشورداری جامعه ایران تألیف عباس مهرین تهران (۱۳۴۹ شمسی)

کوروش بزرگ تألیف شاهپور شهبازی از انتشارات دانشگاه پهلوی شیراز (۱۳۴۹ شمسی)

کوروش بزرگ و شاهنشاهی ایران تألیف شجاع‌الدین شفا
کوروش کبیر تألیف هارلدلمب ترجمه دکتر رضا زاده شفق تهران (۱۳۴۰ شمسی)

کوروش کبیر تألیف دکتر هادی هدایتی تهران (۱۳۳۵ شمسی)

کوروش نامه تألیف گرنفون ترجمه مهندس رضا مشایخی تهران (۱۳۵۰ شمسی)

کلیات تاریخ عمومی تألیف دکتر حسنعلی ممتحن تهران (۱۳۴۹ شمسی)

کلمات جغرافیای ایران تألیف سیروس نیساری تهران (۱۳۵۰ شمسی)

کیانیان تألیف گریستن سن ترجمه دکتر ذبیح‌اله صفا تهران (۱۳۴۳ شمسی)

گاتها تألیف و ترجمه ابراهیم پور داود بمبئی ۱۹۲۷ میلادی
گاه شماری در ایران قدیم تألیف سید حسن تقی‌زاده تهران (۱۳۱۶ شمسی)

گزارش ایران پیش از اسلام تألیف مهدی قلی هدایت تهران ۱۳۱۷ شمسی

لباب‌الالباب تألیف نورالدین محمد بن یحیی بن طاهر بن عثمان العوفی
باهتمام سعید نفیسی تهران (۱۳۳۵ شمسی)

لشکرکشی خشایارشا بیونان (مقالات پورداود) تهران (۱۳۴۳ شمسی)

لغات زند و پازند دربرهان قاطع تألیف عبدالله میرسلیم نشریه دانشکده
ادبیات تبریز

مانی و تعلیمات او تألیف ویدن گرن ترجمه نرگس صفا اصفهانی تهران
(۱۳۵۰ شمسی)

مانی و دین او دو خطابه از تقی‌زاده فراهم آورده احمد افشار شیرازی
تهران (۱۳۳۵ شمسی)

مجله هنر و مردم شماره ۱۵ و ۱۶ و ۱۸ و ۲۳ سال ۱۳۴۲ - ۱۳۴۳ شمسی
مجموعه التواریخ والقصص از مولف مجهول باهتمام ملك اشعراء بهار
تهران (۱۳۱۸ شمسی)

مجموعه قوانین زردشت یا وندیداد ترجمه دکتر موسی جوان از کتاب
دار مستشرقین تهران (۱۳۴۲ شمسی)

مرآت البلدان تألیف اعتماد السلطنه چهار جلد تهران ۱۲۹۴ - ۱۲۹۷ قمری

مرصد الاطلاع فی اسماء الامکنه وانبقاع تألیف ابن عبدالحق صفی -
الدین عبدالمومن تهران ۱۳۱۰ قمری

مروج الذهب تالیف علامه امام ابو الحسن علی بن الحسین بن علی مسعودی
 الشافعی باهتمام عبدالرحمن محمد چاپ مصر ۱۳۴۶ قمری
 مزدیسنا تالیف دکتر محمد معین تهران (۱۳۲۶ شمسی)
 مسالك الممالك تالیف ابی اسحق ابراهیم بن محمد بن الفارسی استخری
 ترجمه ایرج افشار تهران (۱۳۴۷ شمسی)
 مطالعه درباره ساسانیان تالیف کنسالتین اینوسترانتسف ترجمه کاظم زاده
 تهران (۱۳۴۸ شمسی)
 مطالعات جغرافیای هیات علمی فرانسه در ایران تالیف دوهرگان ترجمه
 دکتر ودیعی تبریز (۱۳۳۹ شمسی)
 معجم البلدان تالیف الشیخ الامام شهاب الدین ابو عبداله یاقوت بن الحموی
 الرومی البغدادی ده جلد چاپ مصر ۱۳۳۳ قمری
 مفاتیح العلوم تالیف محمد بن احمد الخوارزمی قاهره (۱۳۴۲ شمسی)
 مقام ایران در تاریخ اسلام تالیف مار گولیوس ترجمه رشید یاسمی تهران
 (۱۳۲۱ شمسی)
 مقایسه داستانهای حماسی ایران با داستانهای ارمنی و یونانی و آلمانی
 فردوسی نامه ضمیمه مجله مهر
 ملل و نحل تالیف شهرستانی چاپ لایپزیک ۱۹۲۳ میلادی
 منتهی الارب فی لغات العرب تالیف عبدالرحیم بن عبدالکریم صفی پوری
 لاهور ۱۸۶۸ میلادی
 موسیقی در دوره ساسانی تالیف مهدی برکشلی تهران (۱۳۲۶ شمسی)
 میراث ایران تالیف سیزده تن از خاورشناسان ترجمه احمد بیرشک و
 چند تن دیگر تهران (۱۳۳۶ شمسی)
 نامه تنسر تالیف مجتبی مینوی تهران (۱۳۱۱ شمسی)
 نصاب الصبیان تالیف ابو نصر فراهی تهران ۱۳۶۸ قمری
 وضع ملت و دولت و دربار در دوره شاهنشاهی ساسانی تالیف کریستن سن
 ترجمه مجتبی مینوی تهران (۱۳۱۴ شمسی)

هرمزنامه تالیف ابراهیم پور داود تهران (۱۳۳۱ شمسی)

هگمتانه تالیف محمدتقی مصطفوی تهران (۱۳۳۳ شمسی) ۲۵۱۲

هرودوت ترجمه دکتر هادی هدایتی چهار جلد تهران ۱۳۳۶ -
۱۳۴۰ شمسی

هنر ایران تالیف گیرشمن ترجمه دکتر عیسی بهنام تهران (۱۳۴۶
شمسی)

یشت‌ها تفسیر و تالیف پور داود بمبئی ۱۹۲۷ میلادی

یشت‌ها گزارش پور داود تهران (۱۳۴۷ شمسی)

یک روز از ندگی داریوش تالیف فردینادیوستی ترجمه دکتر شفق تهران
(۱۳۱۴ شمسی)

یکی از فارسیات بونواس تالیف مجتبی مینوی استانبول (۱۳۲۹
شمسی)

ب - زبانهای اروپائی

- A.T. Olmstead: The History of the Persian Empire, (Achaemenid Periode) University of Chicago 1948
- Ali Sama: Pasargadae. Shiraz 1956
- Aymard and Auboyer: L'orient et la Grece antique. Paris 1955
- A. Hovelacque: L' Avesta, Zoroastre, et le Muzdeisme. Paris 1880
- A. Houtum-Schindler: Die Parsen in Persien, ihre sparache und einige ihaer Gebrauche, in Vol XXXVI (1882 P. 54-88) of the Zeitschrift d. deutsch. Morgenland. Gesellsch.
- Andre Godard: Le tresor de Ziwiye, Haarlem, 1967
- A. V. W. Jackson: An Avesta Grammar (Stuttgart, 1892); idem, An Avesta Reader 1893
- A. Barthelemy: Gujastak Abalish, relation d'une conference theologique Presidee par le calife Mamoun: Texte Pehievi avec traduction, commentaire et lexique. Paris 1887
- Bailey: Zoroastrian Problem in the Ninth-Century Book. Oxford 1943
- Bidez-cumont Les Mages: Hellenises Zoroastre. ostanes et Hystaspe d' apres les tradition Grecque. Paris 1938 (2 Vols.)
- Beyce: The Manichean Hymn Cycles in Parthin. Oxford University Press 1956
- Browne (E.G.): A Literary History of Persia. Cambridge 1929
- Ctesias: La pease, L'Inde, les sommaires de Photius. Paris 1 47
- Clement Huart: L' Iran antique. Paris 1943
- D. de Harlez: Avesta traduit texte Zand (3 Vols, Liege 1875-1855: Second edition, Paris 1887)
- C. Salemann: Mittle-Persiche Studien in the Bulletins de l'acad. de St. Petersburg for 1887, PP, 417 et seqq. Melanges Asiatiques, vol ix PP. 207 et seqq. Also the Samescholar's article Mittelpersisch in vol I of Geiger und kuhn's Grundriss. PP. 249-332
- Chaumont, M. L.: Papak, roi de stan et sa cour, Entrait du journal Asiatique. Paris 1959
- Christensen: L'Iran sous les Sassanides. Copenhagen 1936. ऋawadh et le communisme maz dakite
- Clement Markham: General Sketch of the History of Persia (1 Vol, Darmesteter: Etude Lraniennes, 2 Vols. Paris 1883
- Dr. Ferdinand Justi: Geschichte des alten Persiens. Berlin 1879

Darmesteter: Le Zend Avesta, traduction nouvelle avec commentaire historique et philologique (3 vols. Paris 1892-1893: Vols XXI, XXII and XXIV of the Annales du Musée Guimet)
 Darmesteter: Coup d'oeil sur l'histoire de la Perse. Paris 1885
 Duchesne-Guillemin: Zoroastre. Paris 1948
 Ernst Herzfeld: Archaeological History of Iran. London 1935
 Edouard Meyer: article, Persia, Ancient Encyclopaedia Britannica, IIth edition.
 Eric Schmidt: Persepolis I' Chicago: Oriental Institute Publications Vol 68 (1953)
 Eugene Burnouf: Vendad Sade. Paris 1829-1843
 Dr. C. Kossowicz: Inscriptiones Palaeo. Persinae Achaemenidarum St. Petersburg 1872
 Dosabhoi Framji Karaka: History of the Parsis 2 Vols. London 1884
 Dr. Konrad Kessler: Forschungen über die Manichäer
 Dr. W. Wright: The Chronicle of Joshua the Stylite composed in Syriac A. D. 507, with a translation, and notes. Cambridge 1882
 E. Rochat: Mani et sa Doctrine. Geneva 1897
 Ferdinand Justi: Iranisches Namenbuch. Marburg 1895
 Fr. Spiegel: Iranische Alterthumsunde, 3 Vols. Leipzig 1871-1878
 F. Stolze: Persepolis, with introduction by Noldeke
 Ferdinand Justi: Handbuch der Zendsprache. Leipzig 1864
 Fr. Windischmann: Zoroastische Studien Abhandlungen zur Mythologie und Sagen Geschichte edited by Fr. Spiegel. Berlin 1806
 George Cameron: History of Early Iran. University of Chicago 1936
 Gisela Richter: Greek in Persia. American Journal of Archaeology Vol 50 1946
 G. Rawlinson: Five Great Monarchies of the Ancient Eastern World, or The History, Geography, and Antiquities of Chaldea, Assyria, Babylon, Media and Persia
 G. Rawlinson: Sixth Great Oriental Monarchy, or The Geography, History and Antiquities of Parthia. London 1873
 G. Rawlinson: Seventh Great Oriental Monarchy, or The Geography, etc. of the Sasanian or New Persian Empire. London 1876
 G. Rawlinson: Parthia, in the Story of the Nations Series. London 1893
 Geiger: Ostiranische Kultur im Altertum 1882
 Georg Hoffmann: Auszüge aus Syrischen Akten Persischer Märtyrer. Leipzig 1880
 Gustav Flügel: Mani Seine Lehre und Seine Schriften. Leipzig 1892
 Henri Frankfort: The Art and Architecture of the Ancient Orient. Baltimore 1955

Herodotus: The History (Rawlinson). London 1970
 H. Brockhaus: Vendidad Sade, die heilige Schriften Zoroaster's Yacna, vispered und Vendidad, nach lithographirten Ausgaben von Paris und mit index und Glossar herausgegeben. Leipzig 1850
 H. Hubschmann: Persische Studien. Strasburg 1895
 J. H. Iliffe: Persia and the Ancient World in the Legacy of Persia. Oxford 1953
 Jules Oppert: Le peuple et la langue des Medes. Paris 1879
 Jackson: Zoroastrian Studies. New York 1828
 John Wilson: The Farsi Religion as Contained in the Zand-Avesta. Bombay 1843
 K. F. Geldner: Avesta 3 Parts, Stuttgart 1886-1895
 L. H. Mills: A Study the Five Zoroastrian Gathas. Erlangen 1894
 Labourt: Le christianisme dans l'Empire Paris 1904
 Morteze Ehtecham: L'Iran Sous Achemneides. Fribourg 1946
 M. Dieulafoy: L'Art Antique de la Perse. Paris 1884
 Martin Haug: Introductory Essay on the Pahlavi Language (PP. 152), prefixed to Dastur Hoshanaji Jamapji Asa's old Pahlavi Parzand Glossary. Bombay and London 1840
 Martin Haug: Essays on the Parsis, 3rd edition edited and enlarged by E. West. London 1884
 Noldke: Aufsatz zur Persischen Geschichte. Leipzig 1887
 N. L. Westergaard: Zend Avesta Vol I' the Zend Texts. Copenhagen 1852-1854
 Noldke: Geschichte des Artayhshir-i-Papaken, aus dem Pehlewi ubersetzt Gottingen 1879
 Prof. Thomas Hyde: Veterum Persarum et Parthorum et Medorum. Religionis Historia (First edition, Oxford, 1700, second edition, 1760)
 P. Horn: Grundriss der Neupersischen Etymologie. Strassburg 1893
 Paul de Lagarde: Persische Studien. Gottingen 1884
 Prof. C. P. Tiele: Geschichte der Religion im Altertum bis auf Alexander den Grossen: Deutsche autorisierte Ausgabe von G. Gerhrich: Vol XI, Die Religion bei den Iranischen Volkern: Erste Halfte. PP. 1-787. Gotha 1898
 Prof. Th. Noldke: Das Iranische Nationalepos: besonderer Abdruck aus dem Grundriss des Iranischen philologie. Strassburg 1896
 Pelliot: Les traditions manicheennes au Foukien. Leiden 1925
 R. Ghirshman: L'Iran des origines a l'Islam. Paris 1957
 Sir William Ramsay: Asiatic Asiatic Elements in Greek Civilization. Yale 1928

Strabo: The Geography (Loeb Classical Library). London-New York
 1919
 1919
 Spiegel: Avesta im Grundtexte Sammt der Huzvaresch uberstzung, 2
 Vols. Vienna 1853-1858
 Spiegel: Gramm. der Parsisprache nebst Sprachpobem. Liepzig 1851
 Idem, Die Traditionelle literature der Parsen in ihrem Zusammenhage
 mit den angranzenden literaturen. Vienna 1860
 Tamara Rice: The Scythians. London 1957
 The Desatire: or Sacred Writings of the Aucient Persian Phrophets, etc.,
 Published by Mulla Firuz idn kaus, with an English translation in 2 Vols.
 Bombay 1878
 West, Haug, and Dastur Hoshangji Jamaspji Asa: The Book of Arda
 Viraf: Pahiavi... with an English translation and introduction.
 Bombal and London 1842, Glossary and index of the same 1874
 West: The Mainyo-khard Pazand and Sanskirt in Roman characters
 English translation Sketch of Pazand Gazand Grammar and introduction.
 Stuttgart and London 1871
 West: on the extent langauge, and Age of Pahlave Literature, in the Sitzb.
 d. Philos-philol ciasse d, r. k Abad. d. Wissenschaften Vom 5 Mai, 1888
 PP. 396-443 Berlin.
 West: Pahlavi texts translated in vols. V, XV, III, XXIV, XXXVII and
 XLVII of the Sacred Books of the East
 Xenophon: Anabasis (Loeb Classical Library) 1921 cyropaedia (Loeb
 Classical Library) 1914 E
 Zaehner Zurvan: A Zoroastrian Dilemma. Oxford 1953

فهرست عمومی اعلام

آسور هادون - ۴۴ - ۱۰۷
 آسیای صغیر - ۱ - ۴۶ - ۴۷ - ۶۰ - ۶۱
 - ۶۴ - ۷۱ - ۷۳ - ۷۴ - ۸۰ - ۸۹ - ۱۰۰
 - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۲۵ - ۱۳۲ - ۱۳۸ - ۱۶۲
 ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۴ - ۲۴۰
 آسیای غربی - ۱ - ۱۸ - ۶۷ - ۱۱۴
 - ۱۲۹ - ۱۴۰
 آسیای مرکزی - ۱ - ۲ - ۲۳ - ۳۹
 - ۳۸ - ۴۷ - ۴۹ - ۱۴۲ - ۱۷۴ - ۲۲۹
 ۲۴۶
 آشور باینپال - ۲۰ - ۲۱ - ۳۳ - ۹۴
 آشور - ۱۳ - ۱۴ - ۲۰ - ۲۱ - ۲۲
 - ۲۴ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۵
 - ۳۷ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱ - ۴۲ - ۴۶ - ۵۰
 - ۶۸ - ۸۱ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۴ - ۹۹ - ۱۴۲
 ۱۴۷
 آشور نصیربال - ۲۱ -
 آفرودیت - ۱۴۴
 آفریقا - ۵۲ - ۹۷ - ۱۷۸ - ۲۲۴
 آکد - ۴ - ۲۴
 آگوستن - ۲۱۲
 آل العبد - ۱۵
 آلا داغ - ۱۰۸
 آلبانی - ۲۹ - ۱۲۲ - ۱۶۷
 آل بویه - ۹۳
 آل نوبخت - ۲۴۳
 آنا بازیس - ۱۰۰
 آلبی ژووا - ۲۲۴
 آناهیتا - ۸۳ - ۱۳۲ - ۱۴۴ - ۱۴۵
 - ۱۴۷ - ۱۵۱ - ۲۲۹ - ۲۴۷ - ۲۴۸
 ۲۵۳
 آندریاس - ۲۵۷
 آنتیو کوس - ۱۰۲ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۳۲
 ۱۴۴ - ۱۴۷
 آنتیونیوس - ۱۱۹
 آنوبانی نی - ۱۴۵
 آمازیس - ۵۱

الف

آئوری - ۱۲۹ - ۲۰۲
 آبدینر - ۱۲
 آبه نوشان - ۲۴۷
 آپادانا - ۱۹ - ۵۹ - ۹۲
 آپولو - ۲۵۵
 آپیس - ۵۲
 آتروپاتن - ۳۰
 آتلاتیک - ۲۲۳
 آتن - ۳۲ - ۵۸ - ۵۹ - ۶۰ - ۱۰۰
 ۱۰۱ - ۱۷۵
 آتوسا - ۵۷
 آدیابن - ۱۱۵
 آذربایجان - ۲ - ۱۱ - ۱۲ - ۲۷ - ۳۷
 - ۸۱ - ۱۱۵ - ۱۱۹ - ۱۶۱ - ۱۷۸ - ۱۹۸
 ۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۳۳
 آذر برزین مهر - ۲۱۲
 آذر فران باغ - ۲۱۲
 آذر گشسب - ۱۸۰ - ۲۱۲
 آذر نرسی - ۱۸۵
 آزال - ۳
 آربل - ۳۵ - ۵۶
 آرتاکیسیاس - ۱۱۲ - ۱۱۹
 آرتیمس - ۱۳۲ - ۱۳۳
 آرات - ۲۱ - ۴۱
 آرکادیوس - ۱۶۲ - ۱۷۰
 آرن - ۱۰
 آریوبرزن - ۶۳ - ۶۵
 آریا - ۲۳ - ۲۴ - ۲۵ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۳
 - ۴۰ - ۴۱ - ۴۴ - ۸۶ - ۱۰۶ - ۱۳۶
 ۱۹۴
 آزادور چنگی - ۲۵۹
 آذر میدخت - ۱۸۰
 آزیان - ۱۸
 آساک - ۱۲۶
 آستیاکس - ۳۴ - ۴۱ - ۴۵

اژیبی - ۷۷
 اژدهاگ - ۱۹۹
 اسپارت - ۵۹ - ۶۰ - ۱۰۰
 اسپندیار - ۱۹۳
 استاک - ۷۷
 استخر - ۵ - ۲۴ - ۱۵۱ - ۱۵۴ - ۱۸۰
 ۲۲۷ - ۲۴۵
 استرابن - ۱۳ - ۳۷ - ۸۴ - ۲۳۰
 اسحاقوند - ۴۲
 اسفراين - ۱۰۸
 اسکندر - ۱۹ - ۳۰ - ۵۰ - ۵۵ - ۶۱
 ۶۲ - ۶۳ - ۶۴ - ۶۵ - ۶۶ - ۱۰۰
 ۱۳۲ - ۱۳۶ - ۱۵۱ - ۱۶۰ - ۱۷۳
 ۲۱۴ - ۲۳۰ - ۲۳۴ - ۲۴۰ - ۲۴۳ - ۲۵۵
 اسکندريه - ۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۹۱ - ۲۰۴
 ۲۴۱
 اسکوتاری - ۱۷۷
 اسکيلاکس - ۸۱
 اسمردیس - ۵۱
 اشکانی - ۸ - ۵۵ - ۷۸ - ۱۰۳ - ۱۰۶
 ۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳
 ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۳
 ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۳۰
 ۱۳۲ - ۱۳۳ - ۱۳۴ - ۱۳۵ - ۱۳۶
 ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۲ - ۱۴۵ - ۱۴۶
 ۱۴۸ - ۱۵۰ - ۱۵۲ - ۱۵۴ - ۱۵۸ - ۱۹۳
 ۱۹۵ - ۱۹۹ - ۲۱۸ - ۲۲۱ - ۲۳۰
 ۲۴۰ - ۲۴۵
 اشمیت - ۸ - ۹
 اصفهان - ۳ - ۵ - ۱۵۲
 اطاق فرهاد - ۴۲
 افسوس - ۵۶ - ۷۴
 افغانستان - ۱ - ۱۴۰ - ۱۴۷ - ۱۸۸
 افلاطون - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۷۳ - ۱۷۵
 ۲۱۳
 اقیانوس آرام - ۲۲۳
 اقیانوس هند - ۱۲۵ - ۱۷۴
 اکباتان - ۳۲ - ۳۵ - ۱۳۲
 اکوتیاس - ۱۳۳
 البرز - ۱ - ۲ - ۴ - ۵ - ۲۷ - ۲۸
 ۲۰۵

آمد - ۱۶ - ۱۷۰
 آمیانوس مارسلینوس - ۱۴۷
 آوار - ۱۷۸
 ابری دوش - ۹۵
 ابن الندیم - ۲۴۰
 ابوالفتح ابراهیم - ۹۳
 ابوریحان بیرونی - ۲۱۹
 ابن فقیه - ۲۴۹
 اتیوپی - ۵۲
 اترک - ۲ - ۳ - ۲۹ - ۱۰۸
 احمر - ۵۰ - ۷۵
 اخس - ۶۰
 انس - ۲۳۱
 ارتبه - ۷۷
 ارجاسب - ۲۳۷
 ارد - ۱۱۴ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۳۰
 اردشیر - ۱۹ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۴ - ۶۹
 ۱۲۵
 ۸۳ - ۸۵ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۵ - ۹۸ - ۱۰۰
 ۱۳۲ - ۱۴۷ - ۱۵۱ - ۱۵۳ - ۱۵۴
 ۱۵۵ - ۱۶۲ - ۱۸۰ - ۱۹۳ - ۱۹۴
 ۱۹۵ - ۲۰۱ - ۲۰۵ - ۲۰۷ - ۲۱۱
 ۲۱۹ - ۲۲۹ - ۲۴۰ - ۲۴۷ - ۲۵۳
 ۲۵۴ - ۲۵۵ - ۲۵۸
 اردوان - ۱۰۲ - ۱۱۰ - ۱۱۲ - ۱۲۰
 ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۳۶ - ۱۴۹ - ۱۵۲ - ۱۵۳
 ارداویرافنامه - ۲۱۰
 ارسطو - ۱۰۰ - ۱۷۳ - ۱۷۵ - ۲۴۳
 ارشام - ۵۳
 ارشک - ۶۱ - ۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۶۱
 ارمنستان - ۱ - ۳ - ۸۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳
 ۱۱۴ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸
 ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳
 ۱۴۵ - ۱۵۳ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷
 ۱۵۸ - ۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۳
 ۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۷۴
 ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۱۹۵
 ارومیه - ۲۸
 اروپا - ۱ - ۲۳ - ۲۹ - ۵۸ - ۷۴ - ۲۳۰
 ۲۳۱ - ۲۴۷
 ارژنگ - ۲۱۹

۵۰ — ۵۲ — ۴۷ — ۴۶ — ۴۴ — ۴۲ — ۴۱
 ۶۳ — ۶۲ — ۶۱ — ۶۰ — ۵۹ — ۵۸ — ۵۷
 ۷۶ — ۷۵ — ۷۳ — ۷۱ — ۷۰ — ۶۵ — ۶۴
 ۸۹ — ۸۷ — ۸۵ — ۸۴ — ۸۲ — ۸۱ — ۸۰
 ۱۰۱ — ۱۰۰ — ۹۹ — ۹۷ — ۹۴ — ۹۳
 ۱۱۱ — ۱۱۰ — ۱۰۹ — ۱۰۶ — ۱۰۴ — ۱۰۲
 ۱۱۸ — ۱۱۷ — ۱۱۶ — ۱۱۵ — ۱۱۳
 ۱۲۹ — ۱۲۴ — ۱۲۲ — ۱۲۱ — ۱۲۰
 ۱۴۰ — ۱۳۹ — ۱۳۸ — ۱۳۶ — ۱۳۵ — ۱۳۳
 ۱۵۰ — ۱۴۷ — ۱۴۶ — ۱۴۳ — ۱۴۲
 ۱۶۰ — ۱۵۹ — ۱۵۸ — ۱۵۷ — ۱۵۶ — ۱۵۴
 ۱۶۸ — ۱۶۵ — ۱۶۴ — ۱۶۲ — ۱۶۱
 ۱۷۷ — ۱۷۶ — ۱۷۵ — ۱۷۴ — ۱۷۳ — ۱۶۹
 ۱۸۳ — ۱۸۲ — ۱۸۱ — ۱۷۹ — ۱۷۸
 ۱۹۲ — ۱۹۱ — ۱۸۸ — ۱۸۷ — ۱۸۵ — ۱۸۴
 ۲۰۴ — ۲۰۲ — ۲۰۱ — ۲۰۰ — ۱۹۵ — ۱۹۴
 ۲۱۹ — ۲۱۸ — ۲۱۲ — ۲۱۱ — ۲۰۵
 ۲۳۱ — ۲۲۹ — ۲۲۶ — ۲۲۳ — ۲۲۰
 ۲۳۹ — ۲۳۵ — ۲۳۴ — ۲۳۳ — ۲۳۲
 ۲۵۷ — ۲۴۶ — ۲۴۴ — ۲۴۱ — ۲۴۰
 ایران خوره کرمانشاپور — ۱۶۲
 ایلام — ۱۴
 ایوان مدائن — ۲۱۵
 ایسوس — ۶۵ — ۶۳ — ۶۱ — ۲۵ — ۱۷۸

ب

بابا — ۱
 باب المنذب — ۷۵
 بابك — ۱۵۲ — ۱۵۱
 بابل — ۲۰ — ۱۹ — ۱۷ — ۱۵ — ۱۴ — ۱۳
 ۴۷ — ۴۶ — ۴۵ — ۳۸ — ۳۳ — ۳۲ — ۲۸
 ۶۷ — ۶۴ — ۶۳ — ۵۲ — ۵۰ — ۴۹ — ۴۸
 ۱۱۱ — ۹۵ — ۸۹ — ۸۱ — ۷۸ — ۷۷ — ۷۱
 ۱۳۸ — ۱۳۷ — ۱۲۴ — ۱۲۳ — ۱۱۶ — ۱۱۳
 ۲۲۳ — ۲۱۹ — ۱۸۳ — ۱۵۵ — ۱۴۲
 ۲۴۵ — ۲۳۴
 باتلاق گاوخونی — ۳
 باخزر — ۱۰۸
 بادیتة الشام — ۱۸۳
 بارقلمه — ۲۱۰
 باربد — ۲۵۹

الرها — ۱۷۷
 الفهرست — ۲۳۹
 المستند — ۲۱۳
 الوند — ۹۸ — ۹۷ — ۲۷
 انزان — ۲۰
 انشان — ۴۸ — ۴۵ — ۱۹ — ۱۷
 انشان سوسونکا — ۱۷
 انطاکیه — ۱۷۳ — ۱۵۶ — ۱۱۰ — ۱۰۳
 ۱۷۷ — ۲۴۶
 انوشبرد — ۲۰۱ — ۱۲۸
 انوشیروان — ۱۷۳ — ۱۷۲ — ۱۷۱ — ۱۰۱ — ۱۷۴
 ۱۸۵ — ۱۸۲ — ۱۷۹ — ۱۷۵ — ۱۷۴
 ۱۸۸ — ۱۹۶ — ۱۹۷ — ۱۹۸ — ۲۰۷
 ۲۱۸ — ۲۳۳ — ۲۳۴ — ۲۳۷ — ۲۴۰ — ۲۴۱
 ۲۵۸ — ۲۵۷ — ۲۴۲
 اودوم — ۱۰۱
 اورامان — ۱۳۷ — ۱۳۶ — ۱۳۱
 اورانیوس — ۱۷۵
 اورارتو — ۳۷ — ۳۵ — ۲۹ — ۲۲ — ۲۱
 ۳۸ — ۴۰ — ۴۱ — ۴۶
 اور — ۱۴۳ — ۴۸
 اورفا — ۲۳۳
 اوزون ص — ۹۳
 اوستا — ۱۵۴ — ۱۲۱ — ۸۶ — ۳۸ — ۲۳ — ۱۹۱
 ۲۱۴ — ۲۱۳ — ۲۱۱ — ۲۰۱ — ۲۰۰ — ۲۲۵
 ۲۴۲ — ۲۳۹ — ۲۳۶ — ۲۲۹ — ۲۲۵ — ۷۵۲
 اوکتاویوس — ۱۲۰ — ۱۱۹
 اوگوست — ۱۱۷
 اهریمن — ۲۱۸ — ۲۱۷ — ۲۱۶ — ۲۱۵ — ۲۲۲
 اهورامزدا — ۹۲ — ۸۳ — ۸۲ — ۶۷ — ۴۲ — ۹۵
 ۲۲۹ — ۲۱۶ — ۲۱۵ — ۹۸ — ۹۶ — ۲۵۳ — ۲۴۷
 اهورمزديشت — ۲۳۷
 ابیری — ۱۶۷ — ۱۶۱
 ابتالیا — ۱۲۰ — ۱۰۴
 آیدحاج — ۱۹
 ایران — ۷ — ۶ — ۵ — ۴ — ۳ — ۲ — ۱
 ۱۱ — ۱۳ — ۱۵ — ۱۶ — ۲۲ — ۲۳ — ۲۴
 ۲۵ — ۲۶ — ۲۷ — ۲۸ — ۲۹ — ۳۰ — ۳۳

۲۱۱ - ۲۲۰ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۵۳ -
 ۲۵۵ - ۲۵۶ - ۲۵۸
 بهرام چوبین - ۱۷۶
 بهمن - ۱۵۱

بین النهرین - ۲ - ۴ - ۶ - ۱۰ - ۱۱ -
 ۱۲ - ۱۵ - ۱۶ - ۲۳ - ۲۴ - ۶۵ - ۷۶ -
 ۸۰ - ۹۳ - ۹۹ - ۱۱۷ - ۱۲۲ - ۱۲۵ -
 ۱۳۸ - ۱۴۰ - ۱۴۲ - ۱۴۸ - ۱۵۱ -
 ۱۵۳ - ۱۵۷ - ۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۶ - ۱۷۰ -
 ۱۷۴ - ۱۸۸ - ۲۰۵
 بیانیا - ۲۱

بیت المقدس - ۴۸ - ۱۷۷ - ۲۳۱
 بید پای - ۱۷۳
 بیزانس - ۲۶ - ۱۶۵ - ۱۷۴ - ۱۷۶ -
 ۱۷۷ - ۱۸۰ - ۱۸۷ - ۱۹۸ - ۲۴۶
 بیستون - ۶ - ۳۵ - ۵۲ - ۶۷ - ۷۸ -
 ۸۷ - ۹۷ - ۱۰۷ - ۱۱۳ - ۱۴۵ - ۱۴۶

پ

پاپیروس - ۱۴ - ۱۳۸ - ۲۰۴
 پاتیک - ۲۱۸
 پارت - ۲۵ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۶ - ۴۷ -
 ۵۳ - ۶۱ - ۱۰۲ - ۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹ -
 ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ -
 ۱۱۵ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۶ -
 ۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۳۰ - ۱۳۱ - ۱۳۳ -
 ۱۳۶ - ۱۳۷ - ۱۳۹ - ۱۴۰ - ۱۴۳ - ۱۴۵ -
 ۱۴۹ - ۱۵۳ - ۲۳۶
 یارس - ۲۹ - ۳۰ - ۳۳ - ۳۴ - ۳۷ - ۳۸ -
 ۳۹ - ۴۴ - ۴۵ - ۵۱ - ۵۳ - ۷۰ - ۷۱ -
 ۷۵ - ۸۰ - ۹۴ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۱۱
 پارسوا - ۲۲ - ۳۰ - ۴۴ - ۱۰۷
 پارتی - ۱۰۶
 پاریس - ۷۲ - ۹۸
 پاسارگاد - ۵ - ۴۴ - ۴۹ - ۸۳ - ۸۹

بارون دوبد - ۱۴۶
 بازرنگی - ۱۵۱
 باگواس - ۶۱
 بالتازار - ۴۷
 بامشاد - ۲۵۹

بجنورد - ۱۰۸
 بحرا حمر - ۵۶ - ۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۷۴
 بحراسود - ۲۰۴
 بحر الجزایر - ۶۲ - ۷۵
 بحر الروم - ۴۶ - ۱۲۲
 بحرین - ۴۰
 بخارا - ۲۵۷

بختیاری - ۳ - ۶ - ۱۷ - ۱۴۶
 بدخشان - ۳
 بربر - ۲۲

بردیا - ۴۳ - ۵۱ - ۵۲ - ۵۳ - ۹۷
 بزابد - ۱۶۰
 برزویه - ۱۷۳ - ۲۴۱ - ۲۵۷
 بریتانیا - ۹۸
 بسوس - ۶۱

بغداد - ۲۴۲ - ۲۵۲
 بلاش آباد - ۱۲۱

بلاش - ۱۰۹ - ۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۲۳ -
 ۱۳۳ - ۱۵۴ - ۱۶۸
 بلخ - ۴۷ - ۶۱ - ۹۵ - ۱۰۲ - ۱۱۰ -
 ۱۵۵ - ۱۵۹ - ۲۳۴

بلعمی - ۱۹۶ - ۲۴۹
 بلوچستان - ۱
 بمبئی - ۱۸۸

بندوی - ۱۷۶
 بندهشن - ۲۱۳ - ۲۴۱
 بودا - ۲۲۰ - ۲۳۴ - ۲۳۷
 بوسفور - ۵۴ - ۱۷۸

بوشهر - ۱۷ - ۱۹ - ۲۴

بهرام - ۱۵۷ - ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۶۵ -
 ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۸۰ - ۱۸۴ - ۱۹۸

تالان — ۷۷
 تبت — ۲۱۹
 تپه بدھورا — ۹
 تپه جمشید — ۹
 تپه حصار — ۸
 تپه شیرازیان — ۸
 تپه گیان — ۹ — ۱۱ — ۴۰
 تجن — ۱۰۸ — ۱۰۹
 تخت جمشید — ۵ — ۱۰ — ۶۳ — ۶۷ —
 ۸۸ — ۸۹ — ۹۰ — ۹۱ — ۹۲ — ۹۳ — ۹۵ — ۹۷
 ۹۸ — ۹۹ — ۱۰۱ — ۱۰۷ — ۱۴۴ — ۱۴۷ —
 ۲۱۴ — ۲۵۵ — ۲۵۶
 تخت طاقدیس — ۱۸۹
 تخت طاوس — ۹۳
 قنبر — ۱۵۷
 قرازان — ۱۲۱ — ۱۲۲
 قراکید — ۵۴ — ۵۸ — ۶۲
 قربت حیدری — ۱۰۸
 ترشیز — ۱۰۸
 ترکستان — ۱۱ — ۲۳ — ۱۳۶ — ۲۰۴ —
 ۲۰۵ — ۲۱۹ — ۲۲۱
 ترکمنستان — ۱۴۰
 ترکیه — ۳
 ترموپیل — ۵۸
 ترور — ۱۴۰
 تروک پمپه — ۱۱۴
 تسالی — ۵۷
 تسین تیر — ۴۸
 تل باکون — ۱۰
 تمیستوکل — ۶۰
 تنسر — ۱۵۴ — ۲۲۴ — ۲۳۷
 تورات — ۱۶ — ۱۷ — ۵۰
 تورفان — ۲۲۱ — ۲۲۳
 تورنگ تپه — ۱۰
 تولستوف — ۱۴۰
 تهران — ۳ — ۵ — ۷ — ۸ — ۱۳
 تیرداد — ۱۰۹ — ۱۱۰ — ۱۲۰ — ۱۳۰ —
 ۱۵۷ — ۱۵۸
 تیسفون — ۱۰۱ — ۱۲۱ — ۱۲۲ — ۱۲۵ —

۹۰ — ۹۳ — ۹۶
 پاکر — ۱۱۸ — ۱۲۱
 پاکستان غربی — ۱
 پالاس — ۱۳۳
 پاکستان غربی — ۱
 پالمیر — ۱۴۴ — ۱۴۷
 پامیر — ۲
 پایکولی — ۲۵۶
 پبدہ — ۶
 پتریوم — ۴۶ — ۷۴
 پریراد — ۶۰
 پرویز — ۲۵۰
 پریسکیانوس — ۱۷۵
 پسامیتک — ۵۱
 پشت کوه — ۱۲ — ۱۷
 پلاته — ۵۸
 پلوتارک — ۲۱۳
 پلوز — ۵۱
 پمپه — ۱۱۵ — ۱۱۶ — ۱۱۷
 پنت — ۱۱۲ — ۱۱۳ — ۱۱۵
 پنجاب — ۲۳ — ۶۳ — ۱۲۵ — ۱۴۲
 پوراندخت — ۱۸۰
 پورشب — ۲۱۳
 پوزوراین شوشیناک — ۱۳
 پولیب — ۷۹ — ۹۵
 پلینی — ۷۹ — ۹۵
 پیرنیا — ۱۴۴
 پیشاور — ۹۵ — ۱۵۵

ت

تائیس — ۶۳
 تاریخ — ۲۰۵
 تاشکند — ۱۵۵
 تاکسیل — ۱۴۲

۱۴۰ - ۲۵۲ - ۱۵۷ - ۱۶۰ - ۱۶۴ - حسن لو - ۱۱
 ۱۶۶ - ۱۷۳ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱ - حکیم عمر خیام ۲۴۴
 ۱۸۳ - ۲۰۵ - ۲۱۸ - ۲۱۹ - ۲۴۵ - ۲۴۶ - حلوان - ۲۰۵
 تیمکران - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۱۵ - حمورابی - ۱۳
 ۱۱۹ - حوض السلطان - ۳ - ۲۸
 تیمکلات پیلسر - ۲۲ - ۳۲
 تیمور گورکانی - ۹۳
 حیره - ۱۵۳ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۸۱ - ۲۴۹ - ۱۸۳

خ

خارک - ۲۵۴ - ۲۵۵
 خالد برمک - ۲۵۲
 خاورمینه - ۸۷
 خایدالو - ۱۷
 خداینامه - ۲۳۷
 خراسان - ۲۹ - ۶۳ - ۸۱ - ۱۰۸ - ۱۴۰
 ۱۸۰ - ۱۹۸ - ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۳۴ - ۲۴۶
 خرده اوستا - ۲۱۴
 خرم آباد - ۱۷
 خزر (دریاچه) - ۱ - ۲ - ۳ - ۴ - ۷
 ۱۳ - ۲۳ - ۲۷ - ۲۸ - ۸۳ - ۱۰۶
 ۱۱۰ - ۱۲۵ - ۱۸۲ - ۱۸۸ - ۲۰۵
 خسرو - ۱۰۱ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۵۳
 ۱۵۷ - ۱۶۴ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۳
 ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۲۲۹ - ۲۴۸ - ۲۵۱
 خسرو انوشیروان - ۱۷۳ - ۱۷۴
 خسرو پرویز - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰
 ۱۸۲ - ۱۸۸ - ۱۹۱ - ۲۳۴ - ۲۴۸ - ۲۴۹
 ۲۵۰ - ۲۵۴ - ۲۵۸ - ۲۵۹

خسرو شیرین - ۲۵۹
 خشایارشا - ۴۵ - ۵۴ - ۵۷ - ۵۸ - ۵۹
 ۶۰ - ۶۲ - ۶۴ - ۶۵ - ۸۹ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۸
 خلیج فارس - ۱ - ۳ - ۱۷ - ۱۸ - ۲۴
 ۲۸ - ۸۱ - ۸۲ - ۹۴ - ۱۰۴ - ۱۲۱
 ۱۲۵ - ۱۸۷ - ۱۸۸ - ۲۰۵
 خواجه نظام الملک - ۲۲۹
 خوارزم - ۹۵ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۴۱
 ۱۵۴ - ۱۹۵
 خواف - ۱۰۸
 خورشید یشت - ۲۳۷
 خوزستان - ۳ - ۴ - ۱۷ - ۲۴ - ۷۵ - ۸۱
 ۱۱۱ - ۱۵۲ - ۱۵۶ - ۱۶۱ - ۱۹۸ - ۲۰۱

ث

ثعالبی - ۱۸۹

ج

جاحظ - ۱۹۰ - ۱۹۴
 جام - ۱۰۸
 جاماسب - ۱۲۸
 جبل لبنان - ۹۵
 جبل الطارق - ۸۱
 جراحی - ۳
 جغتای - ۱۰۸
 جکسن - ۲۱۳
 جمدت نصر - ۱۶
 جندی شاپور - ۱۷۳ - ۲۲۰ - ۲۴۱ - ۲۴۲
 ۲۴۶
 جوانشیر - ۱۸۰
 جورجیس بختیشوع - ۲۴۲
 جیحون - ۲ - ۳ - ۲۳ - ۴۷ - ۱۱۲
 ۱۵۴ - ۱۵۵ - ۱۶۷ - ۱۷۴ - ۱۸۸

چ

چزان تسیان - ۱۳۸
 چشمه علی - ۹
 چین - ۱۱۳ - ۱۳۶ - ۱۳۸ - ۱۸۱
 ۱۸۵ - ۱۹۶ - ۳۰۲ - ۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۱۹
 ۲۲۲ - ۲۳۵

ح

حاجی آباد - ۲۵۵ - ۲۵۷
 حام - ۱۷۱
 حبشه - ۸۲ - ۹۵ - ۱۷۷
 حجاج بن یوسف ثقفی - ۲۳۹
 حران - ۵۶ - ۱۲۳ - ۱۵۳

۲۰۵ - ۲۳۲ - ۲۴۶ - ۲۵۲
خوم بام کلداس - ۲۰

د

دارا - ۱۷۶
دارا بگرد - ۱۵۱ - ۲۵۴
داردافل - ۱۷۸
دارمستتر - ۳۸ - ۲۲۹

داریوش - ۱۹ - ۳۶ - ۴۵ - ۴۷ - ۵۲ - ۵۳ - ۵۴ - ۵۵ - ۵۶ - ۵۷ - ۶۰ - ۶۱ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۵ - ۶۷ - ۶۹ - ۷۰ - ۷۱ - ۷۲ - ۷۵ - ۷۶ - ۷۸ - ۸۱ - ۸۲ - ۸۳ - ۸۶ - ۸۸ - ۸۹ - ۹۱ - ۹۲ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۷ - ۹۸ - ۹۹ - ۱۰۰ - ۱۰۷ - ۱۱۱ - ۱۱۴ - ۱۴۵ - ۱۴۶ - ۱۵۴ - ۲۵۶

دامان کوه - ۱۰۸

دامغان - ۵ - ۸ - ۱۱ - ۱۰۸

دانوب - ۵۴ - ۸۱ - ۱۱۷

دجله - ۲ - ۳ - ۱۷ - ۵۶ - ۶۳ - ۶۵ - ۷۵ - ۷۶ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۶ - ۱۲۹ - ۱۴۰ - ۱۴۷ - ۱۵۸ - ۱۶۱ - ۱۸۳ - ۱۸۷ - ۱۹۶ - ۲۲ - ۳۳ - ۳۵ - ۳۷ - ۴۴ - ۲۵۵

دریاچه رضائیه - ۲ - ۳ - ۲۷

دریاچه فیروز - ۱۵۱

دریای آژه - ۵۹ - ۱۰۰

دریای سیاه - ۲۳ - ۱۴۴

دریای مغرب - ۵۰ - ۷۵

دربند - ۲۵۶

دربند پارس - ۶۵

درخم - ۱۲۹ - ۲۰۲

درفش کاویان - ۱۹۹

دره گز - ۱۰۸

دریک - ۷۶

دز - ۲۰۷

دزفول - ۱۵۶ - ۲۲۸ - ۲۵۲

دستگرد - ۱۷۹ - ۱۸۳

دکان داود - ۴۱ - ۴۲

دماوند - ۲۸

دمتریوس - ۱۱۱

دمشق - ۸۰ - ۱۱۸ - ۱۷۷
دوغدو - ۲۱۳

دورا اورویوس - ۱۳۶ - ۱۳۹ - ۱۴۲

دومرگان - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۱۴۷

دوین - ۱۶۷

دهلی - ۱۸۸

دهه - ۱۰۶

دیا آکو - ۳۲ - ۳۳

دیا کونوف - ۲۰

دیان - ۱۴۴

دیودوت - ۱۰۹

دیودور - ۷۹

دینکرت - ۱۳۳ - ۲۴۱

دینگ - ۱۶۶

دیولافوا - ۱۸

ر

رالف لیتون - ۱۰۱

رامتین - ۲۵۹

رخج - ۴۷ - ۹۵

رستم فرخ زاد - ۱۸۱

رشت - ۲۷

رضائیه - ۱۱

رن - ۸۱

رودگر کن - ۲۹

روساس - ۲۲

روسیه - ۲۳ - ۵۴ - ۱۱۰

روم - ۲۶ - ۳۰ - ۱۰۱ - ۱۰۳ - ۱۰۹ - ۱۱۲ - ۱۱۳ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۸ - ۱۱۹ - ۱۲۰ - ۱۲۱ - ۱۲۲ - ۱۲۳ - ۱۲۴ - ۱۲۹ - ۱۳۱ - ۱۴۲ - ۱۵۰ - ۱۵۵ - ۱۵۶ - ۱۵۷ - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۲ - ۱۷۴ - ۱۷۶ - ۱۷۷ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۷ - ۲۲۳ - ۲۳۱ - ۲۳۵ - ۲۴۰ - ۲۵۳ - ۲۴۱ - ۱۴۱ - ۱۶۶ - ۲۱۳ - ۲۰۵ - ۹ - ۵ - ۱۶۶

ریگودا - ۸۶

ریوند - ۲۱۲

ز

زاب - ۲۱

زاگرس - ۱ - ۲ - ۴ - ۱۱ - ۱۳ - ۲۱

۲۷ - ۲۸ - ۳۰ - ۳۶

زام - ۱۷۱

زاماسب - ۱۴۰ - ۱۶۹

زایندهرود - ۳ - ۲۹

ژئوس - ۱۳۳

زربشت - ۴۰ - ۱۰۰ - ۱۰۱ - ۲۱۰ - ۲۱۱

۲۱۲ - ۲۱۳ - ۲۱۴ - ۲۱۵ - ۲۱۶ - ۲۲۰

۲۲۸ - ۲۳۷

زرمهر - ۱۶۸

زرنک - ۴۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹

زروان - ۲۱۷ - ۲۱۸

زیج شهریار - ۲۴۳

زیویه - ۳۷ - ۳۹ - ۴۰

ژ

ژاکدومرگان - ۱۶

ژان کنتونو - ۱۸

ژوییتر - ۱۳۳

ژوستن - ۱۷۱ - ۱۸۲

ژوستی نین - ۱۰۱ - ۱۷۵ - ۲۲۴

ژولیان - ۱۶۰ - ۱۶۴

ژووین - ۱۶۰ - ۱۶۱

س

سائولک - ۱۴۶

سارد - ۴۶ - ۵۶ - ۵۸ - ۷۴ - ۹۵

سارگن - ۲۲

ساسان - ۱۵۱

ساسانی - ۲۵ - ۲۶ - ۷۸ - ۷۹ - ۱۲۴

۱۳۰ - ۱۳۶ - ۱۴۰ - ۱۴۲ - ۱۴۶ - ۱۴۹

۱۵۰ - ۱۵۵ - ۱۵۷ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۱

۱۶۳ - ۱۶۵ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۷۱

۱۷۴ - ۱۷۵ - ۱۷۶ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۸۱

۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۸۴ - ۱۸۵ - ۱۸۷

۱۸۸ - ۱۹۰ - ۱۹۱ - ۱۹۲ - ۱۹۳ - ۱۹۵

۱۹۸ - ۲۰۰ - ۲۰۱ - ۲۰۲ - ۲۰۳

۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۰۶ - ۲۰۷ - ۲۰۸ - ۲۱۰

۲۱۱ - ۲۱۷ - ۲۲۱ - ۲۲۴ - ۲۲۶ - ۲۳۱

۲۳۲ - ۲۳۵ - ۲۳۶ - ۲۳۷ - ۲۳۸

۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۴ - ۲۴۶ - ۲۴۷ - ۲۴۸

۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۳ - ۲۵۴ - ۲۵۵

۲۵۶ - ۲۵۷ - ۲۵۸ - ۲۵۹

ساگارتی - ۱۰۸ - ۱۹۰

سالامین - ۲۵ - ۵۸ - ۵۹

ساموس - ۵۱ - ۷۴

سانتروگ - ۱۱۴ - ۱۱۵

سانسکریت - ۸۵ - ۲۳۴ - ۲۳۷

ساوه - ۱۰

سبزوار - ۱۰۸

سد اسب - ۸۱

سرپرسی سایکس - ۱۸

سرپل ذهاب - ۴۱ - ۴۲ - ۱۴۵

سرخس - ۱۰۸

سرکش - ۲۵۹

سر مشهد - ۲۵۶

سروستان - ۲۵۴

سزار - ۱۱۷

سعدبن وقاص - ۱۸۱ - ۱۹۹

سغد - ۲۲۳

سفدیان - ۶۰

سفیدرود - ۲ - ۳ - ۲۷ - ۳۶

سقز - ۴۰

سکاها - ۳۳ - ۵۴ - ۶۲ - ۹۹ - ۱۰۶

۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۲۵ - ۱۳۶ - ۱۵۳ - ۱۵۹

سکستان - ۱۶۶ - ۱۹۸

سلماس - ۲۵۵

سلوکوس - ۱۰۲ - ۱۱۰

سلوکی - ۲۵ - ۱۰۲ - ۱۰۳ - ۱۰۴

۱۰۹ - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۵ - ۱۲۶

۱۲۸ - ۱۲۹ - ۱۳۴ - ۱۴۰ - ۱۴۴

۱۵۱ - ۲۱۸ - ۲۳۰ - ۲۳۵

سلوکیه - ۱۰۳ - ۱۲۷

سلیمان - ۱ - ۱۸۸

سلیمانیه - ۴۱ - ۲۵۶

سمرقند - ۱۵۵

سنجار - ۱۶۰

شوشان - ۲۱	سند - ۲۳ - ۸۱ - ۱۲۵ - ۱۵۵ - ۲۵۵
شوستر - ۶ - ۱۵۶ - ۲۰۴ - ۲۰۷ - ۲۴۱	سمنار - ۲۴۹
شوشیناک - ۱۹	سوئر - ۵۶ - ۷۵ - ۹۷
شهریراز - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۷۹ - ۱۸۰ - ۱۹۱	سوردانش - ۴۱
شهرزور - ۴۱	سوریه - ۲۳ - ۲۴ - ۳۵ - ۴۸ - ۵۲
شهرشاپور - ۲۴۶	۷۵ - ۱۱۰ - ۱۱۵ - ۱۱۷ - ۱۱۸
شهرگور - ۱۵۲	۱۲۰ - ۱۲۲ - ۱۳۸ - ۱۵۳ - ۱۶۲ - ۱۶۲
شیخ شهابالدین سهروردی - ۲۴۳	۱۷۵ - ۱۷۷ - ۱۷۸ - ۱۸۵ - ۲۳۵
شیخعلیخان زنگنه - ۱۴۶	سورنا - ۱۱۸ - ۱۱۷
شیراز - ۵	سولا - ۱۱۵ - ۱۱۳
شیرین - ۲۵۰	سومر - ۴ - ۱۵ - ۱۸ - ۱۹ - ۲۰ - ۲۴
شیرویه - ۱۸۳ - ۱۸۰ - ۲۳۴	سیحون - ۲۳ - ۴۷ - ۴۹ - ۵۰ - ۶۳
شینز - ۱۷۸ - ۲۱۲	۶۳ - ۷۴ - ۸۱ - ۱۲۵
ص	سیستان - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۴۰ - ۱۵۳ - ۱۸۸
صدروازه - ۵ - ۸ - ۱۱۰ - ۱۲۶	سیکل - ۷۶ - ۷۷
صحنه - ۴۱ - ۴۲	سیلک - ۷ - ۸ - ۹ - ۱۲ - ۴۰
صفویه - ۲۵ - ۱۴۶	سیمره - ۱۲ - ۲۲
صور - ۷۵ - ۲۰۴	ش
صیدا - ۷۵	شاپور - ۱۳۳ - ۱۵۲ - ۱۵۵ - ۱۵۶
ض	۱۸۵ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۶۲
ضحاك - ۱۹۹	۱۶۳ - ۱۶۴ - ۱۸۸ - ۱۹۳ - ۲۰۱
ط	۲۰۲ - ۲۰۳ - ۲۰۴ - ۲۱۱ - ۲۱۸ - ۲۱۹
طاق بستان - ۲۴۷ - ۲۵۵	۲۲۰ - ۲۳۲ - ۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۴۶ - ۲۴۷
طاق کسری - ۲۵۱	۲۸۴ - ۲۵۱ - ۲۵۲ - ۲۵۳ - ۲۵۵ - ۲۵۷
طبرستان - ۲۳۹	شادروان - ۲۵۲ - ۲۰۷
طبری - ۱۶۳ - ۲۲۷	شارل پوئس - ۱۰۱
طرابلس - ۲۲۳	شاه سلیمان - ۱۴۶
طرابوزان - ۶۴	شام - ۵۱ - ۶۴ - ۱۰۳ - ۱۱۶ - ۱۱۷
طوالش - ۱۱	۱۱۸ - ۱۲۵ - ۱۴۷ - ۱۸۴ - ۲۲۳
طوس - ۲۶	شادتیپه - ۱۰
ع	شاهرود - ۱۰۸
عباس آباد - ۹۷	شاهنامه گشتاسب - ۲۳۷
عبدالملك مروان - ۲۰۳ - ۲۳۹	شاهین - ۱۷۷ - ۱۷۹
عبداله بن مقفع - ۲۵۷	شبدیز - ۱۴۹
عراق - ۱۸۳ - ۱۹۸ - ۲۳۹ - ۲۴۰	شلمانصر - ۲۲ - ۳۰ - ۴۴
عربستان - ۳ - ۶۳ - ۸۲ - ۱۷۴ - ۱۸۱	شمی - ۱۴۳
۱۸۳ - ۱۸۵ - ۱۸۷ - ۲۰۴ - ۲۲۳	شوش - ۹ - ۱۰ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۹
عصر المامون - ۲۴۱	۲۱ - ۲۴ - ۲۹ - ۵۶ - ۶۴ - ۷۵ - ۸۲
	۹۳ - ۹۴ - ۹۵ - ۹۶ - ۹۹ - ۱۳۶
	۱۴۰ - ۱۴۹ - ۱۶۲ - ۲۵۲
	شوتروك ناخوتته - ۱۴

علی بن زیاد تمیمی - ۲۴۳

علی خلیل - ۹۳

عمان - ۱ - ۳ - ۷۵ - ۱۲۵ - ۱۸۸

عمر - ۱۸۱

عوفی - ۲۵۷

عیسی - ۲۲۰ - ۲۳۳ - ۱۳۴

عیلام - ۴ - ۱۵ - ۱۶ - ۱۷ - ۱۸ - ۱۹

۲۰ - ۲۱ - ۲۴ - ۲۵ - ۲۹ - ۳۸ - ۴۲

۶۷ - ۸۷ - ۹۴ - ۹۵ - ۱۵۱

غ

غزه - ۱۷۷

ف

فارس - ۳ - ۱۷ - ۲۸ - ۶۴ - ۸۰ - ۱۵۰

۱۸۳ - ۱۹۸ - ۲۰۵ - ۲۱۲ - ۲۳۵ - ۲۴۶

فرات - ۳ - ۲۱ - ۶۳ - ۷۵ - ۷۶ - ۱۱۱

۱۱۳ - ۱۱۵ - ۱۱۶ - ۱۱۹ - ۱۲۱

۱۲۲ - ۱۲۴ - ۱۲۵ - ۱۲۶ - ۱۳۴

۱۳۸ - ۱۴۰ - ۱۴۷ - ۱۵۳ - ۱۵۵

۱۶۰ - ۱۶۱ - ۱۸۱ - ۱۸۳ - ۱۸۷ - ۲۵۵

فردوسی - ۲۶ - ۱۶۵ - ۱۸۹

فرورتیش - ۳۳ - ۴۴

فروهر - ۶۷

فرانسه - ۲۲۲ - ۲۲۴

فرهاد - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۴ - ۱۱۵

۱۱۶ - ۱۱۸ - ۱۲۰

فری پاپت - ۱۱۰

فریگیه - ۷۴

فریداحمد رفائی - ۲۴۱

فکاس - ۱۸۲

فلاندن - ۱۴۵

فلسطین - ۲۴ - ۷۵ - ۱۱۸ - ۱۲۵

۱۳۸ - ۲۰۴ - ۲۲۳

فنیقیه - ۴۶ - ۵۷ - ۶۳ - ۷۳ - ۸۲ - ۸۸

فیروز - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۶۹ - ۱۹۸

فیروز آباد - ۱۴۰ - ۱۵۲ - ۱۶۵ - ۲۴۵

۲۵۴

فیلا دلفی - ۱۱

فیلوسترآت - ۱۴۷

فیلیپ - ۶۱ - ۶۲ - ۶۴ - ۱۵۶

ق

قادیسیه - ۱۸۱ - ۱۹۱

قارص - ۱۸۸

قارن - ۱۹۳

قباد - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۷۰ - ۱۷۱ - ۱۷۳

۱۸۰ - ۱۸۲ - ۱۸۳ - ۱۹۷ - ۲۲۸ - ۲۲۹

۲۳۳ - ۲۴۶ - ۲۵۸

قبرس - ۵۱ - ۷۳ - ۸۰

قرطاجنه - ۷۴ - ۱۷۸ - ۲۲۳

قرزل ایرماق - ۳۴

قزوین - ۱۳

قسطنطین - ۲۳۲

قسطنطنیه - ۲۳۲

قشم - ۳

قصر اللصوص - ۱۴۵

قصر خورتنق - ۱۶۳ - ۲۴۹

قصر شیرین - ۴۱ - ۲۵۰ - ۲۵۱ - ۲۵۶

قطوس - ۲۴۹ - ۲۵۰

قفقاز - ۲ - ۱۱ - ۲۱ - ۲۹ - ۱۱۲

۱۱۹ - ۱۲۵ - ۱۵۳ - ۱۵۵ - ۱۵۷

۱۶۴ - ۱۶۵ - ۱۶۷ - ۱۶۸ - ۱۸۷ - ۱۸۸

قلعه فراموشی - ۲۰

قم - ۳

قوچان - ۱۰۸ - ۱۲۶

فیزقاپان - ۴۱

قیصاریه - ۱۷۷

قیصر - ۵۰

ک

کابل - ۱۳۹ - ۲۰۵

کاپادوکیه - ۴۶ - ۸۱ - ۱۱۳ - ۱۵۶ - ۱۷۷

کاراکالا - ۱۲۳

کارنامک اردشیر - ۲۳۷

کارون - ۳ - ۲۹ - ۱۵۶ - ۲۰۷

کاریاند - ۸۱ - ۹۵ - ۲۱۲

کاروس - ۱۵۷

کاره - ۱۱۸

کازرون - ۲۴۶ - ۲۵۳ - ۲۵۶

کاسی - ۱۱ - ۱۳ - ۱۴ - ۱۵ - ۲۰

۲۲ - ۲۴

کیا کسار - ۳۳ - ۴۱
کیلیکیه - ۱۵۶
کیوس - ۱۷۱

ک

کابی نیوس - ۱۱۶
گنوماتا - ۵۳ - ۵۴
گرانیکوس - ۶۱ - ۶۳
گرجستان - ۱۵۷
گرگان - ۲ - ۳ - ۱۰ - ۱۱ - ۴۷ - ۱۰۲ -
۱۰۷ - ۱۰۸ - ۱۰۹ - ۱۱۰ - ۱۱۱ - ۶۳
گرگر - ۲۰۷
گروس - ۸۱
گزنقون - ۳۵ - ۷۲ - ۷۹ - ۸۴ - ۸۵ -
۱۰۰
کنجه - ۳۴۶
کندهارا - ۹۵
کندی شاپور - ۲۴۱
کنزک - ۱۷۷
کوتی - ۲۲
گوچهر - ۱۵۱ - ۱۵۲
گودرز - ۱۱۳ - ۱۱۴ - ۱۲۰ - ۱۴۵ -
۱۴۶
گوردیان - ۱۵۵ - ۱۵۶
گوگشا - ۲۲
گوگمل - ۲۵ - ۶۱ - ۶۳ - ۶۵
گیرشمن - ۶ - ۹ - ۱۸ - ۱۴۹
گیلان - ۲ - ۱۱ - ۸۱ - ۸۲ - ۲۰۵

ل

لازیکا - ۱۷۸ - ۱۸۸
لبنان - ۸۰
لرستان - ۱۱ - ۱۲ - ۱۴ - ۱۵ - ۱۷ -
۳۹ - ۴۰ - ۴۲
لوکولوس - ۱۱۵
لولوبی - ۳۶
لوور - ۷۲ - ۹۵ - ۹۸
لیدی - ۳۳ - ۳۴ - ۴۷ - ۴۹ - ۵۰ -
۸۲ - ۱۰۰ - ۱۷۵

کاسیوس - ۱۴۵
کلشان - ۷ - ۱۲
کاشمر - ۱۰۸
کاشو - ۱۵

کامرون - ۱۸
کاوه - ۱۹۹
کمبرکوه - ۱۲
کبه داغ - ۲۹

کترباس - ۳۱ - ۴۵ - ۶۸
کدومان - ۶۱

کراسوس - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۱۹

کرخه - ۱۷ - ۱۹ - ۲۹ - ۵۰ - ۲۵۲

کرستان - ۱ - ۲۷ - ۳۱ - ۱۳۱ - ۱۳۷ -
۱۶۱ - ۲۳۳

کرمان - ۹۵ - ۱۵۲ - ۱۹۸ - ۲۵۴

کرمانشاه - ۹ - ۴۱ - ۴۲ - ۵۴ - ۱۴۴ -
۲۴۷

کروزوس - ۴۶ - ۴۷ - ۴۹

کریستن سن - ۲۵۷

کست - ۱۴۵

کسری - ۱۷۱

کعبه زردشت - ۱۵۶ - ۲۰۱

کلده - ۴ - ۲۰ - ۲۴ - ۸۱ - ۱۸۳

کلیله و دمنه - ۱۷۳ - ۲۵۷

کله دشت - ۱۰

کماژن - ۱۴۷

کمبوجیه - ۱۷ - ۴۵ - ۴۸ - ۵۰ - ۵۱

۵۲ - ۵۳ - ۵۷ - ۹۱ - ۹۷

کنت کورث - ۷۲

کنتونو - ۹

کنستانیتوس - ۱۵۹ - ۱۶۰

کنگاور - ۱۴۴ - ۱۴۵ - ۲۰۵

کنیشکا ی - ۱۵۵

کورخ و کیچ - ۴۱

کوروش - ۱۷ - ۳۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷

۴۸ - ۴۹ - ۵۰ - ۵۱ - ۵۷ - ۵۹ - ۶۳

۶۵ - ۷۲ - ۷۳ - ۸۳ - ۸۵ - ۸۶ - ۸۷

۹۰ - ۹۱ - ۹۳ - ۹۷ - ۱۰۰ - ۱۱۴

کوشان - ۱۵۳ - ۱۵۵ - ۱۵۹

کوه خواجه - ۱۴۰ - ۱۴۲

کهرود - ۲۹

۸۷ - ۸۹ - ۹۰ - ۹۵ - ۹۷ - ۹۸ - ۱۰۴ -

۱۱۶ - ۱۹۱ - ۲۲۳ - ۲۴۶ -

معا - ۲۰۲ -

معاويه - ۲۳۹ -

معجم البلدان - ۲۵۰ -

مغول - ۲۵ -

مقدونيه - ۵۸ - ۶۲ - ۶۴ -

مكه - ۱۸۵ -

ملطيه - ۴۷ -

ملكشاه - ۲۴۴ -

ممفيس - ۵۱ -

منذر - ۱۶۳ - ۱۶۴ -

منصور - ۲۴۲ - ۲۵۱ - ۲۵۲ -

منمون - ۶۰ -

منوچهر - ۲۱۱ -

منوچهری - ۲۵۹ -

موربان - ۱۰۱ -

موريس - ۱۷۶ - ۱۷۷ -

موساسير - ۲۱ - ۲۲ -

موزه ارميتاژ - ۱۸۹ -

موسی - ۲۲۱ -

مونت سگور - ۲۲۴ -

مهارلو - ۳ -

مهر - ۴۰ - ۸۳ - ۲۲۹ - ۲۳۰ -

مهران - ۱۶۶ - ۱۹۳ -

مهرداد - ۱۰۹ - ۱۱۱ - ۱۱۲ - ۱۱۳ -

۱۱۴ - ۱۱۶ - ۱۱۷ - ۱۲۰ - ۱۲۹ -

۱۴۵ -

مهرگان - ۱۹۷ - ۲۰۰ -

مهرنرسی - ۱۶۵ -

ميافارقين - ۱۷۶ -

ميتانی - ۲۱ -

ميترا - ۱۲۳ - ۲۳۰ - ۲۳۱ -

ميرابی - ۱۰۸ -

مینا - ۷۷ -

ن

نانائی - ۱۳۲ -

نبوليسر - ۳۳ -

نبونيد - ۴۷ - ۴۸ -

نخائو - ۵۶ -

نرسی - ۱۵۸ - ۱۵۹ - ۱۶۰ - ۱۶۳ -

م

ماد - ۲ - ۵ - ۱۳ - ۲۲ - ۲۵ - ۲۷ -

۲۸ - ۲۹ - ۳۰ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴ -

۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۳۹ - ۴۰ - ۴۱ -

۴۳ - ۴۴ - ۴۵ - ۴۶ - ۴۷ - ۵۷ - ۶۸ -

۷۹ - ۱۱۱ - ۱۱۹ - ۱۳۸ - ۱۵۱ - ۱۹۸ -

ماداكتو - ۱۷ - ۲۱ -

مادر سليمان - ۹۷ -

ماراتن - ۵۴ -

ماردونيه - ۵۸ -

مازندران - ۲ - ۱۱ - ۸۱ - ۸۲ -

ماساژت - ۴۹ -

ماکرينوس - ۱۲۴ -

مال امير - ۱۹ -

مان - ۲۱ - ۳۹ - ۱۳۶ -

مانی - ۲۱۹ - ۲۲۰ - ۲۲۱ - ۲۲۲ -

۲۲۳ - ۲۲۷ - ۲۳۰ - ۲۳۹ -

ماوراءالنهر - ۲۳۴ -

ماهويه - ۱۸۲ -

ماه نيایش - ۲۳۷ -

ماه يشت - ۲۳۷ -

مجل التواريخ والقصص - ۲۵۱ -

محمد بن قيس رازی - ۲۵۷ -

مدائن - ۲۳۳ - ۲۵۲ -

مدیترانه - ۱۸ - ۵۶ - ۷۵ - ۸۱ - ۱۱۸ -

۱۲۴ - ۱۴۰ - ۱۸۵ - ۲۳۴ -

مردوك - ۴۸ -

مردينو - ۲۱۹ -

مرو - ۴۷ - ۱۰۹ - ۱۱۲ - ۱۵۳ - ۱۸۲ -

۲۳۲ -

مریم - ۲۱۸ -

مزدك - ۱۷۰ - ۱۸۴ - ۲۲۶ - ۲۲۷ -

۳۲۸ - ۲۲۹ - ۲۵۸ -

مسالك المالك - ۲۵۲ -

مسر قان - ۲۰۷ -

مسعودی - ۲۵۹ -

مسيوروتر - ۲۵۱ -

مشهد - ۱۰۸ -

مشهد مرغاب - ۹۷ -

مصر - ۱۴ - ۲۴ - ۲۸ - ۵۱ - ۵۲ -

۵۴ - ۵۶ - ۶۰ - ۶۳ - ۷۱ - ۸۰ - ۸۲ -

هادریانوس — ۱۲۲
 هالیدی — ۲۱
 هالیس — ۳۴ — ۷۴
 هامون — ۳
 هتزد — ۱۲۲ — ۱۴۰ — ۱۴۲ — ۱۴۳ —
 ۱۴۷ — ۱۵۳
 هخامنش — ۴۵ — ۵۷
 هخامنشی — ۱۰ — ۱۷ — ۱۹ — ۲۵ — ۳۰ —
 ۳۴ — ۳۵ — ۳۶ — ۳۷ — ۳۹ — ۴۱ — ۴۲ —
 ۴۴ — ۵۱ — ۵۳ — ۵۵ — ۵۷ — ۵۹ — ۶۱ —
 ۶۳ — ۶۴ — ۶۵ — ۶۶ — ۶۹ — ۷۳ — ۷۵ —
 ۷۷ — ۷۹ — ۸۰ — ۸۱ — ۸۲ — ۸۴ — ۸۶ —
 ۸۷ — ۸۹ — ۹۰ — ۹۱ — ۹۴ — ۹۷ — ۹۸ —
 ۹۹ — ۱۰۰ — ۱۰۱ — ۱۰۳ — ۱۰۴ — ۱۰۷ —
 ۱۱۸ — ۱۲۵ — ۱۲۷ — ۱۲۹ — ۱۳۵ —
 ۱۳۸ — ۱۴۳ — ۱۴۷ — ۱۴۹ — ۱۵۱ —
 ۱۵۴ — ۱۶۲ — ۱۷۷ — ۱۹۰ — ۱۹۵ —
 ۱۹۹ — ۲۰۰ — ۲۱۰ — ۲۱۱ — ۲۱۳ —
 ۲۱۷ — ۲۲۹ — ۲۳۵ — ۲۳۷ — ۲۳۸ — ۲۴۰ —
 هرات — ۵ — ۱۰۸ — ۱۰۹ — ۱۱۱ — ۱۱۲ —
 ۱۵۳
 هراکل — ۱۳۳ — ۱۴۰ — ۱۴۲ — ۱۴۳ —
 ۱۴۷ — ۱۵۳
 هرتسلفد — ۸ — ۹۹ — ۱۴۴ — ۱۸۸ — ۱۸۹ —
 ۲۴۷ — ۲۵۱
 هر سین — ۱۷۸
 هرقل — ۱۷۸
 هرکولس — ۸۱
 هرمز — ۳ — ۱۵۷ — ۱۵۸ — ۱۶۶ — ۱۷۵ —
 ۱۸۰ — ۲۱۵ — ۲۱۶ — ۲۱۷ — ۲۱۸ — ۲۲۰ —
 ۲۴۸ — ۲۵۳
 هرمزدگان — ۱۵۲
 هرودوت — ۱۳ — ۳۲ — ۳۵ — ۳۶ — ۳۷ —
 ۴۴ — ۴۵ — ۴۹ — ۵۲ — ۶۸ — ۷۰ — ۷۱ —
 ۷۲ — ۷۳ — ۷۵ — ۷۸ — ۷۹ — ۸۳ — ۸۴ —
 هریرود — ۱۰۸
 حکمتانه — ۵ — ۳۳ — ۱۱۱
 هلنیونت — ۱۴۷
 همدان — ۵ — ۹ — ۱۳ — ۱۷ — ۳۲ —
 ۳۸ — ۴۱ — ۴۴ — ۵۴ — ۸۱ — ۹۷ — ۹۹ — ۱۱۱ —
 ۱۱۴ — ۱۴۷ — ۲۰۵ — ۲۱۸
 هند — ۲ — ۱۸ — ۲۳ — ۲۵ — ۳۰ — ۵۴ —

۲۳۲ — ۲۵۳ — ۲۵۶
 نرن — ۱۲۱
 نسا — ۱۲۶ — ۱۲۸ — ۱۳۳ — ۱۳۷ — ۱۴۲ —
 ۱۴۴
 نسطوریوس — ۲۳۳
 نحیبین — ۱۲۲ — ۱۵۳ — ۱۶۰
 نظامی — ۲۵۹
 نعبان — ۱۶۳ — ۱۶۴ — ۱۸۳
 نغده — ۱۱
 نقش رجب — ۲۵۳
 نقش رستم — ۶۷ — ۷۰ — ۹۳ — ۹۸ — ۱۰۷ —
 ۱۵۴ — ۱۵۵ — ۲۴۰ — ۲۵۳ — ۲۵۵
 نلدکه — ۳۸ — ۴۵ — ۱۶۹
 نمروداغ — ۱۴۷ — ۱۴۸
 نوییا — ۵۲
 نوروز — ۱۹۷ — ۲۰۰
 نه آرک — ۲۵۵
 نهاوند — ۹ — ۱۸۱
 نهر کوتاه — ۲۱۹
 نیریز — ۳
 نیشابور — ۱۰۸ — ۲۲۷ — ۲۴۶
 نیل — ۵۱ — ۷۵ — ۹۸ — ۱۷۷
 نینوا — ۳۳ — ۷۵ — ۹۴ — ۱۷۹

و

واردان — ۱۲۰
 والانتین — ۱۶۱ — ۲۲۴
 والرین — ۱۵۶ — ۱۵۷ — ۲۵۳ — ۲۵۴
 وان — ۳ — ۴۱ — ۹۸
 وانان — ۱۲۰
 ولگا — ۳
 وندیداد — ۲۱۴ — ۲۳۷
 ونن — ۱۲۰
 وهیزک — ۲۴۴
 ویستهم — ۱۷۶
 ویسپرد — ۲۱۴
 ویشتاسب — ۴۷ — ۵۳ — ۶۰ — ۹۶
 ویشتاسب یشت — ۲۳۷
 ویشو — ۲۰۴

و

هائومه — ۲۰۹

ی	۶۳ - ۷۱ - ۸۰ - ۸۱ - ۹۵ - ۱۰۱ -
	۱۰۳ - ۱۰۴ - ۱۲۱ - ۱۲۵ - ۱۳۸ - ۱۳۹ -
یادگار زیربان - ۲۳۷ -	۱۴۰ - ۱۴۸ - ۱۷۳ - ۱۸۵ - ۱۸۸ - ۱۹۶ -
یاقوت حموی - ۲۵۰ -	۲۰۴ - ۲۰۵ - ۲۱۹ - ۲۳۵ - ۲۳۷ -
یزدگرد - ۱۶۲ - ۱۶۳ - ۱۶۵ - ۱۷۰ -	۲۴۰ - ۲۴۱ - ۲۵۷ - ۲۵۸ -
۱۸۰ - ۱۸۱ - ۱۸۲ - ۲۱۸ - ۲۳۲ - ۲۴۳ -	هندوچین - ۱۰۳ -
یسنا - ۲۱۴ - ۲۳۷ -	هندوکش - ۱ - ۲ - ۲۳ - ۱۵۵ - ۱۸۸ -
یشت - ۲۱۴ -	هوخشر - ۳۳ - ۳۴ - ۴۵ -
یمن - ۱۷۴ - ۱۸۵ - ۱۸۸ -	هوریان - ۲۱ - ۳۹ -
یوستی - ۲۲۹ -	هون - ۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۹ -
یونان - ۱۰ - ۳۰ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۷ -	۱۷۰ - ۱۷۴ - ۱۷۶ -
۴۴ - ۴۶ - ۴۷ - ۵۱ - ۵۷ - ۵۷ -	هیاطله - ۱۶۴ - ۱۶۶ - ۱۶۷ - ۱۶۸ -
۵۸ - ۶۰ - ۶۲ - ۶۳ - ۶۴ - ۹۰ - ۹۹ -	۱۶۹ - ۱۷۳ - ۱۷۷ - ۱۸۸ - ۲۵۳ -
۱۰۰ - ۱۰۱ - ۱۰۳ - ۱۲۱ - ۱۳۲ -	میرکانی - ۱۶۳ -
۱۴۰ - ۱۴۲ - ۱۴۳ - ۱۴۹ - ۱۷۵ -	میرمند - ۲ -
۲۱۰ - ۲۳۵ - ۲۴۳ -	هیمالایا - ۱ - ۱۲۴ -
	هیوئن تسانگ - ۲۰۵ -

غلطنامه

صفحه	سطر	غلط	درست
۹	۲۴	کوز گری	کوزه گری
۱۰	۲۰	فلزات	فلات
۱۲	۱	مربو	مربوط
۱۲	۸	لرستان	لرستان و
۱۳	۱	آمدن بتون	آمده متون
۱۸	۴	سرپرستی	سرپرسی
۲۴	۱۲	مسکون	مسکن
۲۶	۲	مستون	متون
۲۷	۸	رود	رودرا
۳۲	۱۵	سبجه	سبعه
۳۹	۲	مادی میداند	اساسی بین آنها نبود دارمستتر زبان کردی کنونی را مشتق از زبان مادی میداند
۴۴	۱۸	وهخامنشیان جزء طبقه اول بودند و باپازار گادها	راجع باینکه کی سرسلسله بوند و پنه
۵۳	۱۹	احکام	حکام
۵۷	۲۰	صد	صدد
۵۸	۱۱	نوگان	ناوگان
۵۸	۲۴	خلگه	جلگه
۶۲	۱۲	مجری	مجزی
۶۸	۳	احضاری	احضارمی
۶۸	۴	ثابت	ثابت
۸۲	۱	قنیه	فنیقیه
۸۳	۲	با	پا
۵۶	۶	۱۱۱۱	۱۱۱

صفحه	سطر	غلط	درست
۸۵	۹	زمین	زمینه
۹۰	۸	ایرانیا	ایرانیان
۹۹	۲۲	آنها	آنها را
۱۰۰	۸	وی	وی بود
۱۰۰	۲۱	افطون	افلاطون
۱۰۷	۶	۷۰۰۰	۷۰۰
۱۰۹	۱۵	کیله	کلیه
۱۱۱	۲	اشک	اشک خشم
۱۱۹	۲	حمله	جمله
۱۲۳	۱۹	جوابداد	جواب برد داد
۱۳۳	۱۸	رئوس	زئوس
۱۳۹	۸	سوار	سوار در
۱۴۹	۲۰	مصون	می شد
۱۶۵	۵	ترتب	ترتیب
۱۶۷	۲۷	کشتی	کشته
۱۸۱	۴	طنه	توطئه
۱۸۴	۸	ضعیف	ضعف
۱۸۴	۱۶	صد هزاران	صد ها هزاران
۱۸۹	۱۴	جائی	جامی
۱۹۴	۱	آزاران	آزادان
۲۱۲	۲۲	رمان	زمان
۲۱۶	۵	اش	امش
۲۱۶	۱۱	گرید	گردید
۲۲۵	۶	رعایت	رعیت
۲۳۰	۱۱	ایز	ایزد
۲۴۲	۱۱	مدبوان	موبدان
۲۵۶	۱۸	منظورم	منظوم
۲۸۰	۲۱	عیاد	اعیاد
۲۸۱	۶	رسانی	رهائی

کتابخانه مرکزی
تهران